

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

17. Η μικρότερη επεξήγηση (17. Cūḷaniddesaṛāḷi)

Επεξήγηση του κεφαλαίου για την πορεία προς το υπερπέραν
(Pārāyanavagganiddeso)

[Cnd 5-22]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

17. Η μικρότερη επεξήγηση

Πραγμάτευση του κεφαλαίου για την πορεία προς το υπερέραν

1. Ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Ατζίτα

- 1.** «Από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα] από τι δεν φωτίζεται;
Τι λες ότι είναι η κόλλα του, τι είναι ο μεγάλος φόβος του;»

«Από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος»: «Κόσμος» σημαίνει ο κόσμος της κόλασης, ο κόσμος του ζωικού βασιλείου, ο κόσμος της σφαίρας των φαντασμάτων, ο ανθρώπινος κόσμος, ο κόσμος των θεών, ο κόσμος των συναθροισμάτων, ο κόσμος των στοιχείων, ο κόσμος των αισθητήριων βάσεων, αυτός ο κόσμος, ο άλλος κόσμος, ο κόσμος του Βράχμα, ο κόσμος των θεών - αυτό ονομάζεται κόσμος. Αυτός ο κόσμος από τι είναι φραγμένος, εμποδισμένος, σκεπασμένος, κλεισμένος, συγκαλυμμένος, αναποδογυρισμένος - από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος;

«Έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων, συνένωση λέξεων, εκπλήρωση λέξεων, συνδυασμός γραμμάτων, ομαλότητα φράσεων, διαδοχή λέξεων, αυτό είναι το «έτσι». «Σεβάσμιος»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής, αυτό είναι το «σεβάσμιος». «Ατζίτα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου, όρος, ονομασία, προσδιορισμός, συμβατική έκφραση, όνομα, ονοματοδοσία, ονομασία, γλώσσα, φράση, λεκτική έκφραση - έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα.

«Από τι δεν φωτίζεται»: από τι ο κόσμος δεν φωτίζεται, δεν λάμπει, δεν ακτινοβολεί, δεν λαμπρύνεται, δεν γίνεται γνωστός, δεν γίνεται φανερός - από τι δεν φωτίζεται.

«Τι λες ότι είναι η κόλλα του»: τι είναι η κόλλα του κόσμου, το κρέμασμα, ο δεσμός, η ακαθαρσία. Από τι ο κόσμος είναι αλειμμένος, επαλειμμένος, καλυμμένος, μολυσμένος, βαθιά μολυσμένος, λερωμένος, συνδεδεμένος, κολλημένος, στερεωμένος, εμποδισμένος· λες, φανερώνεις, διδάσκεις, διακηρύσσεις, καθιερώνεις, αποκαλύπτεις, αναλύεις, ξεκαθαρίζεις, φανερώνεις - τι λες ότι είναι η κόλλα του.

«Τι είναι ο μεγάλος φόβος του»: τι είναι ο φόβος του κόσμου, ο μεγάλος φόβος, η πίεση, η τριβή, η συμφορά, το εμπόδιο - τι είναι ο μεγάλος φόβος του. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα] από τι δεν φωτίζεται;
Τι λες ότι είναι η κόλλα του, τι είναι ο μεγάλος φόβος του;»

- 2.** Από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος] από την πλεονεξία και την αμέλεια δεν φωτίζεται·

η δίψα είναι η επικάλυψή του, λέω, η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του.

«Από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος»: «Άγνοια» σημαίνει αγνωσία για τον υπαρξιακό πόνο, αγνωσία για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, αγνωσία για την παύση του υπαρξιακού πόνου, αγνωσία για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, αγνωσία για το παρελθόν, αγνωσία για το μέλλον, αγνωσία για το παρελθόν και το μέλλον, αγνωσία για τα φαινόμενα που έχουν γεννηθεί εξαρτώμενα από τη συγκεκριμένη συνθηκοκρατία, όποια τέτοιου είδους αγνωσία, μη-όραση, μη-πλήρης συνειδητοποίηση, μη-κατανόηση, μη-ανώτατη φώτιση, μη-διείσδυση, μη-συμπερίληψη, μη-εμβάθυνση, μη-ισόρροπη εξέταση, μη-ανασκόπηση, μη-πράξη ανασκόπησης, αμβλύνοια, ανοησία, έλλειψη ενσυνειδητότητας, αυταπάτη, έντονη αυταπάτη, σύγχυση, άγνοια, νοητική πλημμύρα της άγνοιας, νοητική δέσμευση της άγνοιας, υπολανθάνουσα τάση για άγνοια, προδιάθεση για άγνοια, εμπόδιο της άγνοιας, αυταπάτη, φαύλη ρίζα, αυτή ονομάζεται - άγνοια.

«Κόσμος» σημαίνει ο κόσμος της κόλασης, ο κόσμος του ζωικού βασιλείου, ο κόσμος της σφαίρας των φαντασμάτων, ο ανθρώπινος κόσμος, ο κόσμος των θεών, ο κόσμος των συναθροισμάτων, ο κόσμος των στοιχείων, ο κόσμος των αισθητήριων βάσεων, αυτός ο κόσμος, ο άλλος κόσμος, ο κόσμος του Βράχμα, ο κόσμος των θεών - αυτό ονομάζεται κόσμος. Αυτός ο κόσμος από αυτή την άγνοια είναι φραγμένος, εμποδισμένος, σκεπασμένος, κλεισμένος, συγκαλυμμένος, αναποδογυρισμένος - από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος.

«Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού. Επιπλέον, αυτός που έχει συντρίψει τη λαγνεία είναι ο Ευλογημένος· αυτός που έχει συντρίψει το μίσος είναι ο Ευλογημένος· αυτός που έχει συντρίψει την αυταπάτη είναι ο Ευλογημένος· αυτός που έχει συντρίψει την αλαζονεία είναι ο Ευλογημένος· αυτός που έχει συντρίψει τη λανθασμένη άποψη είναι ο Ευλογημένος· αυτός που έχει συντρίψει το αγκάθι είναι ο Ευλογημένος· αυτός που έχει συντρίψει τη νοητική μόλυνση είναι ο Ευλογημένος· αυτός που διένειμε, διαίρεσε, κατανέμησε το κόσμημα της Διδασκαλίας είναι ο Ευλογημένος· αυτός που θέτει τέλος στις υπάρξεις είναι ο Ευλογημένος· αυτός που έχει αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία είναι ο Ευλογημένος· ή αυτός που συχνάζει σε δάση και βαθιά δάση, σε απομακρυσμένα καταλύματα, ήσυχα, χωρίς θόρυβο, χωρίς ανθρώπινη κίνηση, κατάλληλα για απόκρυφες πράξεις ανθρώπων, κατάλληλα για απομόνωση είναι ο Ευλογημένος· ή αυτός που είναι μέτοχος των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς είναι ο Ευλογημένος· ή αυτός που είναι μέτοχος της γεύσης του οφέλους, της γεύσης της Διδασκαλίας, της γεύσης της απελευθέρωσης, της ανώτερης ηθικής, της ανώτερης συνείδησης, της ανώτερης σοφίας είναι ο Ευλογημένος· ή αυτός που είναι μέτοχος των τεσσάρων διαλογιστικών εκστάσεων, των τεσσάρων απεριόριστων καταστάσεων, των τεσσάρων άυλων επιτεύξεων είναι ο Ευλογημένος· ή αυτός που είναι μέτοχος των οκτώ απολυτρώσεων, των οκτώ βάσεων της υπέρβασης, των εννέα σταδιακών επιτεύξεων είναι ο Ευλογημένος· ή αυτός που είναι μέτοχος των δέκα αναπτύξεων της αντίληψης, των επιτεύξεων κασίνα, της αυτοσυγκέντρωσης μέσω της μνήμης επί της αναπνοής, της επίτευξης της ρυπαρότητας είναι ο Ευλογημένος· ή αυτός που είναι μέτοχος των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, των τεσσάρων ορθών επίμονων προσπαθειών, των τεσσάρων βάσεων πνευματικής

δύναμης, των πέντε ικανοτήτων, των πέντε δυνάμεων, των επτά παραγόντων της φώτισης, της ευγενούς οκταμελούς οδού είναι ο Ευλογημένος· ή αυτός που είναι μέτοχος των δέκα δυνάμεων του Tathāgata, των τεσσάρων βάσεων για αυτοπεποίθηση, των τεσσάρων αναλυτικών γνώσεων, των έξι άμεσων γνώσεων, των έξι ιδιοτήτων του Βούδα είναι ο Ευλογημένος· «Ευλογημένος»: αυτό το όνομα δεν δόθηκε από τη μητέρα, δεν δόθηκε από τον πατέρα, δεν δόθηκε από τον αδελφό, δεν δόθηκε από την αδελφή, δεν δόθηκε από φίλους και συμβούλους, δεν δόθηκε από συγγενείς και ομαίμους, δεν δόθηκε από ασκητές και βραχμάνους, δεν δόθηκε από θεότητες. Αυτός ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε στο τέλος της απολύτρωσης των Βουδών, των Ευλογημένων, στη ρίζα του δέντρου της φώτισης μαζί με την απόκτηση της παντογνωστικής γνώσης, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος».

«Από την πλεονεξία και την αμέλεια δεν φωτίζεται»: «Φιλαργυρία» ονομάζονται οι πέντε τσιγκουνιές - η τσιγκουνιά για την κατοικία, η τσιγκουνιά για την οικογένεια, η τσιγκουνιά για το υλικό κέρδος, η τσιγκουνιά για τον έπαινο, η τσιγκουνιά για τη Διδασκαλία. Όποια τέτοιου είδους φιλαργυρία, φιλάργυρη συμπεριφορά, κατάσταση φιλαργυρίας, τσιγκουνιά, σκληρότητα, πικρή συστολή, μη-πιάσιμο της συνείδησης - αυτή ονομάζεται τσιγκουνιά. Επιπλέον, η τσιγκουνιά για τα συναθροίσματα είναι επίσης τσιγκουνιά, η τσιγκουνιά για τα στοιχεία είναι επίσης τσιγκουνιά, η τσιγκουνιά για τις αισθητήριες βάσεις είναι επίσης τσιγκουνιά, η προσκόλληση ονομάζεται τσιγκουνιά. Η αμέλεια πρέπει να εξηγηθεί - σε σχέση με την κακή σωματική συμπεριφορά ή την κακή λεκτική συμπεριφορά ή την κακή νοητική συμπεριφορά ή τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, η αποδέσμευση της συνείδησης, η μη-έγερση της αποδέσμευσης, η απρόσεκτη ενέργεια στη διαλογιστική ανάπτυξη των καλών νοητικών καταστάσεων, η ασυνεχής ενέργεια, η ασταθής ενέργεια, η συρρικνωμένη συμπεριφορά, η εγκαταλελειμμένη θέληση, η εγκαταλελειμμένη ευθύνη, η μη-επανάληψη, η μη-ανάπτυξη, η μη-καλλιέργεια, η μη-αποφασιστικότητα, η μη-επιδίωξη είναι η αμέλεια. Όποια τέτοια αμέλεια, πράξη αμέλειας, κατάσταση αμέλειας - αυτή ονομάζεται αμέλεια. «Από την πλεονεξία και την αμέλεια δεν φωτίζεται»: με αυτή την τσιγκουνιά και με αυτή την αμέλεια ο κόσμος δεν φωτίζεται, δεν λάμπει, δεν ακτινοβολεί, δεν λαμπρύνεται, δεν γίνεται γνωστός, δεν γίνεται φανερός - από την πλεονεξία και την αμέλεια δεν φωτίζεται.

«Η δίψα είναι η επικάλυψή του, λέω»: «δίψα» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος, κλίση, συναίνεση, απόλαυση, απόλαυση και πάθος, νοητικό πάθος, επιθυμία, μέθη, αγκίστρωση, απληστία, έντονη απληστία, προσκόλληση, βούρκος, λαχτάρα, μαγεία, γεννήτρια, δημιουργός, ράφτρια, παγιδεύτρια, ρέουσα, κολλώδης, νήμα, διάχυτη, ωθούσα, σύντροφος, φιλοδοξία, οδηγός προς την ύπαρξη, δάσος, πυκνό δάσος, οικειότητα, στοργή, προσκόλληση, δεσμός, ελπίδα, ευχή, κατάσταση ευχής, ελπίδα για μορφές, ελπίδα για ήχους, ελπίδα για οσμές, ελπίδα για γεύσεις, ελπίδα για απτά αντικείμενα, ελπίδα για υλικό κέρδος, ελπίδα για πλούτο, ελπίδα για γιους, ελπίδα για ζωή, ψιθύρισμα, πολύ ψιθύρισμα, έντονο ψιθύρισμα, ψιθύρισμα, κατάσταση ψιθυρίσματος, λαιμαργία, λαιμαργή συμπεριφορά, κατάσταση λαιμαργίας, κουνημένη ουρά, επιθυμία για το καλό, λαγνεία για το ανήθικο, άνομη απληστία, προσκόλληση, επιθυμία, πόθος, ζήλια, έντονος πόθος, ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη, επιθυμία για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, επιθυμία για άυλη ύπαρξη, επιθυμία για παύση, επιθυμία για ορατή μορφή, επιθυμία για ήχο, επιθυμία για οσμή, επιθυμία για γεύση, επιθυμία για απτό αντικείμενο, επιθυμία για νοητικά

αντικείμενα, νοητική πλημμύρα, νοητική δέσμευση, νοητικός κόμβος, προσκόλληση, παρεμπόδιση, νοητικό εμπόδιο, κάλυψη, δεσμός, ακαθαρσία, υπολανθάνουσα τάση, προδιάθεση, αναρριχητικό φυτό, φιλαργυρία, ρίζα της δυστυχίας, πηγή της δυστυχίας, προέλευση της δυστυχίας, παγίδα του Μάρα, αγκίστρι του Μάρα, δόλωμα του Μάρα, πεδίο του Μάρα, κατοικία του Μάρα, περιοχή του Μάρα, δεσμός του Μάρα, ποταμός της επιθυμίας, δίχτυ της επιθυμίας, λουρί της επιθυμίας, ωκεανός της επιθυμίας, πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα - αυτή ονομάζεται δίψα. Η κόλλα του κόσμου, το κρέμασμα, ο δεσμός, η ακαθαρσία· με αυτή τη δίψα ο κόσμος είναι αλειμμένος, επαλειμμένος, καλυμμένος, μολυσμένος, βαθιά μολυσμένος, λερωμένος, συνδεδεμένος, κολλημένος, στερεωμένος, εμποδισμένος· λέω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - η δίψα είναι η επικάλυψή του, λέω.

«Η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του»: «Δυστυχία»: η δυστυχία της γέννησης, η δυστυχία του γήρατος, η δυστυχία της ασθένειας, η δυστυχία του θανάτου, η δυστυχία της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους, τα βάσανα της κόλασης, τα βάσανα του ζωικού βασιλείου, τα βάσανα της σφαίρας των πεινασμένων φαντασμάτων, τα ανθρώπινα βάσανα, η δυστυχία που έχει ως ρίζα την είσοδο στη μήτρα, η δυστυχία που έχει ως ρίζα την παραμονή στη μήτρα, η δυστυχία που έχει ως ρίζα την έξοδο από τη μήτρα, η δυστυχία της εξάρτησης για αυτόν που γεννήθηκε, η δυστυχία της εξάρτησης από άλλους για αυτόν που γεννήθηκε, η δυστυχία από επίθεση του εαυτού, η δυστυχία από επίθεση άλλων, η δυστυχία των δραστηριοτήτων, η δυστυχία της μεταβολής, πάθηση των ματιών, πάθηση των αυτιών, πάθηση της μύτης, πάθηση της γλώσσας, πάθηση του σώματος, πάθηση της κεφαλής, πάθηση των αυτιών, πάθηση του στόματος, πάθηση των δοντιών, βήχας, άσθμα, καταρροή, πυρετός, γήρας, πάθηση του στομάχου, λιποθυμία, δυσεντερία, κολικός, χολέρα, λέπρα, απόστημα, έκζεμα, φυματίωση, επιληψία, δερματική μόλυνση, φαγούρα, ψώρα, γρατζουνιές, κνησμός, αιμορραγία χολική, διαβήτης, αιμορροΐδες, εξανθήματα, συρίγγιο, ασθένειες που προέρχονται από τη χολή, ασθένειες που προέρχονται από το φλέγμα, ασθένειες που προέρχονται από τον αέρα, ασθένειες από συνδυασμό χυμών, ασθένειες που προέρχονται από αλλαγή εποχής, ασθένειες που προέρχονται από ακατάλληλη φροντίδα, ασθένειες που προκαλούνται από επίθεση, ασθένειες που προέρχονται από επακόλουθο πράξεων, κρύο, ζέστη, πείνα, δίψα, αφόδευση, ούρηση, η δυστυχία της επαφής με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, η δυστυχία του θανάτου μητέρας, η δυστυχία του θανάτου πατέρα, η δυστυχία του θανάτου αδελφού, η δυστυχία του θανάτου αδελφής, η δυστυχία του θανάτου γιου, η δυστυχία του θανάτου κόρης, η δυστυχία της καταστροφής συγγενών, η δυστυχία της καταστροφής λόγω ασθένειας, η δυστυχία της καταστροφής πλούτου, η δυστυχία της καταστροφής ηθικής, η δυστυχία της καταστροφής άποψης· αυτών των φαινομένων η έγερση από την αρχή γίνεται γνωστή. Η παύση από την πάροδο γίνεται γνωστή. Το επακόλουθο βασίζεται στην πράξη. Η πράξη βασίζεται στο επακόλουθο, η ύλη βασίζεται στη νοητικότητα, η νοητικότητα βασίζεται στην ύλη, ακολουθούμενο από τη γέννηση, διαποτισμένο από το γήρας, κυριευμένο από την ασθένεια, χτυπημένο από τον θάνατο, εδραιωμένο στη δυστυχία, χωρίς στέγη, χωρίς καταφύγιο, χωρίς προστασία, χωρίς να έχει γίνει προστασία - αυτή ονομάζεται δυστυχία. Αυτή η δυστυχία είναι ο φόβος του κόσμου, ο μεγάλος φόβος, η πίεση, η τριβή, η συμφορά, το εμπόδιο - η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος] από την πλεονεξία και την αμέλεια δεν φωτίζεται· η δίψα είναι η επικάλυψή του, λέω, η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του».

- 3.** Ρέουν παντού τα ρεύματα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα]
Ποια είναι η αποτροπή των ρευμάτων;
Πες μας την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων, με τι τα ρεύματα κλείνονται;

«Ρέουν παντού τα ρεύματα»: «Ρεύματα»: το ρεύμα της επιθυμίας, το ρεύμα της λανθασμένης άποψης, το ρεύμα της νοητικής μόλυνσης, το ρεύμα της κακής συμπεριφοράς, το ρεύμα της άγνοιας. «Παντού» σημαίνει σε όλες τις αισθητήριες βάσεις. «Ρέουν» σημαίνει ρέουν, διαρρέουν, κυλούν, λειτουργούν. Από το μάτι προς τις μορφές ρέουν, διαρρέουν, κυλούν, λειτουργούν. Από το αυτί προς τους ήχους ρέουν... κ.λπ... από τη μύτη προς τις οσμές ρέουν... από τη γλώσσα προς τις γεύσεις ρέουν... από το σώμα προς τα απτά αντικείμενα ρέουν... από τον νου προς τα νοητικά αντικείμενα ρέουν, διαρρέουν, κυλούν, λειτουργούν. Από το μάτι η επιθυμία για ορατή μορφή ρέει, διαρρέει, κυλά, λειτουργεί. Από το αυτί η επιθυμία για ήχο ρέει, διαρρέει, κυλά, λειτουργεί. Από τη μύτη η επιθυμία για οσμή ρέει... από τη γλώσσα η επιθυμία για γεύση ρέει... από το σώμα η επιθυμία για απτό αντικείμενο ρέει... από τον νου η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα ρέει, διαρρέει, κυλά, λειτουργεί - ρέουν παντού τα ρεύματα.

«Έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... διαδοχή λέξεων, αυτό είναι το «έτσι»... κ.λπ... έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα.

«Ποια είναι η αποτροπή των ρευμάτων» σημαίνει ποια είναι η παρεμπόδιση, το νοητικό εμπόδιο, η αυτοσυγκράτηση, η προστασία, η φύλαξη των ρευμάτων - ποια είναι η αποτροπή των ρευμάτων.

«Πες μας την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων» σημαίνει την παρεμπόδιση, το νοητικό εμπόδιο, την αυτοσυγκράτηση, την προστασία, τη φύλαξη των ρευμάτων πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - πες μας την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων.

«Με τι τα ρεύματα κλείνονται» σημαίνει με τι τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν - με τι τα ρεύματα κλείνονται. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Ρέουν παντού τα ρεύματα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα]
Ποια είναι η αποτροπή των ρευμάτων;
Πες μας την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων, με τι τα ρεύματα κλείνονται;»

- 4.** «Όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος]
η μνήμη είναι η αποτροπή τους·
την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων λέω, με τη σοφία αυτά κλείνονται».

«Όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο»: όσα αυτά τα ρεύματα έχουν διακηρυχθεί, έχουν αναγγελθεί, έχουν εξηγηθεί, έχουν διδαχθεί, έχουν καθιερωθεί, έχουν θεσπιστεί, έχουν αποκαλυφθεί, έχουν αναλυθεί, έχουν διασαφηνιστεί, έχουν φανερωθεί από εμένα, δηλαδή - το ρεύμα της επιθυμίας, το ρεύμα της λανθασμένης άποψης, το ρεύμα της νοητικής μόλυνσης, το ρεύμα της κακής συμπεριφοράς, το

ρεύμα της άγνοιας. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας, στον κόσμο των ανθρώπων, στον κόσμο των θεών, στον κόσμο των συναθροισμάτων, στον κόσμο των στοιχείων, στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων - «όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο». «Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του.

«Η μνήμη είναι η αποτροπή τους»: «Μνήμη» είναι η μνήμη, η ανάμνηση, η αντανάκλαση, η μνήμη, η ενθύμηση, η διατήρηση, η μη επιπολαιότητα, η μη λησμοσύνη, η μνήμη, η ικανότητα της μνήμης, η δύναμη της μνήμης, η ορθή μνήμη, ο παράγοντας φώτισης της μνήμης, η ευθεία οδός - αυτή ονομάζεται μνήμη. «Αποτροπή» σημαίνει παρεμπόδιση, νοητικό εμπόδιο, αυτοσυγκράτηση, προστασία, φύλαξη - «η μνήμη είναι η αποτροπή τους».

«Την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων λέω» σημαίνει την παρεμπόδιση, το νοητικό εμπόδιο, την αυτοσυγκράτηση, την προστασία, τη φύλαξη των ρευμάτων λέω, εξηγώ... κ.λπ... διασαφηνίζω, φανερώνω - «την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων λέω».

«Με τη σοφία αυτά κλείνονται»: «Σοφία» είναι η σοφία, η κατανόηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη. «Με τη σοφία αυτά κλείνονται» - με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει, με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν. «Όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία», σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει, με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν. «Όλες οι δραστηριότητες είναι μη-εαυτός», σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει, με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν. «Με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες», σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει, με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν. «Με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση»... κ.λπ... «με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα»... «με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις»... «με τις έξι αισθητήριες βάσεις ως συνθήκη υπάρχει επαφή»... «με την επαφή ως συνθήκη υπάρχει αίσθημα»... «με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία»... «με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση»... «με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίγνεσθαι»... «με το γίγνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση»... «με τη γέννηση ως συνθήκη υπάρχει γήρας και θάνατος», σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει, με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν. «Από την παύση της άγνοιας υπάρχει παύση των δραστηριοτήτων»... «από την παύση των δραστηριοτήτων υπάρχει παύση της συνείδησης»... «από την παύση της συνείδησης υπάρχει παύση της νοητικότητας και υλικότητας»... «από την παύση της νοητικότητας και υλικότητας υπάρχει παύση των έξι αισθητήριων βάσεων»... «από την παύση των έξι αισθητήριων βάσεων υπάρχει παύση της επαφής»... «από την παύση της επαφής υπάρχει παύση του αισθήματος»... «από την παύση του αισθήματος υπάρχει παύση της επιθυμίας»... «από την παύση της επιθυμίας υπάρχει παύση της προσκόλλησης»... «από την παύση της προσκόλλησης υπάρχει παύση του γίγνεσθαι»... «από την παύση του γίγνεσθαι υπάρχει παύση της γέννησης»... «από την παύση της γέννησης υπάρχει

παύση του γήρατος και του θανάτου», σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει, με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν. «Αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου»... «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου»... «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει, με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν. «Αυτά τα φαινόμενα είναι νοητικές διαφθορές»... κ.λπ... «αυτή είναι η προέλευση των νοητικών διαφθορών»... «αυτή είναι η παύση των νοητικών διαφθορών»... «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών», σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει, με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν. «Αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά»... κ.λπ... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά»... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν»... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν»... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν», σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει, με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν. Την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής, σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει, με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν. Την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης, σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει... την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει, με τη σοφία αυτά τα ρεύματα κλείνονται, κόβονται, δεν ρέουν, δεν διαρρέουν, δεν κυλούν, δεν λειτουργούν - «με τη σοφία αυτά κλείνονται». Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος]
η μνήμη είναι η αποτροπή τους·
την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων λέω, με τη σοφία αυτά κλείνονται».

- 5.** «Η σοφία και η μνήμη επίσης, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα]
και η νοητικότητα και υλικότητα, αγαπητέ·
αυτό σε μένα, ερωτηθείς, εξήγησε, πού αυτό παύει;»

«Η σοφία και η μνήμη επίσης»: «Σοφία» είναι η σοφία, η κατανόηση, η διερεύνηση, η εκτεταμένη διερεύνηση, η διερεύνηση των φαινομένων, η παρατήρηση, η επισήμανση, η επανεξέταση, η σύνθεση, η επιδεξιότητα, η λεπτότητα, η διάκριση, ο στοχασμός, η εξέταση, η ευρεία κατανόηση, η νοημοσύνη, η καθοδήγηση, η διόραση, η ενσυνειδητότητα, το βούκεντρο, η σοφία, η ικανότητα της σοφίας, η δύναμη της σοφίας, το μαχαίρι της σοφίας, το ανάκτορο της σοφίας, το φως της σοφίας, η λάμψη της σοφίας, η λαμπάδα της σοφίας, το κόσμημα της σοφίας, η μη αυταπάτη, η διερεύνηση των φαινομένων, η ορθή άποψη. «Μνήμη» είναι η μνήμη, η ανάμνηση... κ.λπ... ορθή μνήμη - «η σοφία και η μνήμη επίσης», έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα.

«Και η νοητικότητα και υλικότητα, αγαπητέ»: «Νοητικότητα» σημαίνει τα τέσσερα άυλα συναθροίσματα. «Υλικότητα» σημαίνει τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία και η παράγωγή υλικότητα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων.

«Αγαπητέ»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής, αυτό είναι το «αγαπητέ» - «και η νοητικότητα και υλικότητα, αγαπητέ».

«Αυτό σε μένα, ερωτηθείς, εξήγησε»: «Αυτό σε μένα» σημαίνει αυτό που ρωτώ, αυτό που ζητώ, αυτό που παρακαλώ, αυτό που γαληνεύω. «Ερωτηθείς» σημαίνει ρωτημένος, παρακληθείς, προσκληθείς, κατευνασμένος. «Εξήγησε» σημαίνει πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - «αυτό σε μένα, ερωτηθείς, εξήγησε».

«Πού αυτό παύει» σημαίνει πού αυτό καταπαύει, κατευνάζεται, πηγαίνει στο τέλος του, ανακαλείται. «Πού αυτό παύει». Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Η σοφία και η μνήμη επίσης, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ατζίτα]
και η νοητικότητα και υλικότητα, αγαπητέ·
έτσι σε μένα, ερωτηθείς, εξήγησε, πού αυτό παύει;»

- 6.** Αυτή την ερώτηση που ρώτησες, Ατζίτα, σου απαντώ·
Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα, παύουν εντελώς·
Με την παύση της συνείδησης, εδώ αυτό παύει.

«Αυτή την ερώτηση που ρώτησες»: «Αυτή την» σημαίνει τη σοφία και τη μνήμη και τη νοητικότητα και υλικότητα. «Ρώτησες» σημαίνει ρωτάς, ζητάς, παρακαλείς, εκλιπαρείς - αυτή την ερώτηση που ρώτησες.

«Ατζίτα, σου απαντώ»: «Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Σου» σημαίνει τη σοφία και τη μνήμη και τη νοητικότητα και υλικότητα. «Απαντώ» σημαίνει απαντώ, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω. Ατζίτα, σου απαντώ.

«Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα, παύουν εντελώς»: «νοητικότητα» σημαίνει τα τέσσερα άυλα συναθροίσματα. «Υλικότητα» σημαίνει τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία και η παράγωγή υλικότητα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων. «Εντελώς» σημαίνει πλήρως, με κάθε τρόπο, εξολοκλήρου, χωρίς υπόλοιπο· αυτή είναι μια έκφραση που σημαίνει ολοκληρωτικά, «εντελώς». «Παύει» σημαίνει καταπαύει, κατευνάζεται, πηγαίνει στο τέλος του, ανακαλείται. Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα παύουν εντελώς.

«Με την παύση της συνείδησης, εδώ αυτό παύει»: με τη γνώση της οδού της εισόδου στο ρεύμα, με την παύση της συνείδησης της νοητικής διαμόρφωσης, αφήνοντας κατά μέρος επτά υπάρξεις, στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων χωρίς εντοπίσιμη αρχή, όποια νοητικότητα και υλικότητα θα εγειρόταν, εδώ αυτά καταπαύουν, κατευνάζονται, πηγαίνουν στο τέλος τους, ανακαλούνται. Με τη γνώση της οδού της άπαξ επιστροφής, με την παύση της συνείδησης της νοητικής διαμόρφωσης, αφήνοντας κατά μέρος δύο υπάρξεις, στις πέντε υπάρξεις, όποια νοητικότητα και υλικότητα θα εγειρόταν, εδώ αυτά καταπαύουν, κατευνάζονται, πηγαίνουν στο τέλος τους, ανακαλούνται. Με τη γνώση της οδού της μη-επιστροφής, με την παύση της συνείδησης της νοητικής διαμόρφωσης, αφήνοντας κατά μέρος μία ύπαρξη, στο υλικό στοιχείο ή στο στοιχείο της άυλης σφαίρας, όποια νοητικότητα και υλικότητα θα εγειρόταν, εδώ αυτά καταπαύουν, κατευνάζονται, πηγαίνουν στο τέλος τους, ανακαλούνται. Με τη γνώση της οδού της Αξιότητας, με την παύση της

συνείδησης της νοητικής διαμόρφωσης, όποια νοητικότητα και υλικότητα θα εγειρόταν, εδώ αυτά καταπαύουν, κατευνάζονται, πηγαίνουν στο τέλος τους, ανακαλούνται. Για τον Άξιο που επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης, με την παύση της τελευταίας συνείδησης, η σοφία και η μνήμη και η νοητικότητα και η υλικότητα, εδώ αυτά καταπαύουν, κατευνάζονται, πηγαίνουν στο τέλος τους, ανακαλούνται - με την παύση της συνείδησης, εδώ αυτό παύει.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτή την ερώτηση που ρώτησες, Ατζίτα, σου απαντώ·
Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα, παύουν εντελώς·
Με την παύση της συνείδησης, εδώ αυτό παύει».

- 7.** Και εκείνοι που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα, και εκείνοι οι πολλοί που ασκούνται εδώ·
τη συμπεριφορά τους σε μένα, συνετέ, ερωτηθείς εξήγησε, αγαπητέ.

«Και εκείνοι που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα»: αυτοί που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα ονομάζονται οι Άξιοι που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. Για ποιο λόγο αυτοί που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα ονομάζονται οι Άξιοι που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές; Αυτοί έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα, έχουν γνωρίσει τα φαινόμενα, έχουν ζυγίσει τα φαινόμενα, έχουν εξετάσει τα φαινόμενα, έχουν κάνει διαυγή τα φαινόμενα, έχουν διαλευκάνει τα φαινόμενα. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα, έχουν γνωρίσει τα φαινόμενα, έχουν ζυγίσει τα φαινόμενα, έχουν εξετάσει τα φαινόμενα, έχουν κάνει διαυγή τα φαινόμενα, έχουν διαλευκάνει τα φαινόμενα. «Όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία», έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα... κ.λπ... «Όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα... «Με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες», έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα... «Ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα, έχουν γνωρίσει τα φαινόμενα, έχουν ζυγίσει τα φαινόμενα, έχουν εξετάσει τα φαινόμενα, έχουν κάνει διαυγή τα φαινόμενα, έχουν διαλευκάνει τα φαινόμενα. Ή τα συναθροίσματά τους έχουν κατανοηθεί, τα στοιχεία έχουν κατανοηθεί, οι αισθητήριες βάσεις έχουν κατανοηθεί, οι προορισμοί έχουν κατανοηθεί, οι επαναγεννήσεις έχουν κατανοηθεί, η σύλληψη έχει κατανοηθεί, οι υπάρξεις έχουν κατανοηθεί, οι περιπλανήσεις στον κύκλο των επαναγεννήσεων έχουν κατανοηθεί, οι κύκλοι έχουν κατανοηθεί. Ή αυτοί παραμένουν σταθεροί στο τέλος των συναθροισμάτων, παραμένουν σταθεροί στο τέλος των στοιχείων, παραμένουν σταθεροί στο τέλος των αισθητήριων βάσεων, παραμένουν σταθεροί στο τέλος των προορισμών, παραμένουν σταθεροί στο τέλος των επαναγεννήσεων, παραμένουν σταθεροί στο τέλος της σύλληψης, παραμένουν σταθεροί στο τέλος της ύπαρξης, παραμένουν σταθεροί στο τέλος της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, παραμένουν σταθεροί στο τέλος του κύκλου, παραμένουν σταθεροί στην τελευταία ύπαρξη, παραμένουν σταθεροί στο τελευταίο σύνολο, φέροντες το τελευταίο σώμα, Άξιοι.

Αυτός είναι ο τελευταίος από αυτούς, αυτή είναι η έσχατη ύπαρξη·
η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι'
αυτούς επαναγέννηση.

Γι' αυτό τον λόγο αυτοί που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα ονομάζονται οι Άξιοι που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Και εκείνοι που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα, και εκείνοι οι πολλοί που ασκούνται εδώ». «Εκπαιδευόμενοι»: για ποιο λόγο ονομάζονται εκπαιδευόμενοι; Επειδή εξασκούνται, ονομάζονται εκπαιδευόμενοι. Και τι εξασκούν; Εξασκούνται στην ανώτερη ηθική διαγωγή, εξασκούνται στην ανώτερη συνείδηση, εξασκούνται στην ανώτερη σοφία. Ποια είναι η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή; Εδώ ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Το μικρό συνάθροισμα της ηθικής, το μεγάλο συνάθροισμα της ηθικής, η ηθική είναι η εδραίωση, η αρχή, η καλή συμπεριφορά, ο αυτοέλεγχος, η αυτοσυγκράτηση, η αιτία, η προεξοχή για την επίτευξη των καλών νοητικών καταστάσεων - αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή.

Ποια είναι η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση; Εδώ ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... την πρώτη διαλογιστική έκσταση... τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει - αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση.

Ποια είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία; Εδώ ένας μοναχός είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου»... κ.λπ... «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου»... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές»... κ.λπ... «αυτή είναι η προέλευση των νοητικών διαφθορών»... «αυτή είναι η παύση των νοητικών διαφθορών»... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών». «Αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία»... αυτές τις τρεις εξασκήσεις, στρέφοντας την προσοχή τους εξασκούνται, γνωρίζοντας εξασκούνται, βλέποντας εξασκούνται, εδραιώνοντας τη συνείδηση εξασκούνται, αποφασίζοντας με πίστη εξασκούνται, αναλαμβάνοντας ενεργητικότητα εξασκούνται, εγκαθιστώντας τη μνήμη εξασκούνται, συγκεντρώνοντας τη συνείδηση εξασκούνται, κατανοώντας με σοφία εξασκούνται, γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό εξασκούνται, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό εξασκούνται, εγκαταλείποντας ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί εξασκούνται, αναπτύσσοντας ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί εξασκούνται, συνειδητοποιώντας ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί εξασκούνται, ασκούν, συμπεριφέρονται, αφού αναλάβουν ενεργούν. Για αυτό το λόγο ονομάζονται - εκπαιδευόμενοι. «Πολλοί» σημαίνει πολυάριθμοι. Αυτοί οι εκπαιδευόμενοι είναι οι εισερχόμενοι στο ρεύμα και οι ασκούμενοι, οι άπαξ επιστρέφοντες και οι ασκούμενοι, οι μη-επιστρέφοντες και οι ασκούμενοι, και οι ασκούμενοι για την Αξιότητα. «Εδώ» σημαίνει σε αυτή την άποψη, σε αυτή την αποδοχή, σε αυτή την προτίμηση, σε αυτή την αποδοχή, σε αυτή τη Διδασκαλία, σε αυτή τη μοναστική διαγωγή, σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, σε αυτή τη διδαχή, σε αυτή την άγια ζωή, σε αυτή τη διδαχή του Δασκάλου, σε αυτή την ατομική ύπαρξη, σε αυτόν τον κόσμο των ανθρώπων - και εκείνοι οι πολλοί που ασκούνται εδώ.

«Τη συμπεριφορά τους σε μένα, συνετέ, ερωτηθείς εξήγησε, αγαπητέ»: και εσύ είσαι συνετός, σοφός, έχων σοφία, έχων ανώτερη νοημοσύνη, γνωστικός, ευφυής. Αυτών που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα και των εκπαιδευομένων τη συμπεριφορά, τη διαγωγή, τον τρόπο ζωής, τη δραστηριότητα, την καλή συμπεριφορά, το πεδίο, τη διαμονή, την πρακτική. «Ερωτηθείς» σημαίνει ρωτημένος, παρακληθείς, προσκληθείς, κατευνασμένος. «Εξήγησε» σημαίνει πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε. «Αγαπητέ»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής, αυτό είναι το «αγαπητέ» - τη συμπεριφορά τους σε μένα, συνετέ, ερωτηθείς εξήγησε, αγαπητέ. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Και εκείνοι που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα, και εκείνοι οι πολλοί που ασκούνται εδώ·

Τη συμπεριφορά τους σε μένα, συνετέ, ερωτηθείς εξήγησε, αγαπητέ".

- 8.** Στις ηδονές ας μην είναι άπληστος, με νου ας είναι αθόλωτος·
επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα, μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται.

«Στις ηδονές ας μην είναι άπληστος»: «Ηδονές»: συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης. Ποιες είναι οι αντικειμενικές ηδονές; Ευχάριστες μορφές, ευχάριστοι ήχοι, ευχάριστες οσμές, ευχάριστες γεύσεις, ευχάριστα απτά αντικείμενα, στρωσίδια, σκεπάσματα, δούλες και δούλοι, κατσίκια και πρόβατα, κοτόπουλα και χοίροι, ελέφαντες, βόδια, άλογα και φοράδες, χωράφια, οικόπεδα, ασήμι, χρυσάφι, χωριά, κωμοπόλεις και βασιλικές πρωτεύουσες, και βασιλεία και χώρες, και θησαυροφυλάκια και αποθήκες - οτιδήποτε ελκυστικό αντικείμενο είναι αντικειμενικές ηδονές.

Επιπλέον, παρελθοντικές ηδονές, μελλοντικές ηδονές, παροντικές ηδονές, εσωτερικές ηδονές, εξωτερικές ηδονές, εσωτερικές-εξωτερικές ηδονές, κατώτερες ηδονές, μεσαίες ηδονές, ανώτερες ηδονές, ηδονές των οδυνηρών κόσμων, ανθρώπινες ηδονές, θεϊκές ηδονές, παρούσες ηδονές, δημιουργημένες ηδονές, ηδονές δημιουργημένες από άλλους, κατεχόμενες ηδονές, μη κατεχόμενες ηδονές, ιδιοποιημένες ηδονές, μη ιδιοποιημένες ηδονές, όλα τα φαινόμενα της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, όλα τα φαινόμενα της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, όλα τα φαινόμενα της άυλης σφαίρας ύπαρξης, έχοντας την επιθυμία ως βάση, έχοντας την επιθυμία ως αντικείμενο, με την έννοια του επιθυμητού, με την έννοια του ελκυστικού, με την έννοια του μεθυστικού, με την έννοια του ευχάριστου, είναι ηδονές. Αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές.

Ποιες είναι οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης; Η θέληση είναι ηδονή, το πάθος είναι ηδονή, η θέληση και το πάθος είναι ηδονή, ο λογισμός είναι ηδονή, το πάθος είναι ηδονή, το πάθος για λογισμούς είναι ηδονή, η ηδονική επιθυμία στις ηδονές, το ηδονικό πάθος, η ηδονική απόλαυση, η ηδονική επιθυμία, η ηδονική στοργή, η ηδονική δίψα, ο ηδονικός πυρετός, η ηδονική απληστία, η ηδονική μέθη, η ηδονική αγκίστρωση, η νοητική πλημμύρα της ηδονής, η νοητική δέσμευση της ηδονής, η προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις, το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας -

Είδα, ηδονή, τη ρίζα σου, από λογισμό, ηδονή, γεννιέσαι·
Δεν θα σε σκεφτώ, έτσι, ηδονή, δεν θα υπάρξεις.

Αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. «Απληστία» σημαίνει επιθυμία, όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. «Στις ηδονές ας μην είναι άπληστος»: με την ηδονή της νοητικής μόλυνσης στις αντικειμενικές ηδονές ας μην είναι άπληστος, ας μην εμποδίζεται, ας είναι χωρίς απληστία, χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, με εξαφανισμένη απληστία, με απορριφθείσα απληστία, με απορριμμένη απληστία, με εμεσμένη απληστία, με απελευθερωμένη απληστία, με εγκαταλειμμένη απληστία, με αποκηρυγμένη απληστία, χωρίς πάθος, με εξαφανισμένο πάθος, με απορριφθέν πάθος, με εμεσμένο πάθος, με απελευθερωμένο πάθος, με εγκαταλειμμένο πάθος, με αποκηρυγμένο πάθος, χωρίς πόθο, κατασβεσμένος, ψυχρός, βιώνοντας ευτυχία, ας διαμένει με τον εαυτό του σε υψηλή κατάσταση - στις ηδονές ας μην είναι άπληστος.

«Με νου ας είναι αθόλωτος»: «Νους» είναι η συνείδηση, ο νους, η νοητική κατάσταση, η καρδιά, το λαμπερό, ο νους, η αισθητήρια βάση του νου, η νοητική ικανότητα, η συνείδηση, το συνάθροισμα της συνείδησης, το αντίστοιχο στοιχείο της νοητικής συνείδησης. Από την κακή σωματική συμπεριφορά η συνείδηση γίνεται θολή, αναταραγμένη, κινούμενη, χτυπημένη, ταλαντευόμενη, ξεστρατισμένη, μη κατευνασμένη. Από την κακή λεκτική συμπεριφορά... κ.λπ... από την κακή νοητική συμπεριφορά... από το πάθος... από το μίσος... από την αυταπάτη... από την οργή... από την εχθρότητα... από την περιφρόνηση... από τη θρασύτητα... της ζήλιας... από την τσιγκουνιά... της απάτης... από τη δολιότητα... από την ισχυρογνωμοσύνη... από την αντιζηλία... από την αλαζονεία... από την υπεροψία... από τη ματαιότητα... από την αμέλεια... από όλες τις νοητικές μολύνσεις... από όλες τις κακές συμπεριφορές... από όλες τις φλόγες... από όλους τους πυρετούς... από όλες τις φλόγες... από όλες τις φαύλες νοητικές διαμορφώσεις η συνείδηση γίνεται θολή, αναταραγμένη, κινούμενη, χτυπημένη, ταλαντευόμενη, ξεστρατισμένη, μη κατευνασμένη. «Με νου ας είναι αθόλωτος»: με τη συνείδηση ας είναι αθόλωτος - αταραχοποίητος, ακίνητος, αδιατάρακτος, ασάλευτος, αστάθμητος, κατευνασμένος, τις νοητικές μολύνσεις που προκαλούν θολότητα ας εγκαταλείψει, ας απορρίψει, ας απομακρύνει, ας τερματίσει, ας οδηγήσει στην εξαφάνιση, και από τις νοητικές μολύνσεις που προκαλούν θολότητα ας είναι απομακρυσμένος, ας απέχει, ας έχει αποσυρθεί, ας έχει βγει, ας έχει απαλλαγεί, ας είναι ελεύθερος, αποδεσμευμένος, ας διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς - με νου ας είναι αθόλωτος.

«Επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα» σημαίνει: «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία», επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα· «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα· «με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες», επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα... κ.λπ... «Ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα. Έτσι επίσης επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα.

Ή, ως παροδικό επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα, ως πόνο... κ.λπ... ως αρρώστια... ως απόστημα... ως βέλος... ως δυστυχία... ως πάθηση... ως ξένο... ως αποσύνθεση... ως συμφορά... ως καταστροφή... ως κίνδυνο... ως επιβάρυνση... ως ασταθές... ως εύθραυστο... ως μη σταθερό... ως χωρίς στέγη... ως χωρίς καταφύγιο... ως χωρίς προστασία... ως μη γενόμενο καταφύγιο... ως άδειο... ως κούφιο... ως κενό... ως μη-εαυτό... ως επικίνδυνο... ως υποκείμενο σε μεταβολή... ως χωρίς ουσιώδη υπόσταση... ως ρίζα της δυστυχίας... ως φονιά... ως μη ύπαρξη... ως με νοητικές

διαφθορές... ως συνθηκοκρατημένο... ως δέλεαρ του Μάρα... ως υποκείμενο σε γέννηση... ως υποκείμενο σε γήρας... ως υποκείμενο σε ασθένεια... ως υποκείμενο σε θάνατο... ως υποκείμενο σε λύπη, θρήνο, πόνο, δυσαρέσκεια και άγχος... ως υποκείμενο σε μόλυνση... ως προέλευση... ως πάροδο... ως απόλαυση... ως επικίνδυνο... ως διαφυγή επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα. Έτσι επίσης επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα.

Η επιδέξιος στα συναθροίσματα, επιδέξιος στα στοιχεία, επιδέξιος στις αισθητήριες βάσεις, επιδέξιος στην Εξαρτώμενη Γένεση, επιδέξιος στις εφαρμογές της μνήμης, επιδέξιος στις ορθές επίμονες προσπάθειες, επιδέξιος στις βάσεις πνευματικής δύναμης, επιδέξιος στις ικανότητες, επιδέξιος στις δυνάμεις, επιδέξιος στους παράγοντες της φώτισης, επιδέξιος στην οδό, επιδέξιος στον καρπό, επιδέξιος στο Νιμπάνα. Έτσι επίσης επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα.

Η «όλα τα φαινόμενα» ονομάζονται οι δώδεκα αισθητήριες βάσεις - το μάτι και οι υλικές μορφές, το αυτί και οι ήχοι, η μύτη και οι οσμές, η γλώσσα και οι γεύσεις, το σώμα και τα απτά αντικείμενα, ο νους και τα νοητικά φαινόμενα. Όταν στις εσωτερικές και εξωτερικές αισθητήριες βάσεις η θέληση και το πάθος έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον, ακόμη και με αυτό είναι επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα - επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα.

Μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων, αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των αισθημάτων στα αισθήματα είναι μνήμων, αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του νου στον νου είναι μνήμων, αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των νοητικών αντικειμένων στα νοητικά αντικείμενα είναι μνήμων.

Επίσης με άλλες τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - με την αποφυγή της έλλειψης μνήμης είναι μνήμων, επειδή έχουν γίνει οι νοητικές καταστάσεις που πρέπει να γίνουν με τη μνήμη είναι μνήμων, επειδή έχουν καταστραφεί οι νοητικές καταστάσεις που εμποδίζουν τη μνήμη είναι μνήμων, επειδή δεν έχουν ξεχαστεί οι νοητικές καταστάσεις που είναι σημάδια της μνήμης είναι μνήμων.

Επίσης με άλλες τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - επειδή είναι προικισμένος με μνήμη είναι μνήμων, επειδή έχει κυριαρχία στη μνήμη είναι μνήμων, επειδή είναι προικισμένος με ευχέρεια της μνήμης είναι μνήμων, με τη μη υποχώρηση από τη μνήμη είναι μνήμων.

Επίσης με άλλες τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - επειδή είναι προικισμένος με μνήμη είναι μνήμων, επειδή είναι γαλήνιος είναι μνήμων, επειδή έχει κατασιγαστεί είναι μνήμων, επειδή είναι προικισμένος με γαλήνιες ιδιότητες είναι μνήμων. Με την ανάμνηση του Βούδα είναι μνήμων, με την ανάμνηση της Διδασκαλίας είναι μνήμων, με την ανάμνηση της Κοινότητας είναι μνήμων, με την ανάμνηση της ηθικής διαγωγής είναι μνήμων, με την ανάμνηση της γενναιοδωρίας είναι μνήμων, με την ανάμνηση των θεοτήτων είναι μνήμων, με τη μνήμη επί της αναπνοής είναι μνήμων, με την ανάμνηση του θανάτου είναι μνήμων, με τη μνήμη επί του σώματος είναι μνήμων, με την ανάμνηση της γαλήνης είναι μνήμων. Η μνήμη, η ανάμνηση... κ.λπ... η ορθή μνήμη, ο παράγοντας φώτισης της μνήμης, η ευθεία οδός· αυτή ονομάζεται

μνήμη. Με αυτή τη μνήμη είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος· αυτός ονομάζεται μνήμων. «Μοναχός»: με τη διάσπαση επτά νοητικών καταστάσεων είναι μοναχός - η άποψη περί ταυτότητας έχει διασπαστεί, η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει διασπαστεί, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες έχει διασπαστεί, η λαγνεία έχει διασπαστεί, το μίσος έχει διασπαστεί, η αυταπάτη έχει διασπαστεί, η αλαζονεία έχει διασπαστεί. Οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις έχουν διασπαστεί, υποκείμενες στη μόλυνση, οδηγούσες σε επαναγέννηση, προκαλούσες προβλήματα, με επώδυνο επακόλουθο, οδηγούσες στο μέλλον σε γέννηση, γήρας και θάνατο.

«Με τον δρόμο που έχει κάνει ο ίδιος, (είπε ο Ευλογημένος στον Σαμπίγια) έχει φτάσει στο τελικό Νιμπάνα, έχει διαβεί την αβεβαιότητα· εγκαταλείποντας την ανυπαρξία και την ύπαρξη, αυτός που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, με εξαλειμμένη επαναγέννηση, αυτός είναι μοναχός».

Μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται· μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται, μνήμων ας πηγαίνει, μνήμων ας στέκεται, μνήμων ας κάθεται, μνήμων ας ετοιμάζει τον τόπο ύπνου, μνήμων ας προχωρά, μνήμων ας οπισθοχωρεί, μνήμων ας κοιτά μπροστά, μνήμων ας κοιτά γύρω, μνήμων ας μαζεύει τα μέλη του, μνήμων ας τα τεντώνει, μνήμων ας φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα, μνήμων ας περιφέρεται, ας διαμένει, ας κινείται, ας ενεργεί, ας φροντίζει, ας συντηρείται, ας διατηρείται - μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Στις ηδονές ας μην είναι άπληστος, με νου ας είναι αθόλωτος· επιδέξιος σε όλα τα φαινόμενα, μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται».

Μαζί με το τέλος της στροφής, σε εκείνους που είχαν την ίδια θέληση με τον βραχμάνο, την ίδια προσπάθεια, την ίδια πρόθεση, που είχαν καλλιεργηθεί με την ίδια συνήθεια, σε πολλές χιλιάδες έμβια όντα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης». Η συνείδηση εκείνου του βραχμάνου, μέσω της μη προσκόλλησης, απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές. Μαζί με την επίτευξη της Αξιότητας, το δέρμα αντιλόπης, τα πλεγμένα μαλλιά, ο χιτώνας από φλοιό, το τριπλό ραβδί, η στάμνα, τα μαλλιά και τα γένια εξαφανίστηκαν· φορώντας ωχρίνο χιτώνα, κρατώντας διπλό χιτώνα, κύπελλο και χιτώνα, με πρακτική σύμφωνη με το νόημα, με ενωμένες παλάμες, προσκυνώντας τον Ευλογημένο, κάθεται - «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Ατζίτα, πρώτη.

2. Ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Τισσαμεττέγια

- 9.** «Ποιος εδώ είναι ικανοποιημένος στον κόσμο, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Τισσαμεττέγια]
σε ποιον δεν υπάρχουν διαταράξεις;
Ποιος έχοντας γνωρίσει άμεσα και τα δύο άκρα, στη μέση με σοφία δεν κολλάει;
Ποιον αποκαλείς μεγάλο άνθρωπο, ποιος εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα του θανάτου;»

«Ποιος εδώ είναι ικανοποιημένος στον κόσμο»: ποιος στον κόσμο είναι ευχαριστημένος, ικανοποιημένος, χαρούμενος, με πλήρεις λογισμούς - «ποιος εδώ είναι ικανοποιημένος στον κόσμο».

«Έτσι είπε ο σεβάσμιος Τισσαμεττέγια»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων, συνένωση λέξεων, εκπλήρωση λέξεων, συνδυασμός γραμμάτων, ομαλότητα φράσεων, διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «έτσι». «Σεβάσμιος»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής - «σεβάσμιος». «Τίσσα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου, όρος, ονομασία, προσδιορισμός, συμβατική έκφραση, όνομα, ονοματοδοσία, ονομασία, γλώσσα, φράση, λεκτική έκφραση. «Μεττέγια»: αυτό είναι το σόι εκείνου του βραχμάνου, όρος, ονομασία, προσδιορισμός, συμβατική έκφραση - «έτσι είπε ο σεβάσμιος Τισσαμεττέγια».

«Σε ποιον δεν υπάρχουν διαταράξεις»: διατάραξη από επιθυμία, διατάραξη από λανθασμένη άποψη, διατάραξη από αλαζονεία, διατάραξη από νοητικές μολύνσεις, διατάραξη από αισθησιακές επιθυμίες. Σε ποιον αυτές οι διαταράξεις δεν υπάρχουν, δεν είναι, δεν υφίστανται, δεν βρίσκονται, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης - «σε ποιον δεν υπάρχουν διαταράξεις».

«Ποιος έχοντας γνωρίζει άμεσα και τα δύο άκρα»: ποιος τα δύο άκρα έχοντας γνωρίζει άμεσα, αφού τα γνώρισε, αφού τα ζύγισε, αφού τα εξέτασε, αφού τα διαλεύκανε, αφού τα έκανε σαφή - «ποιος έχοντας γνωρίζει άμεσα και τα δύο άκρα».

«Στη μέση με σοφία δεν κολλάει»: στη μέση με σοφία δεν κολλάει, αλέκιστος, μη επικολημένος, έχοντας βγει, απαλλαγμένος, ελεύθερος, αποδεσμευμένος, διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς - «στη μέση με σοφία δεν κολλάει».

«Ποιον αποκαλείς μεγάλο άνθρωπο»: μεγάλος άνθρωπος, κορυφαίος άνθρωπος, ανώτερος άνθρωπος, εξάίρετος άνθρωπος, προεξέχων άνθρωπος, ύψιστος άνθρωπος, πρωταρχικός άνθρωπος, έξοχος άνθρωπος. Ποιον αποκαλείς, ποιον λες, ποιον θεωρείς, ποιον εκφράζεις, ποιον βλέπεις, ποιον ονομάζεις - «ποιον αποκαλείς μεγάλο άνθρωπο».

«Ποιος εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα του θανάτου»: ποιος εδώ τη ράφτρα, την επιθυμία, πέρασε, υπερέβη, υπερπήδησε, πλήρως υπερπήδησε, ξεπέρασε - «ποιος εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα του θανάτου». Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Ποιος εδώ είναι ικανοποιημένος στον κόσμο, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Τισσαμεττέγια]
σε ποιον δεν υπάρχουν διαταράξεις;
Ποιος έχοντας γνωρίζει άμεσα και τα δύο άκρα, στη μέση με σοφία δεν κολλάει;
Ποιον αποκαλείς μεγάλο άνθρωπο, ποιος εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα του θανάτου;»

- 10.** «Στις ηδονές ζώντας την άγια ζωή, [Μετέγια, είπε ο Ευλογημένος]
απαλλαγμένος από επιθυμία, πάντα μνήμων·
έχοντας γνωρίζει, κατασβεσμένος ο μοναχός, σε αυτόν δεν υπάρχουν
διαταράξεις.

«Στις ηδονές ζώντας την άγια ζωή». «Ηδονές»: συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ... αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές... κ.λπ... αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. «Άγια ζωή» ονομάζεται η αποχή, η αποφυγή, η πλήρης αποχή, η αποχή από την επίτευξη του ανήθικου, η μη-πράξη, η μη-εκτέλεση, η μη-παράβαση, η μη-υπέρβαση του ορίου. Επιπλέον, χωρίς επεξήγηση, «άγια ζωή» ονομάζεται η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Όποιος με αυτή την ευγενή οκταμελή οδό είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος, αυτός ονομάζεται ζώντας την άγια ζωή. Και όπως με τον πλούτο ονομάζεται πλούσιος, με τα αγαθά ονομάζεται κάτοχος αγαθών, με τη φήμη ονομάζεται ένδοξος, με την τέχνη ονομάζεται τεχνίτης, με την ηθική ονομάζεται ηθικός, με την ενεργητικότητα ονομάζεται ενεργητικός, με τη σοφία ονομάζεται σοφός, με την αληθινή γνώση ονομάζεται κάτοχος αληθινής γνώσης - ακριβώς έτσι όποιος με αυτή την ευγενή οκταμελή οδό είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος, αυτός ονομάζεται ζώντας την άγια ζωή - στις ηδονές ζώντας την άγια ζωή.

«Μετέγεια, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το σόι του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - Μετέγεια, είπε ο Ευλογημένος.

«Απαλλαγμένος από επιθυμία, πάντα μνήμων». «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. Αυτός στον οποίο αυτή η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται απαλλαγμένος από επιθυμία, με απορριφθείσα επιθυμία, με εμεσμένη επιθυμία, με απελευθερωμένη επιθυμία, με εγκαταλειμμένη επιθυμία, με αποκηρυγμένη επιθυμία, χωρίς πάθος, με απορριφθέν πάθος, με εμεσμένο πάθος, με απελευθερωμένο πάθος, με εγκαταλειμμένο πάθος, με αποκηρυγμένο πάθος, χωρίς πόθο, κατασβεσμένος, ψυχρός, βιώνοντας ευτυχία, διαμένει με τον εαυτό του σε υψηλή κατάσταση. «Πάντα» σημαίνει πάντα, πάντοτε, κάθε χρόνο, μόνιμα, σταθερά, συνεχώς, αδιάκοπα, αδιάλειπτα, το ένα μετά το άλλο, σαν κύματα νερού, χωρίς διακοπή σε συνεχή ροή, σε επαφή, πριν το γεύμα, μετά το γεύμα, την πρώτη περίοδο της νύχτας, τη μεσαία περίοδο της νύχτας, την τελευταία περίοδο της νύχτας, στη σκοτεινή δεκαπενθήμερο, στη φωτεινή δεκαπενθήμερο, στη βροχερή εποχή, τον χειμώνα, το καλοκαίρι, στην πρώτη περίοδο της ζωής, στη μεσαία περίοδο της ζωής, στην τελευταία περίοδο της ζωής. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων, αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των αισθημάτων στα αισθήματα είναι μνήμων, αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του νου στον νου είναι μνήμων, αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των νοητικών αντικειμένων στα νοητικά αντικείμενα είναι μνήμων... κ.λπ... αυτός ονομάζεται μνήμων - απαλλαγμένος από επιθυμία, πάντα μνήμων.

«Έχοντας γνωρίσει, κατασβεσμένος ο μοναχός»: «θεώρηση» ονομάζεται η γνώση. Η σοφία που είναι κατανόηση, διερεύνηση, εκτεταμένη διερεύνηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη. «Με τη θεώρηση»: με τη θεώρηση αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές· «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», με τη θεώρηση αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... κ.λπ... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... «με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες»... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», με τη θεώρηση αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές.

Ή, ως παροδικό με τη θεώρηση αφού γνώρισε... κ.λπ... ως πόνο... ως αρρώστια... ως απόστημα... ως βέλος... κ.λπ... ως διαφυγή με τη θεώρηση αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Κατασβεσμένος»: λόγω της κατάσβεσης της λαγνείας είναι κατασβεσμένος, λόγω της κατάσβεσης του μίσους είναι κατασβεσμένος, λόγω της κατάσβεσης της αυταπάτης είναι κατασβεσμένος, της οργής... της εχθρότητας... της περιφρόνησης... της θρασύτητας... της ζήλιας... της τσιγκουνιάς... της απάτης... της δολιότητας... της ισχυρογνωμοσύνης... της αντιζηλίας... της αλαζονείας... της υπεροψίας... της ματαιότητας... της αμέλειας... όλων των νοητικών μολύνσεων... όλων των κακών συμπεριφορών... όλων των αναστατώσεων... όλων των πυρετών... όλων των καυσώνων... λόγω της κατάσβεσης όλων των φαύλων νοητικών διαμορφώσεων είναι κατασβεσμένος. «Μοναχός»: με τη διάσπαση επτά νοητικών καταστάσεων είναι μοναχός... κ.λπ... αυτός που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, με εξαλειμμένη επαναγέννηση, αυτός είναι μοναχός - έχοντας γνωρίσει, κατασβεσμένος ο μοναχός.

«Σε αυτόν δεν υπάρχουν διαταράξεις»: «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Διαταράξεις»: διατάραξη από επιθυμία, διατάραξη από λανθασμένη άποψη, διατάραξη από αλαζονεία, διατάραξη από νοητικές μολύνσεις, διατάραξη από αισθησιακές επιθυμίες. Σε αυτόν αυτές οι διαταράξεις δεν υπάρχουν, δεν είναι, δεν υφίστανται, δεν βρίσκονται, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης - σε αυτόν δεν υπάρχουν διαταράξεις. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Στις ηδονές ζώντας την άγια ζωή, [Μετέγια, είπε ο Ευλογημένος]
απαλλαγμένος από επιθυμία, πάντα μνημών·
έχοντας γνωρίσει, κατασβεσμένος ο μοναχός, σε αυτόν δεν υπάρχουν
διαταράξεις».

- 11.** Αυτός έχοντας γνωρίσει άμεσα και τα δύο άκρα, στη μέση με σοφία δεν κολλάει·
Αυτόν τον αποκαλώ μεγάλο άνθρωπο, αυτός εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα του θανάτου.

«Αυτός έχοντας γνωρίσει άμεσα και τα δύο άκρα, στη μέση με σοφία δεν κολλάει»:
«Άκρα»: η επαφή είναι το ένα άκρο, η προέλευση της επαφής είναι το δεύτερο άκρο, η παύση της επαφής είναι η μέση· το παρελθόν είναι το ένα άκρο, το μέλλον είναι το δεύτερο άκρο, το παρόν είναι η μέση· το ευχάριστο αίσθημα είναι το ένα άκρο, το

δυσάρεστο αίσθημα είναι το δεύτερο άκρο, το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα είναι η μέση· η νοητικότητα είναι το ένα άκρο, η υλικότητα είναι το δεύτερο άκρο, η συνείδηση είναι η μέση· οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις είναι το ένα άκρο, οι έξι εξωτερικές αισθητήριες βάσεις είναι το δεύτερο άκρο, η συνείδηση είναι η μέση· η ταυτότητα είναι το ένα άκρο, η προέλευση της ταυτότητας είναι το δεύτερο άκρο, η παύση της ταυτότητας είναι η μέση. «Σοφία» ονομάζεται η σοφία, η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη.

«Κόλλημα»: υπάρχουν δύο κολλήματα - το κόλλημα της επιθυμίας και το κόλλημα της λανθασμένης άποψης. Ποιο είναι το κόλλημα της επιθυμίας; Όσο με τον όρο της επιθυμίας έχει γίνει οριοθετημένο, έχει γίνει καθορισμένο, έχει γίνει περιχαρακωμένο, έχει κατακτηθεί, έχει θεωρηθεί δικό του - «αυτό είναι δικό μου, εκείνο είναι δικό μου, τόσο είναι δικό μου, σε αυτό το βαθμό είναι δικό μου, δικές μου οι μορφές, οι ήχοι, οι οσμές, οι γεύσεις, τα απτά αντικείμενα, τα στρωσίδια, τα σκεπάσματα, οι δούλες και οι δούλοι, τα κατσίκια και τα πρόβατα, τα κοτόπουλα και οι χοίροι, οι ελέφαντες, τα βόδια, τα άλογα και οι φοράδες, το χωράφι, το οικόπεδο, το ασήμι, το χρυσάφι, τα χωριά, οι κωμοπόλεις και οι βασιλικές πρωτεύουσες, και το βασίλειο και η χώρα, και το θησαυροφυλάκιο και η αποθήκη». Ακόμη και ολόκληρη τη μεγάλη γη θεωρεί δική του με τη δύναμη της επιθυμίας. Όσες είναι οι οκτακόσιες περιπλανήσεις της επιθυμίας - αυτό είναι το κόλλημα της επιθυμίας.

Ποιο είναι το κόλλημα της λανθασμένης άποψης; Η άποψη περί ταυτότητας με είκοσι βάσεις, η λανθασμένη άποψη με δέκα βάσεις, η ακραία άποψη με δέκα βάσεις, όποια τέτοιου είδους άποψη, λανθασμένη άποψη, πυκνό δάσος απόψεων, αγριότοπος απόψεων, στρέβλωση απόψεων, ταλάντευση απόψεων, νοητικός δεσμός της λανθασμένης άποψης, προσκόλληση, επίσημη αποδοχή, εμμονή, αγκίστρωση, κακή οδός, λανθασμένο μονοπάτι, λανθασμένη πορεία, αιρετικό δόγμα, διεστραμμένη σύλληψη, ανεστραμμένη σύλληψη, ψευδαισθητική σύλληψη, λανθασμένη σύλληψη, σύλληψη του «πραγματικό στο μη-πραγματικό», όσες είναι οι εξήντα δύο λανθασμένες απόψεις - αυτό είναι το κόλλημα της λανθασμένης άποψης.

«Αυτός έχοντας γνωρίσει άμεσα και τα δύο άκρα, στη μέση με σοφία δεν κολλάει»: αυτός και τα δύο άκρα και τη μέση με σοφία έχοντας γνωρίσει άμεσα, αφού τα γνώρισε, αφού τα ζύγισε, αφού τα εξέτασε, αφού τα διαλεύκανε, αφού τα έκανε σαφή, δεν κολλάει, δεν προσκολλάται, δεν επικολλάται, αλέκιστος, μη προσκολλημένος, μη επικολλημένος, έχοντας βγει, απαλλαγμένος, ελεύθερος, αποδεσμευμένος, διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς - αυτός έχοντας γνωρίσει άμεσα και τα δύο άκρα, στη μέση με σοφία δεν κολλάει.

«Αυτόν τον αποκαλώ μεγάλο άνθρωπο»: μεγάλος άνθρωπος, κορυφαίος άνθρωπος, ανώτερος άνθρωπος, εξάιρετος άνθρωπος, προεξέχων άνθρωπος, ύψιστος άνθρωπος, έξοχος άνθρωπος, αυτόν τον αποκαλώ, αυτόν τον λέω, αυτόν τον διηγούμαι, αυτόν τον εξηγώ, αυτόν τον ονομάζω.

Ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «'Μεγάλος άνθρωπος, μεγάλος άνθρωπος', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό, σεβάσμιε κύριε, κάποιος είναι μεγάλος άνθρωπος;» «Επειδή έχει απελευθερωμένο νου, Σαριπούττα, λέω 'μεγάλος άνθρωπος', επειδή δεν έχει απελευθερωμένο νου, λέω 'όχι μεγάλος άνθρωπος'.

«Και πώς, Σαριπούττα, έχει κάποιος απελευθερωμένο νου; Εδώ, Σαριπούττα, ένας

μοναχός διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Σε αυτόν που διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, η συνείδηση απαλλάσσεται από το πάθος, απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές μέσω της μη προσκόλλησης. Στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Σε αυτόν που διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα, η συνείδηση απαλλάσσεται από το πάθος, απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές μέσω της μη προσκόλλησης. Έτσι λοιπόν, Σαριπούττα, ένας μοναχός έχει απελευθερωμένο νου. Επειδή έχει απελευθερωμένο νου, Σαριπούττα, λέω 'μεγάλος άνθρωπος'· επειδή δεν έχει απελευθερωμένο νου, λέω 'όχι μεγάλος άνθρωπος'» - αυτόν τον αποκαλώ μεγάλο άνθρωπο.

«Αυτός εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα»: «ράφτρια» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα· αυτού αυτή η ράφτρια, η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης. Αυτός τη ράφτρια, την επιθυμία, πέρασε, υπερέβη, υπερπήδησε, πλήρως υπερπήδησε, ξεπέρασε - αυτός εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτός έχοντας γνωρίσει άμεσα και τα δύο άκρα, στη μέση με σοφία δεν κολλάει·

Αυτόν τον αποκαλώ μεγάλο άνθρωπο, αυτός εδώ έχει ξεπεράσει τη ράφτρα του θανάτου».

Μαζί με το τέλος της στροφής, σε εκείνους που είχαν την ίδια θέληση με τον βραχμάνο, την ίδια προσπάθεια, την ίδια πρόθεση, που είχαν καλλιεργηθεί με την ίδια συνήθεια, σε πολλές χιλιάδες έμβια όντα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης». Η συνείδηση εκείνου του βραχμάνου, μέσω της μη προσκόλλησης, απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές. Μαζί με την επίτευξη της Αξιότητας, το δέρμα αντιλόπης, τα πλεγμένα μαλλιά, ο χιτώνας από φλοιό, το τριπλό ραβδί, η στάμνα, τα μαλλιά και τα γένια εξαφανίστηκαν. Φορώντας ώχρινο χιτώνα, κρατώντας διπλό χιτώνα, κύπελλο και χιτώνα, με πρακτική σύμφωνη με το νόημα, με ενωμένες παλάμες, προσκυνώντας τον Ευλογημένο, κάθεται - «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Τισσαμεττέγια, δεύτερη.

3. Ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Πουννάκα

- 12.** «Αυτόν που είναι χωρίς λαχτάρα, αυτόν που βλέπει τη ρίζα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πούννακα]
υπάρχει έλευση με ερώτηση·
σε τι βασισμένοι οι σοφοί, οι άνθρωποι, οι πολεμιστές, οι βραχμάνοι για τις θεότητες·
τέλεσαν θυσίες πολλοί εδώ στον κόσμο, σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».

«Αυτόν που είναι χωρίς λαχτάρα, αυτόν που βλέπει τη ρίζα»: λαχτάρα σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα - αυτή η λαχτάρα, η επιθυμία του Βούδα, του Ευλογημένου έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς λαχτάρα. Επειδή η λαχτάρα έχει εγκαταλειφθεί, είναι χωρίς λαχτάρα. Ο Ευλογημένος και στο κέρδος δεν κινείται, και στην απώλεια δεν κινείται, και στη φήμη δεν κινείται, και στην αδοξία δεν κινείται, και στον έπαινο δεν κινείται, και στην κατηγορία δεν κινείται, και στην ευτυχία δεν κινείται, και στη δυστυχία δεν κινείται, δεν ταλαντεύεται, δεν τρέμει, δεν κλονίζεται - χωρίς λαχτάρα. «Αυτόν που βλέπει τη ρίζα»: ο Ευλογημένος βλέπει τη ρίζα, βλέπει την αιτία, βλέπει την πηγή, βλέπει την εμφάνιση, βλέπει την παραγωγή, βλέπει την προέλευση, βλέπει την τροφή, βλέπει το αντικείμενο, βλέπει τη συνθήκη, βλέπει την έγερση.

Τρεις φαύλες ρίζες - η απληστία είναι φαύλη ρίζα, το μίσος είναι φαύλη ρίζα, η αυταπάτη είναι φαύλη ρίζα.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι πηγές για την προέλευση των πράξεων. Ποια τρία; Η απληστία είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων, το μίσος είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων, η αυταπάτη είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων. Δεν εμφανίζονται, μοναχοί, θεοί με πράξη γεννημένη από απληστία, με πράξη γεννημένη από μίσος, με πράξη γεννημένη από αυταπάτη, δεν εμφανίζονται άνθρωποι, ούτε οποιοιδήποτε άλλοι καλότυχοι κόσμοι. Αλλά μάλλον, μοναχοί, με πράξη γεννημένη από απληστία, με πράξη γεννημένη από μίσος, με πράξη γεννημένη από αυταπάτη εμφανίζεται η κόλαση, εμφανίζεται το ζωικό βασίλειο, εμφανίζεται η σφαίρα των φαντασμάτων, ή οποιοιδήποτε άλλοι κακότυχοι κόσμοι για την επαναγέννηση της ατομικής ύπαρξης στην κόλαση, στο ζωικό βασίλειο, στη σφαίρα των φαντασμάτων». Αυτές τις τρεις φαύλες ρίζες ο Ευλογημένος γνωρίζει και βλέπει. Έτσι επίσης ο Ευλογημένος βλέπει τη ρίζα... κ.λπ... βλέπει την έγερση. Τρεις καλές ρίζες - η μη-απληστία είναι καλή ρίζα, το μη-μίσος είναι καλή ρίζα, η μη αυταπάτη είναι καλή ρίζα.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Αυτές οι τρεις... κ.λπ... δεν εμφανίζεται, μοναχοί, με πράξη γεννημένη από μη-απληστία, με πράξη γεννημένη από μη-μίσος, με πράξη γεννημένη από μη αυταπάτη η κόλαση, δεν εμφανίζεται το ζωικό βασίλειο, δεν εμφανίζεται η σφαίρα των φαντασμάτων, ούτε οποιοιδήποτε άλλοι κακότυχοι κόσμοι. Αλλά μάλλον, μοναχοί, με πράξη γεννημένη από μη-απληστία, με πράξη γεννημένη από μη-μίσος, με πράξη γεννημένη από μη αυταπάτη εμφανίζονται θεοί, εμφανίζονται άνθρωποι, ή οποιοιδήποτε άλλοι καλότυχοι κόσμοι για την επαναγέννηση της ατομικής ύπαρξης μεταξύ θεών και ανθρώπων». Αυτές τις τρεις καλές ρίζες ο Ευλογημένος γνωρίζει και βλέπει. Έτσι επίσης ο Ευλογημένος βλέπει τη ρίζα... κ.λπ... βλέπει την έγερση.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Όποιες φαύλες νοητικές καταστάσεις κι αν υπάρχουν, μοναχοί, που ανήκουν στο φαύλο, που είναι στην πλευρά του φαύλου, όλες αυτές έχουν ρίζα την άγνοια, συγκλίνουν στην άγνοια, με την εκρίζωση της άγνοιας εκριζώνονται». Όλες αυτές εκριζώνονται· ο Ευλογημένος γνωρίζει, βλέπει. Έτσι επίσης ο Ευλογημένος βλέπει τη ρίζα... κ.λπ... βλέπει την έγερση.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Όποιες καλές νοητικές καταστάσεις κι αν υπάρχουν, μοναχοί, που ανήκουν στο καλό, που είναι στην πλευρά του καλού, όλες αυτές έχουν ρίζα την επιμέλεια, συγκλίνουν στην επιμέλεια. Η επιμέλεια φαίνεται ως η κορυφαία αυτών των νοητικών καταστάσεων»· ο Ευλογημένος γνωρίζει, βλέπει. Έτσι επίσης ο Ευλογημένος βλέπει τη ρίζα... κ.λπ... βλέπει την έγερση.

Ή ο Ευλογημένος γνωρίζει, βλέπει. «Η άγνοια είναι η ρίζα των δραστηριοτήτων, οι δραστηριότητες είναι η ρίζα της συνείδησης, η συνείδηση είναι η ρίζα της νοητικότητας και υλικότητας, η νοητικότητα και υλικότητα είναι η ρίζα των έξι αισθητήριων βάσεων, οι έξι αισθητήριες βάσεις είναι η ρίζα της επαφής, η επαφή είναι η ρίζα του αισθήματος, το αίσθημα είναι η ρίζα της επιθυμίας, η επιθυμία είναι η ρίζα της προσκόλλησης, η προσκόλληση είναι η ρίζα του γίνεσθαι, το γίνεσθαι είναι η ρίζα της γέννησης, η γέννηση είναι η ρίζα του γήρατος και του θανάτου» - ο Ευλογημένος γνωρίζει, βλέπει. Έτσι επίσης ο Ευλογημένος βλέπει τη ρίζα... κ.λπ... βλέπει την έγερση.

Ή ο Ευλογημένος γνωρίζει, βλέπει. «Το μάτι είναι η ρίζα των οφθαλμικών ασθενειών, το αυτί είναι η ρίζα των ωτικών ασθενειών, η μύτη είναι η ρίζα των ρινικών ασθενειών, η γλώσσα είναι η ρίζα των γλωσσικών ασθενειών, το σώμα είναι η ρίζα των σωματικών ασθενειών, ο νους είναι η ρίζα των νοητικών πόνων» - ο Ευλογημένος γνωρίζει, βλέπει. Έτσι επίσης ο Ευλογημένος βλέπει τη ρίζα, βλέπει την αιτία, βλέπει την πηγή, βλέπει την εμφάνιση, βλέπει την παραγωγή, βλέπει την προέλευση, βλέπει την τροφή, βλέπει το αντικείμενο, βλέπει τη συνθήκη, βλέπει την προέλευση - αυτόν που είναι χωρίς λαχτάρα, αυτόν που βλέπει τη ρίζα.

«Έτσι ο σεβάσμιος Πούννακα»: «έτσι» είναι σύνδεση λέξεων... κ.λπ... ο σεβάσμιος Πούννακα.

«Υπάρχει έλευση με ερώτηση»: επιθυμώντας ερώτηση ήρθα, θέλοντας να ρωτήσω ερώτηση ήρθα, θέλοντας να ακούσω ερώτηση ήρθα - έτσι επίσης υπάρχει έλευση με ερώτηση. Ή για αυτούς που επιθυμούν ερώτηση, που θέλουν να ρωτήσουν ερώτηση, που θέλουν να ακούσουν ερώτηση, υπάρχει έλευση, προσέλευση, πλησίασμα, προσκύνηση - έτσι επίσης υπάρχει έλευση με ερώτηση. Ή η γνώση των ερωτήσεων υπάρχει σε σένα, κι εσύ είσαι ικανός, είσαι επαρκής. Να πεις, να απαντήσεις αυτό που ρωτήθηκε από μένα, «θα σηκώσεις αυτό το φορτίο» - έτσι επίσης υπάρχει έλευση με ερώτηση.

«Σε τι βασισμένοι οι σοφοί, οι άνθρωποι»: σε τι βασισμένοι, εξαρτώμενοι, κολλημένοι, προσεγγισμένοι, αγκιστρωμένοι, αφοσιωμένοι. «Σοφοί»: αυτοί που ονομάζονται σοφοί, όσοι αναχώρησαν με την αναχώρηση των σοφών, Ατζίβακα, Τζαϊν, ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, ασκητές. «Άνθρωποι»: εννοούνται οι άνθρωποι - σε τι βασισμένοι οι σοφοί, οι άνθρωποι.

«Πολεμιστές, βραχμάνοι, για τις θεότητες». «Πολεμιστές»: όσοι είναι γεννημένοι στην πολεμική κάστα. «Βραχμάνοι» είναι όσοι χρησιμοποιούν την προσφώνηση «Μπο». «Για τις θεότητες»: για τους μαθητές των Ατζίβακα οι Ατζίβακα είναι θεότητες, για τους μαθητές των Τζαϊν οι Τζαϊν είναι θεότητες, για τους μαθητές των ασκητών με πλεγμένα μαλλιά οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά είναι θεότητες, για τους μαθητές των περιπλανώμενων ασκητών οι περιπλανώμενοι ασκητές είναι θεότητες, για τους μαθητές των Αβιρούντακα οι Αβιρούντακα είναι θεότητες, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του ελέφαντα ο ελέφαντας είναι θεότητα, για

αυτούς που τηρούν την πρακτική του αλόγου τα άλογα είναι θεότητες, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του βοδιού τα βόδια είναι θεότητες, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του σκύλου τα σκυλιά είναι θεότητες, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του κοράκου τα κοράκια είναι θεότητες, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του Βασουντέβα ο Βασουντέβα είναι θεότητα, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του Μπαλαντέβα ο Μπαλαντέβα είναι θεότητα, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του Πουνναμπάντα ο Πουνναμπάντα είναι θεότητα, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του Μανιμπάντα ο Μανιμπάντα είναι θεότητα, για αυτούς που τηρούν την πρακτική της φωτιάς η φωτιά είναι θεότητα, για αυτούς που τηρούν την πρακτική των δρακόντων οι δράκοντες είναι θεότητες, για αυτούς που τηρούν την πρακτική των σουπάνα τα σουπάνα είναι θεότητες, για αυτούς που τηρούν την πρακτική των δαιμόνων οι δαίμονες είναι θεότητες, για αυτούς που τηρούν την πρακτική των τιτάνων οι τιτάνες είναι θεότητες, για αυτούς που τηρούν την πρακτική των γκαντχάμπα οι γκαντχάμπα είναι θεότητες, για αυτούς που τηρούν την πρακτική των μεγάλων βασιλιάδων οι μεγάλοι βασιλιάδες είναι θεότητες, για αυτούς που τηρούν την πρακτική της σελήνης η σελήνη είναι θεότητα, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του ήλιου ο ήλιος είναι θεότητα, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του Ίντα ο Ίντα είναι θεότητα, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του Βράχμα ο Βράχμα είναι θεότητα, για αυτούς που τηρούν την πρακτική του θεού ο θεός είναι θεότητα, για αυτούς που τηρούν την πρακτική των κατευθύνσεων οι κατευθύνσεις είναι θεότητες· όσοι είναι άξιοι προσφορών για οποιουδήποτε, αυτοί είναι θεότητες για εκείνους - πολεμιστές και βραχμάνοι για τις θεότητες.

«Τέλεσαν θυσίες πολλοί εδώ στον κόσμο»: «θυσία» ονομάζεται η προσφορά - τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό. «Τέλεσαν θυσίες»: ακόμη και αυτοί που αναζητούν, ψάχνουν, επιδιώκουν θυσία - τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό, κι αυτοί τελούν θυσία. Ακόμη και αυτοί που προετοιμάζουν θυσία - τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, τροφή, ρόφημα... κ.λπ... τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό, κι αυτοί τελούν θυσία. Ακόμη και αυτοί που δίνουν, προσφέρουν, παραχωρούν θυσία - τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, τροφή, ρόφημα... κ.λπ... τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό, κι αυτοί τελούν θυσία. «Πολλοί»: είτε αυτές οι θυσίες είναι πολλές, είτε αυτοί που τελούν θυσίες είναι πολλοί, είτε αυτοί που είναι άξιοι προσφορών είναι πολλοί. Πώς αυτές οι θυσίες είναι πολλές; Αυτές οι θυσίες είναι για πολλούς - τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντα, άρωμα, καλλυντικό, τόπος ύπνου, κατάλυμα και φωτισμός - έτσι αυτές οι θυσίες είναι πολλές.

Πώς αυτοί που τελούν θυσίες είναι πολλοί; Αυτοί που τελούν θυσίες είναι πολλοί - και πολεμιστές και βραχμάνοι και έμποροι και εργάτες και οικοδεσπότες και αναχωρητές και θεοί και άνθρωποι - έτσι αυτοί που τελούν θυσίες είναι πολλοί.

Πώς αυτοί που είναι άξιοι προσφορών είναι πολλοί; Αυτοί που είναι άξιοι προσφορών είναι πολλοί - ασκητές και βραχμάνοι, φτωχοί, ταξιδιώτες, αλήτες και ζητιάνοι - έτσι αυτοί που είναι άξιοι προσφορών είναι πολλοί. «Εδώ στον κόσμο»: στον ανθρώπινο κόσμο - τέλεσαν θυσίες - πολλοί εδώ στον κόσμο.

«Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό». «Ρωτώ»: τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για τη φώτιση του αθέατου, η ερώτηση για τη σύγκριση του ιδωμένου, η ερώτηση για την αποκοπή της αμφιβολίας. Ποια είναι η ερώτηση για τη φώτιση του αθέατου; Από τη φύση του το χαρακτηριστικό είναι άγνωστο, αθέατο, μη κριτικά εξετασμένο, μη διερευνημένο, ασαφές, μη αναπτυγμένο· για τη γνώση του, για την ενόρασή του, για την κριτική εξέτασή του, για τη διερεύνησή του, για τη διαύγειά του, για την ανάπτυξή του κάνει ερώτηση - αυτή είναι η ερώτηση για τη φώτιση του αθέατου.

Ποια είναι η ερώτηση για τη σύγκριση του ιδωμένου; Από τη φύση του το χαρακτηριστικό είναι γνωστό, ιδωμένο, κριτικά εξετασμένο, διερευνημένο, διαυγές, αναπτυγμένο. Για τη σύγκριση με άλλους σοφούς κάνει ερώτηση - αυτή είναι η ερώτηση για τη σύγκριση του ιδωμένου.

Ποια είναι η ερώτηση για την αποκοπή της αμφιβολίας; Από τη φύση του έχει βυθιστεί σε αμφισβήτηση, έχει βυθιστεί σε αμφιβολία, έχει γεννηθεί σε αβεβαιότητα - «έτσι άραγε, μήπως όχι άραγε, τι άραγε, πώς άραγε»! Αυτός για την αποκοπή της αμφιβολίας κάνει ερώτηση - αυτή είναι η ερώτηση για την αποκοπή της αμφιβολίας. Αυτές είναι οι τρεις ερωτήσεις.

Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση των ανθρώπων, η ερώτηση των μη ανθρώπινων πνευμάτων, η ερώτηση του δημιουργημένου. Ποια είναι η ερώτηση των ανθρώπων; Οι άνθρωποι, αφού πλησιάσουν τον Βούδα, τον Ευλογημένο, ρωτούν· οι μοναχοί ρωτούν, οι μοναχές ρωτούν, οι λαϊκοί ακόλουθοι ρωτούν, οι λαϊκές ακόλουθοι ρωτούν, οι βασιλιάδες ρωτούν, οι πολεμιστές ρωτούν, οι βραχμάνοι ρωτούν, οι έμποροι ρωτούν, οι εργάτες ρωτούν, οι οικοδεσπότες ρωτούν, οι αναχωρητές ρωτούν - αυτή είναι η ερώτηση των ανθρώπων.

Ποια είναι η ερώτηση των μη ανθρώπινων πνευμάτων; Τα μη ανθρώπινα πνεύματα, αφού πλησιάσουν τον Βούδα, τον Ευλογημένο, κάνουν ερώτηση· οι δράκοντες ρωτούν, τα σουπάνια ρωτούν, οι δαίμονες ρωτούν, οι τιτάνες ρωτούν, οι γκαντχάμπα ρωτούν, οι μεγάλοι βασιλιάδες ρωτούν, οι Ίντρα ρωτούν, οι Βράχμα ρωτούν, οι θεότητες ρωτούν - αυτή είναι η ερώτηση των μη ανθρώπινων πνευμάτων.

Ποια είναι η ερώτηση του δημιουργημένου; Όποια μορφή ο Ευλογημένος δημιουργεί, δημιουργημένη από τον νου, με όλα τα μέλη και τα μικρά μέλη, με πλήρεις ικανότητες, εκείνος ο δημιουργημένος, αφού πλησιάσει τον Βούδα, τον Ευλογημένο, κάνει ερώτηση· ο Ευλογημένος απαντά - αυτή είναι η ερώτηση του δημιουργημένου. Αυτές είναι οι τρεις ερωτήσεις.

Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για το δικό του όφελος, η ερώτηση για το όφελος των άλλων, η ερώτηση για το όφελος και των δύο. Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για το όφελος στην παρούσα ζωή, η ερώτηση για το όφελος στη μελλοντική ζωή, η ερώτηση για την υπέρτατη πραγματικότητα. Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για το άμεμπτο, η ερώτηση για την απαλλαγή από τις νοητικές μολύνσεις, η ερώτηση για την κάθαρση. Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για το παρελθόν, η ερώτηση για το μέλλον, η ερώτηση για το παρόν. Άλλες τρεις ερωτήσεις - η

ερώτηση για το εσωτερικό, η ερώτηση για το εξωτερικό, η ερώτηση για το εσωτερικό-εξωτερικό. Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για το καλό, η ερώτηση για το φάυλο, η ερώτηση για το απροσδιόριστο. Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για τα συναθροίσματα, η ερώτηση για τα στοιχεία, η ερώτηση για τις αισθητήριες βάσεις. Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για τις εφαρμογές της μνήμης, η ερώτηση για τις ορθές επίμονες προσπάθειες, η ερώτηση για τις βάσεις της πνευματικής δύναμης. Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για τις ικανότητες, η ερώτηση για τις δυνάμεις, η ερώτηση για τους παράγοντες της φώτισης. Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για την οδό, η ερώτηση για τον καρπό, η ερώτηση για τη Νιμπάνα.

«Σε ρωτώ» σημαίνει σε ρωτώ, σε ζητώ, σε παρακαλώ, σε γαληνεύω, «πες μου» σε ρωτώ. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε - δηλαδή «Ευλογημένος». «Πες μου αυτό» σημαίνει πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αυτόν που είναι χωρίς λαχτάρα, αυτόν που βλέπει τη ρίζα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πούννακα]
υπάρχει έλευση με ερώτηση·
σε τι βασισμένοι οι σοφοί, οι άνθρωποι, οι πολεμιστές, οι βραχμάνοι για τις θεότητες·
τέλεσαν θυσίες πολλοί εδώ στον κόσμο, σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».

13. «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι σοφοί, οι άνθρωποι, (είπε ο Ευλογημένος στον Πούννακα)
οι πολεμιστές, οι βραχμάνοι για τις θεότητες·
τέλεσαν θυσίες πολλοί εδώ στον κόσμο, επιθυμώντας, Πούννακα, αυτή την κατάσταση ύπαρξης·
βασισμένοι στο γήρας τέλεσαν θυσίες».

«Όσοι κι αν είναι αυτοί οι σοφοί, οι άνθρωποι». «Όσοι κι αν»: αυτή είναι μια έκφραση που σημαίνει πλήρως, με κάθε τρόπο, εξολοκλήρου, χωρίς υπόλοιπο - «όσοι κι αν». «Σοφοί»: αυτοί που ονομάζονται σοφοί, όσοι αναχώρησαν με την αναχώρηση των σοφών, Ατζίβακα, Τζαΐν, ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, ασκητές. «Άνθρωποι»: εννοούνται οι άνθρωποι - «όσοι κι αν είναι αυτοί οι σοφοί, οι άνθρωποι», είπε ο Ευλογημένος στον Πούννακα.

«Πολεμιστές, βραχμάνοι, για τις θεότητες». «Πολεμιστές»: όσοι είναι γεννημένοι στην πολεμική κάστα. «Βραχμάνοι» είναι όσοι χρησιμοποιούν την προσφώνηση «Μπο». «Για τις θεότητες»: για τους μαθητές των Ατζίβακα οι Ατζίβακα είναι θεότητες... κ.λπ... για αυτούς που τηρούν την πρακτική των κατευθύνσεων οι κατευθύνσεις είναι θεότητες. Όσοι είναι άξιοι προσφορών για οποιουσδήποτε, αυτοί είναι θεότητες για εκείνους - «πολεμιστές, βραχμάνοι, για τις θεότητες».

«Τέλεσαν θυσίες πολλοί εδώ στον κόσμο». «Θυσία» ονομάζεται η προσφορά - τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, τροφή, ρόφημα... κ.λπ... τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό. «Τέλεσαν θυσίες»: ακόμη και αυτοί που αναζητούν, ψάχνουν, επιδιώκουν θυσία... κ.λπ... τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό, κι αυτοί τελούν θυσία. «Πολλοί»: είτε αυτές οι θυσίες

είναι πολλές, είτε αυτοί που τελούν θυσίες είναι πολλοί, είτε αυτοί που είναι άξιοι προσφορών είναι πολλοί... κ.λπ... έτσι αυτοί που είναι άξιοι προσφορών είναι πολλοί. «Εδώ στον κόσμο»: στον ανθρώπινο κόσμο - τέλεσαν θυσίες -πολλοί εδώ στον κόσμο.

«Επιθυμώντας, Πούννακα, αυτή την κατάσταση ύπαρξης». «Επιθυμώντας»: επιθυμώντας την απόκτηση μορφής, επιθυμώντας την απόκτηση ήχου, επιθυμώντας την απόκτηση οσμής, επιθυμώντας την απόκτηση γεύσης, επιθυμώντας την απόκτηση απτού αντικειμένου, επιθυμώντας την απόκτηση γιου, επιθυμώντας την απόκτηση συζύγου, επιθυμώντας την απόκτηση πλούτου, επιθυμώντας την απόκτηση φήμης, επιθυμώντας την απόκτηση κυριαρχίας, επιθυμώντας την απόκτηση ατομικής ύπαρξης σε οικογένεια πλούσιων πολεμιστών, επιθυμώντας την απόκτηση ατομικής ύπαρξης σε οικογένεια πλούσιων βραχμάνων, επιθυμώντας την απόκτηση ατομικής ύπαρξης σε οικογένεια πλούσιων οικοδεσποτών, επιθυμώντας την απόκτηση ατομικής ύπαρξης στους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, επιθυμώντας την απόκτηση ατομικής ύπαρξης στους θεούς Ταβατίμσα, στους θεούς Γιάμα, στους θεούς Τούσιτα, στους δημιουργοχαρείς θεούς, στους θεούς που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, στους θεούς της συντροφιάς του Βράχμα, ποθώντας, αποδεχόμενοι, επιθυμώντας, λαχταρώντας, προσευχόμενοι - «επιθυμώντας».

«Πούννακα, αυτή την κατάσταση ύπαρξης»: εδώ επιθυμώντας την επαναγέννηση ατομικής ύπαρξης, εδώ επιθυμώντας την επαναγέννηση ατομικής ύπαρξης σε οικογένεια πλούσιων πολεμιστών... κ.λπ... εδώ επιθυμώντας την επαναγέννηση ατομικής ύπαρξης στους θεούς της συντροφιάς του Βράχμα, ποθώντας, αποδεχόμενοι, επιθυμώντας, λαχταρώντας, προσευχόμενοι - «επιθυμώντας» - «Πούννακα, αυτή την κατάσταση ύπαρξης».

«Βασισμένοι στο γήρας τέλεσαν θυσίες»: εξαρτώμενοι από το γήρας, εξαρτώμενοι από την αρρώστια, εξαρτώμενοι από τον θάνατο, εξαρτώμενοι από τη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος. Ό,τι ακριβώς είναι εξαρτώμενο από τη γέννηση, αυτό ακριβώς είναι εξαρτώμενο από το γήρας. Ό,τι ακριβώς είναι εξαρτώμενο από το γήρας, αυτό ακριβώς είναι εξαρτώμενο από την αρρώστια. Ό,τι ακριβώς είναι εξαρτώμενο από την αρρώστια, αυτό ακριβώς είναι εξαρτώμενο από τον θάνατο. Ό,τι ακριβώς είναι εξαρτώμενο από τον θάνατο, αυτό ακριβώς είναι εξαρτώμενο από τη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος. Ό,τι ακριβώς είναι εξαρτώμενο από τη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος, αυτό ακριβώς είναι εξαρτώμενο από τον προορισμό. Ό,τι ακριβώς είναι εξαρτώμενο από τον προορισμό, αυτό ακριβώς είναι εξαρτώμενο από την επαναγέννηση. Ό,τι ακριβώς είναι εξαρτώμενο από την επαναγέννηση, αυτό ακριβώς είναι εξαρτώμενο από τη σύλληψη. Ό,τι ακριβώς είναι εξαρτώμενο από τη σύλληψη, αυτό ακριβώς είναι εξαρτώμενο από την ύπαρξη. Ό,τι ακριβώς είναι εξαρτώμενο από την ύπαρξη, αυτό ακριβώς είναι εξαρτώμενο από την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Ό,τι ακριβώς είναι εξαρτώμενο από την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων, αυτό ακριβώς είναι εξαρτώμενο από τον κύκλο των επαναγεννήσεων, κολλημένοι, προσεγγισμένοι, αγκιστρωμένοι, αφοσιωμένοι - βασισμένοι στο γήρας τέλεσαν θυσίες. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Όσοι κι αν είναι αυτοί οι σοφοί, οι άνθρωποι, (είπε ο Ευλογημένος στον Πούννακα)

οι πολεμιστές, οι βραχμάνοι για τις θεότητες·
τέλεσαν θυσίες πολλοί εδώ στον κόσμο, επιθυμώντας, Πούννακα, αυτή την
κατάσταση ύπαρξης·
βασισμένοι στο γήρας τέλεσαν θυσίες».

- 14.** «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι σοφοί, οι άνθρωποι, [έτσι είπε ο σεβάσμιος
Πούννακα]
οι πολεμιστές, οι βραχμάνοι για τις θεότητες·
τέλεσαν θυσίες πολλοί εδώ στον κόσμο, μήπως αυτοί, Ευλογημένε, επιμελείς
στην ατραπό της θυσίας·
ξεπέρασαν τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ, σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου
αυτό».

«Όσοι κι αν είναι αυτοί οι σοφοί, οι άνθρωποι». «Όσοι κι αν»... κ.λπ...

«Μήπως αυτοί, Ευλογημένε, επιμελείς στην ατραπό της θυσίας». «Μήπως»: είναι
ερώτηση αμφιβολίας, ερώτηση αβεβαιότητας, ερώτηση διστακτικότητας, ερώτηση
χωρίς βεβαιότητα - «έτσι άραγε, μήπως όχι άραγε, τι άραγε, πώς άραγε» - μήπως.
«Αυτοί»: ονομάζονται αυτοί που τελούν θυσίες. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία
σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» -
μήπως αυτοί, Ευλογημένε. «Επιμελείς στην ατραπό της θυσίας»: η θυσία ονομάζεται
ατραπός της θυσίας. Όπως η ευγενής οδός είναι ευγενής ατραπός, η θεϊκή οδός
είναι θεϊκή ατραπός, η οδός του Βράχμα είναι ατραπός του Βράχμα, ακριβώς έτσι η
θυσία ονομάζεται ατραπός της θυσίας. «Επιμελείς»: επιμελείς στην ατραπό της
θυσίας, που ενεργούν προσεκτικά, που ενεργούν με ακατάπαυστη προσπάθεια, που
ενεργούν με σταθερότητα, που δεν υποχωρούν, που δεν έχουν εγκαταλείψει την
επιθυμία, που δεν έχουν εγκαταλείψει το καθήκον, με αυτή την ιδιοσυγκρασία, με
αυτή την αφθονία, με αυτή τη σοβαρότητα, επιρρεπείς σε αυτή, κεκλιμένοι προς
αυτή, με κλίση προς αυτή, αφοσιωμένοι σε αυτή, με αυτή ως κυρίαρχη - κι αυτοί
επιμελείς στην ατραπό της θυσίας. Ακόμη και αυτοί που αναζητούν, ψάχνουν,
επιδιώκουν θυσία - τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος
και φαρμάκων για ασθενείς, τροφή, ρόφημα... κ.λπ... τόπο ύπνου, κατάλυμα και
φωτισμό, που ενεργούν προσεκτικά... κ.λπ... με αυτή ως κυρίαρχη, κι αυτοί επιμελείς
στην ατραπό της θυσίας. Ακόμη και αυτοί που προετοιμάζουν θυσία - τα αναγκαία
είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς,
τροφή, ρόφημα... κ.λπ... τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό, που ενεργούν
προσεκτικά... κ.λπ... με αυτή ως κυρίαρχη, κι αυτοί επιμελείς στην ατραπό της
θυσίας. Ακόμη και αυτοί που δίνουν, προσφέρουν, παραχωρούν θυσία - τα αναγκαία
είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς,
τροφή, ρόφημα... κ.λπ... τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό, που ενεργούν
προσεκτικά... κ.λπ... με αυτή ως κυρίαρχη, κι αυτοί επιμελείς στην ατραπό της
θυσίας - μήπως αυτοί, Ευλογημένε, επιμελείς στην ατραπό της θυσίας.

«Ξεπέρασαν τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ»: το γήρας και τον θάνατο διέσχισαν,
υπερέβησαν, πέρασαν πέρα, ξεπέρασαν, υπερνίκησαν. «Αγαπητέ»: αυτό είναι λέξη
αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής, αυτό είναι το «αγαπητέ» -
ξεπέρασαν τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ.

«Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό». «Σε ρωτώ» σημαίνει σε ρωτώ, σε ζητώ, σε
παρακαλώ, σε γαληνεύω, «πες μου» - σε ρωτώ. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία

σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε - δηλαδή «Ευλογημένος».
«Πες μου αυτό» σημαίνει πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Όσοι κι αν είναι αυτοί οι σοφοί, οι άνθρωποι, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πούννακα]
οι πολεμιστές, οι βραχμάνοι για τις θεότητες·
τέλεσαν θυσίες πολλοί εδώ στον κόσμο, μήπως αυτοί, Ευλογημένε, επιμελείς
στην ατραπό της θυσίας·
ξεπέρασαν τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ, σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου
αυτό».

- 15.** Εύχονται, επαινούν, επικαλούνται, προσφέρουν θυσίες· (είπε ο Ευλογημένος στον Πούννακα)
επικαλούνται τις ηδονές εξαρτώμενοι από το υλικό κέρδος, αυτοί
αφοσιωμένοι στη θυσία, βαμμένοι στο πάθος για ύπαρξη·
δεν έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω.

«Εύχονται, επαινούν, επικαλούνται, προσφέρουν θυσίες»: «Εύχονται»: εύχονται την απόκτηση μορφής, εύχονται την απόκτηση ήχου, εύχονται την απόκτηση οσμής, εύχονται την απόκτηση γεύσης, εύχονται την απόκτηση απτού αντικειμένου, εύχονται την απόκτηση γιου, εύχονται την απόκτηση συζύγου, εύχονται την απόκτηση πλούτου, εύχονται την απόκτηση φήμης, εύχονται την απόκτηση κυριαρχίας, εύχονται την απόκτηση ατομικής ύπαρξης σε οικογένεια πλούσιων πολεμιστών, σε οικογένεια πλούσιων βραχμάνων... κ.λπ... εύχονται την απόκτηση ατομικής ύπαρξης σε οικογένεια πλούσιων οικοδεσποτών, στους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς... κ.λπ... εύχονται την απόκτηση ατομικής ύπαρξης στους θεούς της συντροφιάς του Βράχμα, επιθυμούν, συναινούν, ποθούν, ζηλεύουν - εύχονται.

«Επαινούν»: είτε επαινούν τη θυσία είτε επαινούν τον καρπό είτε επαινούν τους άξιους προσφορών. Πώς επαινούν τη θυσία; Το αγνό δοσμένο, το ευχάριστο δοσμένο, το εξαίσιο δοσμένο, το δοσμένο την κατάλληλη ώρα, το επιτρεπτό δοσμένο, το δοσμένο με διάκριση, το ανεπίληπτο δοσμένο, το συχνά δοσμένο, δίνοντας η συνείδηση αποκτά πεποίθηση - επαινούν, εγκωμιάζουν, δοξάζουν, εξυμνούν. Έτσι επαινούν τη θυσία.

Πώς επαινούν τον καρπό; Από εδώ ως πηγή θα υπάρξει απόκτηση μορφής... κ.λπ... θα υπάρξει απόκτηση ατομικής ύπαρξης στους θεούς της συντροφιάς του Βράχμα - επαινούν, εγκωμιάζουν, δοξάζουν, εξυμνούν. Έτσι επαινούν τον καρπό.

Πώς επαινούν τους άξιους προσφορών; Οι άξιοι προσφορών είναι τέλειοι στη γέννηση, τέλειοι στο σόι, απαγγελείς, γνώστες των μάντρα, που έχουν διαβεί στην άλλη όχθη των τριών Βεδών μαζί με τα λεξικά και τα τελετουργικά, με την ανάλυση των συλλαβών, με την ιστορία ως πέμπτη, ειδικοί στα εδάφια, ερμηνευτές, πλήρως καταρτισμένοι στην κοσμική γνώση και στα χαρακτηριστικά του μεγάλου ανθρώπου, είτε χωρίς πάθος είτε ασκούμενοι για την απομάκρυνση του πάθους, είτε χωρίς μίσος είτε ασκούμενοι για την απομάκρυνση του μίσους, είτε χωρίς αυταπάτη είτε ασκούμενοι για την απομάκρυνση της αυταπάτης, τέλειοι στην πίστη, τέλειοι στην

ηθική, τέλειοι στην αυτοσυγκέντρωση, τέλειοι στη σοφία, τέλειοι στην απελευθέρωση, τέλειοι στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης - επαινούν, εγκωμιάζουν, δοξάζουν, εξυμνούν. Έτσι επαινούν τους άξιους προσφορών - εύχονται, επαινούν.

«Επικαλούνται»: επικαλούνται την απόκτηση μορφής, επικαλούνται την απόκτηση ήχου, επικαλούνται την απόκτηση οσμής, επικαλούνται την απόκτηση γεύσης... κ.λπ... επικαλούνται την απόκτηση ατομικής ύπαρξης στους θεούς της συντροφιάς του Βράχμα - εύχονται, επαινούν, επικαλούνται. «Προσφέρουν θυσίες»: προσφέρουν θυσίες, δίνουν, θυσιάζουν, παραχωρούν τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό - εύχονται, επαινούν, επικαλούνται, προσφέρουν θυσίες, είπε ο Ευλογημένος στον Πούννακα.

«Επικαλούνται τις ηδονές εξαρτώμενοι από το υλικό κέρδος»: εξαρτώμενοι από την απόκτηση μορφής επικαλούνται τις ηδονές, εξαρτώμενοι από την απόκτηση ήχου επικαλούνται τις ηδονές... κ.λπ... εξαρτώμενοι από την απόκτηση ατομικής ύπαρξης στους θεούς της συντροφιάς του Βράχμα επικαλούνται τις ηδονές, προσεύχονται - επικαλούνται τις ηδονές εξαρτώμενοι από το υλικό κέρδος.

«Αυτοί αφοσιωμένοι στη θυσία, βαμμένοι στο πάθος για ύπαρξη, δεν έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω»: «αυτοί» ονομάζονται αυτοί που τελούν θυσίες· «αφοσιωμένοι στη θυσία»: στις θυσιαστικές πρακτικές συνδεδεμένοι, δεμένοι, προσκολλημένοι, ενωμένοι, με αυτή την ιδιοσυγκρασία, με αυτή την αφθονία, με αυτή τη σοβαρότητα, επιρρεπείς σε αυτές, κεκλιμένοι προς αυτές, με κλίση προς αυτές, αφοσιωμένοι σε αυτές, με αυτές ως κυρίαρχες - αυτοί αφοσιωμένοι στη θυσία· «βαμμένοι στο πάθος για ύπαρξη»: «πάθος για ύπαρξη» ονομάζεται όποια θέληση για γίγνεσθαι στα είδη ύπαρξης, πάθος για ύπαρξη, απόλαυση της ύπαρξης, επιθυμία για ύπαρξη, στοργή για την ύπαρξη, πυρετός της ύπαρξης, μέθη της ύπαρξης, αγκίστρωση στην ύπαρξη. Με το πάθος για ύπαρξη στα είδη ύπαρξης γεμάτοι πάθος, άπληστοι, προσκολλημένοι, μαγεμένοι, βυθισμένοι, κολλημένοι, προσκολλημένοι, εμποδισμένοι - αυτοί αφοσιωμένοι στη θυσία, βαμμένοι στο πάθος για ύπαρξη.

«Δεν έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω»: αυτοί αφοσιωμένοι στη θυσία, βαμμένοι στο πάθος για ύπαρξη, τη γέννηση, το γήρας και τον θάνατο δεν διέσχισαν, δεν υπερέβησαν, δεν πέρασαν πέρα, δεν ξεπέρασαν, δεν υπερνίκησαν· από τη γέννηση, το γήρας και τον θάνατο μη έχοντας φύγει, μη έχοντας διαφύγει, μη έχοντας υπερβεί, μη έχοντας ξεπεράσει, μη έχοντας υπερνικήσει, περιστρέφονται εντός της γέννησης, του γήρατος και του θανάτου, περιστρέφονται εντός της ατραπού της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Ακολουθούμενοι από τη γέννηση, παρασυρμένοι από το γήρας, κυριευμένοι από την ασθένεια, χτυπημένοι από τον θάνατο, χωρίς στέγη, χωρίς σπηλιά, χωρίς καταφύγιο, γενόμενοι χωρίς καταφύγιο· λέω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - αυτοί αφοσιωμένοι στη θυσία, βαμμένοι στο πάθος για ύπαρξη, δεν έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Εύχονται, επαινούν, επικαλούνται, προσφέρουν θυσίες· (είπε ο Ευλογημένος στον Πούννακα)

επικαλούνται τις ηδονές εξαρτώμενοι από το υλικό κέρδος, αυτοί αφοσιωμένοι στη θυσία, βαμμένοι στο πάθος για ύπαρξη· δεν έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω».

- 16.** «Αν αυτοί οι αφοσιωμένοι στη θυσία δεν πέρασαν πέρα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πούννακα]
από τη γέννηση και το γήρας με τις θυσίες, αγαπητέ·
τότε ποιος λοιπόν στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων, πέρασε πέρα από τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ;
σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».

«Αν αυτοί οι αφοσιωμένοι στη θυσία δεν πέρασαν πέρα»: αυτοί που τελούν θυσίες, αφοσιωμένοι στη θυσία, βαμμένοι στο πάθος για ύπαρξη, τη γέννηση, το γήρας και τον θάνατο δεν διέσχισαν, δεν υπερέβησαν, δεν πέρασαν πέρα, δεν ξεπέρασαν, δεν υπερνίκησαν· από τη γέννηση, το γήρας και τον θάνατο μη έχοντας φύγει, μη έχοντας διαφύγει, μη έχοντας υπερβεί, μη έχοντας ξεπεράσει, μη έχοντας υπερνικήσει, περιστρέφονται εντός της γέννησης, του γήρατος και του θανάτου, περιστρέφονται εντός της ατραπού της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Ακολουθούμενοι από τη γέννηση, παρασυρμένοι από το γήρας, κυριευμένοι από την ασθένεια, χτυπημένοι από τον θάνατο, χωρίς στέγη, χωρίς σπηλιά, χωρίς καταφύγιο, γενόμενοι χωρίς καταφύγιο - αν αυτοί οι αφοσιωμένοι στη θυσία δεν πέρασαν πέρα.

«Έτσι ο σεβάσμιος Πούννακα». «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... ο σεβάσμιος Πούννακα.

«Από τη γέννηση και το γήρας με τις θυσίες, αγαπητέ». «Με τις θυσίες»: με τις θυσίες τις άφθονες, με τις θυσίες τις ποικίλες, με τις θυσίες τις πολλές. «Αγαπητέ»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής, αυτό είναι το «αγαπητέ» - από τη γέννηση και το γήρας με τις θυσίες, αγαπητέ.

«Τότε ποιος λοιπόν στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων, πέρασε πέρα από τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ»: τότε ποιος αυτός στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, τη γέννηση, το γήρας και τον θάνατο διέσχισε, υπερέβη, πέρασε πέρα, ξεπέρασε, υπερνίκησε. «Αγαπητέ»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής, αυτό είναι το «αγαπητέ» - τότε ποιος λοιπόν στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων, πέρασε πέρα από τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ.

«Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό». «Σε ρωτώ» σημαίνει σε ρωτώ, σε ζητώ, σε παρακαλώ, σε γαληνεύω, «πες μου» - σε ρωτώ. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε - δηλαδή «Ευλογημένος». «Πες μου αυτό» σημαίνει πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αν αυτοί οι αφοσιωμένοι στη θυσία δεν πέρασαν πέρα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πούννακα]
από τη γέννηση και το γήρας με τις θυσίες, αγαπητέ·

τότε ποιος λοιπόν στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων, πέρασε πέρα από τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ; σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».

- 17.** «Έχοντας γνωρίσει στον κόσμο τα ανώτερα και τα κατώτερα, (είπε ο Ευλογημένος στον Πούννακα)
αυτός που δεν έχει διαταραχή πουθενά στον κόσμο·
γαλήνιος, χωρίς καπνό, χωρίς θλίψη, χωρίς επιθυμία, αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω».

«Έχοντας γνωρίσει στον κόσμο τα ανώτερα και τα κατώτερα»: «θεώρηση» ονομάζεται η γνώση, η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη. «Τα ανώτερα και τα κατώτερα»: «κατώτερο» ονομάζεται η δική του ατομική ύπαρξη, «ανώτερο» ονομάζεται η ατομική ύπαρξη άλλου· «κατώτερο» ονομάζεται η δική του ύλη, αίσθημα, αντίληψη, δραστηριότητες και συνείδηση, «ανώτερο» ονομάζεται η άλλη ύλη, αίσθημα, αντίληψη, δραστηριότητες και συνείδηση· «κατώτερο» ονομάζονται οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις, «ανώτερο» ονομάζονται οι έξι εξωτερικές αισθητήριες βάσεις. «Κατώτερο» ονομάζεται ο ανθρώπινος κόσμος, «ανώτερο» ονομάζεται ο κόσμος των θεών· «κατώτερο» ονομάζεται το ηδονικό στοιχείο, «ανώτερο» ονομάζεται το στοιχείο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας και το στοιχείο της άυλης σφαίρας· «κατώτερο» ονομάζεται το ηδονικό στοιχείο και το στοιχείο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας, «ανώτερο» ονομάζεται το στοιχείο της άυλης σφαίρας. «Έχοντας γνωρίσει στον κόσμο τα ανώτερα και τα κατώτερα»: τα ανώτερα και τα κατώτερα ως παροδικό με τη θεώρηση, ως πόνο, ως αρρώστια, ως απόστημα... κ.λπ... ως διαφυγή με τη θεώρηση αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές - έχοντας γνωρίσει στον κόσμο τα ανώτερα και τα κατώτερα.
«Πούννακα, είπε ο Ευλογημένος». «Πούννακα»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... δηλαδή «Ευλογημένος» - «Πούννακα, είπε ο Ευλογημένος».

«Αυτός που δεν έχει διαταραχή πουθενά στον κόσμο». «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Διαταραχή»: διατάραξη από επιθυμία, διατάραξη από λανθασμένη άποψη, διατάραξη από αλαζονεία, διατάραξη από νοητικές μολύνσεις, διατάραξη από αισθησιακές επιθυμίες. Αυτός στον οποίο αυτές οι διαταράξεις δεν υπάρχουν, δεν είναι, δεν υφίστανται, δεν βρίσκονται, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης. «Πουθενά» σημαίνει πουθενά, σε οτιδήποτε, οπουδήποτε, εσωτερικά ή εξωτερικά ή εσωτερικά-εξωτερικά. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας... κ.λπ... στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων - αυτός που δεν έχει διαταραχή πουθενά στον κόσμο.

«Γαλήνιος, χωρίς καπνό, χωρίς θλίψη, χωρίς επιθυμία, αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω». «Γαλήνιος»: με τη γαλήνη της λαγνείας είναι γαλήνιος, του μίσους... κ.λπ... της αυταπάτης... της οργής... της εχθρότητας... της περιφρόνησης... όλων των φαύλων νοητικών διαμορφώσεων με τη γαλήνη, με την κατάπαυση, με τον κατευνασμό, με το κάψιμο, με την κατάσβεση, με την εξαφάνιση, με την καταπράυνση είναι γαλήνιος, ήρεμος, κατευνασμένος, κατασβεσμένος, καταπραϋνμένος, είναι γαλήνιος· «χωρίς καπνό»: η κακή σωματική συμπεριφορά έχει

εκκαπνιστεί, έχει διαλυθεί, έχει στεγνώσει, έχει αποξηρανθεί, έχει τερματιστεί, η κακή λεκτική συμπεριφορά... κ.λπ... η κακή νοητική συμπεριφορά έχει εκκαπνιστεί, έχει διαλυθεί, έχει στεγνώσει, έχει αποξηρανθεί, έχει τερματιστεί, η λαγνεία... το μίσος... η αυταπάτη έχει εκκαπνιστεί, έχει διαλυθεί, έχει στεγνώσει, έχει αποξηρανθεί, έχει τερματιστεί, η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η ζήλια... η τσιγκουνιά... η απάτη... η δολιότητα... η ισχυρογνωμοσύνη... η αντιζηλία... η αλαζονεία... η υπεροψία... η ματαιότητα... η αμέλεια... όλες οι νοητικές μολύνσεις, όλες οι κακές συμπεριφορές, όλες οι αναστατώσεις, όλοι οι πυρετοί, όλοι οι καύσωνες, όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις έχουν εκκαπνιστεί, έχουν διαλυθεί, έχουν στεγνώσει, έχουν αποξηρανθεί, έχουν τερματιστεί. Ή, η οργή ονομάζεται καπνός -

«Η αλαζονεία, βραχμάνε, είναι το φορτίο στους ώμους σου, η οργή είναι ο καπνός, το ψέμα είναι η στάχτη·
η γλώσσα είναι η κουτάλα, η καρδιά είναι ο τόπος της φλόγας, ο καλός δαμασμένος εαυτός είναι η φλόγα του ανθρώπου.

Επιπλέον, με δέκα τρόπους η οργή εγείρεται - «μου έκανε βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται, «μου κάνει βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται, «θα μου κάνει βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται, «σε κάποιον αγαπημένο και ευχάριστο σε μένα έκανε βλάβη, κάνει βλάβη, θα κάνει βλάβη» - έτσι η οργή εγείρεται, «σε κάποιον μη αγαπημένο και δυσάρεστο σε μένα έκανε καλό, κάνει καλό, θα κάνει καλό» - έτσι η οργή εγείρεται, ή ακόμα η οργή εγείρεται χωρίς λόγο. Όποια τέτοια μνησικακία της συνείδησης, αντίδραση, αποστροφή, εναντίωση, εκνευρισμός, έντονος εκνευρισμός, πλήρης εκνευρισμός, μίσος, έντονο μίσος, πλήρες μίσος, διαφθορά της συνείδησης, νοητική διαφθορά, οργή, οργισμός, κατάσταση οργής, μίσος, μισητικότητα, κατάσταση μίσους, διαφθορά, διαφθείρεσθαι, κατάσταση διαφθοράς, εναντίωση, αντίθεση, αγριότητα, κακή έκφραση, δυσάρεσκεια της συνείδησης - αυτό ονομάζεται οργή.

Επιπλέον, πρέπει να γνωστεί η έντονη και η ήπια μορφή της οργής. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που θολώνει τη συνείδηση, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να συσπά και να χαλαρώνει το πρόσωπο. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που συσπά και χαλαρώνει το πρόσωπο, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να κινεί τα σαγόνια. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που κινεί τα σαγόνια, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να εκφέρει σκληρή ομιλία. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που εκφέρει σκληρή ομιλία, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να κοιτάζει γύρω προς τις κατευθύνσεις και τα ενδιαμέσα σημεία. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που κοιτάζει γύρω προς τις κατευθύνσεις και τα ενδιαμέσα σημεία, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να πιάνει ρόπαλο και μαχαίρι. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που πιάνει ρόπαλο και μαχαίρι, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να σηκώνει ρόπαλο και μαχαίρι. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που σηκώνει ρόπαλο και μαχαίρι, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να κατεβάζει ρόπαλο και μαχαίρι. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που κατεβάζει ρόπαλο και μαχαίρι, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να κόβει και να τεμαχίζει. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που κόβει και τεμαχίζει, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να σπάει και να συντρίβει. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που σπάει και συντρίβει, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να αποσπά τα μέλη ένα προς ένα. Υπάρχει κάποτε που η οργή είναι μόνο στο βαθμό που αποσπά τα μέλη ένα προς ένα, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να αφαιρεί τη ζωή. Υπάρχει κάποτε που η

οργή είναι μόνο στο βαθμό που αφαιρεί τη ζωή, αλλά δεν φτάνει ακόμα στο να είναι έτοιμη για την πλήρη απάρνηση των πάντων. Όταν η οργή, αφού καταστρέψει άλλο άτομο, καταστρέφει τον εαυτό, σε αυτό το βαθμό η οργή έχει φτάσει στην υπέρτατη υπερβολή, έχει φτάσει στην υπέρτατη επέκταση. Αυτός στον οποίο εκείνη η οργή έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται - χωρίς καπνό.

Επειδή η οργή έχει εγκαταλειφθεί, είναι χωρίς καπνό· επειδή η βάση της οργής έχει πλήρως κατανοηθεί, είναι χωρίς καπνό· επειδή η αιτία της οργής έχει πλήρως κατανοηθεί, είναι χωρίς καπνό· επειδή η αιτία της οργής έχει αποκοπεί, είναι χωρίς καπνό. «Χωρίς ταραχή»: η λαγνεία είναι ταραχή, το μίσος είναι ταραχή, η αυταπάτη είναι ταραχή, η οργή είναι ταραχή, η εχθρότητα είναι ταραχή... κ.λπ... όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις είναι ταραχές. Αυτός στον οποίο αυτές οι ταραχές έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς ταραχή.

«Χωρίς επιθυμία»: «προσδοκία» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. Αυτός στον οποίο αυτή η προσδοκία, η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς επιθυμία. «Γέννηση»: η γέννηση εκείνων των διαφόρων όντων σε εκείνες τις διάφορες τάξεις όντων, η γέννα, η σύλληψη, η επαναγέννηση, η εμφάνιση των συναθροισμάτων, η απόκτηση των αισθητήριων βάσεων. «Γήρας»: η γήρανση εκείνων των διαφόρων όντων σε εκείνες τις διάφορες τάξεις όντων, το γέρασμα, το σπάσιμο των δοντιών, το γκριζάρισμα των μαλλιών, η ρυτίδωση του δέρματος, η μείωση της διάρκειας ζωής, η φθορά των ικανοτήτων. «Γαλήνιος, χωρίς καπνό, χωρίς ταραχή, χωρίς επιθυμία, αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω»: αυτός που είναι γαλήνιος και χωρίς καπνό και χωρίς ταραχή και χωρίς επιθυμία, αυτός τη γέννηση, το γήρας και τον θάνατο διέσχισε, υπερέβη, πέρασε πέρα, ξεπέρασε, υπερνίκησε· λέω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - γαλήνιος, χωρίς καπνό, χωρίς ταραχή, χωρίς επιθυμία, αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Έχοντας γνωρίσει στον κόσμο τα ανώτερα και τα κατώτερα, (είπε ο Ευλογημένος στον Πούννακα)
αυτός που δεν έχει διαταραχή πουθενά στον κόσμο·
γαλήνιος, χωρίς καπνό, χωρίς θλίψη, χωρίς επιθυμία, αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω».

Μαζί με το τέλος των στροφών... κ.λπ... με ενωμένες παλάμες, προσκυνώντας τον Ευλογημένο, κάθεται - «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Πουννάκα, τρίτη.

4. Ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Μετταγκού

- 18.** «Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Μεττάγκου] σε θεωρώ γνώστη των Βεδών με αναπτυγμένο εαυτό·

από πού λοιπόν προήλθαν αυτές οι οδύνες, όσες πολύμορφες στον κόσμο;»

«Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό». «Ρωτώ»: τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για τη φώτιση του αθέατου, η ερώτηση για τη σύγκριση του ιδωμένου, η ερώτηση για την αποκοπή της αμφιβολίας. Ποια είναι η ερώτηση για τη φώτιση του αθέατου; Από τη φύση του το χαρακτηριστικό είναι άγνωστο, αθέατο, μη κριτικά εξετασμένο, μη διερευνημένο, ασαφές, μη αναπτυγμένο. Για τη γνώση του, για την ενόρασή του, για την κριτική εξέτασή του, για τη διερεύνησή του, για τη διαύγειά του, για την ανάπτυξή του κάνει ερώτηση - αυτή είναι η ερώτηση για τη φώτιση του αθέατου.

Ποια είναι η ερώτηση για τη σύγκριση του ιδωμένου; Από τη φύση του το χαρακτηριστικό είναι γνωστό, ιδωμένο, κριτικά εξετασμένο, διερευνημένο, διαυγές, αναπτυγμένο. Για τη σύγκριση με άλλους σοφούς κάνει ερώτηση - αυτή είναι η ερώτηση για τη σύγκριση του ιδωμένου.

Ποια είναι η ερώτηση για την αποκοπή της αμφιβολίας; Από τη φύση του έχει βυθιστεί σε αμφισβήτηση, έχει βυθιστεί σε αμφιβολία, έχει γεννηθεί σε αβεβαιότητα - «έτσι άραγε, μήπως όχι άραγε, τι άραγε, πώς άραγε»; Αυτός για την αποκοπή της αμφιβολίας κάνει ερώτηση - αυτή είναι η ερώτηση για την αποκοπή της αμφιβολίας. Αυτές είναι οι τρεις ερωτήσεις.

Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση των ανθρώπων, η ερώτηση των μη ανθρώπινων πνευμάτων, η ερώτηση του δημιουργημένου. Ποια είναι η ερώτηση των ανθρώπων; Οι άνθρωποι, αφού πλησιάσουν τον Βούδα, τον Ευλογημένο, κάνουν ερώτηση· οι μοναχοί ρωτούν, οι μοναχές ρωτούν, οι λαϊκοί ακόλουθοι ρωτούν, οι λαϊκές ακόλουθοι ρωτούν, οι βασιλιάδες ρωτούν, οι πολεμιστές ρωτούν, οι βραχμάνοι ρωτούν, οι έμποροι ρωτούν, οι εργάτες ρωτούν, οι οικοδεσπότες ρωτούν, οι αναχωρητές ρωτούν - αυτή είναι η ερώτηση των ανθρώπων.

Ποια είναι η ερώτηση των μη ανθρώπινων πνευμάτων; Τα μη ανθρώπινα πνεύματα, αφού πλησιάσουν τον Βούδα, τον Ευλογημένο, κάνουν ερώτηση· οι δράκοντες ρωτούν, τα σουπάνια ρωτούν, οι δαίμονες ρωτούν, οι τιτάνες ρωτούν, οι γκαντχάμπα ρωτούν, οι μεγάλοι βασιλιάδες ρωτούν, οι Ίντρα ρωτούν, οι Βράχμα ρωτούν, οι θεοί ρωτούν - αυτή είναι η ερώτηση των μη ανθρώπινων πνευμάτων.

Ποια είναι η ερώτηση του δημιουργημένου; Ο Ευλογημένος δημιουργεί μια μορφή, δημιουργημένη από τον νου, με όλα τα μέλη και τα μικρά μέλη, με πλήρεις ικανότητες. Εκείνος ο δημιουργημένος, αφού πλησιάσει τον Βούδα, τον Ευλογημένο, κάνει ερώτηση. Ο Ευλογημένος απαντά. Αυτή είναι η ερώτηση του δημιουργημένου. Αυτές είναι οι τρεις ερωτήσεις.

Άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για το δικό του όφελος, η ερώτηση για το όφελος των άλλων, η ερώτηση για το όφελος και των δύο... κ.λπ... άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για το όφελος στην παρούσα ζωή, η ερώτηση για το όφελος στη μελλοντική ζωή, η ερώτηση για την υπέρτατη πραγματικότητα... άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για το άμεμπτο, η ερώτηση για την απαλλαγή από τις νοητικές μολύνσεις, η ερώτηση για την κάθαρση... άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για το παρελθόν, η ερώτηση για το μέλλον, η ερώτηση για το παρόν... άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για το εσωτερικό, η ερώτηση για το εξωτερικό, η ερώτηση για το εσωτερικό-εξωτερικό... άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για το καλό, η ερώτηση για το φαύλο, η ερώτηση για το απροσδιόριστο... άλλες τρεις

ερωτήσεις - η ερώτηση για τα συναθροίσματα, η ερώτηση για τα στοιχεία, η ερώτηση για τις αισθητήριες βάσεις... άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για τις εφαρμογές της μνήμης, η ερώτηση για τις ορθές επίμονες προσπάθειες, η ερώτηση για τις βάσεις της πνευματικής δύναμης... άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για τις ικανότητες, η ερώτηση για τις δυνάμεις, η ερώτηση για τους παράγοντες της φώτισης... άλλες τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για την οδό, η ερώτηση για τον καρπό, η ερώτηση για τη Νιμπάνα...

«Σε ρωτώ» σημαίνει σε ρωτώ, σε ζητώ, σε παρακαλώ, σε γαληνεύω, «πες μου» σε ρωτώ. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε - δηλαδή «Ευλογημένος». «Πες μου αυτό» σημαίνει πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό.

«Έτσι ο σεβάσμιος Μεττάγκου»: «έτσι» είναι σύνδεση λέξεων... κ.λπ... έτσι ο σεβάσμιος Μεττάγκου.

«Σε θεωρώ γνώστη με αναπτυγμένο εαυτό». «Γνώστη» σε θεωρώ, «με αναπτυγμένο εαυτό» σε θεωρώ, έτσι γνωρίζω, έτσι κατανοώ, έτσι δηλώνω, έτσι διεισδύω. «Γνώστης με αναπτυγμένο εαυτό»: και πώς ο Ευλογημένος είναι γνώστης; «Γνώσεις» ονομάζονται η γνώση των τεσσάρων οδών, η σοφία, η ικανότητα της σοφίας, η δύναμη της σοφίας... κ.λπ... ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, η διερεύνηση, η διόραση, η ορθή άποψη. Ο Ευλογημένος με αυτές τις γνώσεις έχει πάει στο τέλος της γέννησης, του γήρατος και του θανάτου, έχει φτάσει στο τέλος, έχει πάει στην κορυφή, έχει φτάσει στην κορυφή, έχει πάει στο όριο, έχει φτάσει στο όριο, έχει πάει στην ολοκλήρωση, έχει φτάσει στην ολοκλήρωση, έχει πάει στη στέγη, έχει φτάσει στη στέγη, έχει πάει στο σπήλαιο, έχει φτάσει στο σπήλαιο, έχει πάει στο καταφύγιο, έχει φτάσει στο καταφύγιο, έχει πάει στην αφοβία, έχει φτάσει στην αφοβία, έχει πάει στο άφθαρτο, έχει φτάσει στο άφθαρτο, έχει πάει στο αθάνατο, έχει φτάσει στο αθάνατο, έχει πάει στο Νιμπάνα, έχει φτάσει στο Νιμπάνα. Ή επειδή έχει πάει στο τέλος των γνώσεων είναι γνώστης· ή επειδή έχει πάει στο τέλος μέσω των γνώσεων είναι γνώστης· ή επειδή έχει γνωρίσει τα επτά φαινόμενα είναι γνώστης· η άποψη περί ταυτότητας είναι γνωστή, η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι γνωστή, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες είναι γνωστή, η λαγνεία, το μίσος, η αυταπάτη, η αλαζονεία είναι γνωστά, οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις του είναι γνωστές, υποκείμενες στη μόλυνση, οδηγούσες σε επαναγέννηση, προκαλούσες προβλήματα, με επώδυνο επακόλουθο, οδηγούσες στο μέλλον σε γέννηση, γήρας και θάνατο.

«Αφού διέκρινε όλες τις γνώσεις, (είπε ο Ευλογημένος στον Σαμπίγια) που υπάρχουν εδώ των ασκητών και των βραχμάνων· χωρίς πάθος σε όλα τα αισθήματα· αφού ξεπέρασε όλη τη γνώση, αυτός είναι γνώστης».

Έτσι ο Ευλογημένος είναι γνώστης.

Πώς ο Ευλογημένος έχει αναπτύξει τον εαυτό του; Ο Ευλογημένος έχει αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία, αναπτυγμένη εφαρμογή της μνήμης, αναπτυγμένη ορθή επίμονη προσπάθεια, αναπτυγμένη βάση πνευματικής δύναμης, αναπτυγμένη ικανότητα, αναπτυγμένη

δύναμη, αναπτυγμένο παράγοντα της φώτισης, αναπτυγμένη οδό, έχει εγκαταλείψει τις νοητικές μολύνσεις, έχει διεισδύσει στο ακλόνητο, έχει πραγματοποιήσει την παύση. Ο υπαρξιακός πόνος έχει κατανοηθεί πλήρως από αυτόν, η προέλευση έχει εγκαταλειφθεί, η οδός έχει αναπτυχθεί, η παύση έχει πραγματοποιηθεί· ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό έχει γίνει άμεσα γνωστό, ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό έχει γίνει πλήρως κατανοητό, ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί έχει εγκαταλειφθεί, ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί έχει αναπτυχθεί, ό,τι πρέπει να πραγματοποιηθεί έχει πραγματοποιηθεί· είναι απεριόριστος, μεγάλος, βαθύς, αμέτρητος, δυσκατάδυτος, με πολλά κοσμήματα σαν τον ωκεανό, προικισμένος με την εξαπλή αταραξία.

Έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσαρεστημένος· διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί, έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη, έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα, έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα, έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσαρεστημένος· διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση.

Έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, αν η μορφή είναι ευχάριστη, δεν επιθυμεί πλεονεκτικά, δεν χαίρεται με υλική ικανοποίηση, δεν γεννά πάθος. Το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη. Έχοντας δει όμως μια μορφή με το μάτι, αν είναι δυσάρεστη, δεν ταραάζεται, με συνείδηση ανεδραιωμένη στις μολύνσεις, με νου χωρίς κατήφεια, με διάνοια χωρίς κακία. Το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, αν είναι ευχάριστο, δεν επιθυμεί πλεονεκτικά, δεν χαίρεται με υλική ικανοποίηση, δεν γεννά πάθος. Το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη. Έχοντας αντιληφθεί όμως ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου μόνο, αν είναι δυσάρεστο, δεν ταραάζεται. Με συνείδηση ανεδραιωμένη στις μολύνσεις, με νου χωρίς κατήφεια, με διάνοια χωρίς κακία, το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη.

Έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, στις ευχάριστες και δυσάρεστες μορφές το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, στα ευχάριστα και δυσάρεστα νοητικά φαινόμενα το σώμα του είναι σταθερό, η συνείδησή του είναι σταθερή, εσωτερικά καλά εδραιωμένη, καλά απελευθερωμένη.

Έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν παθιάζεται με ό,τι προκαλεί πάθος, δεν εξοργίζεται με ό,τι προκαλεί μίσος, δεν παραπλανάται με ό,τι προκαλεί αυταπάτη, δεν θυμώνει με ό,τι προκαλεί θυμό, δεν μεθά με ό,τι προκαλεί μέθη, δεν μολύνεται με ό,τι προκαλεί μόλυνση. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν παθιάζεται με ό,τι προκαλεί πάθος, δεν εξοργίζεται με ό,τι προκαλεί μίσος, δεν παραπλανάται με ό,τι προκαλεί αυταπάτη, δεν θυμώνει με ό,τι προκαλεί θυμό, δεν μεθά με ό,τι προκαλεί μέθη, δεν μολύνεται με ό,τι προκαλεί μόλυνση.

Στο ορατό υπάρχει μόνο το ορατό, στο ακουστό υπάρχει μόνο το ακουστό, στο αισθητό υπάρχει μόνο το αισθητό, στο συνειδητό υπάρχει μόνο το συνειδητό. Δεν κολλάει στο ορατό, δεν κολλάει στο ακουστό, δεν κολλάει στο αισθητό, δεν κολλάει στο συνειδητό. Στο ορατό διαμένει απαλλαγμένος από έλξη, απαλλαγμένος από απώθηση, ανεξάρτητος, αδέσμευτος, ελεύθερος, αποδεσμευμένος, με έναν νου χωρίς φραγμούς. Στο ακουστό... κ.λπ... στο αισθητό... στο συνειδητό διαμένει απαλλαγμένος από έλξη, απαλλαγμένος από απώθηση, ανεξάρτητος, αδέσμευτος, ελεύθερος, αποδεσμευμένος, με έναν νου χωρίς φραγμούς.

Υπάρχει το μάτι του Ευλογημένου, ο Ευλογημένος βλέπει υλική μορφή με το μάτι, θέληση και πάθος δεν υπάρχει στον Ευλογημένο, ο Ευλογημένος έχει καλά απελευθερωμένο νου. Υπάρχει το αυτί του Ευλογημένου, ο Ευλογημένος ακούει ήχο με το αυτί, θέληση και πάθος δεν υπάρχει στον Ευλογημένο, ο Ευλογημένος έχει καλά απελευθερωμένο νου. Υπάρχει η μύτη του Ευλογημένου, ο Ευλογημένος μυρίζει οσμή με τη μύτη, θέληση και πάθος δεν υπάρχει στον Ευλογημένο, ο Ευλογημένος έχει καλά απελευθερωμένο νου. Υπάρχει η γλώσσα του Ευλογημένου, ο Ευλογημένος γεύεται γεύση με τη γλώσσα, θέληση και πάθος δεν υπάρχει στον Ευλογημένο, ο Ευλογημένος έχει καλά απελευθερωμένο νου. Υπάρχει το σώμα του Ευλογημένου, ο Ευλογημένος αγγίζει από αντικείμενο με το σώμα, θέληση και πάθος δεν υπάρχει στον Ευλογημένο, ο Ευλογημένος έχει καλά απελευθερωμένο νου. Υπάρχει ο νους του Ευλογημένου, ο Ευλογημένος συνειδητοποιεί νοητικό φαινόμενο με τον νου, θέληση και πάθος δεν υπάρχει στον Ευλογημένο, ο Ευλογημένος έχει καλά απελευθερωμένο νου.

Το μάτι απολαμβάνει τις υλικές μορφές, τέρπεται με τις υλικές μορφές, χαίρεται με τις υλικές μορφές· αυτό είναι δαμασμένο, φυλαγμένο, προστατευμένο, συγκρατημένο για τον Ευλογημένο· και διδάσκει τη Διδασκαλία για την αυτοσυγκράτησή του. Το αυτί απολαμβάνει τους ήχους, τέρπεται με τους ήχους... κ.λπ... η μύτη απολαμβάνει τις οσμές, τέρπεται με τις οσμές... η γλώσσα απολαμβάνει τις γεύσεις, τέρπεται με τις γεύσεις, χαίρεται με τις γεύσεις· αυτή είναι δαμασμένη, φυλαγμένη, προστατευμένη, συγκρατημένη για τον Ευλογημένο· και διδάσκει τη Διδασκαλία για την αυτοσυγκράτησή του. Το σώμα απολαμβάνει τα απτά αντικείμενα, τέρπεται με τα απτά αντικείμενα, χαίρεται με τα απτά αντικείμενα... ο νους απολαμβάνει τα νοητικά φαινόμενα, τέρπεται με τα νοητικά φαινόμενα, χαίρεται με τα νοητικά φαινόμενα· αυτός είναι δαμασμένος, φυλαγμένος, προστατευμένος, συγκρατημένος για τον Ευλογημένο· και διδάσκει τη Διδασκαλία για την αυτοσυγκράτησή του -

«Τον δαμασμένο οδηγούν στη συνάθροιση, τον δαμασμένο ανεβαίνει ο βασιλιάς·

Ο δαμασμένος είναι ο άριστος μεταξύ των ανθρώπων, αυτός που υπομένει τα υβριστικά λόγια.

«Άριστα τα δαμασμένα μουλάρια, και τα ευγενή άλογα της Σίνδου· και οι ελέφαντες, οι μεγάλοι νάγκα, αυτός που δάμασε τον εαυτό του είναι αριστότερος από αυτά.

«Διότι με αυτά τα οχήματα, δεν θα πήγαινε κανείς σε κατεύθυνση που δεν έχει πάει·

όπως με τον εαυτό καλά δαμασμένο, ο δαμασμένος με τη δάμαση πηγαίνει.

«Στις διακρίσεις δεν κλονίζονται, ελεύθεροι από την επαναγέννηση· έχοντας φτάσει στο επίπεδο της δαμασμένης κατάστασης, αυτοί στον κόσμο είναι νικητές.

«Αυτός του οποίου οι ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, εσωτερικά και εξωτερικά σε ολόκληρο τον κόσμο· έχοντας διεισδύσει σε αυτόν και τον άλλο κόσμο, περιμένει τον χρόνο, αναπτυγμένος, αυτός ο δαμασμένος».

Έτσι ο Ευλογημένος έχει αναπτυγμένο εαυτό.

«Σε θεωρώ γνώστη των Βεδών με αναπτυγμένο εαυτό, από πού λοιπόν προήλθαν αυτές οι οδύνες;» «Από πού λοιπόν»: είναι ερώτηση αμφιβολίας, ερώτηση αβεβαιότητας, ερώτηση διστακτικότητας, ερώτηση χωρίς βεβαιότητα - «έτσι άραγε, μήπως όχι άραγε, τι άραγε, πώς άραγε» - από πού λοιπόν. «Οδύνες»: η δυστυχία της γέννησης, η δυστυχία του γήρατος, η δυστυχία της ασθένειας, η δυστυχία του θανάτου, η δυστυχία της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους, η δυστυχία της καταστροφής, τα βάσανα της κόλασης, τα βάσανα του ζωικού βασιλείου, τα βάσανα της σφαίρας των πεινασμένων φαντασμάτων, τα ανθρώπινα βάσανα, η δυστυχία που έχει ως ρίζα την είσοδο στη μήτρα, η δυστυχία που έχει ως ρίζα την παραμονή στη μήτρα, η δυστυχία που έχει ως ρίζα την έξοδο από τη μήτρα, η δυστυχία της εξάρτησης για αυτόν που γεννήθηκε, η δυστυχία της εξάρτησης από άλλους για αυτόν που γεννήθηκε, η δυστυχία από επίθεση του εαυτού, η δυστυχία από επίθεση άλλων, η δυστυχία της δυστυχίας, η δυστυχία των δραστηριοτήτων, η δυστυχία της μεταβολής, πάθηση των ματιών, πάθηση των αυτιών, πάθηση της μύτης, πάθηση της γλώσσας, πάθηση του σώματος, πάθηση της κεφαλής, πάθηση των αυτιών, πάθηση του στόματος, πάθηση των δοντιών, βήχας, άσθμα, καταρροή, πυρετός, γήρας, πάθηση του στομάχου, λιποθυμία, δυσεντερία, κολικός, χολέρα, λέπρα, απόστημα, έκζεμα, φυματίωση, επιληψία, δερματική μόλυνση, φαγούρα, ψώρα, γρατζουνιές, κνησμός, αιμορραγία χολική, διαβήτης, αιμορροΐδες, εξανθήματα, συρίγγιο, ασθένειες που προέρχονται από τη χολή, ασθένειες που προέρχονται από το φλέγμα, ασθένειες που προέρχονται από τον αέρα, ασθένειες από συνδυασμό χυμών, ασθένειες που προέρχονται από αλλαγή εποχής, ασθένειες που προέρχονται από ακατάλληλη φροντίδα, ασθένειες που προκαλούνται από επίθεση, ασθένειες που προέρχονται από επακόλουθο πράξεων, κρύο, ζέστη, πείνα, δίψα, αφόδευση, ούρηση, η δυστυχία της επαφής με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, η δυστυχία του θανάτου μητέρας, η δυστυχία του θανάτου πατέρα, η δυστυχία του θανάτου αδελφού, η δυστυχία του θανάτου αδελφής, η δυστυχία του θανάτου γιου, η δυστυχία του θανάτου κόρης, η δυστυχία της καταστροφής συγγενών, η δυστυχία της καταστροφής λόγω ασθένειας, η δυστυχία της καταστροφής πλούτου, η δυστυχία της καταστροφής ηθικής, η δυστυχία της καταστροφής άποψης· αυτών των φαινομένων η έγερση από την αρχή γίνεται γνωστή, η παύση από την πάροδο γίνεται γνωστή, το επακόλουθο βασίζεται στην πράξη, η πράξη βασίζεται στο επακόλουθο, η ύλη βασίζεται στη νοητικότητα, η νοητικότητα βασίζεται στην ύλη, ακολουθούμενο από τη γέννηση, διαποτισμένο από το γήρας, κυριευμένο από την ασθένεια, χτυπημένο από τον θάνατο, εδραιωμένο στη δυστυχία, χωρίς στέγη, χωρίς καταφύγιο, χωρίς προστασία, χωρίς να έχει γίνει προστασία - αυτές ονομάζονται οδύνες. Αυτές οι οδύνες από πού προήλθαν, από πού γεννήθηκαν, από πού αναδύθηκαν, από πού προέκυψαν, από πού δημιουργήθηκαν, από

πού εμφανίστηκαν, ποια έχουν ως πηγή, ποια ως προέλευση, ποια ως γέννηση, ποια ως παραγωγή; Ρωτά για τη ρίζα αυτών των οδύνων, ρωτά για την αιτία, ρωτά για την πηγή, ρωτά για την εμφάνιση, ρωτά για την παραγωγή, ρωτά για την προέλευση, ρωτά για την τροφή, ρωτά για το αντικείμενο, ρωτά για τη συνθήκη, ρωτά για την προέλευση, ερωτά, ζητά, παρακαλεί, εκλιπαρεί - από πού λοιπόν προήλθαν αυτές οι οδύνες.

«Όσες πολύμορφες στον κόσμο». «Όσοι κι αν»: αυτή είναι μια έκφραση που σημαίνει πλήρως, με κάθε τρόπο, εξολοκλήρου, χωρίς υπόλοιπο - «όσοι κι αν». «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας, στον κόσμο των ανθρώπων, στον κόσμο των θεών, στον κόσμο των συναθροισμάτων, στον κόσμο των στοιχείων, στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων. «Πολύμορφες»: ποικίλες, διαφόρων ειδών οδύνες - όσες πολύμορφες στον κόσμο. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Μεττάγκου] σε θεωρώ γνώστη των Βεδών με αναπτυγμένο εαυτό· από πού λοιπόν προήλθαν αυτές οι οδύνες, όσες πολύμορφες στον κόσμο;»

- 19.** «Πράγματι με ρώτησες για την προέλευση της οδύνης, (Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος)
αυτό θα σου διδάξω, κατανοώντας·
από την προσκόλληση ως πηγή προέρχονται οι οδύνες, όσες πολύμορφες στον κόσμο.

«Πράγματι με ρώτησες για την προέλευση της οδύνης»: «Της οδύνης» σημαίνει της δυστυχίας της γέννησης, της δυστυχίας του γήρατος, της δυστυχίας της ασθένειας, της δυστυχίας του θανάτου, της δυστυχίας της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους. «Ρώτησες για την προέλευση» σημαίνει ρωτάς για τη ρίζα της οδύνης, ρωτάς για την αιτία, ρωτάς για την πηγή, ρωτάς για την εμφάνιση, ρωτάς για την παραγωγή, ρωτάς για την προέλευση, ρωτάς για την τροφή, ρωτάς για το αντικείμενο, ρωτάς για τη συνθήκη, ρωτάς για την προέλευση, ζητάς, παρακαλείς, εκλιπαρείς - «πράγματι με ρώτησες για την προέλευση της οδύνης». «Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος».

«Αυτό θα σου διδάξω, κατανοώντας»: «Αυτό» σημαίνει θα διδάξω τη ρίζα της οδύνης, θα διδάξω την αιτία, θα διδάξω την πηγή, θα διδάξω την εμφάνιση, θα διδάξω την παραγωγή, θα διδάξω την προέλευση, θα διδάξω την τροφή, θα διδάξω το αντικείμενο, θα διδάξω τη συνθήκη, θα διδάξω την προέλευση, θα αναφέρω, θα διδάξω, θα διακηρύξω, θα καθιερώσω, θα αποκαλύψω, θα αναλύσω, θα ξεκαθαρίσω, θα φανερώσω - «αυτό θα σου διδάξω». «Κατανοώντας» σημαίνει κατανοώντας, γνωρίζοντας, συνειδητοποιώντας, αντιλαμβανόμενος, διεισδύοντας. Όχι μέσω φήμης, όχι μέσω του «έτσι λέγεται», όχι μέσω διαδοχής διδασκάλων, όχι μέσω συμφωνίας με τον κανόνα, όχι λόγω λογικής, όχι λόγω συμπερασματικής μεθόδου, όχι μέσω αναλογισμού των λόγων, όχι μέσω αποδοχής μιας άποψης μετά από περισυλλογή, αλλά ο ίδιος γνώρισε άμεσα, τη Διδασκαλία που ο ίδιος είδε προσωπικά, αυτή θα πω - «αυτό θα σου διδάξω, κατανοώντας».

«Από την προσκόλληση ως πηγή προέρχονται οι οδύνες»: «Προσκόλληση» σημαίνει δέκα προσκολλήσεις - η προσκόλληση της επιθυμίας, η προσκόλληση της άποψης, η προσκόλληση της νοητικής μόλυνσης, η προσκόλληση της πράξης, η προσκόλληση της κακής συμπεριφοράς, η προσκόλληση της τροφής, η προσκόλληση της αποστροφής, τα τέσσερα στοιχεία που έχουν προσληφθεί είναι προσκόλληση, οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις είναι προσκόλληση, οι έξι κατηγορίες συνείδησης είναι προσκόλληση, και κάθε δυστυχία με την έννοια της δυστυχίας είναι προσκόλληση. Αυτές ονομάζονται οι δέκα προσκολλήσεις. «Οδύνες» σημαίνει η δυστυχία της γέννησης, η δυστυχία του γήρατος, η δυστυχία της ασθένειας, η δυστυχία του θανάτου, η δυστυχία της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσaréσκειας και του άγχους, τα βάσανα της κόλασης... κ.λπ... η δυστυχία της καταστροφής της άποψης. Αυτών των φαινομένων η έγερση από την αρχή γίνεται γνωστή, η παύση από την πάροδο γίνεται γνωστή, το επακόλουθο βασίζεται στην πράξη, η πράξη βασίζεται στο επακόλουθο, η ύλη βασίζεται στη νοητικότητα, η νοητικότητα βασίζεται στην ύλη, ακολουθούμενο από τη γέννηση, διαποτισμένο από το γήρας, κυριευμένο από την ασθένεια, χτυπημένο από τον θάνατο, εδραιωμένο στη δυστυχία, χωρίς στέγη, χωρίς καταφύγιο, χωρίς προστασία, χωρίς να έχει γίνει προστασία - αυτές ονομάζονται οδύνες. Αυτές οι οδύνες έχουν ως πηγή την προσκόλληση, έχουν ως αιτία την προσκόλληση, έχουν ως συνθήκη την προσκόλληση, έχουν ως αφορμή την προσκόλληση, υπάρχουν, προέρχονται, γίνονται, γεννιούνται, αναδύονται, προκύπτουν, εμφανίζονται - «από την προσκόλληση ως πηγή προέρχονται οι οδύνες».

«Όσες πολύμορφες στον κόσμο». «Όσοι κι αν»: αυτή είναι μια έκφραση που σημαίνει πλήρως, με κάθε τρόπο, εξολοκλήρου, χωρίς υπόλοιπο - «όσοι κι αν». «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας, στον κόσμο των ανθρώπων, στον κόσμο των θεών, στον κόσμο των συναθροισμάτων, στον κόσμο των στοιχείων, στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων. «Πολύμορφες» σημαίνει ποικίλες, διαφόρων ειδών οδύνες - όσες πολύμορφες στον κόσμο. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Πράγματι με ρώτησες για την προέλευση της οδύνης, (Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος)

αυτό θα σου διδάξω, κατανοώντας·

από την προσκόλληση ως πηγή προέρχονται οι οδύνες, όσες πολύμορφες στον κόσμο».

20. Αυτός που πράγματι μη γνωρίζοντας δημιουργεί προσκόλληση, ξανά και ξανά υφίσταται δυστυχία ο ανόητος·

Γι' αυτό ο κατανοών δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση, παρατηρώντας τη γέννηση ως προέλευση της δυστυχίας.

«Αυτός που πράγματι μη γνωρίζοντας δημιουργεί προσκόλληση»: «Όποιος»: όποιος, οποιασδήποτε μορφής, με οποιαδήποτε ενασχόληση, με οποιαδήποτε θέση, με οποιονδήποτε τρόπο, που έχει φτάσει σε οποιαδήποτε κατάσταση, που είναι προικισμένος με οποιαδήποτε ιδιότητα, είτε της πολεμικής κάστας είτε βραχμάνος είτε της εμπορικής κάστας είτε της εργατικής κάστας είτε αυτός που διάγει την οικιακή ζωή είτε αναχωρητής είτε θεός είτε άνθρωπος. «Μη γνωρίζοντας»: κατεχόμενος από άγνοια, χωρίς γνώση, χωρίς διάκριση, άσοφος. «Δημιουργεί προσκόλληση»: δημιουργεί προσκόλληση της επιθυμίας, δημιουργεί προσκόλληση της

άποψης, δημιουργεί προσκόλληση της νοητικής μόλυνσης, δημιουργεί προσκόλληση της πράξης, δημιουργεί προσκόλληση της κακής συμπεριφοράς, δημιουργεί προσκόλληση της τροφής, δημιουργεί προσκόλληση της αποστροφής, τα τέσσερα στοιχεία που έχουν προσληφθεί τα κάνει προσκόλληση, τις έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις τις κάνει προσκόλληση, τις έξι κατηγορίες συνείδησης τις κάνει προσκόλληση, τις γεννά, τις παράγει, τις δημιουργεί, τις αναδεικνύει - μη γνωρίζοντας δημιουργεί προσκόλληση.

«Ξανά και ξανά υφίσταται δυστυχία ο ανόητος»: ξανά και ξανά τη δυστυχία της γέννησης, τη δυστυχία του γήρατος, τη δυστυχία της ασθένειας, τη δυστυχία του θανάτου, τη δυστυχία της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσaréσκειας και του άγχους πηγαίνει, πλησιάζει, προσεγγίζει, πιάνει, προσκολλάται, εμμένει - ξανά και ξανά υφίσταται δυστυχία. «Ανόητος»: ανόητος, σε παντελή αυταπάτη, μη γνωρίζων, κατεχόμενος από άγνοια, χωρίς γνώση, χωρίς διάκριση, άσοφος - ξανά και ξανά υφίσταται δυστυχία ο ανόητος.

«Γι' αυτό ο κατανοών δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση»: «Γι' αυτό» σημαίνει για αυτή την αιτία, για αυτό το λόγο, με αυτή τη συνθήκη, με αυτή την πηγή, βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στις προσκολλήσεις - γι' αυτό. «Κατανοώντας»: κατανοώντας, γνωρίζοντας, συνειδητοποιώντας, αντιλαμβανόμενος, διεισδύοντας· «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», κατανοώντας, γνωρίζοντας, συνειδητοποιώντας, αντιλαμβανόμενος, διεισδύοντας· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... κ.λπ... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», κατανοώντας, γνωρίζοντας, συνειδητοποιώντας, αντιλαμβανόμενος, διεισδύοντας. «Δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση»: δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση της επιθυμίας, δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση της άποψης, δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση της νοητικής μόλυνσης, δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση της κακής συμπεριφοράς, δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση της τροφής, δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση της αποστροφής, τα τέσσερα στοιχεία που έχουν προσληφθεί δεν θα τα έκανε προσκόλληση, τις έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις δεν θα τις έκανε προσκόλληση, τις έξι κατηγορίες συνείδησης δεν θα τις έκανε προσκόλληση, δεν θα γεννούσε, δεν θα παρήγαγε, δεν θα προκαλούσε, δεν θα εμφάνιζε - γι' αυτό ο κατανοών δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση.

«Της οδύνης» σημαίνει της δυστυχίας της γέννησης, της δυστυχίας του γήρατος, της δυστυχίας της ασθένειας, της δυστυχίας του θανάτου, της δυστυχίας της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσaréσκειας και του άγχους. «Παρατηρώντας την προέλευση»: παρατηρώντας τη ρίζα της δυστυχίας, παρατηρώντας την αιτία, παρατηρώντας την πηγή, παρατηρώντας την εμφάνιση, παρατηρώντας την προέλευση, παρατηρώντας την αφετηρία, παρατηρώντας την τροφή, παρατηρώντας το αντικείμενο, παρατηρώντας τη συνθήκη, παρατηρώντας την έγερση. Παρατήρηση ονομάζεται η γνώση. Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη. Με αυτή την παρατήρηση, με τη σοφία είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος. Αυτός ονομάζεται παρατηρητής - παρατηρώντας τη γέννηση ως προέλευση της δυστυχίας. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτός που πράγματι μη γνωρίζοντας δημιουργεί προσκόλληση, ξανά και

Ξανά υφίσταται δυστυχία ο ανόητος·

Γι' αυτό ο κατανοών δεν θα δημιουργούσε προσκόλληση, παρατηρώντας τη γέννηση ως προέλευση της δυστυχίας.»

- 21.** Αυτό που σε ρωτήσαμε, μας το εξήγησες, κάτι άλλο σε ρωτάμε, αυτό σε παρακαλώ πες μας·
Πώς άραγε οι σοφοί διασχίζουν τη νοητική πλημμύρα, τη γέννηση, το γήρας, τη λύπη και τον θρήνο;
Αυτό σε μένα, σοφέ, καλώς εξήγησέ το, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα.

«Αυτό που σε ρωτήσαμε, μας το εξήγησες»: αυτό που σε ρωτήσαμε, ζητήσαμε, παρακαλέσαμε, με πίστη απευθυνθήκαμε. «Μας το εξήγησες»: εξηγήθηκε, διακηρύχθηκε, φανερώθηκε, διδάχθηκε, περιγράφηκε, θεμελιώθηκε, αποκαλύφθηκε, αναλύθηκε, διασαφηνίστηκε, φανερώθηκε - αυτό που σε ρωτήσαμε, μας το εξήγησες.

«Κάτι άλλο σε ρωτάμε, αυτό σε παρακαλώ πες μας»: κάτι άλλο σε ρωτάμε, κάτι άλλο σε ζητάμε, κάτι άλλο σε παρακαλούμε, κάτι άλλο με πίστη σου απευθύνουμε, κάτι περαιτέρω σε ρωτάμε. «Αυτό σε παρακαλώ πες μας»: σε παρακαλώ πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - κάτι άλλο σε ρωτάμε, αυτό σε παρακαλώ πες μας.

«Πώς άραγε οι σοφοί διασχίζουν τη νοητική πλημμύρα, τη γέννηση, το γήρας, τη λύπη και τον θρήνο»: «Πώς άραγε»: είναι ερώτηση αμφιβολίας, ερώτηση αβεβαιότητας, ερώτηση διστακτικότητας, ερώτηση χωρίς βεβαιότητα - «έτσι άραγε, μήπως όχι άραγε, τι άραγε, πώς άραγε» - πώς άραγε. «Σοφοί»: σοφοί, συνετοί, με σοφία, με ανώτερη νοημοσύνη, γνώστες, διακριτικοί, ευφυείς. «Νοητική πλημμύρα»: η νοητική πλημμύρα της ηδονής, η νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, η νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, η νοητική πλημμύρα της άγνοιας. «Γέννηση»: η γέννηση εκείνων των διαφόρων όντων σε εκείνες τις διάφορες τάξεις όντων, η γέννα, η σύλληψη, η αναγέννηση, η επαναγέννηση, η εμφάνιση των συναθροισμάτων, η απόκτηση των αισθητήριων βάσεων. «Γήρας»: η γήρανση εκείνων των διαφόρων όντων σε εκείνες τις διάφορες τάξεις όντων, το γέρασμα, το σπάσιμο των δοντιών, το γκριζάρισμα των μαλλιών, η ρυτίδωση του δέρματος, η μείωση της διάρκειας ζωής, η φθορά των ικανοτήτων. «Λύπη»: αυτού που πλήττεται από καταστροφή συγγενών ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή πλούτου ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή λόγω ασθένειας ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή ηθικής ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή άποψης ή αυτού που διακατέχεται από κάποια καταστροφή ή αυτού που πλήττεται από κάποια οδυνηρή κατάσταση, η λύπη, το θρηνείν, η κατάσταση θλίψης, η εσωτερική λύπη, η βαθιά εσωτερική λύπη, το εσωτερικό κάψιμο, το βαθύ εσωτερικό κάψιμο, η φλόγωση του νου, η δυσaréσκεια, το αγκάθι της λύπης. «Θρήνος»: αυτού που πλήττεται από καταστροφή συγγενών ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή πλούτου ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή λόγω ασθένειας ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή ηθικής ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή άποψης ή αυτού που διακατέχεται από κάποια καταστροφή ή αυτού που πλήττεται από κάποια οδυνηρή κατάσταση, ο οδυρμός, ο θρήνος, το οδύρεσθαι, το θρηνείν, η κατάσταση οδυρμού, η κατάσταση θρήνου, η ομιλία, το άχυρο, η ανόητη φλυαρία, το παραμιλητό, η παραμιλία, η κατάσταση παραμιλίας.

«Πώς άραγε οι σοφοί διασχίζουν τη νοητική πλημμύρα, τη γέννηση, το γήρας, τη λύπη και τον θρήνο»: οι σοφοί πώς τη νοητική πλημμύρα και τη γέννηση και το γήρας και τη λύπη και τον θρήνο διαβαίνουν, περνούν, διασχίζουν, υπερβαίνουν, ξεπερνούν - πώς άραγε οι σοφοί διασχίζουν τη νοητική πλημμύρα, τη γέννηση, το γήρας, τη λύπη και τον θρήνο.

«Αυτό σε μένα, σοφέ, καλώς εξήγησέ το»: «Αυτό» σημαίνει αυτό που ρωτώ, αυτό που ζητώ, αυτό που παρακαλώ, αυτό που γαληνεύω. «Σοφός»: σοφία ονομάζεται η γνώση. Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ...μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη. Ο Ευλογημένος προικισμένος με αυτή τη γνώση είναι σοφός που έχει φτάσει στη σοφία. Τρεις σοφίες - σωματική σοφία, λεκτική σοφία, νοητική σοφία.

Ποια είναι η σωματική σοφία; Η εγκατάλειψη της τριπλής κακής σωματικής συμπεριφοράς είναι σωματική σοφία. Η τριπλή καλή σωματική συμπεριφορά είναι σωματική σοφία. Η γνώση δια του σωματικού αντικειμένου είναι σωματική σοφία. Η πλήρης κατανόηση του σώματος είναι σωματική σοφία. Η οδός συνοδευόμενη από πλήρη κατανόηση είναι σωματική σοφία. Η εγκατάλειψη της θέλησης και του πάθους για το σώμα είναι σωματική σοφία. Η παύση της σωματικής δραστηριότητας που είναι η επίτευξη της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης είναι σωματική σοφία. Αυτή είναι η σωματική σοφία.

Ποια είναι η λεκτική σοφία; Η εγκατάλειψη της τετραπλής κακής λεκτικής συμπεριφοράς είναι λεκτική σοφία. Η τετραπλή καλή λεκτική συμπεριφορά είναι λεκτική σοφία. Η γνώση δια του λεκτικού αντικειμένου είναι λεκτική σοφία. Η πλήρης κατανόηση της ομιλίας είναι λεκτική σοφία. Η οδός συνοδευόμενη από πλήρη κατανόηση είναι λεκτική σοφία. Η εγκατάλειψη της θέλησης και του πάθους για την ομιλία είναι λεκτική σοφία. Η παύση της λεκτικής δραστηριότητας που είναι η επίτευξη της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης είναι λεκτική σοφία. Αυτή είναι η λεκτική σοφία.

Ποια είναι η νοητική σοφία; Η εγκατάλειψη της τριπλής κακής νοητικής συμπεριφοράς είναι νοητική σοφία. Η τριπλή καλή νοητική συμπεριφορά είναι νοητική σοφία. Η γνώση δια του νοητικού αντικειμένου είναι νοητική σοφία. Η πλήρης κατανόηση της συνείδησης είναι νοητική σοφία. Η οδός συνοδευόμενη από πλήρη κατανόηση είναι νοητική σοφία. Η εγκατάλειψη της θέλησης και του πάθους για τη συνείδηση είναι νοητική σοφία. Η παύση της νοητικής δραστηριότητας που είναι η επίτευξη της παύσης της αντίληψης και του αισθήματος είναι νοητική σοφία. Αυτή είναι η νοητική σοφία.

Τον σωματικά σοφό, τον λεκτικά σοφό, τον νοητικά σοφό χωρίς νοητικές διαφθορές·

τον σοφό προικισμένο με σοφία, τον αποκαλούν αυτόν που εγκατέλειψε τα πάντα.

Τον σωματικά σοφό, τον λεκτικά σοφό, τον νοητικά σοφό χωρίς νοητικές διαφθορές·

τον σοφό προικισμένο με σοφία, τον αποκαλούν αυτόν που έχει αποπλύνει το κακό.

Προικισμένοι με αυτούς τους τρεις παράγοντες σοφίας. Έξι σοφοί - οι οικιακοί σοφοί, οι άοικοι σοφοί, οι ασκούμενοι σοφοί, οι πέραν της άσκησης σοφοί, οι μοναχικοί σοφοί και οι σοφοί των σοφών. Ποιοι είναι οι οικιακοί σοφοί; Εκείνοι οι οικογενειάρχες που έχουν δει την πορεία, που έχουν κατανοήσει τη Διδαχή - αυτοί είναι οι οικιακοί σοφοί. Ποιοι είναι οι άοικοι σοφοί; Εκείνοι οι αναχωρητές που έχουν δει την πορεία, που έχουν κατανοήσει τη Διδαχή - αυτοί είναι οι άοικοι σοφοί. Οι επτά ασκούμενοι είναι οι ασκούμενοι σοφοί. Οι Άξιοι είναι οι πέραν της άσκησης σοφοί. Οι Μοναχικά Αυτοφωτισμένοι είναι οι μοναχικοί σοφοί. Οι Τατχάγκατα, οι Άξιοι, οι Πλήρως Αυτοφωτισμένοι είναι οι σοφοί των σοφών.

Δεν γίνεται σοφός με τη σιωπή, ο παραπλανημένος αδαής·
όποιος όμως σαν να κρατά ζυγαριά, παίρνοντας το άριστο, ο σοφός.

Αποφεύγει τα κακά, αυτός είναι σοφός, γι' αυτό είναι σοφός·
όποιος μετρά και τους δύο κόσμους, «σοφός» γι' αυτό ονομάζεται.

Γνωρίζοντας την αρχή των μη αγαθών και των αγαθών, εσωτερικά και
εξωτερικά σε ολόκληρο τον κόσμο·
άξιος σεβασμού από θεούς και ανθρώπους, υπερβαίνοντας την προσκόλληση
και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός.

«Καλώς εξήγησέ το» σημαίνει αυτό καλώς φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε,
αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - αυτό σε μένα, σοφέ, καλώς εξήγησέ
το. «Διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα» σημαίνει διότι
πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή, ζυγισμένη, εξετασμένη, διαλευκασμένη,
διασαφηνισμένη σε σένα - διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα.
Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αυτό που σε ρωτήσαμε, μας το εξήγησες, κάτι άλλο σε ρωτάμε, αυτό σε
παρακαλώ πες μας·
Πώς άραγε οι σοφοί διασχίζουν τη νοητική πλημμύρα, τη γέννηση, το γήρας,
τη λύπη και τον θρήνο;
Αυτό σε μένα, σοφέ, καλώς εξήγησέ το, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία
είναι γνωστή σε σένα».

22. «Θα σου διακηρύξω τη Διδασκαλία, (Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος)
στην παρούσα ζωή χωρίς φήμες·
την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση
στον κόσμο».

«Θα σου διακηρύξω τη Διδασκαλία»: «Διδασκαλία» σημαίνει την άγια ζωή που είναι
καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία,
ολοκληρωμένη και αγνή, τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, τις τέσσερις ορθές
επίμονες προσπάθειες, τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις πέντε
πνευματικές ικανότητες, τις πέντε δυνάμεις, τους επτά παράγοντες της φώτισης,
την ευγενή οκταμελή οδό, και το Νιμπάνα και την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα
θα διακηρύξω, θα αναφέρω, θα διδάξω, θα διακηρύξω, θα καθιερώσω, θα
αποκαλύψω, θα αναλύσω, θα ξεκαθαρίσω, θα φανερώσω - «θα σου διακηρύξω τη
Διδασκαλία». «Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε
εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του.

«Στην παρούσα ζωή χωρίς φήμες»: «Στην παρούσα ζωή» σημαίνει στην παρούσα ζωή, στη γνωστή Διδασκαλία, στη ζυγισμένη Διδασκαλία, στην εξετασμένη Διδασκαλία, στη διαισθητική Διδασκαλία, στη διαλελυμένη Διδασκαλία· «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», στην παρούσα ζωή, στη γνωστή Διδασκαλία, στη ζυγισμένη Διδασκαλία, στην εξετασμένη Διδασκαλία, στη διαισθητική Διδασκαλία, στη διαλελυμένη Διδασκαλία - έτσι επίσης στην παρούσα ζωή θα μιλήσω. Ή, όταν η δυστυχία έχει ιδωθεί θα μιλήσω για τη δυστυχία, όταν η προέλευση έχει ιδωθεί θα μιλήσω για την προέλευση, όταν η οδός έχει ιδωθεί θα μιλήσω για την οδό, όταν η παύση έχει ιδωθεί θα μιλήσω για την παύση - έτσι επίσης στην παρούσα ζωή θα μιλήσω. Ή, στην παρούσα ζωή ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες - έτσι επίσης στην παρούσα ζωή θα μιλήσω· «στην παρούσα ζωή». «Χωρίς φήμες» σημαίνει όχι μέσω φήμης, όχι μέσω του «έτσι λέγεται», όχι μέσω διαδοχής διδασκάλων, όχι μέσω συμφωνίας με τον κανόνα, όχι λόγω λογικής, όχι λόγω συμπερασματικής μεθόδου, όχι μέσω αναλογισμού των λόγων, όχι μέσω αποδοχής μιας άποψης μετά από περισυλλογή, αλλά ο ίδιος γνώρισε άμεσα, τη Διδασκαλία που ο ίδιος είδε προσωπικά, αυτή θα πω - «στην παρούσα ζωή χωρίς φήμες».

«Την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας» σημαίνει την οποία αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφή· «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων... κ.λπ... αυτός ονομάζεται μνήμων. «Περπατώντας» σημαίνει περπατώντας, διαμένοντας, κινούμενος, συμπεριφερόμενος, προστατεύοντας, συντηρούμενος, διατηρούμενος - «την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας».

«Θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: «κολλώδης» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φάυλη ρίζα. «Κολλώδης»: με ποια έννοια κολλώδης; Επειδή διαχέεται είναι κολλώδης, επειδή είναι εκτεταμένη είναι κολλώδης, επειδή είναι διάχυτη είναι κολλώδης, επειδή είναι άνιση είναι κολλώδης, επειδή κολλάει είναι κολλώδης, επειδή αφαιρεί είναι κολλώδης, επειδή είναι απατηλή είναι κολλώδης, επειδή έχει δηλητηριώδη ρίζα είναι κολλώδης, επειδή έχει δηλητηριώδη καρπό είναι κολλώδης, επειδή έχει δηλητηριώδη απόλαυση είναι κολλώδης, ή επειδή αυτή η επιθυμία είναι εκτεταμένη στις μορφές, στους ήχους, στις οσμές, στις γεύσεις, στα απτά αντικείμενα, στην οικογένεια, στην παρέα, στην κατοικία, στο υλικό κέρδος, στη φήμη, στον έπαινο, στην ευτυχία, στον χιτώνα, στην προσφερόμενη τροφή, στο κατάλυμα, στα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, στο ηδονικό στοιχείο, στο στοιχείο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας, στο στοιχείο της άυλης σφαίρας, στην ηδονική ύπαρξη, στη λεπτοφυή υλική ύπαρξη, στην άυλη ύπαρξη, στην ύπαρξη της αντίληψης, στην ύπαρξη της μη-αντίληψης, στην ύπαρξη της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, στην ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα, στην ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συναθροίσματα, στην ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συναθροίσματα, στο παρελθόν, στο μέλλον,

στο παρόν, στα φαινόμενα που πρέπει να ιδωθούν, ακουστούν, αισθανθούν και συνειδητοποιηθούν, είναι διάχυτη και εκτεταμένη, γι' αυτό είναι κολλώδης. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας, στον κόσμο των ανθρώπων, στον κόσμο των θεών, στον κόσμο των συναθροισμάτων, στον κόσμο των στοιχείων, στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων. «Θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: στον κόσμο είναι εκείνη η κολλώδης, στον κόσμο εκείνη την κολλώδη ο μνήμων θα διέβαινε, θα περνούσε, θα διέσχιζε, θα υπερέβαινε, θα ξεπερνούσε - «θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο». Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Θα σου διακηρύξω τη Διδασκαλία, (Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος)
στην παρούσα ζωή χωρίς φήμες·
την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση
στον κόσμο».

23. Κι εγώ χαίρομαι γι' αυτήν, μεγάλε σοφέ, την ύψιστη Διδασκαλία·
την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση
στον κόσμο».

«Κι εγώ χαίρομαι γι' αυτήν»: «Αυτήν» σημαίνει τον λόγο σου, την έκφραση, τη διδασκαλία, την παραίνεση, την καθοδήγηση. «Χαίρομαι» σημαίνει χαίρομαι, ευφραίνομαι, ευχαριστώ, επιθυμώ, συναινώ, ζητώ, ποθώ, λαχταρώ, επικαλούμαι - «κι εγώ χαίρομαι γι' αυτήν».

«Μεγάλε σοφέ, την ύψιστη Διδασκαλία»: «Μεγάλος σοφός»: γιατί είναι μεγάλος σοφός ο Ευλογημένος; Αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε το μεγάλο συνάθροισμα της ηθικής, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· το μεγάλο συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... το μεγάλο συνάθροισμα της σοφίας... το μεγάλο συνάθροισμα της απελευθέρωσης... αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε το μεγάλο συνάθροισμα της γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε τη διάλυση της μεγάλης μάζας σκότους, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε τη διάσπαση της μεγάλης ψευδαισθήσης, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε την εξαγωγή του μεγάλου αγκαθίου της επιθυμίας, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε το ξετύλιγμα του μεγάλου συμπλέγματος λανθασμένων απόψεων, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε την κατάρριψη της μεγάλης σημαίας της αλαζονείας, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε τον κατευνασμό της μεγάλης νοητικής διαμόρφωσης, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε τη διάβαση της μεγάλης νοητικής πλημμύρας, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε την απόθεση του μεγάλου φορτίου, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε την οριστική διακοπή του μεγάλου κύκλου της περιπλάνησης, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε τη σβέση του μεγάλου καύσωνα, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε την καταπράυνση του μεγάλου πυρετού, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε την ανύψωση της μεγάλης σημαίας της Διδασκαλίας, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· τις μεγάλες εφαρμογές της μνήμης... κ.λπ... τις μεγάλες ορθές επίμονες προσπάθειες... τις μεγάλες βάσεις πνευματικής δύναμης... τις μεγάλες ικανότητες... τις μεγάλες δυνάμεις... τους μεγάλους παράγοντες της φώτισης... τη μεγάλη ευγενή οκταμελή οδό... αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε τη μεγάλη υπέρτατη πραγματικότητα, το αθάνατο Νιμπάνα, γι' αυτό

είναι μεγάλος σοφός· από ισχυρά όντα με επιρροή αναζητήθηκε, ψάχτηκε, επιδιώχθηκε - «πού είναι ο Βούδας, πού είναι ο Ευλογημένος, πού είναι ο θεός των θεών, πού είναι ο ταύρος μεταξύ των ανδρών», γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός. «Την ύψιστη Διδασκαλία»: ύψιστη Διδασκαλία ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. «Ύψιστη» σημαίνει κορυφαία, ανώτερη, εξαιρετη, προεξέχουσα, ύψιστη, έξοχη Διδασκαλία - «μεγάλε σοφέ, την ύψιστη Διδασκαλία».

«Την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας» σημαίνει αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές· «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων, στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... στα νοητικά φαινόμενα... αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των νοητικών αντικειμένων είναι μνήμων... αυτός ονομάζεται μνήμων. «Περπατώντας» σημαίνει περπατώντας, διαμένοντας, κινούμενος, συμπεριφερόμενος, προστατεύοντας, συντηρούμενος, διατηρούμενος - «την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας».

«Θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: «κολλώδης» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φάυλη ρίζα. «Κολλώδης»: με ποια έννοια κολλώδης;... κ.λπ... είναι διάχυτη και εκτεταμένη, γι' αυτό είναι κολλώδης. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας... κ.λπ... στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων. «Θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: στον κόσμο είναι εκείνη η κολλώδης, στον κόσμο εκείνη την κολλώδη ο μνήμων θα διέβαινε, θα περνούσε, θα διέσχιζε, θα υπερέβαινε, θα ξεπερνούσε - «θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο». Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Κι εγώ χαίρομαι γι' αυτήν, μεγάλε σοφέ, την ύψιστη Διδασκαλία· την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».

24. «Ό,τι κι αν κατανοείς, (Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος) προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση· απωθώντας την απόλαυση και την εγκατάσταση σε αυτά, η συνείδηση να μην παραμένει στην ύπαρξη.

«Ό,τι κι αν κατανοείς» σημαίνει ό,τι κι αν κατανοείς, καταλαβαίνεις, συνειδητοποιείς, αντιλαμβάνεσαι, διεισδύεις - ό,τι κι αν κατανοείς. «Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος».

«Προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση». «Προς τα πάνω» σημαίνει το μέλλον· «προς τα κάτω» σημαίνει το παρελθόν· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει το παρόν. «Προς τα πάνω» σημαίνει ο κόσμος των θεών· «προς τα κάτω» σημαίνει ο

κόσμος της κόλασης· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει ο ανθρώπινος κόσμος. Ή, «προς τα πάνω» σημαίνει οι καλές νοητικές καταστάσεις· «προς τα κάτω» σημαίνει οι φάυλες νοητικές καταστάσεις· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει οι απροσδιόριστες καταστάσεις. «Προς τα πάνω» σημαίνει το στοιχείο της άυλης σφαίρας· «προς τα κάτω» σημαίνει το ηδονικό στοιχείο· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει το στοιχείο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας. «Προς τα πάνω» σημαίνει το ευχάριστο αίσθημα· «προς τα κάτω» σημαίνει το δυσάρεστο αίσθημα· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. «Προς τα πάνω» σημαίνει προς τα πάνω από τα πέλματα των ποδιών· «προς τα κάτω» σημαίνει προς τα κάτω από τις άκρες των τριχών της κεφαλής· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει στο ενδιάμεσο - προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση.

«Απωθώντας την απόλαυση και την εγκατάσταση σε αυτά, η συνείδηση να μην παραμένει στην ύπαρξη»: «σε αυτά» σημαίνει σε αυτά που έχουν εξηγηθεί, διδαχθεί, καθοριστεί, εδραιωθεί, αποκαλυφθεί, αναλυθεί, ξεκαθαριστεί, φανερωθεί.

«Απόλαυση» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. «Εγκατάσταση»: υπάρχουν δύο εγκαταστάσεις - η εγκατάσταση της επιθυμίας και η εγκατάσταση της άποψης. Ποια είναι η εγκατάσταση της επιθυμίας; Όσο με τον όρο της επιθυμίας... κ.λπ... αυτή είναι η εγκατάσταση της επιθυμίας. Ποια είναι η εγκατάσταση της άποψης; Η άποψη περί ταυτότητας με είκοσι βάσεις... κ.λπ. αυτή είναι η κατοικία της άποψης.

«Απωθώντας τη συνείδηση»: η συνείδηση συνοδευόμενη από αξιέπαινη βουλευτική δραστηριότητα, η συνείδηση συνοδευόμενη από αξιόμεμπτη βουλευτική δραστηριότητα, η συνείδηση συνοδευόμενη από αδιατάρακτη βουλευτική δραστηριότητα. Την απόλαυση και την εγκατάσταση σε αυτά και τη συνείδηση συνοδευόμενη από νοητική διαμόρφωση, απώθησέ τις, διώξε τις, απομάκρυνέ τις, εκδίωξέ τις, εγκατάλειψέ τις, απόρριψέ τις, απομάκρυνέ τις, τερμάτισέ τις, οδήγησέ τις στην εξαφάνιση - απωθώντας την απόλαυση και την εγκατάσταση σε αυτά, τη συνείδηση.

«Να μην παραμένει στην ύπαρξη». «Ύπαρξη»: υπάρχουν δύο υπάρξεις - το καρμικό γίγνεσθαι και η επαναγέννηση της σύλληψης. Ποιο είναι το καρμικό γίγνεσθαι; Η αξιέπαινη βουλευτική δραστηριότητα, η αξιόμεμπτη βουλευτική δραστηριότητα, η αδιατάρακτη βουλευτική δραστηριότητα - αυτό είναι το καρμικό γίγνεσθαι. Ποια είναι η επαναγέννηση της σύλληψης; Κατά τη σύλληψη η ύλη, το αίσθημα, η αντίληψη, οι δραστηριότητες, η συνείδηση - αυτή είναι η επαναγέννηση της σύλληψης. «Να μην παραμένει στην ύπαρξη»: εγκαταλείποντας, απομακρύνοντας, τερματίζοντας, οδηγώντας στην εξαφάνιση την απόλαυση και την εγκατάσταση και τη συνείδηση συνοδευόμενη από νοητική διαμόρφωση και το καρμικό γίγνεσθαι και την επαναγέννηση της σύλληψης, δεν θα παρέμενε στο καρμικό γίγνεσθαι, δεν θα παρέμενε στην επαναγέννηση της σύλληψης, δεν θα στεκόταν σταθερά - απωθώντας τη συνείδηση, να μην παραμένει στην ύπαρξη. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Ό,τι κι αν κατανοείς, (Μεττάγκου, είπε ο Ευλογημένος)

προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση·

απωθώντας την απόλαυση και την εγκατάσταση σε αυτά, η συνείδηση να μην παραμένει στην ύπαρξη».

25. Διαμένοντας έτσι, μνήμων, επιμελής,

ο μοναχός περπατώντας, έχοντας εγκαταλείψει τις ιδιοποιήσεις· τη γέννηση, το γήρας, τη λύπη και τον θρήνο, ακριβώς εδώ ο γνώστης ας εγκαταλείψει τη δυστυχία.

«Διαμένοντας έτσι, μνήμων, επιμελής»: «Διαμένοντας έτσι»: εγκαταλείποντας, απομακρύνοντας, τερματίζοντας, οδηγώντας στην εξαφάνιση την απόλαυση και την εγκατάσταση και τη συνείδηση συνοδευόμενη από νοητική διαμόρφωση και το καρμικό γίγνεσθαι και τη σύλληψη της επαναγέννησης και την επαναγέννηση - διαμένοντας έτσι. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα... κ.λπ... αυτός ονομάζεται μνήμων. «Επιμελής»: αυτός που ενεργεί προσεκτικά, αυτός που καταβάλλει ακατάπαυστη προσπάθεια, αυτός που ενεργεί με σταθερότητα, αυτός που δεν είναι νωθρός, αυτός που δεν έχει εγκαταλείψει τη θέληση, αυτός που δεν έχει εγκαταλείψει το καθήκον, επιμελής στις καλές νοητικές καταστάσεις - «Πώς θα ολοκληρώσω το ατελές συνάθροισμα της ηθικής, ή θα βοηθήσω το ολοκληρωμένο συνάθροισμα της ηθικής εδώ κι εκεί με σοφία» - όποια θέληση και προσπάθεια και ζήλος και ενθουσιασμός και ανυποχώρητη στάση και μνήμη και ενσυνειδητότητα και θερμή προσπάθεια και επίμονη προσπάθεια και αποφασιστικότητα και επιδίωξη υπάρχει εκεί, επιμελής, με επιμέλεια στις καλές νοητικές καταστάσεις. «Πώς θα ολοκληρώσω το ατελές συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... το συνάθροισμα της σοφίας... το συνάθροισμα της απελευθέρωσης... θα ολοκληρώσω το συνάθροισμα της γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης, ή θα βοηθήσω το ολοκληρωμένο συνάθροισμα της γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης εδώ κι εκεί με σοφία» - όποια θέληση και προσπάθεια και ζήλος και ενθουσιασμός και ανυποχώρητη στάση και μνήμη και ενσυνειδητότητα και θερμή προσπάθεια και επίμονη προσπάθεια και αποφασιστικότητα και επιδίωξη υπάρχει εκεί, επιμελής, με επιμέλεια στις καλές νοητικές καταστάσεις. «Πώς θα κατανοήσω πλήρως τον υπαρξιακό πόνο που δεν έχει κατανοηθεί πλήρως, ή θα εγκαταλείψω τις νοητικές μολύνσεις που δεν έχουν εγκαταλειφθεί, ή θα αναπτύξω την οδό που δεν έχει αναπτυχθεί, ή θα πραγματοποιήσω την παύση που δεν έχει πραγματοποιηθεί» - όποια θέληση και προσπάθεια και ζήλος και ενθουσιασμός και ανυποχώρητη στάση και μνήμη και ενσυνειδητότητα και θερμή προσπάθεια και επίμονη προσπάθεια και αποφασιστικότητα και επιδίωξη υπάρχει εκεί, επιμελής, με επιμέλεια στις καλές νοητικές καταστάσεις - διαμένοντας έτσι, μνήμων, επιμελής.

«Ο μοναχός περπατώντας, έχοντας εγκαταλείψει τις ιδιοποιήσεις»: «Μοναχός»: είτε ένας ενάρετος κοσμικός μοναχός είτε ένας μοναχός υπό εκπαίδευση. «Περπατώντας»: περπατώντας, διαμένοντας, κινούμενος, συμπεριφερόμενος, προστατεύοντας, συντηρούμενος, διατηρούμενος. «Ιδιοκτησία»: υπάρχουν δύο είδη ιδιοκτησίας - η ιδιοκτησία της επιθυμίας και η ιδιοκτησία της λανθασμένης άποψης... κ.λπ... αυτή είναι η ιδιοκτησία της επιθυμίας... κ.λπ... αυτή είναι η ιδιοκτησία της λανθασμένης άποψης... αφού εγκαταλείψει την ιδιοκτησία της επιθυμίας, αφού παραιτήσει την ιδιοκτησία της λανθασμένης άποψης, αφού εγκαταλείψει την ιδιοκτησία, αφού την απορρίψει, αφού την εγκαταλείψει, αφού την απομακρύνει, αφού την τερματίσει, αφού την οδηγήσει στην εξαφάνιση - ο μοναχός περπατώντας, έχοντας εγκαταλείψει τις ιδιοποιήσεις.

«Τη γέννηση, το γήρας, τη λύπη και τον θρήνο, ακριβώς εδώ ο γνώστης ας εγκαταλείψει τη δυστυχία»: «Γέννηση»: η γέννηση εκείνων των διαφόρων όντων... κ.λπ... «Γήρας»: το γήρας εκείνων των διαφόρων όντων... κ.λπ... «Λύπη»: αυτού που πλήττεται από καταστροφή συγγενών... κ.λπ... «Θρήνος»: αυτού που πλήττεται από καταστροφή συγγενών... κ.λπ... «Εδώ»: σε αυτή την άποψη... κ.λπ... σε αυτόν τον κόσμο των ανθρώπων. «Γνώστης»: κάτοχος αληθινής γνώσης, γνωστικός, διακριτικός, ευφυής. «Δυστυχία»: η δυστυχία της γέννησης... κ.λπ... η δυστυχία της δυσaréσκειας και του άγχους. «Τη γέννηση, το γήρας, τη λύπη και τον θρήνο, ακριβώς εδώ ο γνώστης ας εγκαταλείψει τη δυστυχία»: ο κάτοχος αληθινής γνώσης, γνωστικός, διακριτικός, ευφυής, ακριβώς εδώ τη γέννηση και το γήρας και τη λύπη και τον θρήνο και τη δυστυχία ας εγκαταλείψει, ας απομακρύνει, ας τερματίσει, ας οδηγήσει στην εξαφάνιση - τη γέννηση, το γήρας, τη λύπη και τον θρήνο, ακριβώς εδώ ο γνώστης ας εγκαταλείψει τη δυστυχία. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Διαμένοντας έτσι, μνήμων, επιμελής, ο μοναχός περπατώντας, έχοντας εγκαταλείψει τις ιδιοποιήσεις· τη γέννηση, το γήρας, τη λύπη και τον θρήνο, ακριβώς εδώ ο γνώστης ας εγκαταλείψει τη δυστυχία».

- 26.** Χαίρομαι με αυτά τα λόγια του μεγάλου σοφού, καλά ειπωμένα, Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση· σίγουρα ο Ευλογημένος εγκατέλειψε τον πόνο, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα.

«Χαίρομαι με αυτά τα λόγια του μεγάλου σοφού». «Αυτά»: τον λόγο σου, την έκφραση, τη διδασκαλία, την παραίνεση, την καθοδήγηση χαίρομαι, απολαμβάνω, ευφραίνομαι, ευχαριστώ, επιθυμώ, συναινώ, ποθώ, λαχταρώ, επικαλούμαι. «Μεγάλος σοφός»: γιατί είναι μεγάλος σοφός ο Ευλογημένος; Αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε το μεγάλο συνάθροισμα της ηθικής, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός... κ.λπ... «πού είναι ο ταύρος μεταξύ των ανδρών», γι' αυτό είναι «μεγάλος σοφός» - χαίρομαι με αυτά τα λόγια του μεγάλου σοφού.

«Καλά ειπωμένα, Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση». «Καλά ειπωμένα» σημαίνει καλά ειπωμένα, καλά εξηγημένα, καλά διδαγμένα, καλά καθορισμένα, καλά θεμελιωμένα, καλά αναλυμένα, καλά διαχωρισμένα, καλά ξεκαθαρισμένα, καλά φανερωμένα - καλά ειπωμένα. «Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση»: «προσκολλήσεις» ονομάζονται οι νοητικές μολύνσεις, τα συναθροίσματα και οι νοητικές διαμορφώσεις. Η εγκατάλειψη της προσκόλλησης, ο κατευρασμός της προσκόλλησης, η παραίτηση από την προσκόλληση, η γαλήνευση της προσκόλλησης, το αθάνατο Νιμπάνα - καλά ειπωμένα, Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση.

«Σίγουρα ο Ευλογημένος εγκατέλειψε τον πόνο». «Σίγουρα» είναι κατηγορηματική δήλωση, δήλωση χωρίς αμφιβολία, δήλωση χωρίς αβεβαιότητα, δήλωση χωρίς διχογνωμία, δήλωση χωρίς δισταγμό, δήλωση παύσης, δήλωση αδιαμφισβήτητη, δήλωση καθιερωμένη - «σίγουρα». «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος». «Εγκατέλειψε τον πόνο» σημαίνει τη δυστυχία της γέννησης, τη δυστυχία του γήρατος, τη δυστυχία

της ασθένειας, τη δυστυχία του θανάτου, τη δυστυχία της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσaréσκειας και του άγχους εγκατέλειψε, απέρριψε, απομάκρυνε, τερμάτισε, οδήγησε στην εξαφάνιση - σίγουρα ο Ευλογημένος εγκατέλειψε τον πόνο.

«Διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα» σημαίνει διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή, ζυγισμένη, εξετασμένη, διαλευκασμένη, διασαφηνισμένη σε σένα - διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Χαίρομαι με αυτά τα λόγια του μεγάλου σοφού, καλά ειπωμένα, Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση· σίγουρα ο Ευλογημένος εγκατέλειψε τον πόνο, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα».

- 27.** Και αυτοί πράγματι θα εγκατέλειπαν τον υπαρξιακό πόνο, αυτούς που εσύ, σοφέ, θα προέτρεπες με επιμέλεια· γι' αυτό σε προσκυνώ, πλησιάζοντάς σε, ελέφαντα, μακάρι ο Ευλογημένος να με προέτρεπε με επιμέλεια.

«Και αυτοί πράγματι θα εγκατέλειπαν τον υπαρξιακό πόνο»: «Και αυτοί»: οι πολεμιστές και οι βραχμάνοι και οι έμποροι και οι εργάτες και οι οικοδεσπότες και οι αναχωρητές και οι θεοί και οι άνθρωποι. «Θα εγκατέλειπαν τον υπαρξιακό πόνο»: τη δυστυχία της γέννησης, τη δυστυχία του γήρατος, τη δυστυχία της ασθένειας, τη δυστυχία του θανάτου, τη δυστυχία της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσaréσκειας και του άγχους θα εγκατέλειπαν, θα απομάκρυναν, θα τερμάτιζαν, θα οδηγούσαν στην εξαφάνιση - και αυτοί πράγματι θα εγκατέλειπαν τον υπαρξιακό πόνο.

«Αυτούς που εσύ, σοφέ, θα προέτρεπες με επιμέλεια»: «Αυτούς»: τους πολεμιστές και τους βραχμάνους και τους εμπόρους και τους εργάτες και τους οικοδεσπότες και τους αναχωρητές και τους θεούς και τους ανθρώπους. «Εσύ»: απευθύνεται στον Ευλογημένο. «Σοφός»: σοφία ονομάζεται η γνώση... κ.λπ... υπερβαίνοντας την προσκόλληση και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός. «Θα προέτρεπες με επιμέλεια»: θα προέτρεπε με επιμέλεια, θα προέτρεπε προσεκτικά, θα προέτρεπε συχνά, θα προέτρεπε ξανά και ξανά, θα καθοδηγούσε - αυτούς που εσύ, σοφέ, θα προέτρεπες με επιμέλεια.

«Γι' αυτό σε προσκυνώ, πλησιάζοντάς σε, ελέφαντα»: «Αυτόν»: απευθύνεται στον Ευλογημένο. «Προσκυνώ»: ή προσκυνώ με το σώμα, ή προσκυνώ με την ομιλία, ή προσκυνώ με τη συνείδηση, ή προσκυνώ με την πρακτική σύμφωνη με το νόημα, ή προσκυνώ με την πρακτική της Διδασκαλίας σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τιμώ, σέβομαι, αποδίδω ευλάβεια, δείχνω ευσέβεια. «Πλησιάζοντας»: πλησιάζοντας, συνειδητοποιώντας πλήρως, αφού συγκεντρώθηκα, αφού πλησίασα, μπροστά του τον προσκυνώ. «Ελέφαντα»: ελέφαντας είναι ο Ευλογημένος επειδή δεν διαπράττει αδίκημα - ελέφαντας· δεν πηγαίνει - ελέφαντας· δεν έρχεται - ελέφαντας. Πώς ο Ευλογημένος δεν διαπράττει αδίκημα - ελέφαντας; Αδίκημα ονομάζονται οι κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις, υποκείμενες στη μόλυνση, οδηγούσες σε επαναγέννηση, προκαλούσες προβλήματα, με επώδυνο επακόλουθο, οδηγούσες στο μέλλον σε γέννηση, γήρας και θάνατο.

Δεν διαπράττει κανένα αδίκημα στον κόσμο, (είπε ο Ευλογημένος στον

Σαμπίγια)

αφήνοντας όλους τους δεσμούς και τα δεσμά·

παντού δεν προσκολλάται, απελευθερωμένος, ακλόνητος, αυτός ονομάζεται
ελέφαντας λόγω αυτής της κατάστασης.

Έτσι ο Ευλογημένος δεν διαπράττει αδίκημα -ελέφαντας.

Πώς ο Ευλογημένος δεν πηγαίνει -ελέφαντας. Ο Ευλογημένος δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω επιθυμίας, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω μίσους, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω αυταπάτης, δεν ενεργεί με προκατάληψη λόγω φόβου, δεν πηγαίνει λόγω πάθους, δεν πηγαίνει λόγω μίσους, δεν πηγαίνει λόγω αυταπάτης, δεν πηγαίνει λόγω αλαζονείας, δεν πηγαίνει λόγω λανθασμένης άποψης, δεν πηγαίνει λόγω ανησυχίας, δεν πηγαίνει λόγω σκεπτικιστικής αμφιβολίας, δεν πηγαίνει λόγω υπολανθανουσών τάσεων, δεν οδηγείται, δεν μεταφέρεται, δεν παρασύρεται, δεν συμπαρασύρεται από διχαστικές καταστάσεις. Έτσι ο Ευλογημένος δεν πηγαίνει -ελέφαντας.

Πώς ο Ευλογημένος δεν επιστρέφει -ελέφαντας. Με την οδό της εισόδου στο ρεύμα όποιες νοητικές μολύνσεις έχουν εγκαταλειφθεί, σε εκείνες τις νοητικές μολύνσεις δεν πηγαίνει ξανά, δεν επιστρέφει, δεν γυρίζει πίσω. Με την οδό της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... με την οδό της μη-επιστροφής... με την οδό της Αξιότητας όποιες νοητικές μολύνσεις έχουν εγκαταλειφθεί, σε εκείνες τις νοητικές μολύνσεις δεν πηγαίνει ξανά, δεν επιστρέφει, δεν γυρίζει πίσω. Έτσι ο Ευλογημένος δεν επιστρέφει -ελέφαντας - γι' αυτό σε προσκυνώ, πλησιάζοντάς σε, ελέφαντα.

«Μακάρι ο Ευλογημένος να με προέτρεπε με επιμέλεια»: μακάρι ο Ευλογημένος να με προέτρεπε με επιμέλεια, να με προέτρεπε προσεκτικά, να με προέτρεπε συχνά, να με προέτρεπε ξανά και ξανά, να με καθοδηγούσε - μακάρι ο Ευλογημένος να με προέτρεπε με επιμέλεια. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Και αυτοί πράγματι θα εγκατέλειπαν τον υπαρξιακό πόνο, αυτούς που εσύ, σοφέ, θα προέτρεπες με επιμέλεια·

γι' αυτό σε προσκυνώ, πλησιάζοντάς σε, ελέφαντα, μακάρι ο Ευλογημένος να με προέτρεπε με επιμέλεια».

28. Αυτόν που θα αναγνώριζες ως βραχμάνο που έχει φτάσει στη γνώση, τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη· σίγουρα αυτός έχει διαβεί αυτή τη νοητική πλημμύρα, και έχοντας περάσει πέρα στην άλλη όχθη, χωρίς στειρότητα, χωρίς αβεβαιότητα.

«Αυτόν που θα αναγνώριζες ως βραχμάνο που έχει φτάσει στη γνώση»:

«Βραχμάνος»: επειδή έχει απομακρύνει επτά νοητικές καταστάσεις είναι βραχμάνος. Η άποψη περί ταυτότητας έχει απομακρυνθεί, η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει απομακρυνθεί, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες έχει απομακρυνθεί, η λαγνεία έχει απομακρυνθεί, το μίσος έχει απομακρυνθεί, η αυταπάτη έχει απομακρυνθεί, η αλαζονεία έχει απομακρυνθεί. Οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις του έχουν απομακρυνθεί, υποκείμενες στη μόλυνση, οδηγούσες σε επαναγέννηση, προκαλούσες προβλήματα, με επώδυνο επακόλουθο, οδηγούσες στο μέλλον σε γέννηση, γήρας και θάνατο.

«Έχοντας αποβάλλει όλα τα κακά, (είπε ο Ευλογημένος στον Σαμπίγια)

αμόλυντος, καλά αυτοσυγκεντρωμένος, με σταθεροποιημένο εαυτό· έχοντας υπερβεί την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων, αυτός είναι ολοκληρωμένος, μη προσκολλημένος, ακλόνητος, αυτός ονομάζεται Βράχμα.»

«Γνώστης»: γνώση ονομάζεται η γνώση των τεσσάρων οδών... κ.λπ... αφού ξεπέρασε όλη τη γνώση, αυτός είναι γνώστης». «Θα αναγνώριζες»: θα γνώριζε, θα κατανοούσε, θα συνειδητοποιούσε, θα αντιλαμβανόταν, θα διεισέδυε - «αυτόν που θα αναγνώριζες ως βραχμάνο που έχει φτάσει στη γνώση».

«Τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη»: «Μη κατέχοντα τίποτα»: η κατοχή της λαγνείας, η κατοχή του μίσους, η κατοχή της αυταπάτης, η κατοχή της αλαζονείας, η κατοχή της λανθασμένης άποψης, η κατοχή της νοητικής μόλυνσης, η κατοχή της κακής συμπεριφοράς· αυτός στον οποίο αυτές οι κατοχές έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται μη κατέχων τίποτα. «Ηδονές»: συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ... αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές... κ.λπ... αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. «Ύπαρξη»: υπάρχουν δύο υπάρξεις - το καρμικό γίγνεσθαι και η επαναγέννηση της σύλληψης... κ.λπ. αυτή είναι η επαναγέννηση της σύλληψης. «Τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη»: το άτομο που δεν κατέχει τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη, μη κολλημένο, μη προσδεδεδεμένο, μη εμποδισμένο, έχοντας βγει, απαλλαγμένο, ελεύθερο, αποδεσμευμένο, διαμένοντας με έναν νου χωρίς φραγμούς - «τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη».

«Σίγουρα αυτός έχει διαβεί αυτή τη νοητική πλημμύρα»: «Σίγουρα» είναι κατηγορηματική δήλωση... κ.λπ... δήλωση καθιερωμένη - «σίγουρα». «Νοητική πλημμύρα»: η νοητική πλημμύρα της ηδονής, η νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, η νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, η νοητική πλημμύρα της άγνοιας. «Έχει διαβεί»: υπερέβη, πέρασε πέρα, ξεπέρασε, υπερνίκησε - «σίγουρα αυτός έχει διαβεί αυτή τη νοητική πλημμύρα».

«Και έχοντας περάσει πέρα στην άλλη όχθη, χωρίς στειρότητα, χωρίς αβεβαιότητα»: «Έχοντας περάσει πέρα»: έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ηδονής, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας, έχει διαβεί το μονοπάτι της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, έχει περάσει, έχει διασχίσει, έχει υπερβεί, έχει πλήρως υπερβεί, έχει ξεπεράσει. Αυτός έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει ασκήσει την καλή συμπεριφορά, έχει διανύσει την περίοδο, έχει πάει στην κατεύθυνση, έχει πάει στην κορυφή, έχει διαφυλάξει την άγια ζωή, έχει επιτύχει την ύψιστη άποψη, έχει αναπτύξει την οδό, έχει εγκαταλείψει τις νοητικές μολύνσεις, έχει διεισδύσει στο ακλόνητο, έχει πραγματοποιήσει την παύση. Ο υπαρξιακός πόνος έχει κατανοηθεί πλήρως από αυτόν, η προέλευση έχει εγκαταλειφθεί, η οδός έχει αναπτυχθεί, η παύση έχει πραγματοποιηθεί· ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό έχει γίνει άμεσα γνωστό, ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό έχει γίνει πλήρως κατανοητό, ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί έχει εγκαταλειφθεί, ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί έχει αναπτυχθεί, ό,τι πρέπει να πραγματοποιηθεί έχει

πραγματοποιηθεί. Αυτός έχει σηκώσει τον μοχλό, έχει γεμίσει την τάφρο, έχει ξεριζώσει τον στύλο, είναι χωρίς σύρτη, είναι ευγενής που έχει κατεβάσει τη σημαία, που έχει κατεβάσει το φορτίο, αποδεσμευμένος, έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες, είναι προικισμένος με έξι παράγοντες, έχει μία προστασία, έχει τέσσερα στηρίγματα, έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες, έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις, έχει αθόλωτους λογισμούς, έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα, έχει καλά απελευθερωμένο νου, έχει καλά απελευθερωμένη σοφία, είναι ολοκληρωμένος, έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, είναι ύψιστος άνθρωπος, υπέρτατος άνθρωπος, αυτός που έχει επιτύχει την υπέρτατη επίτευξη. Αυτός ούτε συσσωρεύει ούτε αποσυσσωρεύει, έχοντας αποσυσσωρεύσει παραμένει σταθερός. Ούτε εγκαταλείπει ούτε προσκολλάται, έχοντας εγκαταλείψει παραμένει σταθερός. Ούτε διασκορπίζει ούτε συγκεντρώνει, έχοντας διασκορπίσει παραμένει σταθερός. Ούτε σβήνει ούτε ανάβει, έχοντας σβήσει παραμένει σταθερός. Επειδή είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης παραμένει σταθερός. Με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης... κ.λπ... με το σύνολο σοφίας... με το σύνολο απελευθέρωσης... επειδή είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης παραμένει σταθερός. Έχοντας εδραιώσει την αλήθεια παραμένει σταθερός. Έχοντας υπερβεί τη λαχτάρα παραμένει σταθερός. Έχοντας εξαντλήσει τη φωτιά των νοητικών μολύνσεων παραμένει σταθερός. Λόγω της μη επιστροφής παραμένει σταθερός. Πώς έχοντας αναλάβει παραμένει σταθερός; Λόγω της απόλαυσης της απελευθέρωσης παραμένει σταθερός. Λόγω της εξάγνισης της φιλικότητας παραμένει σταθερός. Της συμπόνιας... κ.λπ... της αλτρουιστικής χαράς... λόγω της εξάγνισης της αταραξίας παραμένει σταθερός. Λόγω της απόλυτης εξάγνισης παραμένει σταθερός. Λόγω της εξάγνισης της μη ταύτισης παραμένει σταθερός. Λόγω της απελευθέρωσης παραμένει σταθερός. Λόγω της ικανοποίησης παραμένει σταθερός. Στο τέλος των συναθροισμάτων παραμένει σταθερός. Στο τέλος των στοιχείων παραμένει σταθερός. Στο τέλος των αισθητήριων βάσεων παραμένει σταθερός. Στο τέλος των προορισμών παραμένει σταθερός. Στο τέλος των επαναγεννήσεων παραμένει σταθερός. Στο τέλος των συλλήψεων παραμένει σταθερός. Στο τέλος της ύπαρξης παραμένει σταθερός. Στο τέλος της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων παραμένει σταθερός. Στο τέλος του κύκλου παραμένει σταθερός. Στην τελευταία ύπαρξη παραμένει σταθερός. Στο τελευταίο σύνολο παραμένει σταθερός. Φέρων το τελευταίο σώμα, Άξιος.

Αυτό είναι το τελευταίο του γίνεσθαι, αυτή είναι η έσχατη ύπαρξη· η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση.

«Και έχοντας περάσει πέρα στην άλλη όχθη»: η άλλη όχθη ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Αυτός έχει πάει στην άλλη όχθη, έχει φτάσει στην άλλη όχθη, έχει πάει στο τέλος, έχει φτάσει στο τέλος, έχει πάει στην κορυφή, έχει φτάσει στην κορυφή, έχει πάει στο όριο, έχει φτάσει στο όριο, έχει πάει στην ολοκλήρωση, έχει φτάσει στην ολοκλήρωση, έχει πάει στη στέγη, έχει φτάσει στη στέγη, έχει πάει στο σπήλαιο, έχει φτάσει στο σπήλαιο, έχει πάει στο καταφύγιο, έχει φτάσει στο καταφύγιο, έχει πάει στην αφοβία, έχει φτάσει στην αφοβία, έχει πάει στο άφθαρτο, έχει φτάσει στο

άφθαρτο, έχει πάει στο αθάνατο, έχει φτάσει στο αθάνατο, έχει πάει στο Νιμπάνα, έχει φτάσει στο Νιμπάνα. Αυτός έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει ασκήσει την καλή συμπεριφορά... κ.λπ... η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση - και έχοντας περάσει πέρα στην άλλη όχθη.

«Χωρίς στειρότητα»: η λαγνεία είναι στειρότητα, το μίσος είναι στειρότητα, η αυταπάτη είναι στειρότητα, η οργή είναι στειρότητα, η εχθρότητα είναι στειρότητα... κ.λπ... όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις είναι στειρότητες. Αυτός στον οποίο αυτές οι στειρότητες έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς στειρότητα. «Χωρίς αβεβαιότητα»: αβεβαιότητα για τον υπαρξιακό πόνο, αβεβαιότητα για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, αβεβαιότητα για την παύση του υπαρξιακού πόνου, αβεβαιότητα για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, αβεβαιότητα για το παρελθόν, αβεβαιότητα για το μέλλον, αβεβαιότητα για το παρελθόν και το μέλλον, αβεβαιότητα για τα φαινόμενα που έχουν γεννηθεί εξαρτώμενα από τη συγκεκριμένη συνθηκοκρατία, όποια τέτοιου είδους αβεβαιότητα, αμφιταλάντευση, κατάσταση αβεβαιότητας, αμφιβολία, σκεπτικιστική αμφιβολία, αβέβαιο, διχάλα, δισταγμός, μη-κατηγορηματική προσκόλληση, υποχώρηση, περιπλάνηση, μη-διείσδυση, τρόμος της συνείδησης, νοητική σύγχυση. Αυτός στον οποίο αυτές οι αβεβαιότητες έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς αβεβαιότητα - και έχοντας περάσει πέρα στην άλλη όχθη, χωρίς στειρότητα, χωρίς αβεβαιότητα. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτόν που θα αναγνώριζες ως βραχμάνο που έχει φτάσει στη γνώση, τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη· σίγουρα αυτός έχει διαβεί αυτή τη νοητική πλημμύρα, και έχοντας περάσει πέρα στην άλλη όχθη, χωρίς στειρότητα, χωρίς αβεβαιότητα».

- 29.** Και ο γνώστης που είναι γνώστης των Βεδών, άνθρωπος εδώ, αφήνοντας αυτή την προσκόλληση στην ύπαρξη και τη μη-ύπαρξη· αυτός απαλλαγμένος από επιθυμία, χωρίς θλίψη, χωρίς επιθυμία, αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω.

«Και ο γνώστης που είναι γνώστης των Βεδών, άνθρωπος εδώ»: «Γνώστης»: κάτοχος αληθινής γνώσης, γνωστικός, διακριτικός, ευφυής. «Όποιος»: όποιος, οποιασδήποτε μορφής... κ.λπ... είτε άνθρωπος. «Γνώστης των Βεδών» σημαίνει γνώσεις ονομάζονται η γνώση των τεσσάρων οδών, η σοφία, η ικανότητα της σοφίας, η δύναμη της σοφίας, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, η διερεύνηση, η διόραση, η ορθή άποψη. Με αυτές τις γνώσεις έχει πάει στο τέλος της γέννησης, του γήρατος και του θανάτου, έχει φτάσει στο τέλος, έχει πάει στην κορυφή, έχει φτάσει στην κορυφή, έχει πάει στο όριο, έχει φτάσει στο όριο, έχει πάει στην ολοκλήρωση, έχει φτάσει στην ολοκλήρωση, έχει πάει στη στέγη, έχει φτάσει στη στέγη, έχει πάει στο σπήλαιο, έχει φτάσει στο σπήλαιο, έχει πάει στο καταφύγιο, έχει φτάσει στο καταφύγιο, έχει πάει στην αφοβία, έχει φτάσει στην αφοβία, έχει πάει στο άφθαρτο, έχει φτάσει στο άφθαρτο, έχει πάει στο αθάνατο, έχει φτάσει στο αθάνατο, έχει πάει στο Νιμπάνα, έχει φτάσει στο Νιμπάνα. Ή επειδή έχει πάει στο τέλος των γνώσεων είναι γνώστης, ή επειδή έχει πάει στο τέλος μέσω των γνώσεων

είναι γνώστης, ή επειδή έχει γνωρίσει τα επτά φαινόμενα είναι γνώστης. Η άποψη περί ταυτότητας είναι γνωστή, η σκεπτικιστική αμφιβολία... κ.λπ... η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες... η λαγνεία... το μίσος... η αυταπάτη... η αλαζονεία είναι γνωστή. Οι κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις του είναι γνωστές, υποκείμενες στη μόλυνση, οδηγούσες σε επαναγέννηση, προκαλούσες προβλήματα, με επώδυνο επακόλουθο, οδηγούσες στο μέλλον σε γέννηση, γήρας και θάνατο.

«Αφού διέκρινε όλες τις γνώσεις, (είπε ο Ευλογημένος στον Σαμπίγια) που υπάρχουν εδώ των ασκητών και των βραχμάνων· χωρίς πάθος σε όλα τα αισθήματα, αφού ξεπέρασε όλη τη γνώση, αυτός είναι γνώστης».

«Άνθρωπος» σημαίνει ον, άνθρωπος, νεαρός, πρόσωπο, άτομο, ψυχή, πλάσμα, ζωντανό ον, κυρίαρχο ον, ανθρώπινο ον. «Εδώ» σημαίνει σε αυτή την άποψη... κ.λπ... σε αυτόν τον κόσμο των ανθρώπων -και ο γνώστης που είναι γνώστης των Βεδών, άνθρωπος εδώ.

«Αφήνοντας αυτή την προσκόλληση στην ύπαρξη και τη μη-ύπαρξη»: «Στην ύπαρξη και τη μη-ύπαρξη» σημαίνει στην ύπαρξη και τη μη-ύπαρξη, στο καρμικό γίγνεσθαι, στην επαναγέννηση, στην ηδονική ύπαρξη· στο καρμικό γίγνεσθαι, στην ηδονική ύπαρξη, στην επαναγέννηση, στη λεπτοφυή υλική ύπαρξη· στο καρμικό γίγνεσθαι, στη λεπτοφυή υλική ύπαρξη, στην επαναγέννηση, στην άυλη ύπαρξη· στο καρμικό γίγνεσθαι, στην άυλη ύπαρξη, στην επαναγέννηση, στην επανειλημμένη ύπαρξη· με επανειλημμένο προορισμό, με επανειλημμένη επαναγέννηση, με επανειλημμένη σύλληψη, με επανειλημμένη παραγωγή ατομικής ύπαρξης. «Προσκολλήσεις»: επτά προσκολλήσεις - προσκόλληση του πάθους, προσκόλληση του μίσους, προσκόλληση της αυταπάτης, προσκόλληση της αλαζονείας, προσκόλληση σε απόψεις, προσκόλληση της νοητικής μόλυνσης, προσκόλληση της κακής συμπεριφοράς. «Αφήνοντας» σημαίνει αφού εγκατέλειψε τις προσκολλήσεις ή αφήνοντας. Ή αφού έσπασε τις προσκολλήσεις, τους δεσμούς, τα ιδιαίτερα δεσίματα, τα πολλαπλά δεσίματα, τα κολλήματα, τα προσκολλημένα, τα εμπόδια, τα δεσμά, αφήνοντας. Όπως ένα όχημα ή ένα φορείο ή ένα άρμα ή ένα κάρο ή μια άμαξα εξοπλισμένη την αποσυναρμολογούν, τη διαλύουν - ακριβώς έτσι αφού εγκατέλειψε αυτές τις προσκολλήσεις ή αφήνοντας. Ή αφού έσπασε τις προσκολλήσεις, τους δεσμούς, τα ιδιαίτερα δεσίματα, τα πολλαπλά δεσίματα, τα κολλήματα, τα προσκολλημένα, τα εμπόδια, τα δεσμά, αφήνοντας - αφήνοντας αυτή την προσκόλληση στην ύπαρξη και τη μη-ύπαρξη.

«Αυτός απαλλαγμένος από επιθυμία, χωρίς ταραχή, χωρίς προσδοκία, αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω»: «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα... αυτός στον οποίο αυτή η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται απαλλαγμένος από επιθυμία, με εξαφανισμένη επιθυμία, με απορριφθείσα επιθυμία, με εμεσμένη επιθυμία, με απελευθερωμένη επιθυμία, με εγκαταλειμμένη επιθυμία, με αποκηρυγμένη επιθυμία, χωρίς πάθος, με απορριφθέν πάθος, με εγκαταλειμμένο πάθος, με αποκηρυγμένο πάθος, χωρίς πόθο, κατασβεσμένος, ψυχρός, βιώνοντας ευτυχία, διαμένει με τον εαυτό του σε υψηλή κατάσταση - «αυτός απαλλαγμένος από επιθυμία». «Χωρίς ταραχή»: η λαγνεία είναι ταραχή, το μίσος είναι ταραχή, η

αυταπάτη είναι ταραχή, η οργή είναι ταραχή, η εχθρότητα είναι ταραχή... κ.λπ... όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις είναι ταραχές. Αυτός στον οποίο αυτές οι ταραχές έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς ταραχή. «Χωρίς επιθυμία»: «προσδοκία» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. Αυτός στον οποίο αυτή η προσδοκία, η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται χωρίς επιθυμία. «Γέννηση»: η γέννηση εκείνων των διαφόρων όντων... κ.λπ... η απόκτηση των αισθητήριων βάσεων. «Γήρας»: η γήρανση εκείνων των διαφόρων όντων... κ.λπ... η φθορά των ικανοτήτων. Αυτό ονομάζεται γήρας. «Αυτός απαλλαγμένος από επιθυμία, χωρίς ταραχή, χωρίς προσδοκία, αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω»: αυτός που είναι απαλλαγμένος από επιθυμία και χωρίς ταραχή και χωρίς προσδοκία, αυτός τη γέννηση, το γήρας και τον θάνατο διέσχισε, υπερέβη, πέρασε πέρα, ξεπέρασε, υπερνίκησε· λέω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - «αυτός απαλλαγμένος από επιθυμία, χωρίς ταραχή, χωρίς προσδοκία, αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω». Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Και ο γνώστης που είναι γνώστης των Βεδών, άνθρωπος εδώ, αφήνοντας αυτή την προσκόλληση στην ύπαρξη και τη μη-ύπαρξη· αυτός απαλλαγμένος από επιθυμία, χωρίς θλίψη, χωρίς επιθυμία, αυτός έχει περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω».

Μαζί με το τέλος της στροφής... κ.λπ... «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Μετταγκού, τέταρτη.

5. Ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Ντχότακα

30. «Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ντοτάκα] ποθώ τα λόγια σου, μεγάλε σοφέ· ακούγοντας τον ήχο σου, θα εξασκηθώ για το Νιμπάνα του εαυτού μου».

«Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό». «Ρωτώ»: τρεις ερωτήσεις - η ερώτηση για τη φώτιση του αθέατου, η ερώτηση για τη σύγκριση του ιδωμένου, η ερώτηση για την αποκοπή της αμφιβολίας... κ.λπ... αυτές είναι οι τρεις ερωτήσεις... κ.λπ... η ερώτηση για τη Νιμπάνα. «Σε ρωτώ» σημαίνει σε ρωτώ, σε ζητώ, σε παρακαλώ, σε γαληνεύω, «πες μου» - σε ρωτώ. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος». «Πες μου αυτό» σημαίνει πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό.

«Έτσι είπε ο σεβάσμιος Ντοτάκα». «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... «Σεβάσμιος»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής, αυτό είναι το «σεβάσμιος». «Ντοτάκα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου, όρος, ονομασία, προσδιορισμός, συμβατική έκφραση, όνομα, ονοματοδοσία, ονομασία, γλώσσα, φράση, λεκτική έκφραση - έτσι είπε ο σεβάσμιος Ντοτάκα.

«Ποθώ τα λόγια σου, μεγάλε σοφέ»: τον λόγο σου, την έκφραση, τη διδασκαλία, την παραίνεση, την καθοδήγηση ποθώ, επιθυμώ, θέλω, συναινώ, λαχταρώ, επιζητώ, επικαλούμαι. «Μεγάλος σοφός»: γιατί είναι μεγάλος σοφός ο Ευλογημένος; Αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε το μεγάλο συνάθροισμα της ηθικής, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός... κ.λπ... «πού είναι ο ταύρος μεταξύ των ανδρών», γι' αυτό είναι «μεγάλος σοφός» - ποθώ τα λόγια σου, μεγάλε σοφέ.

«Ακούγοντας τον ήχο σου»: τον λόγο σου, την έκφραση, τη διδασκαλία, την παραίνεση, την καθοδήγηση, αφού ακούσω, αφού ακούσω, αφού μάθω, αφού διατηρήσω, αφού παρατηρήσω - ακούγοντας τον ήχο σου.

«Ας εξασκείται στο Νιμπάνα του εαυτού του»: «Εξάσκηση» σημαίνει τρεις εξασκήσεις - η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή, η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση, η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία... κ.λπ... αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία. «Στο Νιμπάνα του εαυτού του»: για το σβήσιμο της λαγνείας του εαυτού του, για το σβήσιμο του μίσους, για το σβήσιμο της αυταπάτης, για το σβήσιμο της οργής, για το σβήσιμο της εχθρότητας... κ.λπ... όλων των φάυλων νοητικών διαμορφώσεων για τη γαλήνη, για την ηρεμία, για τον κατευνασμό, για το σβήσιμο, για την παραίτηση, για την καταπράυνση, θα εξασκείται στην ανώτερη ηθική διαγωγή, θα εξασκείται στην ανώτερη συνείδηση, θα εξασκείται στην ανώτερη σοφία. Αυτές τις τρεις εξασκήσεις, στρέφοντας την προσοχή του θα εξασκείται, γνωρίζοντας θα εξασκείται, βλέποντας θα εξασκείται, ανασκοπώντας θα εξασκείται, καταβάλλοντας προσπάθεια με τη συνείδηση θα εξασκείται, αποφασίζοντας με πίστη θα εξασκείται, αναλαμβάνοντας ενεργητικότητα θα εξασκείται, εγκαθιστώντας τη μνήμη θα εξασκείται, συγκεντρώνοντας τη συνείδηση θα εξασκείται, κατανοώντας με σοφία θα εξασκείται, γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό θα εξασκείται, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό θα εξασκείται, εγκαταλείποντας ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί θα εξασκείται, αναπτύσσοντας ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί θα εξασκείται, συνειδητοποιώντας ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί θα εξασκείται, θα ασκεί, θα συμπεριφέρεται, αφού αναλάβει θα ενεργεί - ας εξασκείται στο Νιμπάνα του εαυτού του. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ντοτάκα]
ποθώ τα λόγια σου, μεγάλε σοφέ·
ακούγοντας τον ήχο σου, θα εξασκηθώ για το Νιμπάνα του εαυτού μου».

31. «Τότε λοιπόν κάνε προσπάθεια, [είπε ο Ευλογημένος στον Ντότακα]
ακριβώς εδώ συνετός, μνήμων·
ακούγοντας από εδώ τον ήχο, ας εξασκηθείς για το Νιμπάνα του εαυτού σου».

«Τότε λοιπόν κάνε προσπάθεια» σημαίνει κάνε προσπάθεια, κάνε ζήλο, κάνε ενθουσιασμό, κάνε επίδειξη δύναμης, κάνε σταθερότητα, κάνε ενεργητικότητα, γέννησε θέληση, δημιούργησε, εδραίωσε, εγκατέστησε, παρήγαγε, ανέπτυξε - τότε λοιπόν κάνε προσπάθεια.

«Ντότακα, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Ντότακα», είπε ο Ευλογημένος.

«Ακριβώς εδώ συνετός, μνήμων»: «Εδώ» σημαίνει σε αυτή την άποψη, σε αυτή την αποδοχή, σε αυτή την προτίμηση, σε αυτή την αποδοχή, σε αυτή τη Διδασκαλία, σε αυτή τη μοναστική διαγωγή, σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, σε αυτή τη διδασχή, σε αυτή την άγια ζωή, σε αυτή τη διδασχή του Δασκάλου, σε αυτή την ατομική ύπαρξη, σε αυτόν τον κόσμο των ανθρώπων. «Συνετός» σημαίνει συνετός, σοφός, έχων σοφία, έχων ανώτερη νοημοσύνη, γνωστικός, διακριτικός, ευφυής. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων... κ.λπ... αυτός ονομάζεται μνήμων - ακριβώς εδώ συνετός, μνήμων.

«Ακούγοντας από εδώ τον ήχο» σημαίνει από εδώ τον λόγο μου, την έκφραση, τη διδασκαλία, την παραίνεση, την καθοδήγηση, αφού ακούσει, αφού ακούσει, αφού μάθει, αφού διατηρήσει, αφού παρατηρήσει - ακούγοντας από εδώ τον ήχο.

«Ας εξασκείται στο Νιμπάνα του εαυτού του»: «Εξάσκηση» σημαίνει τρεις εξασκήσεις - η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή, η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση, η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία... κ.λπ... αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία. «Στο Νιμπάνα του εαυτού του»: για το σβήσιμο της λαγνείας του εαυτού του, για το σβήσιμο του μίσους, για το σβήσιμο της αυταπάτης, για το σβήσιμο της οργής, για το σβήσιμο της εχθρότητας... κ.λπ... όλων των φάυλων νοητικών διαμορφώσεων για τη γαλήνη, για την ηρεμία, για τον κατευνασμό, για το σβήσιμο, για την παραίτηση, για την καταπράυνση, θα εξασκείται στην ανώτερη ηθική διαγωγή, θα εξασκείται στην ανώτερη συνείδηση, θα εξασκείται στην ανώτερη σοφία. Αυτές τις τρεις εξασκήσεις, στρέφοντας την προσοχή του θα εξασκείται, γνωρίζοντας θα εξασκείται... κ.λπ... συνειδητοποιώντας ότι πρέπει να συνειδητοποιηθεί θα εξασκείται, θα ασκεί, θα συμπεριφέρεται, αφού αναλάβει θα ενεργεί - ας εξασκείται στο Νιμπάνα του εαυτού του. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Τότε λοιπόν κάνε προσπάθεια, [είπε ο Ευλογημένος στον Ντότακα]
ακριβώς εδώ συνετός, μνήμων·
ακούγοντας από εδώ τον ήχο, ας εξασκηθείς για το Νιμπάνα του εαυτού σου».

32. Βλέπω στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων, τον μη κατέχοντα τίποτα βραχμάνο να πορεύεται·
αυτόν εσένα προσκυνώ, εσύ που βλέπεις παντού, απελευθέρωσέ με, Σάκκα,
από τις αμφιβολίες.

«Βλέπω στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων»: «Θεοί»: τρεις είναι οι θεοί - οι συμβατικοί θεοί, οι θεοί της επαναγέννησης, οι θεοί του εξαγνισμού. Ποιοι είναι οι συμβατικοί θεοί; Συμβατικοί θεοί ονομάζονται οι βασιλιάδες και οι πρίγκιπες και οι βασίλισσες. Αυτοί ονομάζονται συμβατικοί θεοί. Ποιοι είναι οι θεοί της επαναγέννησης; Θεοί της επαναγέννησης ονομάζονται οι θεοί που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, οι Τριάντα Τρεις θεοί, οι θεοί Γιάμα, οι θεοί Τουσίτα, οι δημιουργοχαρείς θεοί, οι θεοί που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα, και όσοι θεοί είναι πέρα από αυτούς. Αυτοί ονομάζονται θεοί της επαναγέννησης. Ποιοι είναι οι θεοί του εξαγνισμού; Θεοί του εξαγνισμού ονομάζονται οι μαθητές του Τατχάγκατα, οι Άξιοι που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, και οι Ατομικά Φωτισμένοι. Αυτοί ονομάζονται θεοί του εξαγνισμού. Ο Ευλογημένος είναι θεός των συμβατικών θεών και των θεών της

επαναγέννησης και των θεών του εξαγνισμού, και θεός και υπέρ-θεός και θεός υπεράνω των θεών, λιοντάρι των λιονταριών, ελέφαντας των ελεφάντων, αρχηγός των αρχηγών, σοφός των σοφών, βασιλιάς των βασιλιάδων. «Βλέπω στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων»: στον κόσμο των ανθρώπων βλέπω τον θεό, βλέπω τον υπέρ-θεό, βλέπω τον θεό υπεράνω των θεών, διακρίνω, κοιτάζω, εξετάζω, διερευνώ - βλέπω στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων.

«Τον μη κατέχοντα τίποτα βραχμάνο να πορεύεται»: «Μη κατέχοντα τίποτα»: η κατοχή της λαγνείας, η κατοχή του μίσους, η κατοχή της αυταπάτης, η κατοχή της αλαζονείας, η κατοχή της λανθασμένης άποψης, η κατοχή της νοητικής μόλυνσης, η κατοχή της κακής συμπεριφοράς· αυτές οι κατοχές του Βούδα, του Ευλογημένου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον· γι' αυτό ο Βούδας είναι μη κατέχων τίποτα. «Βραχμάνος»: ο Ευλογημένος επειδή έχει απομακρύνει επτά νοητικές καταστάσεις είναι βραχμάνος - η άποψη περί ταυτότητας έχει απομακρυνθεί, η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει απομακρυνθεί, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες έχει απομακρυνθεί, η λαγνεία έχει απομακρυνθεί, το μίσος έχει απομακρυνθεί, η αυταπάτη έχει απομακρυνθεί, η αλαζονεία έχει απομακρυνθεί· οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις του έχουν απομακρυνθεί, υποκείμενες στη μόλυνση, οδηγούσες σε επαναγέννηση, προκαλούσες προβλήματα, με επώδυνο επακόλουθο, οδηγούσες στο μέλλον σε γέννηση, γήρας και θάνατο.

«Έχοντας αποβάλει όλα τα κακά, (είπε ο Ευλογημένος στον Σαμπίγια) αμόλυντος, καλά αυτοσυγκεντρωμένος, με σταθεροποιημένο εαυτό· έχοντας υπερβεί την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων, αυτός είναι ολοκληρωμένος, μη προσκολλημένος, ακλόνητος, αυτός ονομάζεται Βράχμα.»

«Να πορεύεται»: βαδίζοντα, διαμένοντα, κινούμενο, ασκούντα, διατηρούντα, συντηρούμενο, διαβιούντα - τον μη κατέχοντα τίποτα βραχμάνο να πορεύεται.

«Αυτόν εσένα προσκυνώ, εσύ που βλέπεις παντού»: «Αυτόν»: απευθύνεται στον Ευλογημένο. «Προσκυνώ»: ή προσκυνώ με το σώμα, ή προσκυνώ με την ομιλία, ή προσκυνώ με τη συνείδηση, ή προσκυνώ με την πρακτική σύμφωνη με το νόημα, ή προσκυνώ με την πρακτική της Διδασκαλίας σύμφωνα με τη Διδασκαλία, τιμώ, σέβομαι, αποδίδω ευλάβεια, δείχνω ευσέβεια. «Εσύ που βλέπεις παντού»: παντεπόπτης οφθαλμός ονομάζεται η γνώση της παντογνωσίας. Ο Ευλογημένος με τη γνώση της παντογνωσίας είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος.

«Δεν υπάρχει τίποτε εδώ που να μην έχει δει, ούτε κάτι άγνωστο που να πρέπει να γνωσθεί· όλα όσα υπάρχουν ως γνωστέα τα γνώρισε πλήρως, γι' αυτό ο Τατχάγκατα είναι ο παντεπόπτης».

Αυτόν εσένα προσκυνώ, εσύ που βλέπεις παντού.

Απελευθέρωσέ με, Σάκκα, από τις αμφιβολίες. «Σάκκα»: ο Ευλογημένος είναι Σάκκα επειδή αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκκα, γι' αυτό είναι Σάκκα. Ή είναι

πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, κάτοχος πλούτου, γι' αυτό είναι Σάκκα. Αυτός έχει αυτούς τους πλούτους, δηλαδή - τον πλούτο της πίστης, τον πλούτο της ηθικής, τον πλούτο της ντροπής, τον πλούτο του ηθικού φόβου, τον πλούτο της μάθησης, τον πλούτο της γενναιοδωρίας, τον πλούτο της σοφίας, τον πλούτο της εφαρμογής της μνήμης, τον πλούτο της ορθής επίμονης προσπάθειας, τον πλούτο των βάσεων πνευματικής δύναμης, τον πλούτο των ικανοτήτων, τον πλούτο των δυνάμεων, τον πλούτο των παραγόντων της φώτισης, τον πλούτο της οδού, τον πλούτο του καρπού, τον πλούτο της Νιμπάνα. Με αυτά τα πολυάριθμα πολύτιμα πλούτη είναι πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, κάτοχος πλούτου, γι' αυτό είναι Σάκκα. Ή ο Σάκκα είναι ικανός, έμπειρος, επαρκής, ήρωας, γενναίος, θαρραλέος, άφοβος, ατρόμητος, χωρίς φόβο, που δεν τρέπεται σε φυγή, έχοντας εγκαταλείψει τον φόβο και τον τρόμο, χωρίς ανατριχίλα, γι' αυτό είναι Σάκκα. Η σύγχυση ονομάζεται σκεπτικιστική αμφιβολία. Αβεβαιότητα για τον υπαρξιακό πόνο, αβεβαιότητα για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, αβεβαιότητα για την παύση του υπαρξιακού πόνου, αβεβαιότητα για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, αβεβαιότητα για το παρελθόν, αβεβαιότητα για το μέλλον, αβεβαιότητα για το παρελθόν και το μέλλον, αβεβαιότητα για τα φαινόμενα που έχουν γεννηθεί εξαρτώμενα από τη συγκεκριμένη συνθηκοκρατία. Όποια τέτοιου είδους αβεβαιότητα, αμφιταλάντευση, κατάσταση αβεβαιότητας, αμφιβολία, σκεπτικιστική αμφιβολία, αβέβαιο, διχάλα, δισταγμός, μη-κατηγορηματική προσκόλληση, υποχώρηση, περιπλάνηση, μη-διείσδυση, τρόμος της συνείδησης, νοητική σύγχυση. «Απελευθέρωσέ με, Σάκκα, από τις αμφιβολίες»: άφησέ με, απελευθέρωσέ με, λύτρωσέ με, απάλλαξέ με, σήκωσέ με, ανάσυρέ με, βγάλε με από το αγκάθι της σύγχυσης - απελευθέρωσέ με, Σάκκα, από τις αμφιβολίες. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Βλέπω στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων, τον μη κατέχοντα τίποτα βραχμάνο να πορεύεται·
αυτόν εσένα προσκυνώ, εσύ που βλέπεις παντού, απελευθέρωσέ με, Σάκκα,
από τις αμφιβολίες».

- 33.** «Εγώ δεν θα μπορέσω να απελευθερώσω κανέναν που αμφιβάλλει στον κόσμο, Ντότακα·
αλλά γνωρίζοντας την ανώτερη Διδασκαλία, έτσι εσύ θα διαβείς αυτή τη νοητική πλημμύρα».

«Εγώ δεν θα μπορέσω να απελευθερώσω»: εγώ δεν μπορώ να σε αφήσω, να σε απελευθερώσω, να σε λυτρώσω, να σε απαλλάξω, να σε σηκώσω, να σε ανασύρω, να σε εγείρω, να σε αναστήσω από το αγκάθι της σύγχυσης. Έτσι επίσης εγώ δεν θα μπορέσω να απελευθερώσω. Ή, δεν επιδιώκω, δεν αγωνίζομαι, δεν τολμώ, δεν προσπαθώ, δεν κάνω ζήλο, δεν κάνω ενθουσιασμό, δεν κάνω επίδειξη δύναμης, δεν κάνω σταθερότητα, δεν κάνω ενεργητικότητα, δεν γεννώ θέληση, δεν δημιουργώ, δεν παράγω, δεν αναπτύσσω για τη διδασχή της Διδασκαλίας σε άπιστα άτομα, χωρίς θέληση, οκνηρά, με ελλιπή ενεργητικότητα, που δεν ακολουθούν την πρακτική. Έτσι επίσης εγώ δεν θα μπορέσω να απελευθερώσω. Ή δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να απελευθερώσει. Αν αυτοί απελευθερωθούν, θα απελευθερωθούν με τη δική τους δύναμη, με τη δική τους ισχύ, με τη δική τους ενεργητικότητα, με τη δική τους προσπάθεια, με τη δική τους ανδρική δύναμη, με τη δική τους ανδρική ισχύ, με τη δική τους ανδρική ενεργητικότητα, με τη δική τους ανδρική προσπάθεια,

ακολουθώντας οι ίδιοι την ορθή πρακτική, την αρμονική πρακτική, τη μη αντιτιθέμενη πρακτική, την κατάλληλη πρακτική, την πρακτική σύμφωνη με τη Διδασκαλία. Έτσι επίσης εγώ δεν θα μπορέσω να απελευθερώσω.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Αυτός, βεβαίως, Τσουνδα, που ο ίδιος είναι βυθισμένος στον βούρκο θα ανασύρει άλλον βυθισμένο στον βούρκο», αυτό είναι αδύνατον. «Αυτός, βεβαίως, Τσουνδα, που ο ίδιος είναι αδάμαστος, απείθαρχος, χωρίς να έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, θα δαμάσει άλλον, θα τον πειθαρχήσει, θα τον οδηγήσει στο τελικό Νιμπάνα», αυτό είναι αδύνατον. Έτσι επίσης εγώ δεν θα μπορέσω να απελευθερώσω.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο -

«Το κακό που έγινε από τον ίδιο, από τον ίδιο μολύνεται·

Το κακό που δεν έγινε από τον ίδιο, από τον ίδιο εξαγνίζεται·

Αγνότητα και ακαθαρσία είναι ατομικές, κανείς άλλος δεν μπορεί να εξαγνίσει άλλον».

Έτσι επίσης εγώ δεν θα μπορέσω να απελευθερώσω.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, βραχμάνε, το Νιμπάνα υπάρχει, η οδός που οδηγεί στο Νιμπάνα υπάρχει, εγώ υπάρχω ως αυτός που ενθαρρύνει. Και όμως οι μαθητές μου, προτρεπόμενοι έτσι από μένα, καθοδηγούμενοι έτσι, μερικοί επιτυγχάνουν το απόλυτο τέλος, το Νιμπάνα, μερικοί δεν το επιτυγχάνουν. Τι μπορώ να κάνω εγώ εδώ, βραχμάνε; Ο Τατχάγκατα είναι αυτός που δείχνει την οδό, βραχμάνε. Ο Βούδας υποδεικνύει την οδό. Ακολουθώντας οι ίδιοι θα απελευθερωθούν». Έτσι επίσης εγώ δεν θα μπορέσω να απελευθερώσω».

«Κανέναν που αμφιβάλλει στον κόσμο, Ντότακα»: το άτομο που αμφιβάλλει, με αβεβαιότητα, με στειρότητα, με αμφιταλάντευση, με σκεπτικιστική αμφιβολία.

«Κανέναν»: οποιονδήποτε πολεμιστή ή βραχμάνο ή μέλος της εμπορικής κάστας ή μέλος της εργατικής κάστας ή αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή αναχωρητή ή θεό ή άνθρωπο. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας... κ.λπ... στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων - κανέναν που αμφιβάλλει στον κόσμο, Ντότακα.

«Και γνωρίζοντας την ανώτερη Διδασκαλία»: ανώτερη Διδασκαλία ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. «Ανώτερη» σημαίνει κορυφαία, ανώτερη, εξαιρετική, προεξέχουσα, ύψιστη, έξοχη Διδασκαλία γνωρίζοντας, συνειδητοποιώντας, κατανοώντας, διεισδύοντας - και γνωρίζοντας την ανώτερη Διδασκαλία.

«Έτσι εσύ θα διαβείς αυτή τη νοητική πλημμύρα»: έτσι τη νοητική πλημμύρα της ηδονής, τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας θα διέβαινες, θα περνούσες, θα διέσχιζες, θα υπερέβαινες, θα ξεπερνούσες - έτσι εσύ θα διαβείς αυτή τη νοητική πλημμύρα. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Εγώ δεν θα μπορέσω να απελευθερώσω κανέναν που αμφιβάλλει στον κόσμο, Ντότακα·

αλλά γνωρίζοντας την ανώτερη Διδασκαλία, έτσι εσύ θα διαβείς αυτή τη νοητική πλημμύρα».

34. «Καθοδήγησέ με, Βράχμα, δείχνοντας συμπόνια, τη διδασκαλία της αποστασιοποίησης που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω· ώστε εγώ, σαν τον χώρο, χωρίς να επηρεάζομαι, ακριβώς εδώ ειρηνικός, μη προσκολλημένος, να περιπλανιόμουν».

«Καθοδήγησέ με, Βράχμα, δείχνοντας συμπόνια»: καθοδήγησέ με, Βράχμα, βοήθησέ με, Βράχμα, δείξε συμπόνια, Βράχμα - καθοδήγησέ με, Βράχμα. «Δείχνοντας συμπόνια»: δείχνοντας συμπόνια, δείχνοντας συμπάθεια, προστατεύοντας, βοηθώντας, συμπονώντας - καθοδήγησέ με, Βράχμα, δείχνοντας συμπόνια.

«Τη διδασκαλία της αποστασιοποίησης που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω»: διδασκαλία της αποστασιοποίησης ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. «Που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω»: που εγώ θα μπορούσα να γνωρίσω, να κατανοήσω, να συνειδητοποιήσω, να κατανοήσω πλήρως, να διεισδύσω, να επιτύχω, να αγγίξω, να πραγματοποιήσω - τη διδασκαλία της αποστασιοποίησης που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω.

«Ωστε εγώ, σαν τον χώρο, χωρίς να επηρεάζομαι»: όπως ο χώρος δεν επηρεάζεται, δεν συλλαμβάνεται, δεν δεσμεύεται, δεν εμποδίζεται, έτσι μη επηρεαζόμενος, μη συλλαμβανόμενος, μη δεσμευόμενος, μη εμποδιζόμενος - έτσι επίσης σαν τον χώρο χωρίς να επηρεάζομαι. Όπως ο χώρος δεν βάφεται με λάκα ή κουρκουμά ή λουλάκι ή ερυθρόδανο, έτσι μη παθιαζόμενος, μη εξοργιζόμενος, μη παραπλανώμενος, μη μολυνόμενος - έτσι επίσης σαν τον χώρο χωρίς να επηρεάζομαι. Όπως ο χώρος δεν τaráσσεται, δεν απωθείται, δεν συστέλλεται, δεν χτυπιέται, έτσι μη ταρασσόμενος, μη απωθούμενος, μη συστελλόμενος, μη χτυπώμενος, μη αντικρουόμενος - έτσι επίσης σαν τον χώρο χωρίς να επηρεάζομαι.

«Ακριβώς εδώ ειρηνικός, μη προσκολλημένος, να περιπλανιόμουν». «Ακριβώς εδώ ειρηνικός»: ακριβώς εδώ ειρηνικός, ακριβώς εδώ όντας, ακριβώς εδώ καθισμένος όντας, σε αυτό ακριβώς το κάθισμα καθισμένος όντας, σε αυτή ακριβώς τη συνέλευση καθισμένος όντας, έτσι επίσης - ακριβώς εδώ ειρηνικός. Ή, ακριβώς εδώ ειρηνικός, ήρεμος, κατευνασμένος, κατασβεσμένος, καταπραϋνμένος, έτσι επίσης - ακριβώς εδώ ειρηνικός. «Μη προσκολλημένος»: υπάρχουν δύο εξαρτήσεις - η εξάρτηση από την επιθυμία και η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτή είναι η εξάρτηση από την επιθυμία... κ.λπ... αυτή είναι η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη... αφού εγκαταλείψει την εξάρτηση από την επιθυμία, αφού παραιτήσει την εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη, είναι ανεξάρτητος από το μάτι, ανεξάρτητος από το αυτί, ανεξάρτητος από τη μύτη, ανεξάρτητος από τη γλώσσα, ανεξάρτητος από το σώμα, ανεξάρτητος από τον νου, τις μορφές... τους ήχους... τις οσμές... τις γεύσεις... τα απτά αντικείμενα... στη Διδασκαλία... την οικογένεια... την παρέα... την κατοικία... το υλικό κέρδος... τη φήμη... τον έπαινο... την ευτυχία... τον χιτώνα... την προσφερόμενη τροφή... το κατάλυμα... τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς... το ηδονικό στοιχείο... το υλικό στοιχείο... το στοιχείο της άυλης σφαίρας... την ηδονική ύπαρξη... τη λεπτοφυή υλική ύπαρξη... την άυλη ύπαρξη... την ύπαρξη της αντίληψης... την ύπαρξη της μη-αντίληψης... την ύπαρξη της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης... την ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα... την ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συναθροίσματα... την

ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συναθροίσματα... το παρελθόν... το μέλλον... το παρόν... είναι μη προσκολλημένος στα φαινόμενα που πρέπει να ιδωθούν, ακουστούν, αισθανθούν και συνειδητοποιηθούν, ανεξάρτητος, μη προσκολλημένος, μη υιοθετημένος, μη κατακρατημένος, μη αφοσιωμένος, έχοντας βγει, απαλλαγμένος, ελεύθερος, αποδεσμευμένος, με έναν νου χωρίς φραγμούς. «Να περιπλανιόμουν»: να περιπλανιόμουν, να διέμενα, να κινούμουν, να ενεργούσα, να συντηρούμουν, να διατηρούμουν - ακριβώς εδώ ειρηνικός, μη προσκολλημένος, να περιπλανιόμουν. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Καθοδήγησέ με, Βράχμα, δείχνοντας συμπόνια, τη διδασκαλία της αποστασιοποίησης που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω· ώστε εγώ, σαν τον χώρο, χωρίς να επηρεάζομαι, ακριβώς εδώ ειρηνικός, μη προσκολλημένος, να περιπλανιόμουν».

35. «Θα σου διακηρύξω την ειρήνη, [είπε ο Ευλογημένος στον Ντότακα] στην παρούσα ζωή χωρίς φήμες· την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».

«Θα σου διακηρύξω την ειρήνη»: την ειρήνη της λαγνείας, την ειρήνη του μίσους, την ειρήνη της αυταπάτης, την ειρήνη της οργής, της εχθρότητας... κ.λπ... της περιφρόνησης... της θρασύτητας... της ζήλιας... της τσιγκουνιάς... της απάτης... της δολιότητας... της ισχυρογνωμοσύνης... της αντιζηλίας... της αλαζονείας... της υπεροψίας... της ματαιότητας... της αμέλειας... όλων των νοητικών μολύνσεων... όλων των κακών συμπεριφορών... όλων των αναστατώσεων... όλων των πυρετών... όλων των καυσώνων... όλων των φαύλων νοητικών διαμορφώσεων την ειρήνη, την ηρεμία, τον κατευνασμό, την κατάσβεση, την καταπράυνση θα διακηρύξω, θα εξυμνήσω, θα αναφέρω, θα διδάξω, θα διακηρύξω, θα καθιερώσω, θα αποκαλύψω, θα αναλύσω, θα ξεκαθαρίσω, θα φανερώσω - «θα σου διακηρύξω την ειρήνη».

«Ντότακα, είπε ο Ευλογημένος»: «Ντότακα, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Ντότακα», είπε ο Ευλογημένος.

«Στην παρούσα ζωή χωρίς φήμες»: «Στην παρούσα ζωή» σημαίνει στην παρούσα ζωή, στη γνωστή Διδασκαλία, στη ζυγισμένη Διδασκαλία, στην εξετασμένη Διδασκαλία, στη διαυγή Διδασκαλία, στη διαλευκασμένη Διδασκαλία· «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», στην παρούσα ζωή, στη γνωστή Διδασκαλία, στη ζυγισμένη Διδασκαλία, στην εξετασμένη Διδασκαλία, στη διαλευκασμένη Διδασκαλία, στη διαυγή Διδασκαλία, έτσι επίσης - στην παρούσα ζωή... κ.λπ... Ή, όταν η δυστυχία έχει ιδωθεί θα μιλήσω για τη δυστυχία, όταν η προέλευση έχει ιδωθεί θα μιλήσω για την προέλευση, όταν η οδός έχει ιδωθεί θα μιλήσω για την οδό, όταν η παύση έχει ιδωθεί θα μιλήσω για την παύση, έτσι επίσης - στην παρούσα ζωή... κ.λπ... Ή, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες, έτσι επίσης - στην παρούσα ζωή. «Χωρίς φήμες» σημαίνει όχι μέσω φήμης, όχι μέσω του «έτσι λέγεται», όχι μέσω διαδοχής διδασκάλων, όχι μέσω συμφωνίας με τον κανόνα, όχι λόγω λογικής, όχι λόγω συμπερασματικής μεθόδου, όχι μέσω αναλογισμού των

λόγων, όχι μέσω αποδοχής μιας άποψης μετά από περισυλλογή, αλλά ο ίδιος γνώρισε άμεσα, τη Διδασκαλία που ο ίδιος είδε προσωπικά, αυτή θα πω - «στην παρούσα ζωή χωρίς φήμες».

«Την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας» σημαίνει την οποία αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφή· «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... κ.λπ... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων... κ.λπ... αυτός ονομάζεται μνήμων. «Περπατώντας» σημαίνει περπατώντας, διαμένοντας, κινούμενος, συμπεριφερόμενος, προστατεύοντας, συντηρούμενος, διατηρούμενος - «την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας».

«Θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: «κολλώδης» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. «Κολλώδης»: με ποια έννοια κολλώδης;... κ.λπ... είναι διάχυτη και εκτεταμένη, γι' αυτό είναι κολλώδης. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας... κ.λπ... στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων. «Θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: στον κόσμο είναι εκείνη η κολλώδης, στον κόσμο εκείνη την κολλώδη ο μνήμων θα διέβαινε, θα περνούσε, θα διέσχιζε, θα υπερέβαινε, θα ξεπερνούσε - «θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο». Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Θα σου διακηρύξω την ειρήνη, [είπε ο Ευλογημένος στον Ντότακα]
στην παρούσα ζωή χωρίς φήμες·
την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση
στον κόσμο».

36. «Κι εγώ χαίρομαι γι' αυτήν, μεγάλε σοφέ, την ύψιστη ειρήνη·
την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση
στον κόσμο».

«Κι εγώ χαίρομαι γι' αυτήν»: «Σου» σημαίνει τον λόγο σου, την έκφραση, τη διδασκαλία, την παραίνεση, την καθοδήγηση χαίρομαι, απολαμβάνω, ευφραίνομαι, ευχαριστώ, επιθυμώ, συναινώ, ποθώ, λαχταρώ, επικαλούμαι - «κι εγώ χαίρομαι γι' αυτήν».

«Μεγάλε σοφέ, την ύψιστη ειρήνη»: «Μεγάλος σοφός»: γιατί είναι μεγάλος σοφός ο Ευλογημένος; Αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε το μεγάλο συνάθροισμα της ηθικής, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός· το μεγάλο συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... «πού είναι ο τάυρος μεταξύ των ανδρών», γι' αυτό είναι «μεγάλος σοφός». «Την ύψιστη ειρήνη»: ειρήνη ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. «Ύψιστη» σημαίνει κορυφαία, ανώτερη, εξαιρετική, προεξέχουσα, ύψιστη, έξοχη - «μεγάλε σοφέ, την ύψιστη ειρήνη».

«Την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας» σημαίνει την οποία αφού γνώρισε... κ.λπ... «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων... κ.λπ... αυτός ονομάζεται μνήμων. «Περπατώντας» σημαίνει περπατώντας... κ.λπ... διατηρούμενος - «την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας».

«Θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: «Κολλώδης» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φάυλη ρίζα. «Κολλώδης»: με ποια έννοια κολλώδης;... κ.λπ... είναι διάχυτη και εκτεταμένη, γι' αυτό είναι κολλώδης. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας... κ.λπ... στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων. «Θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: στον κόσμο είναι εκείνη η κολλώδης, στον κόσμο εκείνη την κολλώδη ο μνήμων θα διέβαινε, θα περνούσε... κ.λπ... θα ξεπερνούσε - «θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο». Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Κι εγώ χαίρομαι γι' αυτήν, μεγάλε σοφέ, την ύψιστη ειρήνη· την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».

37. «Ό,τι κι αν κατανοείς, [είπε ο Ευλογημένος στον Ντότακα] προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση· γνωρίζοντας ότι αυτό είναι προσκόλληση στον κόσμο, μην κάνεις επιθυμία για ύπαρξη ή μη ύπαρξη».

«Ό,τι κι αν κατανοείς» σημαίνει ό,τι κι αν κατανοείς, καταλαβαίνεις, αντιλαμβάνεσαι, διεισδύεις - ό,τι κι αν κατανοείς. «Ντότακα, είπε ο Ευλογημένος»: «Ντότακα, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Ντότακα», είπε ο Ευλογημένος.

«Προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση». «Προς τα πάνω» σημαίνει το μέλλον· «προς τα κάτω» σημαίνει το παρελθόν· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει το παρόν. «Προς τα πάνω» σημαίνει ο κόσμος των θεών· «προς τα κάτω» σημαίνει ο κόσμος της αθλιότητας· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει ο ανθρώπινος κόσμος. Ή, «προς τα πάνω» σημαίνει οι καλές νοητικές καταστάσεις· «προς τα κάτω» σημαίνει οι φάυλες νοητικές καταστάσεις· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει οι απροσδιόριστες καταστάσεις. «Προς τα πάνω» σημαίνει το στοιχείο της άυλης σφαίρας· «προς τα κάτω» σημαίνει το ηδονικό στοιχείο· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει το στοιχείο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας. «Προς τα πάνω» σημαίνει το ευχάριστο αίσθημα· «προς τα κάτω» σημαίνει το δυσάρεστο αίσθημα· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. «Προς τα πάνω»

σημαίνει προς τα πάνω από τα πέλματα των ποδιών· «προς τα κάτω» σημαίνει προς τα κάτω από τις άκρες των τριχών της κεφαλής· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει στο ενδιάμεσο - προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση.

«Γνωρίζοντας ότι αυτό είναι προσκόλληση στον κόσμο»: αυτή είναι προσκόλληση, αυτό είναι κρέμασμα, αυτό είναι δεσμός, αυτό είναι εμπόδιο, αφού το γνώρισε, αφού το κατάλαβε, αφού το ζύγισε, αφού το εξέτασε, αφού το διαλεύκανε, αφού το έκανε σαφές - γνωρίζοντας ότι αυτό είναι προσκόλληση στον κόσμο.

«Μην κάνεις επιθυμία για ύπαρξη ή μη ύπαρξη». «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή, επιθυμία για ήχο... κ.λπ... επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Για ύπαρξη ή μη ύπαρξη»: για ύπαρξη ή μη ύπαρξη, για καρμικό γίγνεσθαι, για επαναγέννηση, για ηδονική ύπαρξη· για καρμικό γίγνεσθαι, για ηδονική ύπαρξη, για επαναγέννηση, για λεπτοφυή υλική ύπαρξη· για καρμικό γίγνεσθαι, για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, για επαναγέννηση, για άυλη ύπαρξη· για καρμικό γίγνεσθαι, για άυλη ύπαρξη, για επαναγέννηση, για επανειλημμένη ύπαρξη, με επανειλημμένο προορισμό, με επανειλημμένη επαναγέννηση, με επανειλημμένη σύλληψη, με επανειλημμένη παραγωγή ατομικής ύπαρξης, την επιθυμία μην την κάνεις, μην τη γεννήσεις, μην την παράγεις, μην την προκαλέσεις, μην την εμφανίσεις· εγκατάλειψέ την, απομάκρυνέ την, τερμάτισέ την, οδήγησέ την στην εξαφάνιση - μην κάνεις επιθυμία για ύπαρξη ή μη ύπαρξη. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Ό,τι κι αν κατανοείς, [είπε ο Ευλογημένος στον Ντότακα]
προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση·
γνωρίζοντας ότι αυτό είναι προσκόλληση στον κόσμο, μην κάνεις επιθυμία για
ύπαρξη ή μη ύπαρξη».

Μαζί με το τέλος της στροφής... κ.λπ... «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Ντχότακα, πέμπτη.

6. Ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Ουπασίβα

- 38.** «Εγώ μόνος, Σάκκα, τη μεγάλη νοητική πλημμύρα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουπασίβα]
ανεξάρτητος δεν μπορώ να διαβώ·
πες μου μια βάση, εσύ που βλέπεις παντού, βασισμένος στην οποία να διαβώ
αυτή τη νοητική πλημμύρα».

«Εγώ μόνος, Σάκκα, τη μεγάλη νοητική πλημμύρα»: «Μόνος»: δεν έχω κάποιο άτομο ως δεύτερο, ούτε κάποια διδασκαλία ως δεύτερο, βασιζόμενος στην οποία ή βασιζόμενος σε κάποιο άτομο ή βασιζόμενος σε κάποια διδασκαλία θα διέβαινα, θα περνούσα, θα διέσχιζα, θα υπερέβαινα, θα ξεπερνούσα τη μεγάλη νοητική πλημμύρα της ηδονής, τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας. «Σάκκα»: Σάκκα. Ο Ευλογημένος αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκκα, γι' αυτό είναι Σάκκα. Ή είναι πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, κάτοχος πλούτου, γι' αυτό είναι Σάκκα. Αυτός έχει αυτούς τους πλούτους, δηλαδή - τον πλούτο της πίστης, τον πλούτο της ηθικής, τον πλούτο της ντροπής, τον πλούτο του ηθικού φόβου, τον πλούτο της μάθησης, τον πλούτο της γενναιοδωρίας, τον πλούτο της σοφίας, τον πλούτο της εφαρμογής της

μνήμης... κ.λπ... τον πλούτο της Νιμπάνα. Με αυτά τα πολυάριθμα πολύτιμα πλούτη είναι πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, κάτοχος πλούτου, γι' αυτό είναι Σάκκα. Ή ο Σάκκα είναι ικανός, έμπειρος, επαρκής, ήρωας, γενναίος, θαρραλέος, άφοβος, ατρόμητος, χωρίς φόβο, που δεν τρέπεται σε φυγή, έχοντας εγκαταλείψει τον φόβο και τον τρόμο, χωρίς ανατριχίλα, γι' αυτό είναι Σάκκα - «εγώ μόνος, Σάκκα, τη μεγάλη νοητική πλημμύρα».

«Έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουपासीβα»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... «Σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Ουपासीβα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - «έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουपासीβα».

«Ανεξάρτητος δεν μπορώ να διαβώ»: «Ανεξάρτητος»: μη εξαρτώμενος από κάποιο άτομο ή μη εξαρτώμενος από κάποια διδασκαλία, δεν μπορώ, δεν τολμώ, δεν είμαι ικανός, δεν είμαι σε θέση να διαβώ, να περάσω, να διασχίσω, να υπερβώ, να ξεπεράσω τη μεγάλη νοητική πλημμύρα της ηδονής, τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας - «ανεξάρτητος δεν μπορώ να διαβώ».

«Πες μου μια βάση, εσύ που βλέπεις παντού»: βάση, στήριγμα, υποστήριξη, καθοριστική υποστήριξη, πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε. «Εσύ που βλέπεις παντού»: παντεπόπτης οφθαλμός ονομάζεται η γνώση της παντογνωσίας. Ο Ευλογημένος με εκείνη τη γνώση της παντογνωσίας είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος.

«Δεν υπάρχει τίποτε εδώ που να μην έχει δει, ούτε κάτι άγνωστο που να πρέπει να γνωσθεί·
όλα όσα υπάρχουν ως γνωστέα τα γνώρισε πλήρως, γι' αυτό ο Τατχάγκατα είναι ο παντεπόπτης».

«Πες μου μια βάση, εσύ που βλέπεις παντού».

«Βασισμένος στην οποία να διαβώ αυτή τη νοητική πλημμύρα». «Βασισμένος στην οποία»: σε οποίο άτομο ή βασισμένος σε οποία διδασκαλία ή βασισμένος τη μεγάλη νοητική πλημμύρα της ηδονής, τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας θα διέβαινα, θα περνούσα, θα διέσχιζα, θα υπερέβαινα, θα ξεπερνούσα - βασισμένος στην οποία να διαβώ αυτή τη νοητική πλημμύρα. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Εγώ μόνος, Σάκκα, τη μεγάλη νοητική πλημμύρα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουपासीβα]
ανεξάρτητος δεν μπορώ να διαβώ·
πες μου μια βάση, εσύ που βλέπεις παντού, βασισμένος στην οποία να διαβεί
αυτή τη νοητική πλημμύρα».

- 39.** Βλέποντας τη μηδαμινότητα, μνήμων, (Ουपासीβα, είπε ο Ευλογημένος) βασιζόμενος στο 'δεν υπάρχει', διάβαινε τη νοητική πλημμύρα· εγκαταλείποντας τις ηδονές, απέχοντας από τις συζητήσεις, βλέπε την εξάλειψη της επιθυμίας νύχτα και μέρα.

«Βλέποντας τη μηδαμινότητα, μνήμων»: εκείνος ο βραχμάνος από τη φύση του, αν και αποδέκτης της επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας, δεν γνωρίζει την υποστήριξη - «αυτή είναι η υποστήριξή μου». Σε αυτόν ο Ευλογημένος υποδεικνύει και την υποστήριξη και επιπλέον την ατραπό της απελευθέρωσης. Αφού επιτύχει μνήμων την επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας και αναδυθεί από αυτήν, βλέποντας τις νοητικές καταστάσεις της συνείδησης και τους νοητικούς παράγοντες που γεννήθηκαν εκεί ως παροδικό, ως πόνο... κ.λπ... ως αρρώστια... ως απόστημα... ως βέλος... ως δυστυχία... ως πάθηση... ως ξένο... ως αποσύνθεση... ως συμφορά... ως καταστροφή... ως κίνδυνο... ως επιβάρυνση... ως ασταθές... ως εύθραυστο... ως μη σταθερό... ως χωρίς στέγη... ως χωρίς καταφύγιο... ως χωρίς προστασία... ως μη γενόμενο καταφύγιο... ως άδειο... ως κούφιο... ως κενό... ως μη-εαυτό... ως επικίνδυνο... ως υποκείμενο σε μεταβολή... ως χωρίς ουσιώδη υπόσταση... ως ρίζα της δυστυχίας... ως ύπαρξη... ως μη ύπαρξη... ως με νοητικές διαφθορές... ως συνθηκοκρατημένο... ως δέλεαρ του Μάρα... ως υποκείμενο σε γέννηση... ως υποκείμενο σε γήρας... ως υποκείμενο σε ασθένεια... ως υποκείμενο σε θάνατο... ως υποκείμενο σε λύπη, θρήνο, πόνο, δυσαρέσκεια και άγχος... ως προέλευση... ως πάροδο... ως απόλαυση... ως επικίνδυνο... ως διαφυγή βλέποντας, παρατηρώντας, κοιτάζοντας, στοχαζόμενος, εξετάζοντας.

«Μνήμων» σημαίνει η μνήμη, η ανάμνηση, η αντανάκλαση... κ.λπ... ορθή μνήμη - αυτή ονομάζεται μνήμη. Με αυτή τη μνήμη είναι προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος, αυτός ονομάζεται μνήμων - βλέποντας τη μηδαμινότητα, μνήμων.

«Ουपासीबा, είπε ο Ευλογημένος». «Ουपासीबा»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Ουपासीबा», είπε ο Ευλογημένος.

«Βασιζόμενος στο 'δεν υπάρχει', διάβαινε τη νοητική πλημμύρα»: «δεν υπάρχει τίποτε» είναι η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας. Για ποιο λόγο «δεν υπάρχει τίποτε» είναι η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας; Αφού επιτύχει μνήμων τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης και αφού αναδυθεί από αυτήν, εκείνη ακριβώς τη συνείδηση την κάνει να μην υπάρχει, την εξαφανίζει, την κάνει να εξαλειφθεί, βλέπει «δεν υπάρχει τίποτε». Γι' αυτό τον λόγο, βασιζόμενος στο «δεν υπάρχει τίποτε», τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας, εξαρτώμενος, κάνοντάς την αντικείμενο, τη νοητική πλημμύρα της ηδονής, τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας, διάβαινε, πέρα, διάσχιζε, υπέρβαινε, ξεπέρα - βασιζόμενος στο «δεν υπάρχει», διάβαινε τη νοητική πλημμύρα.

«Εγκαταλείποντας τις ηδονές, απέχοντας από τις συζητήσεις». «Ηδονές»: συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ... αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές. αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. «Εγκαταλείποντας τις ηδονές»: έχοντας κατανοήσει πλήρως τις αντικειμενικές ηδονές, έχοντας εγκαταλείψει τις ηδονές της νοητικής μόλυνσης, αφού τις εγκατέλειψε, αφού τις απομάκρυνε, αφού τις τερμάτισε, αφού τις οδήγησε στην εξαφάνιση - εγκαταλείποντας τις ηδονές. «Απέχοντας από τις συζητήσεις»: η σύγχυση ονομάζεται σκεπτικιστική αμφιβολία. Αβεβαιότητα για τον υπαρξιακό πόνο... κ.λπ... τρόμος της συνείδησης, νοητική σύγχυση, από τη σύγχυση

έχει απομακρυνθεί, απέχει, έχει αποσυρθεί, έχει βγει, έχει απαλλαγεί, είναι ελεύθερος, αποδεσμευμένος, διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς - έτσι επίσης απέχει από τις συζητήσεις... κ.λπ... ή, από τις τριάντα δύο άσκοπες συζητήσεις έχει απομακρυνθεί, απέχει, έχει αποσυρθεί, έχει βγει, έχει απαλλαγεί, είναι ελεύθερος, αποδεσμευμένος, διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς, έτσι επίσης απέχει από τις συζητήσεις - εγκαταλείποντας τις ηδονές, απέχοντας από τις συζητήσεις.

«Βλέπε την εξάλειψη της επιθυμίας νύχτα και μέρα». «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Νύχτα» σημαίνει νύχτα. «Μέρα» σημαίνει ημέρα. Νύχτα και μέρα την εξάλειψη της επιθυμίας, την εξάλειψη του πάθους, την εξάλειψη του μίσους, την εξάλειψη της αυταπάτης, την εξάλειψη των προορισμών, την εξάλειψη των επαναγεννήσεων, την εξάλειψη της σύλληψης, την εξάλειψη της ύπαρξης, την εξάλειψη της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, την εξάλειψη του κύκλου, βλέπε, κοίταζε, παρατήρησε, εξέταζε, στοχάσους, ερεύνησε - βλέπε την εξάλειψη της επιθυμίας νύχτα και μέρα. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Βλέποντας τη μηδαμινότητα, μνήμων, (Ουπασίβα, είπε ο Ευλογημένος) βασιζόμενος στο 'δεν υπάρχει', διάβαινε τη νοητική πλημμύρα· εγκαταλείποντας τις ηδονές, απέχοντας από τις συζητήσεις, βλέπε την εξάλειψη της επιθυμίας νύχτα και μέρα».

- 40.** «Όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουπασίβα]
βασιζόμενος στη μηδαμινότητα, έχοντας εγκαταλείψει τα άλλα·
αφοσιωμένος στην ύψιστη απολύτρωση της αντίληψης, θα παρέμενε άραγε
αυτός εκεί χωρίς να ακολουθεί;»

«Όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος»: «Σε όλες» σημαίνει πλήρως, με κάθε τρόπο, εξολοκλήρου, χωρίς υπόλοιπο· αυτή είναι μια έκφραση που σημαίνει ολοκληρωτικά, «σε όλες». «Στις ηδονές»: «ηδονές» - συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ... αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές... κ.λπ... αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. «Όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος»: Όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος, με εξαφανισμένο πάθος, με απορριφθέν πάθος, με εμεσμένο πάθος, με απελευθερωμένο πάθος, με εγκαταλειμμένο πάθος, με αποκηρυγμένο πάθος, μέσω της καταστολής - «όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος».

«Έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουπασίβα»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... «Σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Ουπασίβα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - «έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουπασίβα».

«Βασιζόμενος στη μηδαμινότητα, έχοντας εγκαταλείψει τα άλλα»: Αφού εγκατέλειψε, αφού άφησε, αφού παραίτησε, αφού ξεπέρασε, αφού υπερέβη, αφού πέρασε πέρα τις έξι κατώτερες διαλογιστικές επιτεύξεις, είναι βασιζόμενος στην επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας, κολλημένος, προσεγγισμένος, πλήρως προσεγγισμένος, αγκιστρωμένος, αφοσιωμένος - «βασιζόμενος στη μηδαμινότητα, έχοντας εγκαταλείψει τα άλλα».

«Αφοσιωμένος στην ύψιστη απολύτρωση της αντίληψης»: απολυτρώσεις της αντίληψης ονομάζονται οι επτά επιτεύξεις της αντίληψης. Από αυτές τις επιτεύξεις της αντίληψης, η απολύτρωση της επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας είναι η κορυφαία και η άριστη και η διακεκριμένη και η πρώτη και η ανώτατη και η έξοχη· στην ύψιστη, στην κορυφαία, στην άριστη, στη διακεκριμένη, στην πρώτη, στην ανώτατη, στην έξοχη, μέσω της απολύτρωσης της αφοσίωσης είναι αφοσιωμένος, εκεί αφοσιωμένος, σε αυτό αφοσιωμένος, με αυτή την ιδιοσυγκρασία, αφοσιωμένος σε αυτό, σεβόμενος αυτό, επιρρεπής σε αυτό, με κλίση προς αυτό, κλίνοντας προς αυτό, σε αυτό αφοσιωμένος, έχοντας αυτό ως κυρίαρχο - «αφοσιωμένος στην ύψιστη απολύτρωση της αντίληψης».

«Θα παρέμενε άραγε αυτός εκεί χωρίς να ακολουθεί»: «Θα παρέμενε άραγε»: είναι ερώτηση αμφιβολίας, ερώτηση αβεβαιότητας, ερώτηση διστακτικότητας, ερώτηση χωρίς βεβαιότητα, «έτσι άραγε, μήπως όχι άραγε, τι άραγε, πώς άραγε» - «θα παρέμενε άραγε». «Εκεί»: στο επίπεδο της μηδαμινότητας. «Χωρίς να ακολουθεί»: χωρίς να ακολουθεί, χωρίς να αποχωρίζεται, χωρίς να φεύγει, χωρίς να εξαφανίζεται, χωρίς να παρακμάζει... κ.λπ... Ή, μη παθιαζόμενος, μη εξοργιζόμενος, μη παραπλανώμενος, μη μολυνόμενος - «θα παρέμενε άραγε αυτός εκεί χωρίς να ακολουθεί». Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουपासीβα]
βασισμένος στη μηδαμινότητα, έχοντας εγκαταλείψει τα άλλα·
απελευθερωμένος στην ύψιστη απολύτρωση της αντίληψης, θα παρέμενε
άραγε αυτός εκεί χωρίς να ακολουθεί;»

41. «Όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος, [Ουपासीβα, είπε ο Ευλογημένος]
βασισμένος στη μηδαμινότητα, έχοντας εγκαταλείψει τα άλλα·
αφοσιωμένος στην ύψιστη απολύτρωση της αντίληψης, θα παρέμενε αυτός
εκεί χωρίς να ακολουθεί».

«Όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος»: «Σε όλες» σημαίνει πλήρως, με κάθε τρόπο, εξολοκλήρου, χωρίς υπόλοιπο· αυτή είναι μια έκφραση που σημαίνει ολοκληρωτικά, «σε όλες». «Στις ηδονές»: «ηδονές» - συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ... αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές... κ.λπ... αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. «Όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος»: όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος... κ.λπ... με αποκηρυγμένο πάθος, μέσω της καταστολής - «όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος».

«Ουपासीβα, είπε ο Ευλογημένος». «Ουपासीβα»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Ουपासीβα», είπε ο Ευλογημένος.

«Βασισμένος στη μηδαμινότητα, έχοντας εγκαταλείψει τα άλλα»: Αφού εγκατέλειψε, αφού άφησε, αφού παραίτησε, αφού ξεπέρασε, αφού υπερέβη, αφού πέρασε πέρα τις έξι κατώτερες διαλογιστικές επιτεύξεις, είναι βασισμένος στην επίτευξη του

επιπέδου της μηδαμινότητας, κολλημένος, προσεγγισμένος, πλήρως προσεγγισμένος, αγκιστρωμένος, αφοσιωμένος - «βασισμένος στη μηδαμινότητα, έχοντας εγκαταλείψει τα άλλα».

«Αφοσιωμένος στην ύψιστη απολύτρωση της αντίληψης»: απολυτρώσεις της αντίληψης ονομάζονται οι επτά επιτεύξεις της αντίληψης. Από αυτές τις επιτεύξεις της αντίληψης, η απολύτρωση της επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας είναι η κορυφαία και η άριστη και η διακεκριμένη και η πρώτη και η ανώτατη και η έξοχη· στην ύψιστη, στην κορυφαία, στην άριστη, στη διακεκριμένη, στην πρώτη, στην ανώτατη, στην έξοχη, μέσω της απολύτρωσης της αφοσίωσης είναι αφοσιωμένος, εκεί αφοσιωμένος, σε αυτό αφοσιωμένος... κ.λπ... έχοντας αυτό ως κυρίαρχο - «αφοσιωμένος στην ύψιστη απολύτρωση της αντίληψης».

«Θα παρέμενε αυτός εκεί χωρίς να ακολουθεί»: «Θα παρέμενε»: θα παρέμενε εξήντα χιλιάδες κοσμικούς κύκλους. «Εκεί»: στο επίπεδο της μηδαμινότητας. «Χωρίς να ακολουθεί»: χωρίς να ακολουθεί, χωρίς να αποχωρίζεται, χωρίς να φεύγει, χωρίς να εξαφανίζεται, χωρίς να παρακμάζει. Ή, μη παθιαζόμενος, μη εξοργιζόμενος, μη παραπλανώμενος, μη μολυνόμενος - «θα παρέμενε αυτός εκεί χωρίς να ακολουθεί». Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Όποιος σε όλες τις ηδονές είναι χωρίς πάθος, [Ουπασίβα, είπε ο Ευλογημένος]
βασισμένος στη μηδαμινότητα, έχοντας εγκαταλείψει τα άλλα·
αφοσιωμένος στην ύψιστη απολύτρωση της αντίληψης, θα παρέμενε αυτός
εκεί χωρίς να ακολουθεί».

- 42.** Αν αυτός παρέμενε εκεί χωρίς να ακολουθεί, ακόμα και για πλήθος ετών, αυτός που βλέπει παντού·
θα ήταν άραγε αυτός εκεί ακριβώς δροσισμένος, απελευθερωμένος, ή θα αποθνήσκε η συνείδηση αυτού του είδους;

«Αν αυτός παρέμενε εκεί χωρίς να ακολουθεί»: αν αυτός παρέμενε εξήντα χιλιάδες κοσμικούς κύκλους. «Εκεί»: στο επίπεδο της μηδαμινότητας. «Χωρίς να ακολουθεί»: χωρίς να ακολουθεί, χωρίς να αποχωρίζεται, χωρίς να φεύγει, χωρίς να εξαφανίζεται, χωρίς να παρακμάζει. Ή, μη παθιαζόμενος, μη εξοργιζόμενος, μη παραπλανώμενος, μη μολυνόμενος - αν αυτός παρέμενε εκεί χωρίς να ακολουθεί.

«Ακόμα και για πλήθος ετών, αυτός που βλέπει παντού»: «Ακόμα και για πλήθος ετών»: ακόμα και για πλήθος ετών, για πολλά χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χρόνια, για πολλές χιλιάδες χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, για πολλούς κοσμικούς κύκλους, για πολλές εκατοντάδες κοσμικούς κύκλους, για πολλές χιλιάδες κοσμικούς κύκλους, για πολλές εκατοντάδες χιλιάδες κοσμικούς κύκλους. «Αυτός που βλέπει παντού»: παντεπόπτης οφθαλμός ονομάζεται η γνώση της παντογνωσίας... κ.λπ... ο Τατχάγκατα γι' αυτό είναι ο παντεπόπτης - ακόμα και για πλήθος ετών, αυτός που βλέπει παντού.

«Θα ήταν άραγε αυτός εκεί ακριβώς δροσισμένος, απελευθερωμένος, ή θα αποθνήσκε η συνείδηση αυτού του είδους»: εκεί ακριβώς αυτός έχοντας φτάσει στην κατάσταση της δροσιάς, μόνιμος, σταθερός, αιώνιος, αναλλοίωτος, θα παρέμενε έτσι για πάντα. Ή, η συνείδησή του θα αποθνήσκε, θα εκμηδενιζόταν, θα χανόταν, θα καταστρεφόταν, δεν θα υπήρχε, ή η συνείδηση της σύλληψης για επαναγέννηση θα

γεννιόταν στο ηδονικό στοιχείο ή στο υλικό στοιχείο ή στο στοιχείο της άυλης σφαίρας· ρωτά για την αιωνιότητα και την εκμηδένιση αυτού που έχει επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας. Ή εκεί ακριβώς θα επιτύγχανε το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Ή, η συνείδησή του θα αποθνήσκε, πάλι η συνείδηση της σύλληψης θα γεννιόταν στο ηδονικό στοιχείο ή στο υλικό στοιχείο ή στο στοιχείο της άυλης σφαίρας· ρωτά για το τελικό Νιμπάνα και τη σύλληψη αυτού που έχει αναγεννηθεί στο επίπεδο της μηδαμινότητας. «Αυτού του είδους»: αυτού του είδους, τέτοιου, αυτής της κατάστασης, αυτού του τύπου, αυτού του αντίστοιχου, αυτού που έχει αναγεννηθεί στο επίπεδο της μηδαμινότητας - θα ήταν άραγε αυτός εκεί ακριβώς δροσισμένος, απελευθερωμένος, ή θα αποθνήσκε η συνείδηση αυτού του είδους. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αν αυτός παρέμενε εκεί χωρίς να ακολουθεί, ακόμα και για πλήθος ετών, αυτός που βλέπει παντού·
θα ήταν άραγε αυτός εκεί ακριβώς δροσισμένος, απελευθερωμένος, ή θα αποθνήσκε η συνείδηση αυτού του είδους;»

- 43.** Όπως η φλόγα παρασυρμένη από τη δύναμη του ανέμου, (Ουपासीबा, είπε ο Ευλογημένος)
πηγαίνει στο τέλος της και δεν υπόκειται σε όρο·
έτσι ο σοφός απελευθερωμένος από το σύνολο της νοητικότητας, πηγαινέι στο τέλος του και δεν υπόκειται σε όρο.

«Όπως η φλόγα παρασυρμένη από τη δύναμη του ανέμου»: φλόγα ονομάζεται η κορυφή της φωτιάς. «Άνεμοι»: ανατολικοί άνεμοι, δυτικοί άνεμοι, βόρειοι άνεμοι, νότιοι άνεμοι, άνεμοι με σκόνη, άνεμοι χωρίς σκόνη, κρύοι άνεμοι, ζεστοί άνεμοι, ελαφροί άνεμοι, υπερβολικοί άνεμοι, άνεμοι στροβίλου, άνεμοι φτερών, άνεμοι σουπάνα, άνεμοι φύλλων φοίνικα, άνεμοι βεντάλιας. «Παρασυρμένη από τη δύναμη του ανέμου»: παρασυρμένη από τη δύναμη του ανέμου, σηκωμένη, σπρωγμένη, απομακρυσμένη, αναχαιτισμένη, αποκλεισμένη - όπως η φλόγα παρασυρμένη από τη δύναμη του ανέμου. «Ουपासीबा, είπε ο Ευλογημένος». «Ουपासीबा»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Ουपासीबा», είπε ο Ευλογημένος.

«Πηγαινέι στο τέλος της και δεν υπόκειται σε όρο». «Πηγαινέι στο τέλος της»: πηγαινέι στο τέλος της, οδηγείται στο τέλος της, φτάνει στο τέλος της, καταπαύει, κατευνάζεται, ανακαλείται. «Δεν υπόκειται σε όρο»: δεν υπόκειται σε όρο, δεν υπόκειται σε απαγγελία, δεν υπόκειται σε αρίθμηση, δεν υπόκειται σε προσδιορισμό, «πήγε στην ανατολική κατεύθυνση, ή πήγε στη δυτική κατεύθυνση, ή πήγε στη βόρεια κατεύθυνση, ή πήγε στη νότια κατεύθυνση, ή πήγε προς τα πάνω, ή πήγε προς τα κάτω, ή πήγε οριζοντίως, ή πήγε σε ενδιάμεση κατεύθυνση», αυτή η αιτία δεν υπάρχει, η συνθήκη δεν υπάρχει, ο λόγος δεν υπάρχει, με τον οποίο θα πήγαινε σε όρο - πηγαινέι στο τέλος της και δεν υπόκειται σε όρο.

«Έτσι ο σοφός απελευθερωμένος από το σύνολο της νοητικότητας». «Έτσι» είναι η παρουσίαση της παρομοίωσης. «Σοφός»: σοφία ονομάζεται η γνώση... κ.λπ... υπερβαίνοντας την προσκόλληση και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός.
«Απελευθερωμένος από το σύνολο της νοητικότητας»: εκείνος ο σοφός από τη φύση

του πρωτύτερα ήδη απελευθερωμένος από το σύνολο της υλικότητας. Με την υπέρβαση εκείνου του παράγοντα, εγκαταλείφθηκε μέσω της εγκατάλειψης δια της καταστολής. Εκείνου του σοφού, αφού έφτασε στο γίγνεσθαι, οι τέσσερις ευγενείς οδοί έχουν επιτευχθεί. Επειδή οι τέσσερις ευγενείς οδοί έχουν επιτευχθεί, το σύνολο της νοητικότητας και το σύνολο της υλικότητας έχουν πλήρως κατανοηθεί. Επειδή το σύνολο της νοητικότητας και το σύνολο της υλικότητας έχουν πλήρως κατανοηθεί, από το σύνολο της νοητικότητας και το σύνολο της υλικότητας ελεύθερος, απελευθερωμένος, καλά απελευθερωμένος μέσω της απόλυτης απολύτρωσης χωρίς προσκόλληση - έτσι ο σοφός απελευθερωμένος από το σύνολο της νοητικότητας.

«Πηγαίνει στο τέλος της και δεν υπόκειται σε όρο». «Πηγαίνει στο τέλος του»: επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. «Δεν υπόκειται σε όρο»: έχοντας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης, δεν υπόκειται σε όρο, δεν υπόκειται σε απαγγελία, δεν υπόκειται σε αρίθμηση, δεν υπόκειται σε προσδιορισμό - ως της πολεμικής κάστας ή ως βραχμάνος ή ως της εμπορικής κάστας ή ως της εργατικής κάστας ή ως οικογενειάρχης ή ως αναχωρητής ή ως θεός ή ως άνθρωπος ή ως υλικός ή ως άυλος ή ως αντιλαμβανόμενος ή ως μη-αντιλαμβανόμενος ή ως μήτε-αντιλαμβανόμενος-μήτε-μη-αντιλαμβανόμενος. Αυτή η αιτία δεν υπάρχει, η συνθήκη δεν υπάρχει, ο λόγος δεν υπάρχει, με τον οποίο θα πήγαινε σε όρο - πηγαίνει στο τέλος της και δεν υπόκειται σε όρο. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Όπως η φλόγα παρασυρμένη από τη δύναμη του ανέμου, (Ουपासीबा, είπε ο Ευλογημένος)

πηγαίνει στο τέλος της και δεν υπόκειται σε όρο·

έτσι ο σοφός απελευθερωμένος από το σύνολο της νοητικότητας, πηγαίνει στο τέλος του και δεν υπόκειται σε όρο».

- 44.** Αυτός παρήλθε ή αυτός δεν υπάρχει, ή πράγματι είναι υγιής για την αιωνιότητα;
Αυτό σε μένα, σοφέ, καλώς εξήγησέ το, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα.

«Αυτός παρήλθε ή αυτός δεν υπάρχει» σημαίνει αυτός παρήλθε ή δεν υπάρχει, αυτός κατέπαυσε, αποκόπηκε, καταστράφηκε - αυτός παρήλθε ή αυτός δεν υπάρχει.

«Ή πράγματι είναι υγιής για την αιωνιότητα» σημαίνει ή είναι μόνιμος, σταθερός, αιώνιος, μη υποκείμενος σε μεταβολή και θα παρέμενε έτσι για πάντα - ή πράγματι είναι υγιής για την αιωνιότητα.

«Αυτό σε μένα, σοφέ, καλώς εξήγησέ το»: «Αυτό» σημαίνει αυτό που ρωτώ, αυτό που ζητώ, αυτό που παρακαλώ, αυτό που γαληνεύω. «Σοφός»: σοφία ονομάζεται η γνώση... κ.λπ... υπερβαίνοντας την προσκόλληση και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός. «Καλώς εξήγησέ το» σημαίνει καλώς φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - αυτό σε μένα, σοφέ, καλώς εξήγησέ το.

«Διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα» σημαίνει διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή, ζυγισμένη, εξετασμένη, διαλευκασμένη, διασαφηνισμένη σε σένα - διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα.

Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αυτός παρήλθε ή αυτός δεν υπάρχει, ή πράγματι είναι υγιής για την αιωνιότητα;
Αυτό σε μένα, σοφέ, καλώς εξήγησέ το, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα».

- 45.** «Για αυτόν που έχει παρέλθει δεν υπάρχει μέτρο, [Ουपासीबा, είπε ο Ευλογημένος]
αυτό με το οποίο θα τον κατηγορούσαν, αυτό δεν υπάρχει για εκείνον·
όταν όλα τα φαινόμενα έχουν ξεριζωθεί, έχουν ξεριζωθεί και όλες οι ατραποί
της επιχειρηματολογίας.»

«Για αυτόν που έχει παρέλθει δεν υπάρχει μέτρο»: για αυτόν που έχει παρέλθει, που έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης, δεν υπάρχει μέτρο ύλης, δεν υπάρχει μέτρο αισθήματος, δεν υπάρχει μέτρο αντίληψης, δεν υπάρχει μέτρο δραστηριοτήτων, δεν υπάρχει μέτρο συνείδησης, δεν υπάρχει, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται, έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανο να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης - «για αυτόν που έχει παρέλθει δεν υπάρχει μέτρο».
«Ουपासीबा, είπε ο Ευλογημένος»: «Ουपासीबा», ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Ουपासीबा», είπε ο Ευλογημένος.

«Αυτό με το οποίο θα τον κατηγορούσαν, αυτό δεν υπάρχει για εκείνον»: με όποια λαγνεία θα τον αποκαλούσαν, με όποιο μίσος θα τον αποκαλούσαν, με όποια αυταπάτη θα τον αποκαλούσαν, με όποια αλαζονεία θα τον αποκαλούσαν, με όποια λανθασμένη άποψη θα τον αποκαλούσαν, με όποια ανησυχία θα τον αποκαλούσαν, με όποια σκεπτικιστική αμφιβολία θα τον αποκαλούσαν, με όποιες υπολανθάνουσες τάσεις θα τον αποκαλούσαν - ως βαμμένο ή ως διεφθαρμένο ή ως παραπλανημένο ή ως δεσμευμένο ή ως προσκολλημένο ή ως περισπασμένο ή ως αναποφάσιστο ή ως σταθεροποιημένο, αυτές οι νοητικές διαμορφώσεις έχουν εγκαταλειφθεί. Επειδή οι νοητικές διαμορφώσεις έχουν εγκαταλειφθεί, ως προς τον προορισμό με τον οποίο θα τον αποκαλούσαν - ως καταδικασμένος στην Κόλαση ή ως γεννημένος στο ζωικό βασίλειο ή ως ανήκων στη σφαίρα των πεινασμένων φαντασμάτων ή ως άνθρωπος ή ως θεός ή ως υλικός ή ως άυλος ή ως αντιλαμβανόμενος ή ως μη-αντιλαμβανόμενος ή ως μήτε-αντιλαμβανόμενος-μήτε-μη-αντιλαμβανόμενος, αυτή η αιτία δεν υπάρχει, η συνθήκη δεν υπάρχει, ο λόγος δεν υπάρχει, με τον οποίο θα τον αποκαλούσαν, θα τον περιέγραφαν, θα τον ανέφεραν, θα τον εξηγούσαν, θα τον εκφράζονταν - «αυτό με το οποίο θα τον κατηγορούσαν, αυτό δεν υπάρχει για εκείνον».

«Όταν όλα τα φαινόμενα έχουν ξεριζωθεί»: σε όλα τα φαινόμενα, σε όλα τα συναθροίσματα, σε όλες τις αισθητήριες βάσεις, σε όλα τα στοιχεία, σε όλους τους προορισμούς, σε όλες τις επαναγεννήσεις, σε όλες τις συλλήψεις, σε όλες τις υπάρξεις, σε όλες τις περιπλανήσεις στον κύκλο των επαναγεννήσεων, σε όλους τους κύκλους, ανασυρμένα, ξεριζωμένα, ανασπασμένα, εκριζωμένα, ξεριζωμένα,

εκριζωμένα, εγκαταλελειμμένα, εκριζωμένα, κατευνασμένα, καταπραϋμένα, ανίκανα να εγερθούν, καμένα από τη φωτιά της γνώσης - «όταν όλα τα φαινόμενα έχουν ξεριζωθεί».

«Έχουν ξεριζωθεί και όλες οι ατραποί της επιχειρηματολογίας»: «ατραποί της επιχειρηματολογίας» ονομάζονται οι νοητικές μολύνσεις, τα συναθροίσματα και οι νοητικές διαμορφώσεις. Γι' αυτόν οι απόψεις και οι ατραποί των απόψεων και οι ονομασίες και τα εύρη ονομασίας και η γλώσσα και τα εύρη της γλώσσας και οι έννοιες και τα εύρη εννοιών έχουν ανασυρθεί, έχουν ξεριζωθεί, έχουν ανασπαστεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν ξεριζωθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραϋνθεί, είναι ανίκανα να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης - «έχουν ξεριζωθεί και όλες οι ατραποί της επιχειρηματολογίας». Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Για αυτόν που έχει παρέλθει δεν υπάρχει μέτρο, [Ουπασίβα, είπε ο Ευλογημένος]
αυτό με το οποίο θα τον κατηγορούσαν, αυτό δεν υπάρχει για εκείνον·
όταν όλα τα φαινόμενα έχουν ξεριζωθεί, έχουν ξεριζωθεί και όλες οι ατραποί
της επιχειρηματολογίας.»

Μαζί με το τέλος της στροφής, εκείνοι που μαζί με τον βραχμάνο... κ.λπ... με ενωμένες παλάμες, προσκυνώντας, κάθεται - «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Ουπασίβα, έκτη.

7. Ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Νάντα

46. «Υπάρχουν στον κόσμο σοφοί, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα]
οι άνθρωποι λένε· πώς αυτό;
Αυτόν που είναι προικισμένος με γνώση τον αποκαλούν σοφό, ή πράγματι
αυτόν που είναι προικισμένος με τρόπο ζωής;»

«Υπάρχουν στον κόσμο σοφοί»: «Υπάρχουν»: υπάρχουν, βρίσκονται, είναι, ανευρίσκονται. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας... κ.λπ... στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων. «Σοφοί»: αυτοί που ονομάζονται σοφοί, Ατζίβακα, Τζαϊν, ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, ασκητές. (Οι θεοί αντιλαμβάνονται ότι υπάρχουν σοφοί στον κόσμο, αλλά αυτοί δεν είναι σοφοί). «Υπάρχουν στον κόσμο σοφοί». «Έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... «Σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Νάντα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - «έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα».

«Οι άνθρωποι λένε· πώς αυτό;»: «Άνθρωποι»: οι πολεμιστές και οι βραχμάνοι και οι έμποροι και οι εργάτες και οι οικοδεσπότες και οι αναχωρητές και οι θεοί και οι άνθρωποι. «Λένε»: μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται. «Πώς αυτό;»: είναι ερώτηση αμφιβολίας, ερώτηση αβεβαιότητας, ερώτηση διστακτικότητας, ερώτηση χωρίς βεβαιότητα, «έτσι άραγε, μήπως όχι άραγε, τι άραγε, πώς άραγε» - «οι άνθρωποι λένε· πώς αυτό;»

«Αυτόν που είναι προικισμένος με γνώση τον αποκαλούν σοφό»: Αυτόν που είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, που έχει φτάσει, πλήρως έχει φτάσει, που έχει επιτύχει, πλήρως έχει επιτύχει, που διακατέχεται είτε με τη γνώση των οκτώ διαλογιστικών επιτεύξεων είτε με τη γνώση των πέντε άμεσων γνώσεων, αυτόν τον σοφό λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - «αυτόν που είναι προικισμένος με γνώση τον αποκαλούν σοφό».

«Ή πράγματι αυτόν που είναι προικισμένος με τρόπο ζωής»: ή αυτόν που είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, που έχει φτάσει, πλήρως έχει φτάσει, που έχει επιτύχει, πλήρως έχει επιτύχει, που διακατέχεται με την επιδίωξη ποικίλου, πολυειδούς, υπερβολικά αυστηρού ασκητισμού και σκληρού τρόπου ζωής, αυτόν τον σοφό λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - «ή πράγματι αυτόν που είναι προικισμένος με τρόπο ζωής». Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Υπάρχουν στον κόσμο σοφοί, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα]

οι άνθρωποι λένε· πώς αυτό;

Αυτόν που είναι προικισμένος με γνώση τον αποκαλούν σοφό, ή πράγματι αυτόν που είναι προικισμένος με τρόπο ζωής;»

- 47.** Ούτε με άποψη ούτε με ακρόαση ούτε με γνώση,
οι επιδέξιοι λένε ότι είναι σοφός εδώ, Νάντα·
αυτοί που βαδίζουν έχοντας καταστρέψει τον στρατό, χωρίς φασαρία, χωρίς δίψα, αυτούς τους αποκαλώ σοφούς.

«Ούτε με άποψη ούτε με ακρόαση ούτε με γνώση»: «Ούτε με άποψη»: ούτε με εξαγνισμό μέσω του ορατού. «Ούτε με ακρόαση»: ούτε με εξαγνισμό μέσω της μάθησης. «Ούτε με γνώση»: ούτε με τη γνώση των οκτώ διαλογιστικών επιτεύξεων ούτε με τη γνώση των πέντε άμεσων γνώσεων ούτε με λανθασμένη γνώση - ούτε με άποψη ούτε με ακρόαση ούτε με γνώση.

«Οι επιδέξιοι λένε ότι είναι σοφός εδώ, Νάντα»: «Επιδέξιοι»: εκείνοι που είναι επιδέξιοι στα συναθροίσματα, επιδέξιοι στα στοιχεία, επιδέξιοι στις αισθητήριες βάσεις, επιδέξιοι στην Εξαρτώμενη Γένεση, επιδέξιοι στις εφαρμογές της μνήμης, επιδέξιοι στις ορθές επίμονες προσπάθειες, επιδέξιοι στις βάσεις πνευματικής δύναμης, επιδέξιοι στις ικανότητες, επιδέξιοι στις δυνάμεις, επιδέξιοι στους παράγοντες της φώτισης, επιδέξιοι στην οδό, επιδέξιοι στον καρπό, επιδέξιοι στο Νιμπάνα, αυτόν που είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, που έχει φτάσει, πλήρως έχει φτάσει, που έχει επιτύχει, πλήρως έχει επιτύχει, που διακατέχεται είτε με εξαγνισμό μέσω του ορατού είτε με εξαγνισμό μέσω της μάθησης είτε με τη γνώση των οκτώ διαλογιστικών επιτεύξεων είτε με τη γνώση των πέντε άμεσων γνώσεων είτε με λανθασμένη γνώση είτε με αυτό που είδε είτε με αυτό που άκουσε, αυτόν τον σοφό δεν λένε, δεν μιλούν, δεν δηλώνουν, δεν εξηγούν, δεν εκφράζονται - οι επιδέξιοι λένε ότι είναι σοφός εδώ, Νάντα.

«Αυτοί που βαδίζουν έχοντας καταστρέψει τον στρατό, χωρίς φασαρία, χωρίς δίψα, αυτούς τους αποκαλώ σοφούς»: «στρατός» ονομάζεται ο στρατός του Μάρα, η κακή σωματική συμπεριφορά είναι στρατός του Μάρα, η κακή λεκτική συμπεριφορά είναι στρατός του Μάρα, η κακή νοητική συμπεριφορά είναι στρατός του Μάρα, η λαγνεία είναι στρατός του Μάρα, το μίσος είναι στρατός του Μάρα, η αυταπάτη είναι στρατός του Μάρα, η οργή... κ.λπ... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η

ζήλια... η τσιγκουνιά... η απάτη... η δολιότητα... η ισχυρογνωμοσύνη... η αντιζηλία... η αλαζονεία... η υπεροψία... η ματαιότητα... η αμέλεια... όλες οι νοητικές μολύνσεις, όλες οι κακές συμπεριφορές, όλες οι αναστατώσεις, όλοι οι πυρετοί, όλοι οι καύσωνες, όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις είναι στρατός του Μάρα. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο -

«Οι ηδονές είναι ο πρώτος στρατός σου, η δυσαρέσκεια ονομάζεται ο δεύτερος·
η πείνα και η δίψα είναι ο τρίτος σου, η επιθυμία ονομάζεται ο τέταρτος.

«Η νωθρότητα και υπνηλία είναι ο πέμπτος σου, ο έκτος ονομάζεται ο φόβος·
η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι ο έβδομος σου, η περιφρόνηση και η ισχυρογνωμοσύνη ο όγδοος σου·
υλικό κέρδος, έπαινος, τιμή, και όποια δόξα αποκτήθηκε με λάθος τρόπο.

«Όποιος τον εαυτό του εξυψώνει, και τους άλλους περιφρονεί·
αυτός, Ναμούτσι, είναι ο στρατός σου, που επιτίθεται για χάρη του Σκοτεινού·
δεν τον νικά ο δειλός, αλλά μόνο νικώντας αποκτά ευτυχία».

Από τότε που με τις τέσσερις ευγενείς οδούς όλος ο στρατός του Μάρα και όλες οι αντίπαλες νοητικές μολύνσεις νικήθηκαν και ηττήθηκαν και διαλύθηκαν και κατακερματίστηκαν και απομακρύνθηκαν, γι' αυτό λέγεται «έχοντας καταστρέφει τον στρατό». «Χωρίς ταραχή»: η λαγνεία είναι ταραχή, το μίσος είναι ταραχή, η αυταπάτη είναι ταραχή, η οργή είναι ταραχή, η εχθρότητα είναι ταραχή... κ.λπ... όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις είναι ταραχές. Αυτοί στους οποίους αυτές οι ταραχές έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτοί ονομάζονται χωρίς ταραχή. «Χωρίς επιθυμία»: «προσδοκία» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... άγνοια, απληστία, φαύλη ρίζα. Αυτοί στους οποίους αυτή η προσδοκία, η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτοί ονομάζονται χωρίς επιθυμία, Άξιοι που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Έχοντας καταστρέφει τον στρατό, χωρίς ταραχή, χωρίς επιθυμία, βαδίζουν αυτοί τους οποίους αποκαλώ σοφούς»: αυτοί που έχοντας καταστρέφει τον στρατό και χωρίς ταραχή και χωρίς επιθυμία βαδίζουν, διαμένουν, κινούνται, συμπεριφέρονται, προστατεύουν, συντηρούνται, διατηρούνται, αυτούς στον κόσμο σοφούς λέω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - έχοντας καταστρέφει τον στρατό, χωρίς ταραχή, χωρίς επιθυμία, βαδίζουν αυτοί τους οποίους αποκαλώ σοφούς. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Ούτε με άποψη ούτε με ακρόαση ούτε με γνώση, οι επιδέξιοι λένε ότι είναι σοφός εδώ, Νάντα·
έχοντας καταστρέφει τον στρατό, χωρίς ταραχή, χωρίς επιθυμία, βαδίζουν αυτοί τους οποίους αποκαλώ σοφούς».

- 48.** Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα]
με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·

με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός, με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός.

μήπως αυτοί, Ευλογημένε, εκεί συγκρατημένοι ζώντας, ξεπέρασαν τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ·

σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».

«Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι»: «Όσοι κι αν»: αυτή είναι μια έκφραση που σημαίνει πλήρως, με κάθε τρόπο, εξολοκλήρου, χωρίς υπόλοιπο - «όσοι κι αν». «Ασκητές»: όσοι έξω από εδώ έχουν προσχωρήσει στην αναχώρηση, έχουν επιτύχει την περιπλάνηση. «Βραχμάνοι»: όσοι χρησιμοποιούν την προσφώνηση «Μπο» - «όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι». «Έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... «Σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Νάντα»: Αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - «έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα».

«Με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός»: με το ιδωμένο αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται· με το ακουσμένο αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται· με το ιδωμένο και το ακουσμένο αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - «με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός».

«Με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός»: με την ηθική αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται· με την ασκητική αυστηρότητα αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται· με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - «με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός».

«Με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός»: με πολλών ειδών περίεργες ευλογίες αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - «με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός».

«Μήπως αυτοί, Ευλογημένε, εκεί συγκρατημένοι ζώντας»: «Μήπως»: είναι ερώτηση αμφιβολίας, ερώτηση αβεβαιότητας, ερώτηση διστακτικότητας, ερώτηση χωρίς βεβαιότητα, «έτσι άραγε, μήπως όχι άραγε, τι άραγε, πώς άραγε» - «μήπως».

«Αυτοί»: αυτοί που ακολουθούν λανθασμένες απόψεις. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «μήπως αυτοί, Ευλογημένε». «Εκεί συγκρατημένοι ζώντας»: «Εκεί»: στη δική του άποψη, στη δική του αποδοχή, στη δική του προτίμηση, στη δική του πεποίθηση. «Συγκρατημένοι»: προετοιμασμένοι, ετοιμασμένοι, φυλαγμένοι, προστατευμένοι, διατηρημένοι, συγκρατημένοι. «Ζώντας»: ζώντας, διαμένοντας, κινούμενοι, συμπεριφερόμενοι, διατηρούμενοι, συντηρούμενοι, επιβιώνοντας - «μήπως αυτοί, Ευλογημένε, εκεί συγκρατημένοι ζώντας».

«Ξεπέρασαν τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ»: τη γέννηση, το γήρας και τον θάνατο διέσχισαν, υπερέβησαν, πέρασαν πέρα, ξεπέρασαν, υπερνίκησαν. «Αγαπητέ»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής - «αγαπητέ» - ξεπέρασαν τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ.

«Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό». «Σε ρωτώ» σημαίνει σε ρωτώ, σε ζητώ, σε παρακαλώ, «πες μου» σε ρωτώ. «Ευλογημένος»... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος». «Πες μου αυτό» σημαίνει πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα]

με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·
με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός, με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός.

μήπως αυτοί, Ευλογημένε, εκεί συγκρατημένοι ζώντας,
ξεπέρασαν τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ·
σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».

49. «Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι, [είπε ο Ευλογημένος]
με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·
με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός, με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·
αν και αυτοί εκεί συγκρατημένοι ζουν, δεν έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω».

«Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι»: «Όσοι κι αν»: αυτή είναι μια έκφραση που σημαίνει πλήρως, με κάθε τρόπο, εξολοκλήρου, χωρίς υπόλοιπο - «όσοι κι αν». «Ασκητές»: όσοι έξω από εδώ έχουν προσχωρήσει στην αναχώρηση, έχουν επιτύχει την περιπλάνηση. «Βραχμάνοι»: όσοι χρησιμοποιούν την προσφώνηση «Μπο» - «όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι». «Νάντα, είπε ο Ευλογημένος»: «Νάντα»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Νάντα, είπε ο Ευλογημένος».

«Με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός»: με το ιδωμένο αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται· με το ακουσμένο αγνότητα... κ.λπ... με το ιδωμένο και το ακουσμένο αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - «με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός».

«Με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός»: με την ηθική αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται· με την ασκητική αυστηρότητα αγνότητα... κ.λπ... εκφράζονται· με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες

αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - «με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός».

«Με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός»: με πολλών ειδών περίεργες ευλογίες αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - «με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός».

«Αν και αυτοί εκεί συγκρατημένοι ζουν»: «Αν και»: σύνδεση λέξεων, συνένωση λέξεων, εκπλήρωση λέξεων, συνδυασμός γραμμάτων, ομαλότητα φράσεων, διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «αν και». «Αυτοί»: αυτοί που ακολουθούν λανθασμένες απόψεις. «Εκεί»: στη δική του άποψη, στη δική του αποδοχή, στη δική του προτίμηση, στη δική του πεποίθηση. «Συγκρατημένοι»: προετοιμασμένοι, ετοιμασμένοι, φυλαγμένοι, προστατευμένοι, διατηρημένοι, συγκρατημένοι. «Βαδίζουν»: βαδίζουν, διαμένουν, κινούνται, συμπεριφέρονται, προστατεύουν, συντηρούνται, διατηρούνται - «αν και αυτοί εκεί συγκρατημένοι ζουν».

«Δεν έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω»: τη γέννηση, το γήρας και τον θάνατο δεν διέσχισαν, δεν υπερέβησαν, δεν πέρασαν πέρα, δεν ξεπέρασαν, δεν υπερνίκησαν· από τη γέννηση, το γήρας και τον θάνατο μη έχοντας φύγει, μη έχοντας διαφύγει, μη έχοντας υπερβεί, μη έχοντας ξεπεράσει, μη έχοντας υπερνικήσει, περιστρέφονται εντός της γέννησης, του γήρατος και του θανάτου, περιστρέφονται εντός της ατραπού της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, ακολουθούμενοι από τη γέννηση, παρασυρμένοι από το γήρας, κυριευμένοι από την ασθένεια, χτυπημένοι από τον θάνατο, χωρίς στέγη, χωρίς σπηλιά, χωρίς καταφύγιο, γενόμενοι χωρίς καταφύγιο· λέω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - δεν έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι, [είπε ο Ευλογημένος] με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·

με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός, με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·
αν και αυτοί εκεί συγκρατημένοι ζουν, δεν έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και το γήρας, λέω».

50. Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα]

με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·
με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός, με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός.

Αν αυτούς, σοφέ, λες ότι δεν πέρασαν τις νοητικές πλημμύρες, τότε ποιος λοιπόν στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων,
πέρασε πέρα από τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ, σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό.

«Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι»: «Όσοι κι αν»: αυτή είναι μια έκφραση που σημαίνει πλήρως, με κάθε τρόπο, εξολοκλήρου, χωρίς υπόλοιπο - «όσοι κι αν». «Ασκητές»: όσοι έξω από εδώ έχουν προσχωρήσει στην αναχώρηση, έχουν επιτύχει την περιπλάνηση. «Βραχμάνοι»: όσοι χρησιμοποιούν την προσφώνηση «Μπο» - «όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι». «Έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... «έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα».

«Με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός»: με το ιδωμένο αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται· με το ακουσμένο αγνότητα... κ.λπ... με το ιδωμένο και το ακουσμένο αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - «με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός».

«Με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός»: με την ηθική αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται· με την ασκητική αυστηρότητα αγνότητα... κ.λπ... εκφράζονται· με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - «με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός».

«Με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός»: με πολλών ειδών περίεργες ευλογίες αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση λένε, μιλούν, δηλώνουν, εξηγούν, εκφράζονται - «με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός».

«Αν αυτούς, σοφέ, λες ότι δεν πέρασαν τις νοητικές πλημμύρες»: «Αυτούς»: τους προσκολλημένους σε λανθασμένες απόψεις. «Σοφός»: σοφία ονομάζεται η γνώση... κ.λπ... υπερβαίνοντας την προσκόλληση και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός. «Λες ότι δεν πέρασαν τις νοητικές πλημμύρες»: τη νοητική πλημμύρα της ηδονής, τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας μη έχοντας διαβεί, μη έχοντας υπερβεί, μη έχοντας ξεπεράσει, μη έχοντας υπερνικήσει, περιστρεφόμενους εντός της γέννησης, του γήρατος και του θανάτου, περιστρεφόμενους εντός της ατραπού της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, ακολουθούμενους από τη γέννηση, διαποτισμένους από το γήρας, κυριευμένους από την ασθένεια, χτυπημένους από τον θάνατο, χωρίς στέγη, χωρίς καταφύγιο, χωρίς προστασία, χωρίς να έχουν γίνει προστασία. «Λες»: λες, φανερώνεις, διδάσκεις, διακηρύσσεις, καθιερώνεις, αποκαλύπτεις, αναλύεις, ξεκαθαρίζεις, φανερώνεις - «αν αυτούς, σοφέ, λες ότι δεν πέρασαν τις νοητικές πλημμύρες».

«Τότε ποιος λοιπόν στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων, πέρασε πέρα από τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ»: τότε ποιος αυτός στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, τη γέννηση, το γήρας και τον θάνατο διέσχισε, υπερέβη, πέρασε πέρα, ξεπέρασε, υπερνίκησε. «Αγαπητέ»: αυτό είναι λέξη

αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής, αυτό είναι το «αγαπητέ» - τότε ποιος λοιπόν στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων, πέρασε πέρα από τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ.

«Σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό». «Σε ρωτώ» σημαίνει σε ρωτώ, σε ζητώ, σε παρακαλώ, σε γαληνεύω. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος». «Πες μου αυτό» σημαίνει πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Όσοι κι αν είναι αυτοί οι ασκητές και βραχμάνοι, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Νάντα]

με το ιδωμένο και το ακουσμένο λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός·
με ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός, με πολλούς τρόπους λένε ότι υπάρχει εξαγνισμός.

Αν αυτούς, σοφέ, λες ότι δεν πέρασαν τις νοητικές πλημμύρες, τότε ποιος λοιπόν στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων, πέρασε πέρα από τη γέννηση και το γήρας, αγαπητέ, σε ρωτώ, Ευλογημένε, πες μου αυτό».

51. «Δεν λέω ότι όλοι οι ασκητές και βραχμάνοι, [είπε ο Ευλογημένος στον Νάντα]

είναι εμποδισμένοι από τη γέννηση και το γήρας·
όσοι εδώ το ιδωμένο ή το ακουσμένο ή το αισθητό, ή και τους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, έχοντας εγκαταλείψει όλα·

και τις πολλαπλές μορφές έχοντας εγκαταλείψει όλες, έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές·

αυτοί πράγματι οι άνθρωποι είναι διαβάτες των νοητικών πλημμυρών, λέω».

«Δεν λέω ότι όλοι οι ασκητές και βραχμάνοι, είπε ο Ευλογημένος στον Νάντα, είναι εμποδισμένοι από τη γέννηση και το γήρας»: δεν λέω εγώ, Νάντα, ότι όλοι οι ασκητές και βραχμάνοι είναι καλυμμένοι, εμποδισμένοι, σκεπασμένοι, κλεισμένοι, συγκαλυμμένοι, ανεστραμμένοι από τη γέννηση και το γήρας. Υπάρχουν εκείνοι οι ασκητές και βραχμάνοι στους οποίους η γέννηση και το γήρας και ο θάνατος έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον· λέω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - «Δεν λέω ότι όλοι οι ασκητές και βραχμάνοι, είπε ο Ευλογημένος στον Νάντα, είναι εμποδισμένοι από τη γέννηση και το γήρας».

«Όσοι εδώ το ιδωμένο ή το ακουσμένο ή το αισθητό, ή και τους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, έχοντας εγκαταλείψει όλα»: όσοι όλες τις αγνότητες του ιδωμένου έχοντας εγκαταλείψει, αφού εγκατέλειψαν, αφού απέρριψαν, αφού απομάκρυναν, αφού τερμάτισαν, αφού οδήγησαν στην εξαφάνιση. Όσοι όλες τις αγνότητες του ακουσμένου έχοντας εγκαταλείψει... κ.λπ... όσοι όλες τις αγνότητες του αισθητού έχοντας εγκαταλείψει, όσοι όλες τις αγνότητες του ιδωμένου, ακουσμένου και αισθητού έχοντας εγκαταλείψει, όσοι όλες τις αγνότητες της ηθικής έχοντας εγκαταλείψει, όσοι όλες τις αγνότητες της ασκητικής πρακτικής έχοντας

εγκαταλείπει, όσοι όλες τις αγνότητες των ηθικών κανόνων και αυστηροτήτων έχοντας εγκαταλείπει, αφού εγκατέλειψαν, αφού απέρριψαν, αφού απομάκρυναν, αφού τερμάτισαν, αφού οδήγησαν στην εξαφάνιση - «όσοι εδώ το ιδωμένο ή το ακουσμένο ή το αισθητό, ή και τους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, έχοντας εγκαταλείπει όλα».

«Και τις πολλαπλές μορφές έχοντας εγκαταλείπει όλες»: με πολλών ειδών περιέργες ευλογίες αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξάγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση έχοντας εγκαταλείπει, αφού εγκατέλειψαν, αφού απέρριψαν, αφού απομάκρυναν, αφού τερμάτισαν, αφού οδήγησαν στην εξαφάνιση - «και τις πολλαπλές μορφές έχοντας εγκαταλείπει όλες».

«Έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές· αυτοί πράγματι οι άνθρωποι είναι διαβάτες των νοητικών πλημμυρών, λέω». «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή, επιθυμία για ήχο, επιθυμία για οσμή, επιθυμία για γεύση, επιθυμία για απτό αντικείμενο, επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία»: έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία με τις τρεις πλήρεις κατανοήσεις - με την πλήρη κατανόηση μέσω γνώσης, με την πλήρη κατανόηση μέσω εξέτασης, με την πλήρη κατανόηση μέσω εγκατάλειψης. Ποια είναι η πλήρης κατανόηση μέσω γνώσης; Γνωρίζει την επιθυμία· «αυτή είναι η επιθυμία για ορατή μορφή, αυτή είναι η επιθυμία για ήχο, αυτή είναι η επιθυμία για οσμή, αυτή είναι η επιθυμία για γεύση, αυτή είναι η επιθυμία για απτό αντικείμενο, αυτή είναι η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα»· γνωρίζει, βλέπει - αυτή είναι η πλήρης κατανόηση μέσω γνώσης.

Ποια είναι η πλήρης κατανόηση μέσω εξέτασης; Έχοντας κάνει έτσι γνωστή, εξετάζει την επιθυμία, ως παροδικό, ως πόνο, ως αρρώστια, ως απόστημα... κ.λπ... ως διαφυγή εξετάζει - αυτή είναι η πλήρης κατανόηση μέσω εξέτασης.

Ποια είναι η πλήρης κατανόηση μέσω εγκατάλειψης; Έχοντας εξετάσει έτσι, εγκαταλείπει την επιθυμία, την απομακρύνει, την τερματίζει, την οδηγεί στην εξαφάνιση. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Όποια θέληση και πάθος, μοναχοί, υπάρχει στην επιθυμία, εγκαταλείψτε την. Έτσι εκείνη η επιθυμία θα έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της θα έχει κοπεί, θα έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, θα έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, θα έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον». Αυτή είναι η πλήρης κατανόηση μέσω εγκατάλειψης. «Έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία»: έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία με αυτές τις τρεις πλήρεις κατανοήσεις. «Χωρίς νοητικές διαφθορές»: τέσσερις είναι οι νοητικές διαφθορές - νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, νοητική διαφθορά της άγνοιας. Αυτοί στους οποίους αυτές οι νοητικές διαφθορές έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον, αυτοί ονομάζονται χωρίς νοητικές διαφθορές, Άξιοι, αυτοί που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές - «έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές».

«Αυτοί πράγματι οι άνθρωποι είναι διαβάτες των νοητικών πλημμυρών, λέω»: όσοι έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, αυτοί έχουν διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ηδονής, έχουν διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, έχουν διαβεί τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, έχουν

διαβεί τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας, έχουν διαβεί την ατραπό όλης της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, έχουν αναδυθεί, έχουν βγει, έχουν υπερβεί, έχουν ξεπεράσει, έχουν περάσει πέρα· λέω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές· αυτοί πράγματι οι άνθρωποι είναι διαβάτες των νοητικών πλημμυρών, λέω. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Δεν λέω ότι όλοι οι ασκητές και βραχμάνοι, [είπε ο Ευλογημένος στον Νάντα]

είναι εμποδισμένοι από τη γέννηση και το γήρας·

όσοι εδώ το ιδωμένο ή το ακουσμένο ή το αισθητό, ή και τους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, έχοντας εγκαταλείψει όλα·

και τις πολλαπλές μορφές έχοντας εγκαταλείψει όλες, έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές·

αυτοί πράγματι οι άνθρωποι είναι διαβάτες των νοητικών πλημμυρών, λέω».

52. Χαίρομαι με αυτά τα λόγια του μεγάλου σοφού, καλά ειπωμένα, Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση·

όσοι εδώ το ιδωμένο ή το ακουσμένο ή το αισθητό, ή και τους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, έχοντας εγκαταλείψει όλα·

και τις πολλαπλές μορφές έχοντας εγκαταλείψει όλες, έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές·

κι εγώ αυτούς διαβάτες των νοητικών πλημμυρών αποκαλώ.

«Χαίρομαι με αυτά τα λόγια του μεγάλου σοφού». «Αυτά»: τον λόγο σου, την έκφραση, τη διδασκαλία, την παραίνεση, την καθοδήγηση χαίρομαι, απολαμβάνω, ευφραίνομαι, ευχαριστώ, επιθυμώ, συναινώ, ποθώ, λαχταρώ, επικαλούμαι. «Μεγάλος σοφός»: γιατί είναι μεγάλος σοφός ο Ευλογημένος; Αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε το μεγάλο συνάθροισμα της ηθικής, γι' αυτό είναι μεγάλος σοφός... κ.λπ... «πού είναι ο ταύρος μεταξύ των ανδρών», γι' αυτό είναι «μεγάλος σοφός» - χαίρομαι με αυτά τα λόγια του μεγάλου σοφού.

«Καλά ειπωμένα, Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση». «Καλά ειπωμένα» σημαίνει καλά ειπωμένα, καλά εξηγημένα, καλά διδαγμένα, καλά καθορισμένα, καλά θεμελιωμένα, καλά αναλυμένα, καλά διαχωρισμένα, καλά ξεκαθαρισμένα, καλά φανερωμένα.

«Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση»: «προσκολλήσεις» ονομάζονται οι νοητικές μολύνσεις, τα συναθροίσματα και οι νοητικές διαμορφώσεις. Η εγκατάλειψη της προσκόλλησης, ο κατευρασμός της προσκόλλησης, η παραίτηση από την προσκόλληση, η γαλήνευση της προσκόλλησης, το αθάνατο Νιμπάνα - καλά ειπωμένα, Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση.

«Όσοι εδώ το ιδωμένο ή το ακουσμένο ή το αισθητό, ή και τους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, έχοντας εγκαταλείψει όλα»: όσοι όλες τις αγνότητες του ιδωμένου έχοντας εγκαταλείψει, αφού εγκατέλειψαν, αφού απέρριψαν, αφού απομάκρυναν, αφού τερμάτισαν, αφού οδήγησαν στην εξαφάνιση. Όσοι όλες τις αγνότητες του ακουσμένου... κ.λπ... όσοι όλες τις αγνότητες του αισθητού... όσοι όλες τις αγνότητες του ιδωμένου, ακουσμένου και αισθητού... όσοι όλες τις αγνότητες της ηθικής... όσοι όλες τις αγνότητες της ασκητικής πρακτικής... όσοι όλες τις

αγνότητες των ηθικών κανόνων και αυστηροτήτων έχοντας εγκαταλείψει, αφού εγκατέλειψαν, αφού απέρριψαν, αφού απομάκρυναν, αφού τερμάτισαν, αφού οδήγησαν στην εξαφάνιση - όσοι εδώ το ιδωμένο ή το ακουσμένο ή το αισθητό, ή και τους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, έχοντας εγκαταλείψει όλα.

«Και τις πολλαπλές μορφές έχοντας εγκαταλείψει όλες»: με πολλών ειδών περιέργες ευλογίες αγνότητα, εξαγνισμό, πλήρη εξαγνιση, ελευθερία, απελευθέρωση, πλήρη απελευθέρωση έχοντας εγκαταλείψει, αφού εγκατέλειψαν, αφού απέρριψαν, αφού απομάκρυναν, αφού τερμάτισαν, αφού οδήγησαν στην εξαφάνιση - «και τις πολλαπλές μορφές έχοντας εγκαταλείψει όλες».

«Έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, κι εγώ αυτούς διαβάτες των νοητικών πλημμυρών αποκαλώ». «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή, επιθυμία για ήχο, επιθυμία για οσμή, επιθυμία για γεύση, επιθυμία για από αντικείμενο, επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία»: έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία με τις τρεις πλήρεις κατανοήσεις - με την πλήρη κατανόηση μέσω γνώσης, με την πλήρη κατανόηση μέσω εξέτασης, με την πλήρη κατανόηση μέσω εγκατάλειψης. Ποια είναι η πλήρης κατανόηση μέσω γνώσης; Γνωρίζει την επιθυμία - «αυτή είναι η επιθυμία για ορατή μορφή, αυτή είναι η επιθυμία για ήχο, αυτή είναι η επιθυμία για οσμή, αυτή είναι η επιθυμία για γεύση, αυτή είναι η επιθυμία για από αντικείμενο, αυτή είναι η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα»· γνωρίζει, βλέπει - αυτή είναι η πλήρης κατανόηση μέσω γνώσης.

Ποια είναι η πλήρης κατανόηση μέσω εξέτασης; Έχοντας κάνει έτσι γνωστή, εξετάζει την επιθυμία, ως παροδικό, ως πόνο, ως αρρώστια, ως απόστημα, ως βέλος, ως δυστυχία, ως πάθηση, ως ξένο, ως αποσύνθεση, ως συμφορά, ως καταστροφή, ως κίνδυνο, ως επιβάρυνση, ως ασταθές, ως εύθραυστο, ως μη σταθερό, ως χωρίς στέγη, ως χωρίς καταφύγιο, ως χωρίς προστασία, ως χωρίς να έχει γίνει καταφύγιο, ως άδειο, ως κούφιο, ως κενό, ως μη-εαυτό, ως επικίνδυνο, ως υποκείμενο σε μεταβολή, ως χωρίς ουσιώδη υπόσταση, ως ρίζα της δυστυχίας, ως φονιά, ως μη ύπαρξη, ως με νοητικές διαφθορές, ως συνθηκοκρατημένο, ως δέλεαρ του Μάρα, ως υποκείμενο σε γέννηση, ως υποκείμενο σε γήρας, ως υποκείμενο σε ασθένεια, ως υποκείμενο σε θάνατο, ως υποκείμενο σε λύπη, θρήνο, πόνο, δυσaréσκεια και άγχος, ως υποκείμενο σε μόλυνση, ως προέλευση, ως πάροδο, ως απόλαυση, ως κίνδυνο, ως διαφυγή εξετάζει - αυτή είναι η πλήρης κατανόηση μέσω εξέτασης.

Ποια είναι η πλήρης κατανόηση μέσω εγκατάλειψης; Έχοντας εξετάσει έτσι, εγκαταλείπει την επιθυμία, την απομακρύνει, την τερματίζει, την οδηγεί στην εξαφάνιση - αυτή είναι η πλήρης κατανόηση μέσω εγκατάλειψης.

«Έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία»: έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία με αυτές τις τρεις πλήρεις κατανοήσεις. «Χωρίς νοητικές διαφθορές»: τέσσερις είναι οι νοητικές διαφθορές - νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, νοητική διαφθορά της άγνοιας. Αυτοί στους οποίους αυτές οι νοητικές διαφθορές έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον, αυτοί ονομάζονται χωρίς νοητικές διαφθορές, Άξιοι, αυτοί που έχουν εξαλείψει τις

νοητικές διαφθορές. «Έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, κι εγώ αυτούς διαβάτες των νοητικών πλημμυρών».

«Αποκαλώ»: όσοι έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, κι εγώ αυτούς έχουν διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ηδονής, έχουν διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, έχουν διαβεί τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, έχουν διαβεί τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας, έχουν διαβεί την ατραπό όλης της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, έχουν αναδυθεί, έχουν βγει, έχουν υπερβεί, έχουν ξεπεράσει, έχουν περάσει πέρα· λέω, δηλώνω - έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές, κι εγώ αυτούς διαβάτες των νοητικών πλημμυρών αποκαλώ. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Χαίρομαι με αυτά τα λόγια του μεγάλου σοφού, καλά ειπωμένα, Γκοτάμα, χωρίς προσκόλληση·
όσοι εδώ το ιδωμένο ή το ακουσμένο ή το αισθητό, ή και τους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, έχοντας εγκαταλείψει όλα·

και τις πολλαπλές μορφές έχοντας εγκαταλείψει όλες, έχοντας κατανοήσει πλήρως την επιθυμία, είναι χωρίς νοητικές διαφθορές·
κι εγώ αυτούς διαβάτες των νοητικών πλημμυρών αποκαλώ».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Νάντα, έβδομη.

8. Ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Χέμακα

53. «Αυτοί που μου εξήγησαν στο παρελθόν, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Χεμάκα] πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα·
"έτσι ήταν", "έτσι θα είναι", όλο αυτό ήταν φήμη·
όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη, δεν ευχαριστήθηκα σε αυτό.

«Αυτοί που μου εξήγησαν στο παρελθόν»: και ο βραχμάνος Μπαβαρί και οι άλλοι δάσκαλοί του, αυτοί τη δική τους άποψη, τη δική τους αποδοχή, τη δική τους προτίμηση, τη δική τους πεποίθηση, τη δική τους προδιάθεση, τη δική τους πρόθεση εξήγησαν, ανακοίνωσαν, δίδαξαν, καθόρισαν, καθιέρωσαν, αποκάλυψαν, ανέλυσαν, ξεκαθάρισαν, διακήρυξαν - αυτοί που μου εξήγησαν στο παρελθόν. «Έτσι είπε ο σεβάσμιος Χεμάκα»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «έτσι». «Σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Χεμάκα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - έτσι είπε ο σεβάσμιος Χεμάκα.

«Πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα»: πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα, πέρα από τη διδασκαλία του Γκοτάμα, πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα, νωρίτερα από τη διδασκαλία του Γκοτάμα, τη διδασκαλία του Βούδα, τη διδασκαλία του Νικητή, τη διδασκαλία του Ταθαγκάτα, τη διδασκαλία του Άξιου - πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα.

«"Έτσι ήταν", "έτσι θα είναι"»: έτσι λένε ότι ήταν, έτσι λένε ότι θα είναι - "έτσι ήταν", "έτσι θα είναι".

«Όλο αυτό ήταν φήμη»: όλο αυτό ήταν φήμη, μέσω του «έτσι λέγεται», μέσω διαδοχής διδασκάλων, μέσω συμφωνίας με τον κανόνα, λόγω λογικής, λόγω συμπερασματικής μεθόδου, μέσω αναλογισμού των λόγων, μέσω αποδοχής μιας

άποψης μετά από περισυλλογή, όχι ο ίδιος γνώρισε άμεσα, όχι τη Διδασκαλία που ο ίδιος είδε προσωπικά, αυτά είπαν - όλο αυτό ήταν φήμη.

«Όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη»: όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη, αύξανε τον λογισμό, αύξανε τη σκέψη, αύξανε τον ηδονικό λογισμό, αύξανε τον λογισμό του θυμού, αύξανε τον λογισμό της βίας, αύξανε τον λογισμό για τους συγγενείς, αύξανε τον λογισμό για τη χώρα, αύξανε τον λογισμό για την αθανασία, αύξανε τον λογισμό συνδεδεμένο με τη συμπάθεια προς τους άλλους, αύξανε τον λογισμό συνδεδεμένο με υλικό κέρδος, τιμή και φήμη, αύξανε τον λογισμό συνδεδεμένο με τη μη περιφρόνηση - όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη.

«Δεν ευχαριστήθηκα σε αυτό»: δεν ευχαριστήθηκα σε αυτό, δεν βρήκα, δεν επέτυχα, δεν απέκτησα - δεν ευχαριστήθηκα σε αυτό. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αυτοί που μου εξήγησαν στο παρελθόν, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Χεμάκα] πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα· "έτσι ήταν", "έτσι θα είναι", όλο αυτό ήταν φήμη· όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη, δεν ευχαριστήθηκα σε αυτό».

54. «Και σε μένα τη Διδασκαλία δίδαξε, την καταστροφή της επιθυμίας, σοφέ· την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».

«Και σε μένα τη Διδασκαλία δίδαξε»: «Εσύ»: απευθύνεται στον Ευλογημένο. «Τη Διδασκαλία δίδαξε»: «Διδασκαλία» σημαίνει την άγια ζωή που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, ολοκληρωμένη και αγνή, τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις πέντε πνευματικές ικανότητες, τις πέντε δυνάμεις, τους επτά παράγοντες της φώτισης, την ευγενή οκταμελή οδό, και το Νιμπάνα και την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα, δίδαξε, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - «και σε μένα τη Διδασκαλία δίδαξε».

«Την καταστροφή της επιθυμίας, σοφέ»: «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Καταστροφή της επιθυμίας» σημαίνει εγκατάλειψη της επιθυμίας, κατευνασμός της επιθυμίας, παραίτηση από την επιθυμία, κατάπαυση της επιθυμίας, το αθάνατο Νιμπάνα. «Σοφός»: σοφία ονομάζεται η γνώση... κ.λπ... υπερβαίνοντας την προσκόλληση και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός - «την καταστροφή της επιθυμίας, σοφέ».

«Την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας» σημαίνει την οποία αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφή. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... κ.λπ... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων... κ.λπ... αυτός ονομάζεται μνήμων. «Περπατώντας» σημαίνει περπατώντας, διαμένοντας, κινούμενος, συμπεριφερόμενος, προστατεύοντας, συντηρούμενος, διατηρούμενος - «την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας».

«Θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: «κολλώδης» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φάυλη ρίζα. «Κολλώδης»: με ποια έννοια κολλώδης;... κ.λπ... είναι διάχυτη και εκτεταμένη, γι' αυτό είναι κολλώδης. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας, στον κόσμο των ανθρώπων, στον κόσμο των θεών, στον κόσμο των συναθροισμάτων, στον κόσμο των στοιχείων, στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων. «Θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: στον κόσμο είναι εκείνη η κολλώδης, στον κόσμο εκείνη την κολλώδη ο μνήμων θα διέβαινε, θα περνούσε, θα διέσχιζε, θα υπερέβαινε, θα ξεπερνούσε - «θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο». Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Και σε μένα τη Διδασκαλία δίδαξε, την καταστροφή της επιθυμίας, σοφέ· την οποία γνωρίζοντας, μνήμων περπατώντας, θα διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».

- 55.** Εδώ, σε αυτά που είδες, άκουσες, αισθάνθηκες και συνειδητοποίησες, στις αγαπητές μορφές, Χέμακα·
Η απομάκρυνση της θέλησης και του πάθους, είναι η άφθαρτη κατάσταση του Νιμπάνα.

«Εδώ, σε αυτά που είδες, άκουσες, αισθάνθηκες και συνειδητοποίησες»: «Είδες» σημαίνει αυτό που είδες με το μάτι· «άκουσες» σημαίνει αυτό που άκουσες με το αυτί· «αισθάνθηκες» σημαίνει αυτό που μύρισες με τη μύτη, γεύτηκες με τη γλώσσα, άγγιξες με το σώμα· «συνειδητοποίησες» σημαίνει αυτό που συνειδητοποίησες με τον νου - εδώ, σε αυτά που είδες, άκουσες, αισθάνθηκες και συνειδητοποίησες.

«Στις αγαπητές μορφές, Χέμακα»: και τι στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση; Το μάτι στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, το αυτί στον κόσμο... κ.λπ... η μύτη στον κόσμο... η γλώσσα στον κόσμο... το σώμα στον κόσμο... ο νους στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση· οι υλικές μορφές στον κόσμο έχουν αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, οι ήχοι στον κόσμο... οι οσμές στον κόσμο... οι γεύσεις στον κόσμο... τα απτά αντικείμενα στον κόσμο... τα νοητικά φαινόμενα στον κόσμο έχουν αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση· η οφθαλμική συνείδηση στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, η ωτική συνείδηση στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, η ρινική συνείδηση στον κόσμο... η γλωσσική συνείδηση στον κόσμο... η σωματική συνείδηση στον κόσμο... η νοητική συνείδηση στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, η οφθαλμική επαφή στον κόσμο... η ωτική επαφή στον κόσμο... η ρινική επαφή στον κόσμο... η γλωσσική επαφή στον κόσμο... η σωματική επαφή στον κόσμο... η νοητική επαφή στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση· το αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση... το αίσθημα γεννημένο από ωτική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από ρινική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από γλωσσική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από σωματική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση· η αντίληψη της υλικής μορφής στον κόσμο... η αντίληψη του ήχου στον κόσμο... η αντίληψη της οσμής στον κόσμο... η αντίληψη της γεύσης στον κόσμο... η αντίληψη του απτού αντικειμένου στον κόσμο... η αντίληψη των νοητικών φαινομένων στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, η πρόθεση για την υλική μορφή στον κόσμο... η πρόθεση για τον ήχο στον κόσμο... η πρόθεση για την οσμή στον κόσμο... η

πρόθεση για τη γεύση στον κόσμο... η πρόθεση για το απτό αντικείμενο στον κόσμο... η πρόθεση για τα νοητικά φαινόμενα στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση· η επιθυμία για ορατή μορφή στον κόσμο... η επιθυμία για ήχο στον κόσμο... η επιθυμία για οσμή στον κόσμο... η επιθυμία για γεύση στον κόσμο... η επιθυμία για απτό αντικείμενο στον κόσμο... η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση· ο λογισμός για την υλική μορφή στον κόσμο... ο λογισμός για τον ήχο στον κόσμο... ο λογισμός για την οσμή στον κόσμο... ο λογισμός για τη γεύση στον κόσμο... ο λογισμός για το απτό αντικείμενο στον κόσμο... ο λογισμός για τα νοητικά φαινόμενα στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση· ο συλλογισμός για την υλική μορφή στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, ο συλλογισμός για τον ήχο στον κόσμο... ο συλλογισμός για την οσμή στον κόσμο... ο συλλογισμός για τη γεύση στον κόσμο... ο συλλογισμός για το απτό αντικείμενο στον κόσμο... ο συλλογισμός για τα νοητικά φαινόμενα στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση - στις αγαπητές μορφές, Χέμακα.

«Απομάκρυνση της θέλησης και του πάθους»: «Θέληση και πάθος»: η ηδονική επιθυμία στις ηδονές, το ηδονικό πάθος, η ηδονική απόλαυση, η ηδονική επιθυμία, η ηδονική στοργή, ο ηδονικός πυρετός, η ηδονική μέθη, η ηδονική αγκίστρωση, η νοητική πλημμύρα της ηδονής, η νοητική δέσμευση της ηδονής, η προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις, το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας. «Απομάκρυνση της θέλησης και του πάθους» σημαίνει εγκατάλειψη της θέλησης και του πάθους, κατευνασμός της θέλησης και του πάθους, παραίτηση από τη θέληση και το πάθος, γαλήνευση της θέλησης και του πάθους, το αθάνατο Νιμπάνα - απομάκρυνση της θέλησης και του πάθους.

«Η άφθαρτη κατάσταση του Νιμπάνα»: η κατάσταση του Νιμπάνα, η κατάσταση της στέγης, η κατάσταση του βραχώδους κελιού, η κατάσταση του καταφυγίου, η κατάσταση της αφοβίας. «Άφθαρτη» σημαίνει μόνιμη, σταθερή, αιώνια, μη υποκείμενη σε μεταβολή - η άφθαρτη κατάσταση του Νιμπάνα. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Εδώ, σε αυτά που είδες, άκουσες, αισθάνθηκες και συνειδητοποίησες, στις αγαπητές μορφές, Χέμακα· η απομάκρυνση της θέλησης και του πάθους, είναι η άφθαρτη κατάσταση του Νιμπάνα».

56. Γνωρίζοντας αυτό, αυτοί με επίγνωση, κατασβεσμένοι στην παρούσα ζωή· γαλήνιοι είναι αυτοί πάντα, έχοντας διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο.

«Γνωρίζοντας αυτό, αυτοί με επίγνωση»: «Αυτό»: το αθάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. «Γνωρίζοντας» σημαίνει αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Αυτοί»: οι Άξιοι που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Με επίγνωση»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμονες - επειδή έχει

αναπτυχθεί η εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμονες... κ.λπ... αυτοί ονομάζονται μνήμονες - γνωρίζοντας αυτό, αυτοί με επίγνωση.

«Κατασβεσμένοι στην παρούσα ζωή»: «Στην παρούσα ζωή» σημαίνει έχοντας δει τα φαινόμενα, έχοντας γνωρίσει τα φαινόμενα, έχοντας ζυγίσει τα φαινόμενα, έχοντας εξετάσει τα φαινόμενα, έχοντας κάνει διαυγή τα φαινόμενα, έχοντας διαλευκάνει τα φαινόμενα. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», έχοντας δει τα φαινόμενα... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», έχοντας δει τα φαινόμενα, έχοντας γνωρίσει τα φαινόμενα, έχοντας ζυγίσει τα φαινόμενα, έχοντας εξετάσει τα φαινόμενα, έχοντας κάνει διαυγή τα φαινόμενα, έχοντας διαλευκάνει τα φαινόμενα. «Κατασβεσμένοι»: λόγω της κατάσβεσης του πάθους είναι κατασβεσμένοι, λόγω της κατάσβεσης του μίσους είναι κατασβεσμένοι, λόγω της κατάσβεσης της αυταπάτης είναι κατασβεσμένοι, της οργής... κ.λπ... της εχθρότητας... όλων των φαύλων νοητικών διαμορφώσεων με τη γαλήνη, με την κατάπαυση, με τον κατευνασμό, με το κάψιμο, με την κατάσβεση, με την εξαφάνιση, με την καταπράυνση είναι γαλήνιοι, ήρεμοι, κατευνασμένοι, κατασβεσμένοι, καταπραϋνμένοι - κατασβεσμένοι στην παρούσα ζωή.

«Γαλήνιοι είναι αυτοί πάντα»: «Γαλήνιοι»: λόγω του κατευνασμού και της κατάσβεσης του πάθους είναι γαλήνιοι... κ.λπ... του μίσους... της αυταπάτης... της οργής... της εχθρότητας... κ.λπ... όλων των φαύλων νοητικών διαμορφώσεων με τη γαλήνη, με την κατάπαυση, με τον κατευνασμό, με το κάψιμο, με την κατάσβεση, με την εξαφάνιση, με την καταπράυνση είναι γαλήνιοι, ήρεμοι, κατευνασμένοι, κατασβεσμένοι, καταπραϋνμένοι, είναι γαλήνιοι. «Αυτοί»: οι Άξιοι που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Πάντα» σημαίνει πάντα, κάθε χρόνο, μόνιμα, σταθερά, συνεχώς, αδιάκοπα, αδιάλειπτα, το ένα μετά το άλλο, σαν κύματα νερού, χωρίς διακοπή σε συνεχή ροή, σε επαφή, πριν το γεύμα, μετά το γεύμα, την πρώτη περίοδο της νύχτας, τη μεσαία περίοδο της νύχτας, την τελευταία περίοδο της νύχτας, στη σκοτεινή δεκαπενθήμερο, στη φωτεινή δεκαπενθήμερο, στη βροχερή εποχή, τον χειμώνα, το καλοκαίρι, στην πρώτη περίοδο της ζωής, στη μεσαία περίοδο της ζωής, στην τελευταία περίοδο της ζωής - γαλήνιοι είναι αυτοί πάντα.

«Έχοντας διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: «κολλώδης» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. «Κολλώδης»: με ποια έννοια κολλώδης;... κ.λπ... είναι διάχυτη και εκτεταμένη, γι' αυτό είναι κολλώδης. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας... κ.λπ... στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων. «Έχοντας διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο»: στον κόσμο είναι εκείνη η κολλώδης, στον κόσμο εκείνη την κολλώδη έχουν διαβεί, έχουν αναδυθεί, έχουν διασχίσει, έχουν υπερβεί, έχουν ξεπεράσει, έχουν περάσει πέρα - έχοντας διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Γνωρίζοντας αυτό, αυτοί με επίγνωση, κατασβεσμένοι στην παρούσα ζωή· γαλήνιοι είναι αυτοί πάντα, έχοντας διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».

Μαζί με το τέλος της στροφής... κ.λπ... «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Χέμακα, όγδοη.

9. Ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Τοντέγια

- 57.** «Αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Τοντέγια] αυτός στον οποίο επιθυμία δεν υπάρχει· και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση, η απολύτρωση αυτού πώς είναι;»

«Αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν»: αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν, δεν συγκατοικούν, δεν διαμένουν, δεν παραμένουν - αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν. «Έτσι είπε ο σεβάσμιος Τοντέγια»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «έτσι». «Σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Τοντέγια»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - έτσι είπε ο σεβάσμιος Τοντέγια.

«Επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει»: η επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει, δεν είναι, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης - επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει.

«Και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση»: και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση, έχει περάσει, έχει διασχίσει, έχει υπερβεί, έχει πλήρως υπερβεί, έχει ξεπεράσει - και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση.

«Η απολύτρωση αυτού πώς είναι»: η απολύτρωση αυτού πώς είναι, πώς είναι διαμορφωμένη, ποιας φύσης, ποιου είδους, πώς πρέπει να επιθυμείται, ρωτά για την απολύτρωση - η απολύτρωση αυτού πώς είναι. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Τοντέγια] αυτός στον οποίο επιθυμία δεν υπάρχει· και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση, η απολύτρωση αυτού πώς είναι;»

- 58.** «Αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν, [Τοντέγια, είπε ο Ευλογημένος] αυτός στον οποίο επιθυμία δεν υπάρχει· και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση, η απολύτρωση αυτού δεν είναι άλλη».

«Αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν». «Σε αυτόν»: σε εκείνο το άτομο, τον Άξιο, αυτόν που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Ηδονές»: συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ... αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές... κ.λπ... αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. «Αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν»: αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν, δεν συγκατοικούν, δεν διαμένουν, δεν παραμένουν - αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν.

«Τοντέγια, είπε ο Ευλογημένος». «Τοντέγια, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - Τοντέγια, είπε ο Ευλογημένος.

«Επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει». «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή, επιθυμία για ήχο, επιθυμία για οσμή, επιθυμία για γεύση, επιθυμία για απτό αντικείμενο, επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει»: η επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει, δεν είναι, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται, έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη

φωτιά της γνώσης - επιθυμία σε αυτόν δεν υπάρχει.

«Και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση»: η σύγχυση ονομάζεται σκεπτικιστική αμφιβολία. Αβεβαιότητα για τον υπαρξιακό πόνο... κ.λπ... τρόμος της συνείδησης, νοητική σύγχυση. «Όποιος»: όποιος, εκείνος ο Άξιος, αυτός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση»: και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση, έχει περάσει, έχει διασχίσει, έχει υπερβεί, έχει πλήρως υπερβεί, έχει ξεπεράσει - και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση.

«Η απολύτρωση αυτού δεν είναι άλλη»: δεν υπάρχει γι' αυτόν άλλη απολύτρωση. Με την απολύτρωση με την οποία θα απελευθερωνόταν, αυτός είναι απελευθερωμένος. Έχει γίνει από αυτόν με την απολύτρωση αυτό που έπρεπε να γίνει - η απολύτρωση αυτού δεν είναι άλλη. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτός στον οποίο οι ηδονές δεν κατοικούν, [Τοντέγια, είπε ο Ευλογημένος] αυτός στον οποίο επιθυμία δεν υπάρχει· και αυτός που έχει διαβεί τη σύγχυση, η απολύτρωση αυτού δεν είναι άλλη».

59. «Αυτός είναι χωρίς ελπίδα ή ελπίζει, αυτός έχει σοφία ή σχηματίζει νοητικές εικόνες; Πώς να γνωρίσω τον σοφό, Σάκκα, αυτό εξήγησέ μου, εσύ που βλέπεις παντού».

«Αυτός είναι χωρίς ελπίδα ή ελπίζει»: αυτός είναι χωρίς επιθυμία, ή μήπως με επιθυμία ποθεί τις μορφές, τους ήχους... κ.λπ... τις οσμές... τις γεύσεις... τα απτά αντικείμενα... την οικογένεια... την παρέα... την κατοικία... το υλικό κέρδος... τη φήμη... τον έπαινο... την ευτυχία... τον χιτώννα... την προσφερόμενη τροφή... το κατάλυμα... τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς... το ηδονικό στοιχείο... το υλικό στοιχείο... το στοιχείο της άυλης σφαίρας... την ηδονική ύπαρξη... τη λεπτοφυή υλική ύπαρξη... την άυλη ύπαρξη... την ύπαρξη της αντίληψης... την ύπαρξη της μη-αντίληψης... την ύπαρξη της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης... την ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα... την ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συναθροίσματα... την ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συναθροίσματα... το παρελθόν... το μέλλον... το παρόν... ποθεί, συναινεί, επιθυμεί, λαχταρά, προσεύχεται για τα φαινόμενα που πρέπει να ιδωθούν, ακουστούν, αισθανθούν και συνειδητοποιηθούν - «αυτός είναι χωρίς ελπίδα ή ελπίζει».

«Αυτός έχει σοφία ή σχηματίζει νοητικές εικόνες». «Έχει σοφία αυτός» σημαίνει σοφός, έχων σοφία, έχων ανώτερη νοημοσύνη, γνωστικός, διακριτικός, ευφυής. «Ή σχηματίζει νοητικές εικόνες» σημαίνει ή μήπως με τη γνώση των οκτώ διαλογιστικών επιτεύξεων ή με τη γνώση των πέντε άμεσων γνώσεων ή με λανθασμένη γνώση, τον χαρακτηρισμό της επιθυμίας ή τον χαρακτηρισμό της λανθασμένης άποψης σχηματίζει, παράγει, δημιουργεί, γεννά, προκαλεί - αυτός έχει σοφία ή σχηματίζει νοητικές εικόνες.

«Πώς να γνωρίσω τον σοφό, Σάκκα». «Σάκκα»: ο Ευλογημένος είναι Σάκκα. Επειδή αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκκα, γι' αυτό είναι Σάκκα. Ή είναι πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, κάτοχος πλούτου, γι' αυτό είναι Σάκκα. Αυτός έχει αυτούς τους πλούτους, δηλαδή - τον πλούτο της πίστης, τον πλούτο της ηθικής, τον πλούτο της ντροπής, τον πλούτο του ηθικού φόβου, τον πλούτο της μάθησης, τον πλούτο της

γενναιοδωρίας, τον πλούτο της σοφίας, τον πλούτο της εφαρμογής της μνήμης, τον πλούτο της ορθής επίμονης προσπάθειας, τον πλούτο των βάσεων πνευματικής δύναμης, τον πλούτο των ικανοτήτων, τον πλούτο των δυνάμεων, τον πλούτο των παραγόντων της φώτισης, τον πλούτο της οδού, τον πλούτο του καρπού, τον πλούτο του Νιμπάνα. Με αυτά τα πολυάριθμα πολύτιμα πλούτη είναι πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, κάτοχος πλούτου, γι' αυτό είναι Σάκκα. Ή είναι ικανός, έμπειρος, επαρκής, ήρωας, γενναίος, θαρραλέος, άφοβος, ατρόμητος, χωρίς φόβο, που δεν τρέπεται σε φυγή, έχοντας εγκαταλείψει τον φόβο και τον τρόμο, χωρίς ανατριχίλα, γι' αυτό είναι Σάκκα. «Πώς να γνωρίσω τον σοφό, Σάκκα» σημαίνει Σάκκα, πώς εγώ τον σοφό θα μπορούσα να γνωρίσω, να κατανοήσω, να συνειδητοποιήσω, να κατανοήσω πλήρως, να διεισδύσω - πώς να γνωρίσω τον σοφό, Σάκκα.

«Αυτό εξήγησέ μου, εσύ που βλέπεις παντού». «Αυτό» σημαίνει αυτό που ρωτώ, αυτό που ζητώ, αυτό που παρακαλώ, αυτό που γαληνεύω. «Εξήγησε» σημαίνει φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε. «Αυτός που βλέπει παντού»: παντεπόπτης οφθαλμός ονομάζεται η γνώση της παντογνωσίας... κ.λπ... ο Τατχάγκατα γι' αυτό είναι ο παντεπόπτης - αυτό εξήγησέ μου, εσύ που βλέπεις παντού. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αυτός είναι χωρίς ελπίδα ή ελπίζει, αυτός έχει σοφία ή σχηματίζει νοητικές εικόνες;
Πώς να γνωρίσω τον σοφό, Σάκκα, αυτό εξήγησέ μου, εσύ που βλέπεις παντού».

- 60.** Αυτός είναι χωρίς ελπίδα και δεν ελπίζει, αυτός έχει σοφία και δεν σχηματίζει νοητικές εικόνες·
έτσι ακόμη, Τοντέγια, συνειδητοποίησε τον σοφό, τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη.

«Αυτός είναι χωρίς ελπίδα και δεν ελπίζει»: αυτός είναι χωρίς επιθυμία. Αυτός με επιθυμία δεν ποθεί τις μορφές. Τους ήχους... κ.λπ... τις οσμές... τα φαινόμενα που πρέπει να ιδωθούν, ακουστούν, αισθανθούν και συνειδητοποιηθούν δεν ποθεί, δεν επιθυμεί, δεν συναινεί, δεν ποθεί, δεν λαχταρά, δεν προσεύχεται για - αυτός είναι χωρίς ελπίδα και δεν ελπίζει.

«Αυτός έχει σοφία και δεν σχηματίζει νοητικές εικόνες»: «Έχει σοφία» σημαίνει σοφός, έχων σοφία, έχων ανώτερη νοημοσύνη, γνωστικός, διακριτικός, ευφυής. «Και δεν σχηματίζει νοητικές εικόνες»: είτε με τη γνώση των οκτώ διαλογιστικών επιτεύξεων είτε με τη γνώση των πέντε άμεσων γνώσεων είτε με λανθασμένη γνώση, τον χαρακτηρισμό της επιθυμίας ή τον χαρακτηρισμό της λανθασμένης άποψης δεν σχηματίζει, δεν παράγει, δεν δημιουργεί, δεν γεννά, δεν προκαλεί - αυτός έχει σοφία και δεν σχηματίζει νοητικές εικόνες.

«Έτσι ακόμη, Τοντέγια, συνειδητοποίησε τον σοφό»: «Σοφός»: σοφία ονομάζεται η γνώση... κ.λπ... υπερβαίνοντας την προσκόλληση και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός. «Έτσι ακόμη, Τοντέγια, συνειδητοποίησε τον σοφό»: Τοντέγια, έτσι τον σοφό γνώρισε, αναγνώρισε, κατανόησε, διείσδυσε - έτσι ακόμη, Τοντέγια, συνειδητοποίησε τον σοφό.

«Τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη»: «Μη κατέχοντα τίποτα»: η κατοχή της λαγνείας, η κατοχή του μίσους, η κατοχή της

αυταπάτης, η κατοχή της αλαζονείας, η κατοχή της λανθασμένης άποψης, η κατοχή της νοητικής μόλυνσης, η κατοχή της κακής συμπεριφοράς. Αυτός στον οποίο αυτές οι κατοχές έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης, αυτός ονομάζεται μη κατέχων τίποτα. «Ηδονές»: συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ...αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές... κ.λπ... αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. «Ύπαρξη»: υπάρχουν δύο υπάρξεις - το καρμικό γίγνεσθαι και η επαναγέννηση της σύλληψης... κ.λπ... αυτή είναι η επαναγέννηση της σύλληψης.

«Τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη»: το άτομο που δεν κατέχει τίποτα, μη προσκολλημένο στις ηδονές και στην ύπαρξη, μη κολλημένο, μη προσδεδεμένο, μη εμποδισμένο, έχοντας βγει, απαλλαγμένο, ελεύθερο, αποδεσμευμένο, διαμένοντας με έναν νου χωρίς φραγμούς - «τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη». Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτός είναι χωρίς ελπίδα και δεν ελπίζει, αυτός έχει σοφία και δεν σχηματίζει νοητικές εικόνες·
έτσι ακόμη, Τοντέγια, συνειδητοποίησε τον σοφό, τον μη κατέχοντα τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη».

Μαζί με το τέλος της στροφής... κ.λπ... «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Τοντέγια, ένατη.

10. Ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Κάππα

- 61.** Για αυτούς που στέκονται στη μέση της λίμνης, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Κάππα] όταν η πλημμύρα έχει προκύψει, ο μεγάλος κίνδυνος· για αυτούς που έχουν καταληφθεί από γήρας και θάνατο, το νησί εξήγησε, αγαπητέ· και σε μένα το νησί δίδαξε, ώστε αυτό να μην υπάρξει ξανά.

«Για αυτούς που στέκονται στη μέση της λίμνης»: λίμνη ονομάζεται η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων, ο ερχομός, το πήγαιμα, το πήγαιμα και ο ερχομός, ο χρόνος, ο προορισμός, η ύπαρξη επί υπάρξεως, ο θάνατος και η επαναγέννηση και η αναγέννηση και η διάλυση και η γέννηση και το γήρας και ο θάνατος. Η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής, ούτε το τέλος είναι εμφανές· ακριβώς στη μέση της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων τα όντα στέκονται, είναι εδραιωμένα, κολλημένα, προσεγγισμένα, αγκιστρωμένα, αφοσιωμένα.

Πώς η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής; Τόσες γεννήσεις ο κύκλος των επαναγεννήσεων περιστρέφεται, πέρα από αυτό δεν περιστρέφεται· έτσι δεν υπάρχει, έτσι επίσης η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής. Τόσες εκατοντάδες γεννήσεις ο κύκλος των επαναγεννήσεων περιστρέφεται, πέρα από αυτό δεν περιστρέφεται· έτσι δεν υπάρχει, έτσι επίσης η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής. Τόσες χιλιάδες γεννήσεις ο κύκλος των επαναγεννήσεων περιστρέφεται, πέρα από αυτό δεν περιστρέφεται· έτσι δεν υπάρχει, έτσι επίσης η αρχή της

πέρα από αυτό δεν περιστρέφεται· έτσι δεν υπάρχει, έτσι επίσης η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής. Τόσα δεκάκις εκατομμύρια κοσμικοί κύκλοι ο κύκλος των επαναγεννήσεων περιστρέφεται, πέρα από αυτό δεν περιστρέφεται· έτσι δεν υπάρχει, έτσι επίσης η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής. Τόσες εκατοντάδες δεκάκις εκατομμύρια κοσμικοί κύκλοι ο κύκλος των επαναγεννήσεων περιστρέφεται, πέρα από αυτό δεν περιστρέφεται· έτσι δεν υπάρχει, έτσι επίσης η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής. Τόσες χιλιάδες δεκάκις εκατομμύρια κοσμικοί κύκλοι ο κύκλος των επαναγεννήσεων περιστρέφεται, πέρα από αυτό δεν περιστρέφεται· έτσι δεν υπάρχει, έτσι επίσης η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής. Τόσες εκατοντάδες χιλιάδες δεκάκις εκατομμύρια κοσμικοί κύκλοι ο κύκλος των επαναγεννήσεων περιστρέφεται, πέρα από αυτό δεν περιστρέφεται· έτσι δεν υπάρχει, έτσι επίσης η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Χωρίς εντοπίσιμη αρχή, μοναχοί, είναι αυτή η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων· η αρχή δεν είναι εμφανής για τα όντα που έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας και τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, καθώς μεταναστεύουν και περιπλανώνται. Έτσι για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, μοναχοί, έχει βιωθεί πόνος, έχει βιωθεί έντονος πόνος, έχει βιωθεί καταστροφή, τα νεκροταφεία έχουν αυξηθεί. Τόσο πολύ, μοναχοί, αρκεί για να αποστραφεί κανείς όλες τις δραστηριότητες, αρκεί για να απαλλαγεί από το πάθος, αρκεί για να απελευθερωθεί». Έτσι επίσης η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής.

Πώς το τέλος της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανές; Τόσες γεννήσεις θα περιστρέφεται ο κύκλος των επαναγεννήσεων, πέρα από αυτό δεν θα περιστρέφεται· έτσι δεν υπάρχει· έτσι επίσης το τέλος της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανές. Τόσες εκατοντάδες γεννήσεις, τόσες χιλιάδες γεννήσεις, τόσες εκατοντάδες χιλιάδες γεννήσεις, τόσα δεκάκις εκατομμύρια γεννήσεις, τόσες εκατοντάδες δεκάκις εκατομμύρια γεννήσεις, τόσες χιλιάδες δεκάκις εκατομμύρια γεννήσεις, τόσες εκατοντάδες χιλιάδες δεκάκις εκατομμύρια γεννήσεις, τόσα χρόνια, τόσες εκατοντάδες χρόνια, τόσες χιλιάδες χρόνια, τόσες εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, τόσα δεκάκις εκατομμύρια χρόνια, τόσες εκατοντάδες δεκάκις εκατομμύρια χρόνια, τόσες χιλιάδες δεκάκις εκατομμύρια χρόνια, τόσες εκατοντάδες χιλιάδες δεκάκις εκατομμύρια χρόνια, τόσοι κοσμικοί κύκλοι, τόσες εκατοντάδες κοσμικοί κύκλοι, τόσες χιλιάδες κοσμικοί κύκλοι, τόσες εκατοντάδες χιλιάδες κοσμικοί κύκλοι, τόσα δεκάκις εκατομμύρια κοσμικοί κύκλοι, τόσες εκατοντάδες δεκάκις εκατομμύρια κοσμικοί κύκλοι, τόσες χιλιάδες δεκάκις εκατομμύρια κοσμικοί κύκλοι θα περιστρέφεται ο κύκλος των επαναγεννήσεων, πέρα από αυτό δεν θα περιστρέφεται· έτσι δεν υπάρχει· έτσι επίσης το τέλος της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανές. Έτσι επίσης η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής, το τέλος επίσης δεν είναι εμφανές· ακριβώς στη μέση της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων τα όντα στέκονται, είναι εδραιωμένα, κολλημένα, προσεγγισμένα, αγκιστρωμένα, αφοσιωμένα - για αυτούς που στέκονται στη μέση της λίμνης. Έτσι είπε ο σεβάσμιος Κάππα. «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... «Σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Κάππα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του

βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - έτσι είπε ο σεβάσμιος Κάππα.

«Όταν η πλημμύρα έχει προκύψει, ο μεγάλος κίνδυνος»: όταν η νοητική πλημμύρα της ηδονής, η νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, η νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, η νοητική πλημμύρα της άγνοιας έχει γεννηθεί, αναδυθεί, προκύψει, εμφανιστεί, φανερωθεί. «Ο μεγάλος κίνδυνος»: στον φόβο της γέννησης, στον φόβο του γήρατος, στον φόβο της ασθένειας, στον φόβο του θανάτου - όταν η πλημμύρα έχει προκύψει, ο μεγάλος κίνδυνος.

«Για αυτούς που έχουν καταληφθεί από γήρας και θάνατο»: για αυτούς που έχουν αγγιχθεί από το γήρας, που έχουν καταληφθεί, που έχουν συναντηθεί, που είναι προικισμένοι με αυτό. Για αυτούς που έχουν αγγιχθεί από τον θάνατο, που έχουν καταληφθεί, που έχουν συναντηθεί, που είναι προικισμένοι με αυτόν· για αυτούς που ακολουθούνται από τη γέννηση, που είναι διαποτισμένοι από το γήρας, που έχουν κυριευθεί από την ασθένεια, που έχουν χτυπηθεί από τον θάνατο, χωρίς στέγη, χωρίς σπηλιά, χωρίς καταφύγιο, χωρίς να έχουν γίνει καταφύγιο - για αυτούς που έχουν καταληφθεί από γήρας και θάνατο.

«Το νησί εξήγησε, αγαπητέ»: το νησί, τη στέγη, τη σπηλιά, το καταφύγιο, τον προορισμό, τον τελικό σκοπό πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε. «Αγαπητέ»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής, αυτό είναι το «αγαπητέ» - το νησί εξήγησε, αγαπητέ.

«Και σε μένα το νησί δίδαξε». «Εσύ»: απευθύνεται στον Ευλογημένο. «Το νησί δίδαξε»: το νησί, τη στέγη, τη σπηλιά, το καταφύγιο, τον προορισμό, τον τελικό σκοπό δίδαξε, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - και σε μένα το νησί δίδαξε.

«Ωστε αυτό να μην υπάρξει ξανά»: ώστε αυτή η δυστυχία ακριβώς εδώ να καταπαύσει, να κατευναστεί, να πάει στο τέλος της, να ανακληθεί, η δυστυχία της επαναγέννησης να μην προκύψει ξανά· στο ηδονικό στοιχείο ή στο υλικό στοιχείο ή στο στοιχείο της άυλης σφαίρας ή στην ηδονική ύπαρξη ή στη λεπτοφυή υλική ύπαρξη ή στην άυλη ύπαρξη ή στην ύπαρξη της αντίληψης ή στην ύπαρξη της μη-αντίληψης ή στην ύπαρξη της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης ή στην ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα ή στην ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συναθροίσματα ή στην ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συναθροίσματα ή ξανά στον προορισμό ή στην επαναγέννηση ή στη σύλληψη ή στην ύπαρξη ή στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων ή στον κύκλο των επαναγεννήσεων να μην γεννήσει, να μην παράγει, να μην προκαλέσει, να μην εμφανίσει. Ακριβώς εδώ να καταπαύσει, να κατευναστεί, να πάει στο τέλος της, να ανακληθεί - ώστε αυτό να μην υπάρξει ξανά. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Για αυτούς που στέκονται στη μέση της λίμνης, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Κάππα]

όταν η πλημμύρα έχει προκύψει, ο μεγάλος κίνδυνος·

για αυτούς που έχουν καταληφθεί από γήρας και θάνατο, το νησί εξήγησε, αγαπητέ·

και σε μένα το νησί δίδαξε, ώστε αυτό να μην υπάρξει ξανά».

62. «Για αυτούς που στέκονται στη μέση της λίμνης, [είπε ο Ευλογημένος στον

Κάππα]

όταν η πλημμύρα έχει προκύψει, ο μεγάλος κίνδυνος·
για αυτούς που έχουν καταληφθεί από γήρας και θάνατο, το νησί σου
διακηρύσσω, Κάππα.

«Για αυτούς που στέκονται στη μέση της λίμνης»: λίμνη ονομάζεται η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων, ο ερχομός, το πήγαιμα, το πήγαιμα και ο ερχομός, ο χρόνος, ο προορισμός, η ύπαρξη επί υπάρξεως, ο θάνατος και η επαναγέννηση και η αναγέννηση και η διάλυση και η γέννηση και το γήρας και ο θάνατος. Η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής, ούτε το τέλος είναι εμφανές. Ακριβώς στη μέση της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων τα όντα στέκονται, είναι εδραιωμένα, κολλημένα, προσεγγισμένα, αγκιστρωμένα, αφοσιωμένα.

Πώς η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής;... κ.λπ... έτσι η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής. Πώς το τέλος της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανές;... κ.λπ... έτσι το τέλος της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανές. Έτσι η αρχή της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν είναι εμφανής, ούτε το τέλος είναι εμφανές. Ακριβώς στη μέση της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων τα όντα στέκονται, είναι εδραιωμένα, κολλημένα, προσεγγισμένα, αγκιστρωμένα, αφοσιωμένα - για αυτούς που στέκονται στη μέση της λίμνης. «Είπε ο Ευλογημένος στον Κάππα». «Κάππα, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - είπε ο Ευλογημένος στον Κάππα.

«Όταν η πλημμύρα έχει προκύψει, ο μεγάλος κίνδυνος»: όταν η νοητική πλημμύρα της ηδονής, η νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, η νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, η νοητική πλημμύρα της άγνοιας έχει γεννηθεί, αναδυθεί, προκύψει, εμφανιστεί, φανερωθεί. «Ο μεγάλος κίνδυνος»: στον φόβο της γέννησης, στον φόβο του γήρατος, στον φόβο της ασθένειας, στον φόβο του θανάτου - όταν η πλημμύρα έχει προκύψει, ο μεγάλος κίνδυνος.

«Για αυτούς που έχουν καταληφθεί από γήρας και θάνατο»: για αυτούς που έχουν αγγιχθεί από το γήρας, που έχουν καταληφθεί, που έχουν συναντηθεί, που είναι προικισμένοι με αυτό· για αυτούς που έχουν αγγιχθεί από τον θάνατο, που έχουν καταληφθεί, που έχουν συναντηθεί, που είναι προικισμένοι με αυτόν· για αυτούς που ακολουθούνται από τη γέννηση, που είναι διαποτισμένοι από το γήρας, που έχουν κυριευθεί από την ασθένεια, που έχουν χτυπηθεί από τον θάνατο, χωρίς στέγη, χωρίς σπηλιά, χωρίς καταφύγιο, χωρίς να έχουν γίνει καταφύγιο - για αυτούς που έχουν καταληφθεί από γήρας και θάνατο.

«Το νησί σου διακηρύσσω, Κάππα»: το νησί, τη στέγη, τη σπηλιά, το καταφύγιο, τον προορισμό, τον τελικό σκοπό λέω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - το νησί σου διακηρύσσω, Κάππα. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Για αυτούς που στέκονται στη μέση της λίμνης, [είπε ο Ευλογημένος στον Κάππα]

όταν η πλημμύρα έχει προκύψει, ο μεγάλος κίνδυνος·
για αυτούς που έχουν καταληφθεί από γήρας και θάνατο, το νησί σου
διακηρύσσω, Κάππα».

- 63.** Τον μη κατέχοντα τίποτα, τον χωρίς προσκόλληση, αυτό το νησί χωρίς άλλο·
Νιμπάνα έτσι το αποκαλώ, την πλήρη εξάλειψη γήρατος και θανάτου.

«Τον μη κατέχοντα τίποτα, τον χωρίς προσκόλληση»: «Κατοχή» σημαίνει - η κατοχή της λαγνείας, η κατοχή του μίσους, η κατοχή της αυταπάτης, η κατοχή της αλαζονείας, η κατοχή της λανθασμένης άποψης, η κατοχή της νοητικής μόλυνσης, η κατοχή της κακής συμπεριφοράς· η εγκατάλειψη της κατοχής, ο κατευνασμός της κατοχής, η παραίτηση από την κατοχή, η κατάπαυση της κατοχής, το αθάνατο Νιμπάνα - «μη κατέχοντα τίποτα». «Χωρίς προσκόλληση»: «προσκόλληση» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φάυλη ρίζα. Η εγκατάλειψη της προσκόλλησης, ο κατευνασμός της προσκόλλησης, η παραίτηση από την προσκόλληση, η κατάπαυση της προσκόλλησης, το αθάνατο Νιμπάνα - «τον μη κατέχοντα τίποτα, τον χωρίς προσκόλληση».

«Αυτό το νησί χωρίς άλλο»: αυτό το νησί, η στέγη, η σπηλιά, το καταφύγιο, ο προορισμός, ο τελικός σκοπός. «Χωρίς άλλο»: πέρα από αυτό δεν υπάρχει άλλο νησί. Τότε βέβαια αυτό το νησί είναι το κορυφαίο και το άριστο και το διακεκριμένο και το πρώτο και το ανώτατο και το έξοχο - «αυτό το νησί χωρίς άλλο».

«Νιμπάνα έτσι το αποκαλώ»: «βάνα» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φάυλη ρίζα. Η εγκατάλειψη της επιθυμίας, ο κατευνασμός της επιθυμίας, η παραίτηση από την επιθυμία, η κατάπαυση της επιθυμίας, το αθάνατο Νιμπάνα. «Έτσι»: σύνδεση λέξεων, συνένωση λέξεων, εκπλήρωση λέξεων, συνδυασμός γραμμάτων, ομαλότητα φράσεων, διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «έτσι». «Αποκαλώ» σημαίνει λέω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - «Νιμπάνα έτσι το αποκαλώ».

«Την πλήρη εξάλειψη γήρατος και θανάτου»: η εγκατάλειψη του γήρατος και του θανάτου, ο κατευνασμός, η παραίτηση, η κατάπαυση, το αθάνατο Νιμπάνα - «την πλήρη εξάλειψη γήρατος και θανάτου». Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Τον μη κατέχοντα τίποτα, τον χωρίς προσκόλληση, αυτό το νησί χωρίς άλλο·
Νιμπάνα έτσι το αποκαλώ, την πλήρη εξάλειψη γήρατος και θανάτου».

- 64.** Γνωρίζοντας αυτό, αυτοί με επίγνωση, κατασβεσμένοι στην παρούσα ζωή·
αυτοί δεν ακολουθούν την εξουσία του Μάρα, αυτοί δεν είναι οπαδοί του Μάρα.

«Γνωρίζοντας αυτό, αυτοί με επίγνωση»: «Αυτό»: το αθάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. «Γνωρίζοντας» σημαίνει αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές· «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε

σαφές. «Αυτοί»: οι Άξιοι που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Με επίγνωση»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμονες - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμονες... κ.λπ... αυτοί ονομάζονται μνήμονες - γνωρίζοντας αυτό, αυτοί με επίγνωση.

«Κατασβεσμένοι στην παρούσα ζωή»: «Στην παρούσα ζωή» σημαίνει έχοντας δει τα φαινόμενα, έχοντας γνωρίσει τα φαινόμενα, έχοντας ζυγίσει τα φαινόμενα, έχοντας εξετάσει τα φαινόμενα, έχοντας κάνει διαυγή τα φαινόμενα, έχοντας διαλευκάνει τα φαινόμενα. «Κατασβεσμένοι»: λόγω της κατάσβεσης του πάθους είναι κατασβεσμένοι, του μίσους... κ.λπ... όλων των φαύλων νοητικών διαμορφώσεων με τη γαλήνη, με την κατάπαυση, με τον κατευνασμό, με το κάψιμο, με την κατάσβεση, με την καταπράυνση είναι γαλήνιοι, ήρεμοι, κατευνασμένοι, κατασβεσμένοι, καταπραυμένοι - κατασβεσμένοι στην παρούσα ζωή.

«Αυτοί δεν ακολουθούν την εξουσία του Μάρα»: «Μάρα»: αυτός που είναι ο Μάρα, ο Κάνχα, ο επικρατών, ο τερματιστής, ο Ναμούτσι, ο φίλος των απρόσεκτων. «Αυτοί δεν ακολουθούν την εξουσία του Μάρα»: αυτοί δεν υπόκεινται στην εξουσία του Μάρα, ούτε ο Μάρα ασκεί εξουσία σε αυτούς. Αυτοί τον Μάρα και την παράταξη του Μάρα και την παγίδα του Μάρα και το αγκίστρι του Μάρα και το δόλωμα του Μάρα και το πεδίο του Μάρα και την κατοικία του Μάρα και τον τόπο που συχνάζει ο Μάρα και τον δεσμό του Μάρα αφού υπερέβησαν, αφού νίκησαν, αφού κατέκλυσαν, αφού εξάντλησαν, αφού συνέτριψαν, βαδίζουν, διαμένουν, κινούνται, συμπεριφέρονται, προστατεύουν, συντηρούνται, διατηρούνται - αυτοί δεν ακολουθούν την εξουσία του Μάρα.

«Αυτοί δεν είναι οπαδοί του Μάρα»: αυτοί δεν είναι ακόλουθοι, οπαδοί, υπηρέτες του Μάρα· αυτοί είναι ακόλουθοι, οπαδοί, υπηρέτες του Βούδα, του Ευλογημένου - αυτοί δεν είναι οπαδοί του Μάρα. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Γνωρίζοντας αυτό, αυτοί με επίγνωση, κατασβεσμένοι στην παρούσα ζωή· αυτοί δεν ακολουθούν την εξουσία του Μάρα, αυτοί δεν είναι οπαδοί του Μάρα.»

Μαζί με το τέλος της στροφής... κ.λπ... «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Κάππα, δέκατη.

11. Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Τζατουκαννί

- 65.** «Έχοντας ακούσει για τον ήρωα που δεν ποθεί τις ηδονές, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Τζατουκάννι]
αυτόν που έχει διασχίσει την πλημμύρα, ήρθα να ρωτήσω αυτόν που δεν έχει πόθο·
πες μου την κατάσταση της ειρήνης, εσύ με τα εκ γενετής μάτια, σύμφωνα με την αλήθεια, Ευλογημένε, πες μου αυτό.

«Έχοντας ακούσει για τον ήρωα που δεν ποθεί τις ηδονές»: αφού άκουσα, αφού άκουσα, αφού έμαθα, αφού διατήρησα, αφού παρατήρησα. «Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος... κ.λπ... ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος» - «έχοντας ακούσει εγώ». «Ήρωα»: ήρωας είναι ο Ευλογημένος. «Ενεργητικός» σημαίνει ήρωας,

«ικανός» σημαίνει ήρωας, «έμπειρος» σημαίνει ήρωας, «επαρκής» σημαίνει ήρωας, «γενναίος» σημαίνει ήρωας, θαρραλέος, άφοβος, ατρόμητος, χωρίς φόβο, που δεν τρέπεται σε φυγή, έχοντας εγκαταλείψει τον φόβο και τον τρόμο, χωρίς ανατριχίλα σημαίνει ήρωας.

«Απέχοντας εδώ από όλα τα κακά, έχοντας ξεπεράσει τη δυστυχία της κόλασης, αυτός είναι ενεργητικός·
αυτός ο ενεργητικός, με επίμονη προσπάθεια, ήρωας, ακλόνητος, ονομάζεται λόγω αυτής της κατάστασης.»

«Έχοντας ακούσει εγώ, ήρωα». «Που δεν ποθεί τις ηδονές»: «Ηδονές»: συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ... αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές... κ.λπ... αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. Του Βούδα, του Ευλογημένου, οι αντικειμενικές ηδονές έχουν πλήρως κατανοηθεί, οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης έχουν εγκαταλειφθεί. Επειδή οι αντικειμενικές ηδονές έχουν πλήρως κατανοηθεί, επειδή οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης έχουν εγκαταλειφθεί, ο Ευλογημένος δεν ποθεί τις ηδονές, δεν επιθυμεί τις ηδονές, δεν λαχταρά τις ηδονές, δεν προσεύχεται για τις ηδονές. Αυτοί που ποθούν τις ηδονές, επιθυμούν τις ηδονές, λαχταρούν τις ηδονές, προσεύχονται για τις ηδονές, αυτοί είναι που επιθυμούν τις ηδονές, που είναι χρωματισμένοι από το πάθος, που έχουν την αντίληψη του πάθους. Ο Ευλογημένος δεν ποθεί τις ηδονές, δεν επιθυμεί τις ηδονές, δεν λαχταρά τις ηδονές, δεν προσεύχεται για τις ηδονές. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς πόθο, χωρίς επιθυμία, με απορριφθείσα ηδονή, με εμεσμένη ηδονή, με απελευθερωμένη ηδονή, με εγκαταλειμμένη ηδονή, με αποκηρυγμένη ηδονή, χωρίς πάθος, με εξαφανισμένο πάθος, με απορριφθέν πάθος, με εμεσμένο πάθος, με απελευθερωμένο πάθος, με εγκαταλειμμένο πάθος, με αποκηρυγμένο πάθος, χωρίς πόθο, κατασβεσμένος, ψυχρός, βιώνοντας ευτυχία, διαμένει με τον εαυτό του σε υψηλή κατάσταση - «έχοντας ακούσει εγώ, ήρωα, για αυτόν που δεν ποθεί τις ηδονές».

«Έτσι είπε ο σεβάσμιος Τζατουκάννι»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «έτσι». «Σεβάσμιος»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη ευσέβειας και υπακοής, αυτό είναι το «σεβάσμιος». «Τζατουκάννι»: αυτό είναι το σόι εκείνου του βραχμάνου, όρος, ονομασία, προσδιορισμός, συμβατική έκφραση - «έτσι είπε ο σεβάσμιος Τζατουκάννι».

«Αυτόν που έχει διασχίσει την πλημμύρα, ήρθα να ρωτήσω αυτόν που δεν έχει πόθο»: «Αυτόν που έχει διασχίσει την πλημμύρα»: αυτόν που έχει διασχίσει την πλημμύρα, που έχει περάσει τη νοητική πλημμύρα, που την έχει υπερβεί - αυτόν που έχει διασχίσει την πλημμύρα. «Να ρωτήσω» σημαίνει να ρωτήσω, να ζητήσω, να παρακαλέσω, να κατευνάσω. «Ήρθα να ρωτήσω αυτόν που δεν έχει πόθο»: ήρθα να ρωτήσω αυτόν που δεν έχει πόθο, που έχει αποβάλει τον πόθο, που έχει απορρίψει τον πόθο, που έχει απελευθερωθεί από τον πόθο, που έχει εγκαταλείψει τον πόθο, που έχει παραιτηθεί από τον πόθο, που είναι χωρίς πάθος, που έχει απαλλαγεί από το πάθος, που έχει αποβάλει το πάθος, που έχει απορρίψει το πάθος, που έχει απελευθερωθεί από το πάθος, που έχει εγκαταλείψει το πάθος, που έχει παραιτηθεί από το πάθος· ήρθαμε, φτάσαμε, προσεγγίσαμε, αφιχθήκαμε, συναντηθήκαμε μαζί σου - αυτόν που έχει διασχίσει την πλημμύρα, ήρθα να ρωτήσω αυτόν που δεν έχει πόθο.

«Πες μου την κατάσταση της ειρήνης, εσύ με τα εκ γενετής μάτια»: «Ειρήνη»: με έναν τρόπο η ειρήνη και η κατάσταση της ειρήνης είναι ακριβώς εκείνο το αθάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Αυτή είναι η γαλήνια κατάσταση, αυτή είναι η εξάισια κατάσταση, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα». Και με άλλον τρόπο, όσα φαινόμενα οδηγούν στην επίτευξη της ειρήνης, στο άγγιγμα της ειρήνης, στην πραγμάτωση της ειρήνης, δηλαδή - οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, οι πέντε πνευματικές ικανότητες, οι πέντε δυνάμεις, οι επτά παράγοντες της φώτισης, η ευγενής οκταμελής οδός - αυτά ονομάζονται καταστάσεις της ειρήνης. Την κατάσταση της ειρήνης, την κατάσταση της στέγης, την κατάσταση του βραχώδους κελιού, την κατάσταση του καταφυγίου, την κατάσταση της αφοβίας, την κατάσταση του άφθαρτου, την κατάσταση του αθάνατου, την κατάσταση του Νιμπάνα πες, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε. «Εσύ με τα εκ γενετής μάτια»: μάτι ονομάζεται η γνώση της παντογνωσίας. Το μάτι του Βούδα, του Ευλογημένου και η ιδιότητα του νικητή εγέρθηκαν στη ρίζα του δέντρου της φώτισης ταυτόχρονα, ούτε πριν ούτε μετά, σε μία στιγμή· γι' αυτό ο Βούδας είναι αυτός με τα εκ γενετής μάτια - πες μου την κατάσταση της ειρήνης, εσύ με τα εκ γενετής μάτια.

«Σύμφωνα με την αλήθεια, Ευλογημένε, πες μου αυτό»: σύμφωνα με την αλήθεια ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα... κ.λπ... η παύση, το Νιμπάνα. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος». «Πες μου αυτό» σημαίνει πες, φανέρωσε... κ.λπ... φανέρωσε - σύμφωνα με την αλήθεια, Ευλογημένε, πες μου αυτό. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Έχοντας ακούσει για τον ήρωα που δεν ποθεί τις ηδονές, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Τζατουκάννι]
αυτόν που έχει διασχίσει την πλημμύρα, ήρθα να ρωτήσω αυτόν που δεν έχει πόθο·
πες μου την κατάσταση της ειρήνης, εσύ με τα εκ γενετής μάτια, σύμφωνα με την αλήθεια, Ευλογημένε, πες μου αυτό».

66. «Διότι ο Ευλογημένος υπερβαίνοντας τις ηδονές κινείται, όπως ο ήλιος τη γη με θερμότητα, γεμάτος θερμότητα·
σε μένα που έχω περιορισμένη σοφία, εσύ ευρείας σοφίας, πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω·
την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ».

«Διότι ο Ευλογημένος υπερβαίνοντας τις ηδονές κινείται»: «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος». «Ηδονές»: συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ... αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές... κ.λπ... αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. Ο Ευλογημένος έχοντας κατανοήσει πλήρως τις αντικειμενικές ηδονές, έχοντας

εγκαταλείπει τις ηδονές της νοητικής μόλυνσης, αφού τις υπερέβη, αφού τις νίκησε, αφού τις κατέκλυσε, αφού τις εξάντλησε, περιφέρεται, διαμένει, κινείται, υφίσταται, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται - διότι ο Ευλογημένος υπερβαίνοντας τις ηδονές κινείται.

«Όπως ο ήλιος τη γη με θερμότητα, γεμάτος θερμότητα»: «άντιτσα» ονομάζεται ο ήλιος. «Γη» ονομάζεται ο κόσμος. Όπως ο ήλιος, γεμάτος θερμότητα, προικισμένος με θερμότητα, αφού υπερέβη τη γη, αφού τη νίκησε, αφού την κατέκλυσε, αφού την εξάντλησε, αφού τη θέρμανε, αφού διέλυσε όλο το σκοτάδι που βρίσκεται στον χώρο, αφού διασκόρπισε το σκοτάδι, αφού έδειξε το φως, πηγαίνει στον χώρο, στο μεσουράνημα, στον ουράνιο δρόμο, ακριβώς έτσι ο Ευλογημένος, γεμάτος θερμότητα γνώσης, προικισμένος με θερμότητα γνώσης, όλη την προέλευση της νοητικής διαμόρφωσης... κ.λπ... αφού διασκόρπισε το σκοτάδι της νοητικής μόλυνσης, το σκοτάδι της άγνοιας, αφού έδειξε το φως της γνώσης, έχοντας κατανοήσει πλήρως τις αντικειμενικές ηδονές, έχοντας εγκαταλείψει τις ηδονές της νοητικής μόλυνσης, αφού τις υπερέβη, αφού τις νίκησε, αφού τις κατέκλυσε, αφού τις εξάντλησε, αφού τις συνέτριψε, περιφέρεται, διαμένει, κινείται, υφίσταται, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται - όπως ο ήλιος τη γη με θερμότητα, γεμάτος θερμότητα.

«Σε μένα που έχω περιορισμένη σοφία, εσύ ευρείας σοφίας»: εγώ είμαι περιορισμένης σοφίας, κατώτερης σοφίας, ευτελούς σοφίας, ασήμαντης σοφίας. Εσύ όμως είσαι μεγάλης σοφίας, ποικίλης σοφίας, χαρούμενης σοφίας, ταχείας σοφίας, οξείας σοφίας, διεισδυτικής σοφίας. «Ευρεία» ονομάζεται η γη. Ο Ευλογημένος είναι προικισμένος με εκείνη τη σοφία παρόμοια με τη γη, εκτεταμένη, ευρεία - σε μένα που έχω περιορισμένη σοφία, εσύ ευρείας σοφίας.

«Πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω»: «Διδασκαλία» σημαίνει την άγια ζωή που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, ολοκληρωμένη και αγνή, τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης... κ.λπ... και το Νιμπάνα και την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε. «Που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω»: που εγώ θα μπορούσα να γνωρίσω, να κατανοήσω, να συνειδητοποιήσω, να κατανοήσω πλήρως, να διεισδύσω, να επιτύχω, να αγγίξω, να πραγματοποιήσω - πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω.

«Την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ»: ακριβώς εδώ η εγκατάλειψη της γέννησης, του γήρατος και του θανάτου, ο κατευνασμός, η παραίτηση, η κατάπαυση, το αθάνατο Νιμπάνα - την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Διότι ο Ευλογημένος υπερβαίνοντας τις ηδονές κινείται, όπως ο ήλιος τη γη με θερμότητα, γεμάτος θερμότητα·
σε μένα που έχω περιορισμένη σοφία, εσύ ευρείας σοφίας, πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω·
την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ».

- 67.** Απομακρύνοντας την απληστία για τις ηδονές, [Τζατουκάννι, είπε ο Ευλογημένος]

βλέποντας την ασφάλεια στην απάρνηση·

είτε κρατημένο είτε απορριφθέν, ας μην υπάρχει σε σένα καμία κατοχή.

«Απομακρύνοντας την απληστία για τις ηδονές»: «Ηδονές»: συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ... αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές... κ.λπ... αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. «Απληστία»: «απληστία» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. «Απομακρύνοντας την απληστία για τις ηδονές»: την απληστία για τις ηδονές απομακρύνοντας, αποβάλλοντας, εγκαταλείποντας, απομακρύνοντας, τερματίζοντας, οδηγώντας στην εξαφάνιση - απομακρύνοντας την απληστία για τις ηδονές. «Τζατουκάννι, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το σόι του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - Τζατουκάννι, είπε ο Ευλογημένος.

«Βλέποντας την ασφάλεια στην απάρνηση»: «Απάρνηση» σημαίνει την ορθή πρακτική, την αρμονική πρακτική, τη μη αντιτιθέμενη πρακτική, την κατάλληλη πρακτική, την πρακτική σύμφωνη με τη Διδασκαλία, την εκπλήρωση στην ηθική, το φρουρείν τις θύρες στις ικανότητες, τη μετριοπάθεια στο φαγητό, την επιδίωξη της εγρήγορσης, τη μνήμη και την ενσυνειδητότητα, τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις πέντε πνευματικές ικανότητες, τις πέντε δυνάμεις, τους επτά παράγοντες της φώτισης, την ευγενή οκταμελή οδό, και το Νιμπάνα και την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα, ως ασφάλεια, ως στέγη, ως σπήλαιο, ως καταφύγιο, ως αυτό που έγινε καταφύγιο, ως απουσία φόβου, ως άφθαρτο, ως αθάνατο, ως Νιμπάνα, βλέποντας, αφού είδε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές - βλέποντας την ασφάλεια στην απάρνηση.

«Είτε κρατημένο είτε απορριφθέν»: «Κρατημένο» σημαίνει αυτό που έχει πιαστεί, προσκολληθεί, εμμένει, αγκιστρωθεί, αφοσιωθεί με τη δύναμη της επιθυμίας και με τη δύναμη της λανθασμένης άποψης. «Είτε απορριφθέν» σημαίνει είτε απορριφθέν, πρέπει να αφεθεί, πρέπει να εγκαταλειφθεί, πρέπει να απομακρυνθεί, πρέπει να τερματιστεί, πρέπει να οδηγηθεί στην εξαφάνιση - είτε κρατημένο είτε απορριφθέν.

«Ας μην υπάρχει σε σένα καμία κατοχή»: η κατοχή της λαγνείας, η κατοχή του μίσους, η κατοχή της αυταπάτης, η κατοχή της αλαζονείας, η κατοχή της λανθασμένης άποψης, η κατοχή της νοητικής μόλυνσης, η κατοχή της κακής συμπεριφοράς. Αυτή η κατοχή ας μην υπάρξει για σένα, ας μην εμφανιστεί, ας μην βρεθεί· εγκατάλειψέ την, απομάκρυνέ την, τερμάτισέ την, οδήγησέ την στην εξαφάνιση - ας μην υπάρχει σε σένα καμία κατοχή. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Απομακρύνοντας την απληστία για τις ηδονές, [Τζατουκάννι, είπε ο Ευλογημένος]

βλέποντας την ασφάλεια στην απάρνηση·

είτε κρατημένο είτε απορριφθέν, ας μην υπάρχει σε σένα καμία κατοχή».

- 68.** «Ό,τι υπήρχε πριν, αυτό ξέρανέ το, στο μέλλον ας μην υπάρχει καμία κατοχή για σένα·
αν στο παρόν δεν πιάσεις τίποτα, θα βαδίζεις γαλήνιος.

«Ό,τι υπήρχε πριν, αυτό ξέρανέ το»: σχετικά με τις παρελθούσες δραστηριότητες, όποιες νοητικές μολύνσεις θα εγείρονταν, εκείνες τις νοητικές μολύνσεις ξέρανέ τις, αποξέρανέ τις, στέγνωσέ τις, αποστέγνωσέ τις, κάνε τις χωρίς σπόρο, εγκατάλειψέ τις, απομάκρυνέ τις, τερμάτισέ τις, οδήγησέ τις στην εξαφάνιση - έτσι επίσης «ό,τι υπήρχε πριν, αυτό ξέρανέ το». Ή όποιες παρελθούσες νοητικές διαμορφώσεις πράξεων με ανώριμο επακόλουθο, εκείνες τις νοητικές διαμορφώσεις πράξεων ξέρανέ τις, αποξέρανέ τις, στέγνωσέ τις, αποστέγνωσέ τις, κάνε τις χωρίς σπόρο, εγκατάλειψέ τις, απομάκρυνέ τις, τερμάτισέ τις, οδήγησέ τις στην εξαφάνιση - έτσι επίσης «ό,τι υπήρχε πριν, αυτό ξέρανέ το».

«Στο μέλλον ας μην υπάρχει καμία κατοχή για σένα»: «μετά» ονομάζεται σχετικά με τις μέλλουσες δραστηριότητες η κατοχή της λαγνείας, η κατοχή του μίσους, η κατοχή της αυταπάτης, η κατοχή της αλαζονείας, η κατοχή της λανθασμένης άποψης, η κατοχή της νοητικής μόλυνσης, η κατοχή της κακής συμπεριφοράς. Αυτή η κατοχή ας μην υπάρξει για σένα, ας μην υπήρξε, μην τη γεννήσεις, μην την παράγεις, μην την εμφανίσεις· εγκατάλειψέ την, απομάκρυνέ την, τερμάτισέ την, οδήγησέ την στην εξαφάνιση - «στο μέλλον ας μην υπάρχει καμία κατοχή για σένα».

«Αν στο παρόν δεν πιάσεις τίποτα»: «στο παρόν» ονομάζεται η παρούσα ύλη, το αίσθημα, η αντίληψη, οι δραστηριότητες, η συνείδηση. Σχετικά με τις παρούσες δραστηριότητες, με τη δύναμη της επιθυμίας, με τη δύναμη της λανθασμένης άποψης, δεν θα πιάσεις, δεν θα επιθυμήσεις, δεν θα προσκολληθείς, δεν θα χαρείς, δεν θα απολαύσεις, δεν θα αγκιστρωθείς. Την απόλαυση, την αποδοχή, την αγκίστρωση, το πιάσιμο, την προσκόλληση, την εμμονή θα εγκαταλείψεις, θα απομακρύνεις, θα τερματίσεις, θα οδηγήσεις στην εξαφάνιση - «αν στο παρόν δεν πιάσεις τίποτα».

«Θα βαδίζεις γαλήνιος»: λόγω του κατευνασμού της λαγνείας θα βαδίζεις γαλήνιος, του μίσους... κ.λπ... όλων των φαύλων νοητικών διαμορφώσεων με τη γαλήνη, με την κατάπαυση, με τον κατευνασμό, με την ησυχία, με το κάψιμο, με την κατάσβεση, με την εξαφάνιση, με την καταπράυνση, γαλήνιος, ήρεμος, κατευνασμένος, κατασβεσμένος, καταπραϋνμένος θα βαδίζεις, θα διαμένεις, θα κινείσαι, θα συμπεριφέρεσαι, θα διατηρείσαι, θα συντηρείσαι, θα ζεις - «θα βαδίζεις γαλήνιος». Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Ό,τι υπήρχε πριν, αυτό ξέρανέ το, στο μέλλον ας μην υπάρχει καμία κατοχή για σένα·

αν στο παρόν δεν πιάσεις τίποτα, θα βαδίζεις γαλήνιος».

- 69.** Αυτού που έχει εγκαταλείψει την απληστία στη νοητικότητα και υλικότητα, εξολοκλήρου, βραχμάνε·
δεν υπάρχουν σε αυτόν νοητικές διαφθορές, με τις οποίες θα ερχόταν υπό την εξουσία του θανάτου.

«Αυτού που έχει εγκαταλείψει την απληστία στη νοητικότητα και υλικότητα, εξολοκλήρου, βραχμάνε». «Εξολοκλήρου»: πλήρως, με κάθε τρόπο, εξολοκλήρου, χωρίς υπόλοιπο· αυτή είναι μια έκφραση που σημαίνει ολοκληρωτικά, «εξολοκλήρου». «Νοητικότητα» σημαίνει τα τέσσερα άυλα συναθροίσματα. «Υλικότητα» σημαίνει τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία και η παράγωγή υλικότητα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων. «Απληστία» σημαίνει

επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. «Αυτού που έχει εγκαταλείψει την απληστία στη νοητικότητα και υλικότητα, εξολοκλήρου, βραχμάνε» σημαίνει αυτού που έχει εγκαταλείψει την απληστία, που έχει απαλλαγεί από την απληστία, που έχει αποβάλει την απληστία, που έχει εμέσει την απληστία, που έχει απελευθερωθεί από την απληστία, που έχει εγκαταλείψει την απληστία, που έχει παραιτηθεί από την απληστία, που είναι χωρίς πάθος, που έχει απαλλαγεί από το πάθος, που έχει αποβάλει το πάθος, που έχει εμέσει το πάθος, που έχει απελευθερωθεί από το πάθος, που έχει εγκαταλείψει το πάθος, που έχει παραιτηθεί από το πάθος, εξολοκλήρου στη νοητικότητα και υλικότητα - αυτού που έχει εγκαταλείψει την απληστία στη νοητικότητα και υλικότητα, εξολοκλήρου, βραχμάνε.

«Δεν υπάρχουν σε αυτόν νοητικές διαφθορές». «Νοητικές διαφθορές»: τέσσερις είναι οι νοητικές διαφθορές - νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, νοητική διαφθορά της άγνοιας. «Αυτού»: του Άξιου, αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. «Δεν υπάρχουν»: αυτές οι νοητικές διαφθορές σε αυτόν δεν υπάρχουν, δεν είναι, δεν υφίστανται, δεν βρίσκονται, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραϋνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης - δεν υπάρχουν σε αυτόν νοητικές διαφθορές.

«Με τις οποίες θα ερχόταν υπό την εξουσία του θανάτου» σημαίνει με τις οποίες νοητικές διαφθορές θα ερχόταν υπό την εξουσία του θανάτου, ή θα ερχόταν υπό την εξουσία του θανάτου, ή θα ερχόταν υπό την εξουσία της παράταξης του Μάρα· αυτές οι νοητικές διαφθορές σε αυτόν δεν υπάρχουν, δεν είναι, δεν υφίστανται, δεν βρίσκονται, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραϋνθεί, είναι ανίκανες να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης - με τις οποίες θα ερχόταν υπό την εξουσία του θανάτου. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Αυτού που έχει εγκαταλείψει την απληστία στη νοητικότητα και υλικότητα, εξολοκλήρου, βραχμάνε·
δεν υπάρχουν σε αυτόν νοητικές διαφθορές, με τις οποίες θα ερχόταν υπό την εξουσία του θανάτου».

Μαζί με το τέλος της στροφής... κ.λπ... «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νεαρού Τζατουκαννί, ενδέκατη.

12. Η ανάλυση των ερωτήσεων του νέου Μπαντράβουντχα

- 70.** Αυτόν που έχει εγκαταλείψει την κατοικία, που έχει κόψει την επιθυμία, χωρίς λαχτάρα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Μπαντράβουντα]
αυτόν που έχει εγκαταλείψει την απόλαυση, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, τον απελευθερωμένο·
αυτόν που έχει εγκαταλείψει τον κοσμικό κύκλο, τον σοφό, ικετεύω· αφού ακούσουν τον λόγο του ελέφαντα, θα φύγουν από εδώ.

«Αυτόν που έχει εγκαταλείψει την κατοικία, που έχει κόψει την επιθυμία, χωρίς λαχτάρα»: «Αυτόν που έχει εγκαταλείψει την κατοικία»: στο υλικό στοιχείο, όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, όποιες εμπλοκές και

προσκολλήσεις, εδραιώσεις, εμμονές και υπολανθάνουσες τάσεις του νου, αυτά έχουν εγκαταλειφθεί από τον Βούδα, τον Ευλογημένο, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας έχει εγκαταλείψει την κατοικία. Στο στοιχείο του αισθήματος... κ.λπ... από το στοιχείο της αντίληψης... από το στοιχείο των δραστηριοτήτων... στο στοιχείο της συνείδησης, όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, όποιες εμπλοκές και προσκολλήσεις, εδραιώσεις, εμμονές και υπολανθάνουσες τάσεις του νου, αυτά έχουν εγκαταλειφθεί από τον Βούδα, τον Ευλογημένο, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας έχει εγκαταλείψει την κατοικία.

«Που έχει κόψει την επιθυμία»: «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. Αυτή η επιθυμία του Βούδα, του Ευλογημένου έχει κοπεί, έχει κοπεί εντελώς, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης. Γι' αυτό ο Βούδας έχει κόψει την επιθυμία. «Χωρίς λαχτάρα»: λαχτάρα σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. Αυτή η λαχτάρα, η επιθυμία του Βούδα, του Ευλογημένου έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς λαχτάρα. Επειδή η λαχτάρα έχει εγκαταλειφθεί, ο Ευλογημένος είναι χωρίς λαχτάρα· και στο κέρδος δεν κινείται, και στην απώλεια δεν κινείται, και στη φήμη δεν κινείται, και στην αδοξία δεν κινείται, και στον έπαινο δεν κινείται, και στην κατηγορία δεν κινείται, και στην ευτυχία δεν κινείται, και στη δυστυχία δεν κινείται, δεν ταλαντεύεται, δεν τρέμει, δεν κλονίζεται, δεν συγκλονίζεται. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς λαχτάρα -αυτόν που έχει εγκαταλείψει την κατοικία, που έχει κόψει την επιθυμία, χωρίς λαχτάρα. «Έτσι είπε ο σεβάσμιος Μπαντράβουντα»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... «σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Μπαντράβουντα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - έτσι είπε ο σεβάσμιος Μπαντράβουντα.

«Αυτόν που έχει εγκαταλείψει την απόλαυση, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, τον απελευθερωμένο»: «απόλαυση» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. Αυτή η απόλαυση, αυτή η επιθυμία του Βούδα, του Ευλογημένου έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας έχει εγκαταλείψει την απόλαυση. «Ο διαβάτης των νοητικών πλημμυρών»: ο Ευλογημένος έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ηδονής, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας, έχει διαβεί όλο το μονοπάτι της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, έχει περάσει, έχει διασχίσει, έχει υπερβεί, έχει πλήρως υπερβεί, έχει ξεπεράσει. Αυτός έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει ασκήσει την καλή συμπεριφορά... κ.λπ... η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση - αυτόν που έχει εγκαταλείψει την απόλαυση, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών. «Απελευθερωμένος»: του Ευλογημένου η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη από τη λαγνεία, η συνείδηση από το μίσος... η συνείδηση από την αυταπάτη... κ.λπ... από όλες τις φαύλες νοητικές διαμορφώσεις

η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη - αυτόν που έχει εγκαταλείψει την απόλαυση, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, τον απελευθερωμένο.

«Αυτόν που έχει εγκαταλείψει τον κοσμικό κύκλο, τον σοφό, ικετεύω».

«Χαρακτηρισμός»: υπάρχουν δύο χαρακτηρισμοί - ο χαρακτηρισμός της επιθυμίας και ο χαρακτηρισμός της λανθασμένης άποψης... κ.λπ... αυτός είναι ο χαρακτηρισμός της επιθυμίας... κ.λπ... αυτός είναι ο χαρακτηρισμός της λανθασμένης άποψης. Του Βούδα, του Ευλογημένου ο κοσμικός κύκλος της επιθυμίας έχει εγκαταλειφθεί, ο κοσμικός κύκλος της λανθασμένης άποψης έχει απορριφθεί. Επειδή ο κοσμικός κύκλος της επιθυμίας έχει εγκαταλειφθεί, επειδή ο κοσμικός κύκλος της λανθασμένης άποψης έχει απορριφθεί, γι' αυτό ο Βούδας έχει εγκαταλείψει τον κοσμικό κύκλο. «ΙΚετεύω» σημαίνει ζητώ, ικετεύω, παρακαλώ, συναινώ, ποθώ, λαχταρώ, επικαλούμαι, επικαλούμαι επίμονα. «Σοφός» ονομάζεται η σοφία. Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη. Ο Ευλογημένος με αυτή τη νοημοσύνη, τη σοφία είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό ο Βούδας είναι σοφός - αυτόν που έχει εγκαταλείψει τον κοσμικό κύκλο, τον σοφό, ικετεύω.

«Αφού ακούσουν τον λόγο του ελέφαντα, θα φύγουν από εδώ». «Του ελέφαντα»: ελέφαντας. Ο Ευλογημένος δεν διαπράττει αδίκημα, γι' αυτό είναι ελέφαντας· δεν πηγαίνει, γι' αυτό είναι ελέφαντας· δεν έρχεται, γι' αυτό είναι ελέφαντας... κ.λπ... έτσι ο Ευλογημένος δεν πηγαίνει, γι' αυτό είναι ελέφαντας. «Αφού ακούσουν τον λόγο του ελέφαντα, θα φύγουν από εδώ»: τον λόγο σου, την έκφραση, τη διδασκαλία, την παραίνεση, την καθοδήγηση, αφού ακούσουν, αφού ακούσουν, αφού μάθουν, αφού διατηρήσουν, αφού παρατηρήσουν, από εδώ θα φύγουν, θα αναχωρήσουν, θα απομακρυνθούν, θα πάνε προς όλες τις κατευθύνσεις - αφού ακούσουν τον λόγο του ελέφαντα, θα φύγουν από εδώ. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αυτόν που έχει εγκαταλείψει την κατοικία, που έχει κόψει την επιθυμία, χωρίς λαχτάρα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Μπαντράβουντα] αυτόν που έχει εγκαταλείψει την απόλαυση, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, τον απελευθερωμένο· αυτόν που έχει εγκαταλείψει τον κοσμικό κύκλο, τον σοφό, ικετεύω· αφού ακούσουν τον λόγο του ελέφαντα, θα φύγουν από εδώ».

- 71.** Διάφοροι άνθρωποι από τις επαρχίες συγκεντρωμένοι, προσδοκώντας τα λόγια σου, ήρωα· σε αυτούς εσύ καλώς εξήγησέ το, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα.

«Διάφοροι άνθρωποι από τις επαρχίες συγκεντρωμένοι»: «Διάφοροι άνθρωποι»: οι πολεμιστές και οι βραχμάνοι και οι έμποροι και οι εργάτες και οι οικοδεσπότες και οι αναχωρητές και οι θεοί και οι άνθρωποι. «Από τις επαρχίες συγκεντρωμένοι»: οι Άνγκα και οι Μαγκάντα και οι Καλίνγκα και οι Κάσι και οι Κοσάλα και οι Βατζτζί και οι Μάλλα και από τους Τσέτια και οι Βάμσα και από τους Κούρου και οι Παντσάλα και οι Μάτσα και οι Σουρασένα και οι Ασσάκα και οι Αβάντι και οι Γιόνα και οι Καμπότζα. «Συγκεντρωμένοι»: συγκεντρωμένοι, συναθροισμένοι, μαζεμένοι, συναντημένοι - διάφοροι άνθρωποι από τις επαρχίες συγκεντρωμένοι.

«Προσδοκώντας τα λόγια σου, ήρωα»: «Ήρωα»: ήρωας. Ο Ευλογημένος είναι ενεργητικός, γι' αυτό ήρωας· είναι ικανός, γι' αυτό ήρωας· είναι έμπειρος, γι' αυτό ήρωας· είναι επαρκής, γι' αυτό ήρωας· είναι χωρίς ανατριχίλα, γι' αυτό επίσης ήρωας.

«Απέχοντας εδώ από όλα τα κακά, έχοντας ξεπεράσει τη δυστυχία της κόλασης, αυτός είναι ενεργητικός·
αυτός ο ενεργητικός, με επίμονη προσπάθεια, ήρωας, ακλόνητος, ονομάζεται λόγω αυτής της κατάστασης.»

«Προσδοκώντας τα λόγια σου, ήρωα»: τον λόγο σου, την έκφραση, τη διδασκαλία, την παραίνεση, την καθοδήγηση. «Προσδοκώντας»: προσδοκώντας, ποθώντας, αποδεχόμενοι, επιθυμώντας, λαχταρώντας, προσευχόμενοι - προσδοκώντας τα λόγια σου, ήρωα.

«Σε αυτούς εσύ καλώς εξήγησέ το»: «Σε αυτούς»: σε αυτούς τους πολεμιστές, τους βραχμάνους, τους εμπόρους, τους εργάτες, τους οικοδεσπότες, τους αναχωρητές, τους θεούς, τους ανθρώπους. «Εσύ»: απευθύνεται στον Ευλογημένο. «Καλώς εξήγησέ το» σημαίνει καλώς φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - σε αυτούς εσύ καλώς εξήγησέ το.

«Διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα» σημαίνει διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή, ζυγισμένη, εξετασμένη, διαλευκασμένη, διασαφηνισμένη σε σένα - διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Διάφοροι άνθρωποι από τις επαρχίες συγκεντρωμένοι, προσδοκώντας τα λόγια σου, ήρωα·
σε αυτούς εσύ καλώς εξήγησέ το, διότι πράγματι αυτή η Διδασκαλία είναι γνωστή σε σένα».

72. Ας απομακρύνει κάθε επιθυμία για απόκτηση, (Μπαντράβουντα, είπε ο Ευλογημένος)
προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση·
διότι ό,τι προσκολλώνται στον κόσμο, με αυτό ακριβώς ο Μάρα ακολουθεί τον.

«Ας απομακρύνει κάθε επιθυμία για απόκτηση»: επιθυμία για απόκτηση ονομάζεται η επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... «Επιθυμία για απόκτηση»: για ποιο λόγο ονομάζεται επιθυμία για απόκτηση; Με αυτή την επιθυμία την ύλη αναλαμβάνουν, προσκολλώνται, πιάνουν, αγκιστρώνονται, εμμένουν. Το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... συνείδηση... τον προορισμό... την επαναγέννηση... τη σύλληψη... το γίνεσθαι... την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων... τον κύκλο των επαναγεννήσεων αναλαμβάνουν, προσκολλώνται, πιάνουν, αγκιστρώνονται, εμμένουν. Για αυτή την αιτία ονομάζεται επιθυμία για απόκτηση. «Ας απομακρύνει κάθε επιθυμία για απόκτηση»: κάθε επιθυμία για απόκτηση θα απομάκρυνε, θα απέβαλλε, θα εγκατέλειπε, θα διέλυε, θα τερμάτιζε, θα οδηγούσε στην εξαφάνιση - ας απομακρύνει κάθε επιθυμία για απόκτηση. «Μπαντράβουντα, είπε ο Ευλογημένος». «Μπαντράβουντα, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι

ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή
«Ευλογημένος» - Μπαντράβουντα, είπε ο Ευλογημένος.

«Προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση». «Προς τα πάνω» σημαίνει το μέλλον· «προς τα κάτω» σημαίνει το παρελθόν· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει το παρόν. «Προς τα πάνω» σημαίνει ο κόσμος των θεών· «προς τα κάτω» σημαίνει ο κόσμος της κόλασης· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει ο ανθρώπινος κόσμος. Ή, «προς τα πάνω» σημαίνει οι καλές νοητικές καταστάσεις· «προς τα κάτω» σημαίνει οι φάυλες νοητικές καταστάσεις· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει οι απροσδιόριστες καταστάσεις. «Προς τα πάνω» σημαίνει το στοιχείο της άυλης σφαίρας· «προς τα κάτω» σημαίνει το ηδονικό στοιχείο· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει το στοιχείο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας. «Προς τα πάνω» σημαίνει το ευχάριστο αίσθημα· «προς τα κάτω» σημαίνει το δυσάρεστο αίσθημα· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. «Προς τα πάνω» σημαίνει προς τα πάνω από τα πέλματα των ποδιών· «προς τα κάτω» σημαίνει προς τα κάτω από τις άκρες των τριχών της κεφαλής· «οριζοντίως ή στη μέση» σημαίνει στο ενδιάμεσο - προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση.

«Διότι ό,τι προσκολλώνται στον κόσμο» σημαίνει ό,τι ανήκει στην ύλη, ό,τι ανήκει στο αίσθημα, ό,τι ανήκει στην αντίληψη, ό,τι ανήκει στις δραστηριότητες, ό,τι ανήκει στη συνείδηση αναλαμβάνουν, προσκολλώνται, πιάνουν, αγκιστρώνονται, εμμένουν. «Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας... κ.λπ... στον κόσμο των αισθητήριων βάσεων - διότι ό,τι προσκολλώνται στον κόσμο.

«Με αυτό ακριβώς ο Μάρα ακολουθεί το ον» σημαίνει με αυτό ακριβώς, μέσω της δύναμης των καρμικών νοητικών διαμορφώσεων, ο Μάρα της σύλληψης, ο Μάρα των συναθροισμάτων, ο Μάρα των στοιχείων, ο Μάρα των αισθητήριων βάσεων, ο Μάρα του προορισμού, ο Μάρα της επαναγέννησης, ο Μάρα της σύλληψης, ο Μάρα του γίγνεσθαι, ο Μάρα της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, ο Μάρα του κύκλου των επαναγεννήσεων ακολουθεί, συνοδεύει, γίνεται συνοδός. «Ον» σημαίνει οντότητα, άνθρωπος, πρόσωπο, νεαρός, πλάσμα, άτομο, ψυχή, ζωντανό ον, πλάσμα, κυρίαρχο ον, ανθρώπινο ον - με αυτό ακριβώς ο Μάρα ακολουθεί το ον. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Ας απομακρύνει κάθε επιθυμία για απόκτηση, (Μπαντράβουντα, είπε ο Ευλογημένος)
προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως ή στη μέση·
διότι ό,τι προσκολλώνται στον κόσμο, με αυτό ακριβώς ο Μάρα ακολουθεί το ον».

- 73.** Γι' αυτό ο κατανοών δεν θα προσκολλιόταν, ο μοναχός μνήμων σε καμία κατοχή σε ολόκληρο τον κόσμο·
βλέποντας έτσι τα όντα προσκολλημένα στην κατοχή, αυτή τη γενιά παγιδευμένη στο βασίλειο του θανάτου.

«Γι' αυτό ο κατανοών δεν θα προσκολλιόταν». «Γι' αυτό» σημαίνει γι' αυτό, για αυτή την αιτία, για αυτό το λόγο, με αυτή τη συνθήκη, με αυτή την πηγή, βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στην επιθυμία της κατοχής - για αυτό. «Κατανοώντας» σημαίνει γνωρίζοντας, κατανοώντας, γνωρίζοντας, συνειδητοποιώντας, αντιλαμβανόμενος, διεισδύοντας «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές»... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση

της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», γνωρίζοντας, κατανοώντας, γνωρίζοντας, συνειδητοποιώντας, αντιλαμβανόμενος, διεισδύοντας. «Δεν θα προσκολλιόταν» σημαίνει την ύλη δεν θα αναλάμβανε, δεν θα προσκολλιόταν, δεν θα έπιανε, δεν θα αγκιστρωνόταν, δεν θα εμμένε· το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... συνείδηση... τον προορισμό... την επαναγέννηση... τη σύλληψη... το γίνεσθαι... την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων... τον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν θα αναλάμβανε, δεν θα προσκολλιόταν, δεν θα έπιανε, δεν θα αγκιστρωνόταν, δεν θα εμμένε - γι' αυτό ο κατανοών δεν θα προσκολλιόταν.

«Ο μοναχός μνήμων σε καμία κατοχή σε ολόκληρο τον κόσμο». «Μοναχός»: είτε ένας ενάρετος κοσμικός μοναχός είτε ένας μοναχός υπό εκπαίδευση. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων... κ.λπ... αυτός ονομάζεται μνήμων - ο μοναχός μνήμων. «Κατοχή» σημαίνει οτιδήποτε ανήκει στην ύλη, ανήκει στο αίσθημα, ανήκει στην αντίληψη, ανήκει στις δραστηριότητες, ανήκει στη συνείδηση. «Σε ολόκληρο τον κόσμο» σημαίνει σε ολόκληρο τον κόσμο της αθλιότητας, σε ολόκληρο τον ανθρώπινο κόσμο, σε ολόκληρο τον κόσμο των θεών, σε ολόκληρο τον κόσμο των συναθροισμάτων, σε ολόκληρο τον κόσμο των στοιχείων, σε ολόκληρο τον κόσμο των αισθητήριων βάσεων - ο μοναχός μνήμων σε καμία κατοχή σε ολόκληρο τον κόσμο.

«Βλέποντας έτσι τα όντα προσκολλημένα στην κατοχή»: όντα προσκολλημένα στην κατοχή ονομάζονται αυτοί που την ύλη αναλαμβάνουν, προσκολλώνται, πιάνουν, αγκιστρώνονται, εμμένουν· το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... συνείδηση... τον προορισμό... την επαναγέννηση... τη σύλληψη... το γίνεσθαι... την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων... τον κύκλο των επαναγεννήσεων αναλαμβάνουν, προσκολλώνται, πιάνουν, αγκιστρώνονται, εμμένουν. «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... διαδοχή λέξεων, αυτό είναι το «έτσι». «Βλέποντας» σημαίνει βλέποντας, παρατηρώντας, φαινόμενος, βλέποντας, κοιτάζοντας, στοχαζόμενος, εξετάζοντας - βλέποντας έτσι τα όντα προσκολλημένα στην κατοχή.

Αυτή τη γενιά παγιδευμένη στο βασίλειο του θανάτου. «Γενιά» είναι ονομασία για τα όντα· «βασίλειο του θανάτου» ονομάζονται οι νοητικές μολύνσεις, τα συναθροίσματα και οι νοητικές διαμορφώσεις. Η γενιά στο βασίλειο του θανάτου, στο βασίλειο του Μάρα, στο βασίλειο του θνήσκειν είναι προσκολλημένη, δεμένη, προσδεδεμένη, κολλημένη, στερεωμένη, εμποδισμένη. Όπως σε γάντζο τοίχου ή σε χαυλιόδοντα ελέφαντα ένα αντικείμενο προσκολλημένο, δεμένο, προσδεδεμένο, κολλημένο, στερεωμένο, εμποδισμένο, ακριβώς έτσι η γενιά στο βασίλειο του θανάτου, στο βασίλειο του Μάρα, στο βασίλειο του θνήσκειν είναι προσκολλημένη, δεμένη, προσδεδεμένη, κολλημένη, στερεωμένη, εμποδισμένη - αυτή τη γενιά παγιδευμένη στο βασίλειο του θανάτου. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Γι' αυτό ο κατανοών δεν θα προσκολλιόταν, ο μοναχός μνήμων σε καμία κατοχή σε ολόκληρο τον κόσμο·
βλέποντας έτσι τα όντα προσκολλημένα στην κατοχή, αυτή τη γενιά παγιδευμένη στο βασίλειο του θανάτου.»

Μαζί με το τέλος της στροφής... κ.λπ... «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νέου Μπαντράβουντχα, δωδέκατη.

13. Η ανάλυση των ερωτήσεων του νέου Ουντάγια

- 74.** Τον διαλογιστή, τον χωρίς πάθος, τον καθήμενο, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουντάγια]
τον ολοκληρώσαντα το καθήκον, τον χωρίς νοητικές διαφθορές·
που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων, υπάρχει έλευση με
ερώτηση·
την απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης εξήγησε, τη διάρρηξη της άγνοιας.

«Τον διαλογιστή, τον χωρίς πάθος, τον καθήμενο»: «Διαλογιστή»: διαλογιστής είναι ο Ευλογημένος. Διαλογιστής με την πρώτη διαλογιστική έκσταση, διαλογιστής με τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, διαλογιστής με την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαλογιστής με την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, διαλογιστής με τη διαλογιστική έκσταση με λογισμό και συλλογισμό, διαλογιστής με τη διαλογιστική έκσταση χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό, διαλογιστής με τη διαλογιστική έκσταση χωρίς λογισμό και συλλογισμό, διαλογιστής με τη διαλογιστική έκσταση με αγαλλίαση, διαλογιστής με τη διαλογιστική έκσταση χωρίς αγαλλίαση, διαλογιστής με τη διαλογιστική έκσταση συνοδευόμενη από άνεση, διαλογιστής με τη διαλογιστική έκσταση συνοδευόμενη από αταραξία, διαλογιστής με τη διαλογιστική έκσταση της κενότητας, διαλογιστής με τη διαλογιστική έκσταση χωρίς χαρακτηριστικά, διαλογιστής με τη διαλογιστική έκσταση χωρίς πόθο, διαλογιστής με την εγκόσμια διαλογιστική έκσταση, διαλογιστής με την υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση, αυτός που χαίρεται στη διαλογιστική έκσταση, αφοσιωμένος στην ενότητα, που σέβεται το δικό του καλό - «διαλογιστή». «Χωρίς πάθος»: η λαγνεία είναι μόλυσμα, το μίσος είναι μόλυσμα, η αυταπάτη είναι μόλυσμα, η οργή είναι μόλυσμα, η εχθρότητα είναι μόλυσμα... κ.λπ... όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις είναι μολύσματα. Αυτά τα μολύσματα του Βούδα, του Ευλογημένου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς μόλυσμα, χωρίς πάθος, χωρίς ρύπο, έχει απομακρυνθεί από το μόλυσμα, έχει εγκαταλείψει το μόλυσμα, έχει αποδεσμευτεί από το μόλυσμα, έχει υπερβεί κάθε μόλυσμα.

Η λαγνεία είναι μόλυσμα και όχι σκόνη λέγεται, αυτή είναι η ονομασία της λαγνείας ως μόλυσμα· αυτό το μόλυσμα εγκαταλείποντας ο έχων όραση, γι' αυτό ο νικητής χωρίς μόλυσμα λέγεται.

Το μίσος είναι μόλυσμα και όχι σκόνη λέγεται, αυτή είναι η ονομασία του μίσους ως μόλυσμα· αυτό το μόλυσμα εγκαταλείποντας ο έχων όραση, γι' αυτό ο νικητής χωρίς μόλυσμα λέγεται.

Η αυταπάτη είναι μόλυσμα και όχι σκόνη λέγεται, αυτή είναι η ονομασία της αυταπάτης ως μόλυσμα·

αυτό το μόλυσμα εγκαταλείποντας ο έχων όραση, γι' αυτό ο νικητής χωρίς μόλυσμα λέγεται. -

«Χωρίς πάθος»... κ.λπ...

«Καθήμενο»: καθισμένος ο Ευλογημένος στο ιερό μνημείο Πασάνακα - «καθήμενο».

Καθισμένο στην πλαγιά του βουνού, τον σοφό που έφτασε στην πέρα όχθη της δυστυχίας·
οι μαθητές υπηρετούν, κάτοχοι της τριπλής αληθινής γνώσης, που εγκατέλειψαν τον θάνατο.

Έτσι επίσης ο Ευλογημένος είναι καθήμενος. Ή ο Ευλογημένος, επειδή έχει καταπραΰνει κάθε ανησυχία, είναι καθήμενος, έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει ασκήσει την καλή συμπεριφορά... κ.λπ... η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση. Έτσι επίσης ο Ευλογημένος είναι καθήμενος - «τον διαλογιστή, τον χωρίς πάθος, τον καθήμενο».

Έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουντάγια. «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... «Σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Ουντάγια»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουντάγια.

«Τον ολοκληρώσαντα το καθήκον, τον χωρίς νοητικές διαφθορές»: του Βούδα, του Ευλογημένου το τι πρέπει και το τι δεν πρέπει να γίνει έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα του έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας έχει ολοκληρώσει το καθήκον.

Και αυτός στον οποίο δεν υπάρχει δίψα, ο μοναχός που έχει κόψει το ρεύμα· για αυτόν που έχει εγκαταλείψει το τι πρέπει και το τι δεν πρέπει να γίνει, πυρετός δεν υπάρχει.

«Τον ολοκληρώσαντα το καθήκον, τον χωρίς νοητικές διαφθορές». «Νοητικές διαφθορές»: τέσσερις είναι οι νοητικές διαφθορές - νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, νοητική διαφθορά της άγνοιας. Αυτές οι νοητικές διαφθορές του Βούδα, του Ευλογημένου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς νοητικές διαφθορές - τον ολοκληρώσαντα το καθήκον, τον χωρίς νοητικές διαφθορές.

«Που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων»: ο Ευλογημένος έχει φτάσει στην άλλη όχθη της άμεσης γνώσης όλων των φαινομένων, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της πλήρους κατανόησης, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της εγκατάλειψης, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της διαλογιστικής ανάπτυξης, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της πραγμάτωσης, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της διαλογιστικής επίτευξης. Έχει φτάσει στην άλλη όχθη της άμεσης γνώσης όλων των φαινομένων, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της πλήρους κατανόησης όλου του υπαρξιακού πόνου, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της εγκατάλειψης όλων των νοητικών μολύνσεων, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της διαλογιστικής ανάπτυξης των τεσσάρων οδών, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της πραγμάτωσης της παύσης, έχει φτάσει στην άλλη όχθη όλων των διαλογιστικών επιτεύξεων. Αυτός έχει επιτύχει κυριαρχία, έχει επιτύχει τελειότητα στην ευγενή

ηθική· έχει επιτύχει κυριαρχία, έχει επιτύχει τελειότητα στην ευγενή αυτοσυγκέντρωση· έχει επιτύχει κυριαρχία, έχει επιτύχει τελειότητα στην ευγενή σοφία· έχει επιτύχει κυριαρχία, έχει επιτύχει τελειότητα στην ευγενή απελευθέρωση. Αυτός έχει πάει στην άλλη όχθη, έχει φτάσει στην άλλη όχθη, έχει πάει στο τέλος, έχει φτάσει στο τέλος, έχει πάει στην κορυφή, έχει φτάσει στην κορυφή, έχει πάει στο όριο, έχει φτάσει στο όριο, έχει πάει στην ολοκλήρωση, έχει φτάσει στην ολοκλήρωση, έχει πάει στη στέγη, έχει φτάσει στη στέγη, έχει πάει στο σπήλαιο, έχει φτάσει στο σπήλαιο, έχει πάει στο καταφύγιο, έχει φτάσει στο καταφύγιο, έχει πάει στην αφοβία, έχει φτάσει στην αφοβία, έχει πάει στο άφθαρτο, έχει φτάσει στο άφθαρτο, έχει πάει στο αθάνατο, έχει φτάσει στο αθάνατο, έχει πάει στο Νιμπάνα, έχει φτάσει στο Νιμπάνα. Αυτός έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει ασκήσει την καλή συμπεριφορά... κ.λπ... η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση - που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων.

«Υπάρχει έλευση με ερώτηση»: επιθυμώντας ερώτηση ήρθα, θέλοντας να ρωτήσω ερώτηση ήρθα, θέλοντας να ακούσω ερώτηση ήρθα - έτσι επίσης υπάρχει έλευση με ερώτηση. Ή για αυτούς που επιθυμούν ερώτηση, που θέλουν να ρωτήσουν ερώτηση, που θέλουν να ακούσουν ερώτηση, υπάρχει έλευση, προσέλευση, πλησίασμα, προσκύνηση - έτσι επίσης υπάρχει έλευση με ερώτηση. Ή η γνώση των ερωτήσεων υπάρχει σε σένα, κι εσύ είσαι ικανός, είσαι επαρκής να πεις, να απαντήσεις αυτό που ρωτήθηκε από μένα, «θα σηκώσεις αυτό το φορτίο» - έτσι επίσης υπάρχει έλευση με ερώτηση.

«Την απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης εξήγησε»: απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης καλείται η απολύτρωση της Αξιότητας. Την απολύτρωση της Αξιότητας εξήγησε, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - την απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης εξήγησε.

«Διάρρηξη της άγνοιας» σημαίνει διάσπαση της άγνοιας, διάρρηξη, εγκατάλειψη, κατευνασμός, παραίτηση, γαλήνευση, το αθάνατο Νιμπάνα - διάρρηξη της άγνοιας. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Τον διαλογιστή, τον χωρίς πάθος, τον καθήμενο, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ουντάγια]
τον ολοκληρώσαντα το καθήκον, τον χωρίς νοητικές διαφθορές·
που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων, υπάρχει έλευση με
ερώτηση·

την απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης εξήγησε, τη διάρρηξη της άγνοιας».

75. «Η εγκατάλειψη των ηδονικών επιθυμιών, [Ουντάγια, είπε ο Ευλογημένος]
και των δυσαρρεσκειών, και τα δύο·
και η απομάκρυνση της νωθρότητας, η αποτροπή της τύψης.

«Η εγκατάλειψη των ηδονικών επιθυμιών»: «Επιθυμία»: η ηδονική επιθυμία στις ηδονές, το ηδονικό πάθος, η ηδονική απόλαυση, η ηδονική επιθυμία, η ηδονική στοργή, η ηδονική δίψα, ο ηδονικός πυρετός, η ηδονική μέθη, η ηδονική αγκίστρωση, η νοητική πλημμύρα της ηδονής, η νοητική δέσμευση της ηδονής, η προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις, το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας. «Η εγκατάλειψη των ηδονικών επιθυμιών» σημαίνει η εγκατάλειψη των ηδονικών επιθυμιών, ο κατευνασμός, η παραίτηση, η κατάπαυση, το αθάνατο Νιμπάνα - η

εγκατάλειψη των ηδονικών επιθυμιών. «Ουντάγια, είπε ο Ευλογημένος»: «Ουντάγια, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - Ουντάγια, είπε ο Ευλογημένος.

«Και των δυσαρεσκειών, και τα δύο»: «Δυσαρέσκεια»: ο νοητικός πόνος, η νοητική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από νοητική επαφή, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου γεννημένο από νοητική επαφή. «Και των δυσαρεσκειών, και τα δύο» σημαίνει η εγκατάλειψη και των δύο, της ηδονικής επιθυμίας και της δυσαρέσκειας, ο κατευνασμός, η παραίτηση, η κατάπαυση, το αθάνατο Νιμπάνα - και των δυσαρεσκειών, και τα δύο.

«Και η απομάκρυνση της νωθρότητας»: «Νωθρότητα»: η αδιαθεσία της συνείδησης, η ακαταλληλότητα για εργασία, η συρρίκνωση, η πλήρης συρρίκνωση, το συσταλμένο, η σύσπαση, η κατάσταση σύσπασης, η νωθρότητα, η νωθρικότητα, η κατάσταση νωθρότητας της συνείδησης. «Απομάκρυνση» σημαίνει η απομάκρυνση της νωθρότητας, η εγκατάλειψη, ο κατευνασμός, η παραίτηση, η κατάπαυση, το αθάνατο Νιμπάνα - και η απομάκρυνση της νωθρότητας.

«Η αποτροπή της τύψης»: «Τύψη»: η τύψη των χεριών είναι τύψη, η τύψη των ποδιών είναι τύψη, η τύψη των χεριών και των ποδιών είναι τύψη. Η αντίληψη του ανεπίτρεπτου ως επιτρεπτού, η αντίληψη του επιτρεπτού ως ανεπίτρεπτου... κ.λπ... η αντίληψη του μη σφάλματος ως σφάλματος, η αντίληψη του σφάλματος ως μη σφάλματος. Όποια τέτοιου είδους τύψη, τυφική συμπεριφορά, κατάσταση τύψης, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση - αυτή ονομάζεται τύψη. Επιπλέον, με δύο λόγους εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση - εξαιτίας αυτού που έχει γίνει και αυτού που δεν έχει γίνει. Πώς εξαιτίας αυτού που έχει γίνει και αυτού που δεν έχει γίνει εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση; «Έχω κάνει κακή σωματική συμπεριφορά, δεν έχω κάνει καλή σωματική συμπεριφορά» - εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση. «Έχω κάνει κακή λεκτική συμπεριφορά, δεν έχω κάνει καλή λεκτική συμπεριφορά»... κ.λπ... «Έχω κάνει κακή νοητική συμπεριφορά, δεν έχω κάνει καλή νοητική συμπεριφορά»... κ.λπ... «Έχω κάνει φόνο έμβιων όντων, δεν έχω κάνει αποχή από τον φόνο έμβιων όντων»... κ.λπ... «Έχω κάνει λήψη του μη δοσμένου, δεν έχω κάνει αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου»... κ.λπ... «Έχω κάνει λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, δεν έχω κάνει αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά»... κ.λπ... «Έχω κάνει ψευδολογία, δεν έχω κάνει αποχή από την ψευδολογία»... κ.λπ... «Έχω κάνει διχαστική ομιλία, δεν έχω κάνει αποχή από τη διχαστική ομιλία»... κ.λπ... «Έχω κάνει σκληρή ομιλία, δεν έχω κάνει αποχή από τη σκληρή ομιλία»... κ.λπ... «Έχω κάνει φλυαρία, δεν έχω κάνει αποχή από τη φλυαρία»... κ.λπ... «Έχω κάνει πλεονεξία, δεν έχω κάνει μη πλεονεξία»... κ.λπ... «Έχω κάνει θυμό, δεν έχω κάνει μη θυμό»... κ.λπ... «Έχω κάνει λανθασμένη άποψη, δεν έχω κάνει ορθή άποψη» - εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση. Έτσι εξαιτίας αυτού που έχει γίνει και αυτού που δεν έχει γίνει εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση.

Ή «δεν είμαι αυτός που εκπληρώνει την ηθική» εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση. «δεν έχω φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες»... κ.λπ... «δεν γνωρίζω το μέτρο στην τροφή»... «δεν είμαι αφοσιωμένος στην εγρήγορση»... «δεν είμαι προικισμένος με μνήμη και ενσυνειδητότητα»... «δεν έχουν αναπτυχθεί σε μένα

οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, οι πέντε πνευματικές ικανότητες, οι πέντε δυνάμεις, οι επτά παράγοντες της φώτισης, η ευγενής οκταμελής οδός»... «ο υπαρξιακός πόνος δεν έχει κατανοηθεί πλήρως από μένα, η προέλευση δεν έχει εγκαταλειφθεί από μένα, η οδός δεν έχει αναπτυχθεί από μένα, η παύση δεν έχει πραγματοποιηθεί από μένα» εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση.

«Η αποτροπή της τύψης» σημαίνει η παρεμπόδιση της τύψης, το νοητικό εμπόδιο, η εγκατάλειψη, η γαλήνη, ο κατευνασμός, η παραίτηση, η κατάπαυση, το αθάνατο Νιμπάνα - η αποτροπή της τύψης. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Η εγκατάλειψη των ηδονικών επιθυμιών, [Ουντάγια, είπε ο Ευλογημένος] και των δυσαρρεσκειών, και τα δύο· και η απομάκρυνση της νωθρότητας, η αποτροπή της τύψης».

76. Εξαγνισμένη από αταραξία και μνήμη, με πρόδρομο τον στοχασμό της Διδασκαλίας· την απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης διακηρύσσω, τη διάρρηξη της άγνοιας.

«Εξαγνισμένη από αταραξία και μνήμη». «Αταραξία» είναι η αταραξία στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση, η ουδετερότητα, η υψηλή ουδετερότητα, η ισορροπία της συνείδησης, η γαλήνη της συνείδησης, η μεσότητα της συνείδησης. «Μνήμη» είναι η μνήμη στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση αναπτύσσοντας αταραξία, η ανάμνηση... κ.λπ... ορθή μνήμη. «Εξαγνισμένη από αταραξία και μνήμη»: στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση η αταραξία και η μνήμη είναι αγνές, καθαρές, εξαγνισμένες, πλήρως αγνές, λαμπερές, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένες από ακαθαρσία, έχουν γίνει εύπλαστες, εργάσιμες, σταθερές, έχουν φτάσει στην αδιαταραξία - εξαγνισμένη από αταραξία και μνήμη.

«Με πρόδρομο τον στοχασμό της Διδασκαλίας»: στοχασμός της Διδασκαλίας καλείται ο ορθός λογισμός. Αυτός είναι από την αρχή, είναι μπροστά, είναι πρόδρομος της απολύτρωσης μέσω τελικής γνώσης· έτσι επίσης με πρόδρομο τον στοχασμό της Διδασκαλίας. Ή, στοχασμός της Διδασκαλίας καλείται η ορθή άποψη. Αυτή είναι από την αρχή, είναι μπροστά, είναι πρόδρομος της απολύτρωσης μέσω τελικής γνώσης· έτσι επίσης με πρόδρομο τον στοχασμό της Διδασκαλίας. Ή, στοχασμός της Διδασκαλίας καλείται η διόραση στο προκαταρκτικό στάδιο των τεσσάρων οδών. Αυτή είναι από την αρχή, είναι μπροστά, είναι πρόδρομος της απολύτρωσης μέσω τελικής γνώσης - έτσι επίσης με πρόδρομο τον στοχασμό της Διδασκαλίας.

«Την απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης διακηρύσσω»: απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης καλείται η απολύτρωση της Αξιότητας. Την απολύτρωση της Αξιότητας διακηρύσσω, εξηγώ, διδάσκω, διακηρύσσω, καθιερώνω, αποκαλύπτω, αναλύω, διασαφηνίζω, φανερώνω - την απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης διακηρύσσω.

«Διάρρηξη της άγνοιας». «Άγνοια» σημαίνει αγνωσία για τον υπαρξιακό πόνο... κ.λπ... άγνοια, αυταπάτη, φαύλη ρίζα. «Διάρρηξη» σημαίνει διάρρηξη της άγνοιας, εγκατάλειψη, κατευνασμός, παραίτηση, κατάπαυση, το αθάνατο Νιμπάνα - διάρρηξη της άγνοιας. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Εξαγνισμένη από αταραξία και μνήμη, με πρόδρομο τον στοχασμό της Διδασκαλίας·
την απολύτρωση μέσω τελικής γνώσης διακηρύσσω, τη διάρρηξη της άγνοιας».

- 77.** Τι είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου, τι είναι η εξέτασή του;
Με την εγκατάλειψη τίνος, λέγεται Νιμπάνα;

«Τι είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου»: ο νοητικός δεσμός του κόσμου, το κρέμασμα, ο δεσμός, η ακαθαρσία. Με τι ο κόσμος είναι δεμένος, αφοσιωμένος, ιδιαίτερα συνδεδεμένος, ολοκληρωτικά συνδεδεμένος, κολλημένος, στερεωμένος, εμποδισμένος - τι είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου.

«Τι είναι η εξέτασή του»: τι είναι η συμπεριφορά του, η εξέτασή του, η διερεύνησή του. Με τι ο κόσμος συμπεριφέρεται, εξετάζει, διερευνά - τι είναι η εξέτασή του. «Με την εγκατάλειψη τίνος, λέγεται Νιμπάνα»: με την εγκατάλειψη τίνος, με τον κατευνασμό, με την παραίτηση, με την κατάπαυση, λέγεται Νιμπάνα, αναφέρεται, διηγείται, εκφράζεται, εξηγείται, ονομάζεται - με την εγκατάλειψη τίνος, λέγεται Νιμπάνα. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Τι είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου, τι είναι η εξέτασή του;
Με την εγκατάλειψη τίνος, λέγεται Νιμπάνα;»

- 78.** Η απόλαυση είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου, ο λογισμός είναι η εξέτασή του·
Με την εγκατάλειψη της επιθυμίας, λέγεται Νιμπάνα.

«Η απόλαυση είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου»: «απόλαυση» σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα, αυτή ονομάζεται απόλαυση. Όποια απόλαυση είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου, το κρέμασμα, ο δεσμός, η ακαθαρσία, με αυτή την απόλαυση ο κόσμος είναι δεμένος, αφοσιωμένος, ιδιαίτερα συνδεδεμένος, ολοκληρωτικά συνδεδεμένος, κολλημένος, στερεωμένος, εμποδισμένος - η απόλαυση είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου.

«Ο λογισμός είναι η εξέτασή του»: «Λογισμοί» είναι εννέα λογισμοί - ο ηδονικός λογισμός, ο λογισμός του θυμού, ο λογισμός της βίας, ο λογισμός για τους συγγενείς, ο λογισμός για την πατρίδα, ο λογισμός για την αθανασία, ο λογισμός συνδεδεμένος με τη συμπάθεια για τους άλλους, ο λογισμός συνδεδεμένος με υλικό κέρδος, τιμή και φήμη, ο λογισμός συνδεδεμένος με την αποφυγή της περιφρόνησης. Αυτοί ονομάζονται εννέα λογισμοί. Αυτοί οι εννέα λογισμοί είναι η συμπεριφορά του κόσμου, η εξέταση, η διερεύνηση. Με αυτούς τους εννέα λογισμούς ο κόσμος συμπεριφέρεται, εξετάζει, διερευνά - ο λογισμός είναι η εξέτασή του.

«Με την εγκατάλειψη της επιθυμίας, λέγεται Νιμπάνα»: «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Με την εγκατάλειψη της επιθυμίας, λέγεται Νιμπάνα»: με την εγκατάλειψη της επιθυμίας, με τον κατευνασμό, με την παραίτηση, με την κατάπαυση, λέγεται Νιμπάνα, αναφέρεται, διηγείται, εκφράζεται, εξηγείται, ονομάζεται - με την εγκατάλειψη της επιθυμίας, λέγεται Νιμπάνα. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Η απόλαυση είναι ο νοητικός δεσμός του κόσμου, ο λογισμός είναι η εξέτασή

του·

Με την εγκατάλειψη της επιθυμίας, λέγεται Νιμπάνα.»

- 79.** Πώς σε αυτόν που είναι μνήμων ασκούμενος, η συνείδηση παύει;
Ήρθαμε να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο, ας ακούσουμε τα λόγια σου.

«Πώς σε αυτόν που είναι μνήμων ασκούμενος»: πώς σε αυτόν που είναι μνήμων, που έχει πλήρη επίγνωση, ασκούμενος, διαμένοντας, ζώντας έτσι, ακολουθώντας, διατηρώντας, συντηρούμενος, συντηρούμενος - πώς σε αυτόν που είναι μνήμων ασκούμενος.

«Η συνείδηση παύει»: η συνείδηση καταπαύει, κατευνάζεται, πηγαίνει στο τέλος της, ανακαλείται - η συνείδηση παύει.

«Ήρθαμε να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο»: ήρθαμε να ρωτήσουμε, να ζητήσουμε, να παρακαλέσουμε, να κατευνάσουμε τον Βούδα, τον Ευλογημένο· ήρθαμε, φτάσαμε, προσεγγίσαμε, αφιχθήκαμε, «συναντηθήκαμε μαζί σου» - ήρθαμε να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο.

«Ας ακούσουμε τα λόγια σου»: «Σου» σημαίνει τον λόγο σου, την έκφραση, τη διδασκαλία, την παραίνεση, την καθοδήγηση ακούμε, μαθαίνουμε, θυμόμαστε, διατηρούμε, παρατηρούμε - ας ακούσουμε τα λόγια σου. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Πώς σε αυτόν που είναι μνήμων ασκούμενος, η συνείδηση παύει;
Ήρθαμε να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο, ας ακούσουμε τα λόγια σου».

- 80.** Εσωτερικά και εξωτερικά, το αίσθημα σε αυτόν που δεν το απολαμβάνει·
έτσι σε αυτόν που είναι μνήμων ασκούμενος, η συνείδηση παύει.

«Εσωτερικά και εξωτερικά, το αίσθημα σε αυτόν που δεν το απολαμβάνει»:
εσωτερικά στα αισθήματα διαμένοντας παρατηρώντας τα αισθήματα, δεν απολαμβάνει το αίσθημα, δεν το ισχυρίζεται, δεν αγκιστρώνεται σε αυτό· την απόλαυση, την ισχυρογνωμοσύνη, την αγκίστρωση, το πιάσιμο, την προσκόλληση, την εμμονή εγκαταλείπει, απομακρύνει, τερματίζει, οδηγεί στην εξαφάνιση·
εξωτερικά στα αισθήματα διαμένοντας παρατηρώντας τα αισθήματα, δεν απολαμβάνει το αίσθημα, δεν το ισχυρίζεται, δεν αγκιστρώνεται σε αυτό· την απόλαυση, την ισχυρογνωμοσύνη, την αγκίστρωση, το πιάσιμο, την προσκόλληση, την εμμονή εγκαταλείπει, απομακρύνει, τερματίζει, οδηγεί στην εξαφάνιση·
εσωτερικά και εξωτερικά στα αισθήματα διαμένοντας παρατηρώντας τα αισθήματα, δεν απολαμβάνει το αίσθημα, δεν το ισχυρίζεται, δεν αγκιστρώνεται σε αυτό· την απόλαυση, την ισχυρογνωμοσύνη, την αγκίστρωση, το πιάσιμο, την προσκόλληση, την εμμονή εγκαταλείπει, απομακρύνει, τερματίζει, οδηγεί στην εξαφάνιση·
εσωτερικά διαμένοντας παρατηρώντας τη φύση της έγερσης στα αισθήματα, παρατηρώντας τα αισθήματα, δεν απολαμβάνει το αίσθημα, δεν το ισχυρίζεται, δεν αγκιστρώνεται σε αυτό· την απόλαυση, την ισχυρογνωμοσύνη, την αγκίστρωση, το πιάσιμο, την προσκόλληση, την εμμονή εγκαταλείπει, απομακρύνει, τερματίζει, οδηγεί στην εξαφάνιση·
εσωτερικά διαμένοντας παρατηρώντας τη φύση της παρακμής στα αισθήματα, παρατηρώντας τα αισθήματα... κ.λπ... εσωτερικά διαμένοντας παρατηρώντας τη φύση της έγερσης και της παρακμής στα αισθήματα,

παρατηρώντας τα αισθήματα... κ.λπ... εξωτερικά διαμένοντας παρατηρώντας τη φύση της έγερσης στα αισθήματα, παρατηρώντας τα αισθήματα, δεν απολαμβάνει το αίσθημα, δεν το ισχυρίζεται, δεν αγκιστρώνεται σε αυτό· την απόλαυση, την ισχυρογνωμοσύνη, την αγκίστρωση, το πιάσιμο, την προσκόλληση, την εμμονή εγκαταλείπει, απομακρύνει, τερματίζει, οδηγεί στην εξαφάνιση· εξωτερικά διαμένοντας παρατηρώντας τη φύση της παρακμής στα αισθήματα, παρατηρώντας τα αισθήματα... κ.λπ... εξωτερικά διαμένοντας παρατηρώντας τη φύση της έγερσης και της παρακμής στα αισθήματα, παρατηρώντας τα αισθήματα... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά διαμένοντας παρατηρώντας τη φύση της έγερσης στα αισθήματα, παρατηρώντας τα αισθήματα... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά διαμένοντας παρατηρώντας τη φύση της παρακμής στα αισθήματα, παρατηρώντας τα αισθήματα... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά διαμένοντας παρατηρώντας τη φύση της έγερσης και της παρακμής στα αισθήματα, παρατηρώντας τα αισθήματα, δεν απολαμβάνει το αίσθημα, δεν το ισχυρίζεται, δεν αγκιστρώνεται σε αυτό· την απόλαυση, την ισχυρογνωμοσύνη, την αγκίστρωση, το πιάσιμο, την προσκόλληση, την εμμονή εγκαταλείπει, απομακρύνει, τερματίζει, οδηγεί στην εξαφάνιση. Με αυτούς τους δώδεκα τρόπους διαμένοντας στα αισθήματα παρατηρώντας τα αισθήματα... κ.λπ... οδηγεί στην εξαφάνιση.

Ή, βλέποντας το αίσθημα ως παροδικό, δεν απολαμβάνει το αίσθημα, δεν το ισχυρίζεται, δεν αγκιστρώνεται σε αυτό· την απόλαυση, την ισχυρογνωμοσύνη, την αγκίστρωση, το πιάσιμο, την προσκόλληση, την εμμονή εγκαταλείπει, απομακρύνει, τερματίζει, οδηγεί στην εξαφάνιση. Βλέποντας το αίσθημα ως πόνο, ως αρρώστια, ως απόστημα, ως βέλος, ως δυστυχία, ως πάθηση... κ.λπ... βλέποντας ως διαφυγή, δεν απολαμβάνει το αίσθημα, δεν το ισχυρίζεται, δεν αγκιστρώνεται σε αυτό· την απόλαυση, την ισχυρογνωμοσύνη, την αγκίστρωση, το πιάσιμο, την προσκόλληση, την εμμονή εγκαταλείπει, απομακρύνει, τερματίζει, οδηγεί στην εξαφάνιση. Με αυτούς τους σαράντα τρόπους διαμένοντας στα αισθήματα παρατηρώντας τα αισθήματα, δεν απολαμβάνει το αίσθημα, δεν το ισχυρίζεται, δεν αγκιστρώνεται σε αυτό· την απόλαυση, την ισχυρογνωμοσύνη, την αγκίστρωση, το πιάσιμο, την προσκόλληση, την εμμονή εγκαταλείπει, απομακρύνει, τερματίζει, οδηγεί στην εξαφάνιση - «εσωτερικά και εξωτερικά, το αίσθημα σε αυτόν που δεν το απολαμβάνει».

«Έτσι σε αυτόν που είναι μνήμων ασκούμενος»: έτσι σε αυτόν που είναι μνήμων, που έχει πλήρη επίγνωση, ασκούμενος, διαμένοντας, ζώντας έτσι, ακολουθώντας, διατηρώντας, συντηρούμενος, συντηρούμενος - «έτσι σε αυτόν που είναι μνήμων ασκούμενος».

«Η συνείδηση παύει»: η συνείδηση συνοδευόμενη από αξιέπαινη βουλευτική δραστηριότητα, η συνείδηση συνοδευόμενη από αξιόμεμπτη βουλευτική δραστηριότητα, η συνείδηση συνοδευόμενη από αδιατάρακτη βουλευτική δραστηριότητα καταπαύει, κατευνάζεται, πηγαίνει στο τέλος της, ανακαλείται - «η συνείδηση παύει». Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Εσωτερικά και εξωτερικά, το αίσθημα σε αυτόν που δεν το απολαμβάνει· έτσι σε αυτόν που είναι μνήμων ασκούμενος, η συνείδηση παύει.»

Μαζί με το τέλος της στροφής... κ.λπ... «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

14. Η ανάλυση των ερωτήσεων του νέου Ποσάλα

- 81.** Αυτός που διαβάζει το παρελθόν, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ποσάλα]
χωρίς λαχτάρα, με κομμένη αμφιβολία·
που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων, υπάρχει έλευση με
ερώτηση.

«Αυτός που διαβάζει το παρελθόν»: «Όποιος»: όποιος, εκείνος ο Ευλογημένος, ο αυτογέννητος. Χωρίς δάσκαλο, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, ο ίδιος αφυπνίστηκε πλήρως στις αλήθειες, και εκεί έφτασε στην παντογνωσία, και στις δυνάμεις στην κυριαρχία. «Διαβάζει το παρελθόν»: ο Ευλογημένος διαβάζει και το παρελθόν του εαυτού του και των άλλων, διαβάζει και το μέλλον, διαβάζει και το παρόν.

Πώς ο Ευλογημένος διαβάζει το παρελθόν του εαυτού του; Ο Ευλογημένος διαβάζει το παρελθόν του εαυτού του ακόμη και μία γέννηση, διαβάζει και δύο γεννήσεις, διαβάζει και τρεις γεννήσεις, διαβάζει και τέσσερις γεννήσεις, διαβάζει και πέντε γεννήσεις, διαβάζει και δέκα γεννήσεις, διαβάζει και είκοσι γεννήσεις, διαβάζει και τριάντα γεννήσεις, διαβάζει και σαράντα γεννήσεις, διαβάζει και πενήντα γεννήσεις, και εκατό γεννήσεις... κ.λπ... και χίλιες γεννήσεις... και εκατό χιλιάδες γεννήσεις... και πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος... και πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος... και πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος διαβάζει - «εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ». Έτσι διαβάζει πολλές προηγούμενες ζωές με τα χαρακτηριστικά και τις λεπτομέρειές τους. Έτσι ο Ευλογημένος διαβάζει το παρελθόν του εαυτού του.

Πώς ο Ευλογημένος διαβάζει το παρελθόν των άλλων; Ο Ευλογημένος διαβάζει το παρελθόν των άλλων ακόμη και μία γέννηση, διαβάζει και δύο γεννήσεις... κ.λπ... και πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος διαβάζει - «εκεί ήσουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκε εκεί· εκεί επίσης ήσουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκε εδώ». Έτσι διαβάζει πολλές προηγούμενες ζωές με τα χαρακτηριστικά και τις λεπτομέρειές τους. Έτσι ο Ευλογημένος διαβάζει το παρελθόν των άλλων.

Ο Ευλογημένος λέγοντας τις πεντακόσιες ιστορίες γεννήσεων διαβάζει το παρελθόν του εαυτού του και των άλλων, λέγοντας το Μαχαπαντάνγια Σούτταντα διαβάζει το παρελθόν του εαυτού του και των άλλων, λέγοντας το Μαχασουντασσανίγια Σούτταντα διαβάζει το παρελθόν του εαυτού του και των άλλων, λέγοντας το Μαχαγκοβιντίγια Σούτταντα διαβάζει το παρελθόν του εαυτού του και των άλλων, λέγοντας το Μαγκαντεβίγια Σούτταντα διαβάζει το παρελθόν του εαυτού του και των άλλων.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Σχετικά με το παρελθόν, Τσουνδα, ο Τατχάγκατα έχει γνώση που ακολουθεί τη μνήμη. Αυτός όσο επιθυμεί τόσο θυμάται. Και σχετικά με το μέλλον, Τσουνδα... κ.λπ... και σχετικά με το παρόν, Τσουνδα, στον Τατχάγκατα εγείρεται γνώση γεννημένη από τη φώτιση - 'αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση'».

Η γνώση της ανώτερης και κατώτερης κατάστασης των ικανοτήτων είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, η γνώση των κλίσεων και υπολανθανουσών τάσεων των όντων είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, η γνώση του διπλού θαύματος είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, η γνώση της επίτευξης μεγάλης συμπόνιας είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, η γνώση της παντογνωσίας είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, η γνώση χωρίς εμπόδιο είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, η γνώση χωρίς προσκόλληση, χωρίς παρεμπόδιση, χωρίς εμπόδιο παντού είναι δύναμη του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα. Έτσι ο Ευλογημένος διαβάζει και το παρελθόν του εαυτού του και των άλλων, διαβάζει και το μέλλον, διαβάζει και το παρόν, αναγγέλλει, διδάσκει, καθιστά γνωστό, θεσπίζει, αποκαλύπτει, αναλύει, φανερώνει, διακηρύσσει - αυτός που διαβάζει το παρελθόν.

«Έτσι είπε ο σεβάσμιος Ποσάλα». «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... «Σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Ποσάλα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - έτσι είπε ο σεβάσμιος Ποσάλα.

«Χωρίς λαχτάρα, με κομμένη αμφιβολία»: λαχτάρα σημαίνει επιθυμία. Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... πλεονεξία, απληστία, φαύλη ρίζα. Αυτή η λαχτάρα, η επιθυμία του Βούδα, του Ευλογημένου έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς λαχτάρα. Επειδή η λαχτάρα έχει εγκαταλειφθεί, είναι χωρίς λαχτάρα. Ο Ευλογημένος και στο κέρδος δεν κινείται... κ.λπ... και στη δυστυχία δεν κινείται, δεν ταλαντεύεται, δεν τρέμει, δεν κλονίζεται, δεν συγκλονίζεται - χωρίς λαχτάρα. «Με κομμένη αμφιβολία»: αμφιβολία σημαίνει σκεπτικιστική αμφιβολία. Αβεβαιότητα για τον υπαρξιακό πόνο... κ.λπ... τρόμος της συνείδησης, νοητική σύγχυση. Αυτή η αμφιβολία του Βούδα, του Ευλογημένου έχει εγκαταλειφθεί, έχει κοπεί, έχει αποκοπεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει παραιτηθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης. Γι' αυτό ο Βούδας είναι με κομμένη αμφιβολία - χωρίς λαχτάρα, με κομμένη αμφιβολία.

«Που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων»: ο Ευλογημένος έχει φτάσει στην άλλη όχθη της άμεσης γνώσης όλων των φαινομένων, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της πλήρους κατανόησης, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της εγκατάλειψης, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της διαλογιστικής ανάπτυξης, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της πραγμάτωσης, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της διαλογιστικής επίτευξης, έχει φτάσει στην άλλη όχθη της άμεσης γνώσης όλων των φαινομένων... κ.λπ... η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση - που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων.

«Υπάρχει έλευση με ερώτηση»: επιθυμώντας ερώτηση ήρθα... κ.λπ... «θα σηκώσεις αυτό το φορτίο» - υπάρχει έλευση με ερώτηση. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αυτός που διαβάζει το παρελθόν, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Ποσάλα]

χωρίς λαχτάρα, με κομμένη αμφιβολία·
που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων, υπάρχει έλευση με
ερώτηση».

82. Αυτού που έχει υπερβεί την αντίληψη της ύλης, αυτού που έχει εγκαταλείψει
κάθε σώμα·

εσωτερικά και εξωτερικά, αυτού που βλέπει 'δεν υπάρχει τίποτε'·

τη γνώση, ω Ικανέ, ρωτώ, πώς να καθοδηγηθεί τέτοιος;

«Αυτού που έχει υπερβεί την αντίληψη της ύλης»: ποια είναι η αντίληψη της υλικής
μορφής; Αυτού που έχει επιτύχει τη διαλογιστική επίτευξη της λεπτοφυούς υλικής
σφαίρας ή αυτού που έχει αναγεννηθεί εκεί ή αυτού που διαμένει στην ευτυχία της
παρούσας ζωής, η αντίληψη, η αντιληπτικότητα, η κατάσταση αντίληψης - αυτή
είναι η αντίληψη της υλικής μορφής. «Αυτού που έχει υπερβεί την αντίληψη της
ύλης»: για αυτόν που έχει επιτύχει τις τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις, οι
αντιλήψεις της υλικής μορφής έχουν υπερβεί, έχουν εξαφανιστεί, έχουν ξεπεραστεί,
έχουν υπερβεί, έχουν περάσει - αυτού που έχει υπερβεί την αντίληψη της ύλης.

«Αυτού που έχει εγκαταλείψει κάθε σώμα»: ολόκληρο το υλικό σώμα της σύλληψης
αυτού έχει εγκαταλειφθεί, μέσω της υπέρβασης εκείνου του παράγοντα, μέσω της
εγκατάλειψης δια της καταστολής έχει εγκαταλειφθεί το υλικό σώμα αυτού - αυτού
που έχει εγκαταλείψει κάθε σώμα.

«Εσωτερικά και εξωτερικά, αυτού που βλέπει 'δεν υπάρχει τίποτε'». «Δεν υπάρχει
τίποτε» είναι η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας. Για ποιο
λόγο; «Δεν υπάρχει τίποτε» είναι η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της
μηδαμινότητας. Αφού επιτύχει μνήμων τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της
άπειρης συνείδησης και αφού αναδυθεί από αυτήν, εκείνη ακριβώς τη συνείδηση την
κάνει να μην υπάρχει, την εξαφανίζει, την κάνει να εξαλειφθεί, βλέπει «δεν υπάρχει
τίποτε» - γι' αυτό τον λόγο «δεν υπάρχει τίποτε» είναι η διαλογιστική επίτευξη του
επιπέδου της μηδαμινότητας - εσωτερικά και εξωτερικά, αυτού που βλέπει «δεν
υπάρχει τίποτε».

«Τη γνώση, ω Ικανέ, ρωτώ». «Σάκκα» - Σάκκα. Ο Ευλογημένος αναχώρησε από την
οικογένεια των Σάκκα, γι' αυτό είναι Σάκκα... κ.λπ... έχοντας εγκαταλείψει τον φόβο
και τον τρόπο, χωρίς ανατριχίλα, γι' αυτό είναι Σάκκα. «Τη γνώση, ω Ικανέ, ρωτώ»:
τη γνώση αυτού ρωτώ, τη σοφία ρωτώ, τον αυτοφωτισμένο ρωτώ. «Τι είδους, με
ποια μορφή, με ποιον τρόπο, με ποιο αντίστοιχο γνώση πρέπει να επιθυμηθεί» - τη
γνώση, ω Ικανέ, ρωτώ.

«Πώς να καθοδηγηθεί τέτοιος»: πώς αυτός πρέπει να οδηγηθεί, να εκπαιδευτεί, να
καθοδηγηθεί, να διδαχθεί, να πειστεί, να παρατηρηθεί, να εμπνευστεί εμπιστοσύνη;
Πώς από αυτόν πρέπει να εγερθεί ανώτερη γνώση; «Τέτοιος» σημαίνει τέτοιος,
τέτοιου είδους, που στέκεται έτσι, τέτοιου τρόπου, τέτοιου τύπου, αυτός που έχει
επιτύχει τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας - πώς να
καθοδηγηθεί τέτοιος. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αυτού που έχει υπερβεί την αντίληψη της ύλης, αυτού που έχει εγκαταλείψει
κάθε σώμα·

εσωτερικά και εξωτερικά, αυτού που βλέπει 'δεν υπάρχει τίποτε'·

τη γνώση, ω Ικανέ, ρωτώ, πώς να καθοδηγηθεί τέτοιος;»

- 83.** «Όλους τους σταθμούς συνείδησης, (είπε ο Ευλογημένος στον Ποσάλα) γνωρίζοντας άμεσα ο Τατχάγκατα· αυτόν που παραμένει γνωρίζει, τον αφοσιωμένο που πορεύεται προς αυτό·

«Όλους τους σταθμούς συνείδησης»: ο Ευλογημένος γνωρίζει τους τέσσερις σταθμούς συνείδησης βάσει της νοητικής διαμόρφωσης, γνωρίζει τους επτά σταθμούς συνείδησης βάσει της σύλληψης στην επαναγέννηση. Πώς ο Ευλογημένος γνωρίζει τους τέσσερις σταθμούς συνείδησης βάσει της νοητικής διαμόρφωσης; Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Ή, μοναχοί, η συνείδηση παραμένοντας θα παρέμενε με εμπλοκή στην ύλη, έχοντας την ύλη ως αντικείμενο, στηριγμένη στην ύλη, διαποτισμένη με απόλαυση, θα έφτανε σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση. Ή, μοναχοί, με εμπλοκή στο αίσθημα... κ.λπ...ή, μοναχοί, με εμπλοκή στην αντίληψη... κ.λπ... ή, μοναχοί, η συνείδηση παραμένοντας θα παρέμενε με εμπλοκή στις δραστηριότητες, έχοντας τις δραστηριότητες ως αντικείμενο, στηριγμένη στις δραστηριότητες, διαποτισμένη με απόλαυση, θα έφτανε σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση». Έτσι ο Ευλογημένος γνωρίζει τους τέσσερις σταθμούς συνείδησης βάσει της νοητικής διαμόρφωσης.

Πώς ο Ευλογημένος γνωρίζει τους επτά σταθμούς συνείδησης βάσει της σύλληψης στην επαναγέννηση; Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Υπάρχουν, μοναχοί, όντα διαφορετικά στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη - όπως οι άνθρωποι, ορισμένοι θεοί και ορισμένοι που έχουν πέσει σε κατώτερους κόσμους. Αυτός είναι ο πρώτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα διαφορετικά στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί Βραχμακαγίκα που γεννήθηκαν με το πρώτο τζχάνα. Αυτός είναι ο δεύτερος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα παρόμοια στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη, όπως οι ακτινοβόλοι θεοί. Αυτός είναι ο τρίτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα παρόμοια στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί που διαπερνώνται από ομορφιά. Αυτός είναι ο τέταρτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα που με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενα 'άπειρος είναι ο χώρος', φτάνουν στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Αυτός είναι ο πέμπτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενα 'άπειρη είναι η συνείδηση', φτάνουν στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Αυτός είναι ο έκτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενα 'δεν υπάρχει τίποτε', φτάνουν στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Αυτός είναι ο έβδομος σταθμός συνείδησης». Έτσι ο Ευλογημένος γνωρίζει τους επτά σταθμούς συνείδησης βάσει της σύλληψης στην επαναγέννηση - «όλους τους σταθμούς συνείδησης».

«Ποσάλα, είπε ο Ευλογημένος». «Ποσάλα»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «είπε ο Ευλογημένος στον Ποσάλα».

«Γνωρίζοντας άμεσα ο Τατχάγκατα». «Γνωρίζει άμεσα» σημαίνει γνωρίζοντας άμεσα, συνειδητοποιώντας, αντιλαμβανόμενος, διεισδύοντας ο Τατχάγκατα. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Αν, Τσουνδα, κάτι από το παρελθόν είναι μη πραγματικό, αναληθές, μη επωφελές, αυτό ο Τατχάγκατα δεν το δηλώνει. Αν, Τσουνδα, κάτι από το παρελθόν είναι πραγματικό, αληθές, αλλά μη επωφελές, ούτε αυτό ο Τατχάγκατα δεν το δηλώνει. Αν, Τσουνδα, κάτι από το παρελθόν είναι πραγματικό, αληθές, επωφελές, τότε ο Τατχάγκατα γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο για την απάντηση σε αυτή την ερώτηση. Αν, Τσουνδα, κάτι από το μέλλον... κ.λπ... Αν, Τσουνδα, κάτι από το παρόν είναι μη πραγματικό, αναληθές, μη επωφελές, αυτό ο Τατχάγκατα δεν το δηλώνει. Αν, Τσουνδα, κάτι από το παρόν είναι πραγματικό, αληθές, αλλά μη επωφελές, ούτε αυτό ο Τατχάγκατα δεν το δηλώνει. Αν, Τσουνδα, κάτι από το παρόν είναι πραγματικό, αληθές, επωφελές, τότε ο Τατχάγκατα γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο για την απάντηση σε αυτή την ερώτηση. Έτσι λοιπόν, Τσουνδα, σχετικά με τα φαινόμενα του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ο Τατχάγκατα μιλάει την κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή. Για αυτό το λόγο ονομάζεται 'Τατχάγκατα'.

«Ό,τι, Τσουνδα, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, όλο αυτό έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα. Για αυτό το λόγο ονομάζεται 'Τατχάγκατα'. Και τη νύχτα, Τσουνδα, που ο Τατχάγκατα αφυπνίζεται πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση, και τη νύχτα που επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης, ό,τι στο μεταξύ λέει, εκφράζει, υποδεικνύει, όλο αυτό είναι έτσι ακριβώς και όχι διαφορετικά. Για αυτό το λόγο ονομάζεται 'Τατχάγκατα'. Ο Τατχάγκατα, Τσουνδα, πράττει όπως λέει· λέει όπως πράττει. Έτσι πράττει όπως λέει, λέει όπως πράττει. Για αυτό το λόγο ονομάζεται 'Τατχάγκατα'. Στον κόσμο μαζί με τους θεούς, Τσουνδα, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, ο Τατχάγκατα είναι ο Κατακτητής, ο Ακατάβλητος, ο Παντογνώστης, ο Παντοδύναμος. Για αυτό το λόγο ονομάζεται 'Τατχάγκατα'» - γνωρίζοντας άμεσα ο Τατχάγκατα.

«Αυτόν που παραμένει γνωρίζει»: ο Ευλογημένος εδώ ακριβώς γνωρίζει μέσω της δύναμης των καρμικών νοητικών διαμορφώσεων - «αυτό το άτομο με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση». Ο Ευλογημένος εδώ ακριβώς γνωρίζει μέσω της δύναμης των καρμικών νοητικών διαμορφώσεων - «αυτό το άτομο με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί στο ζωικό βασίλειο». Ο Ευλογημένος εδώ ακριβώς γνωρίζει μέσω της δύναμης των καρμικών νοητικών διαμορφώσεων - «αυτό το άτομο με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί στη σφαίρα των φαντασμάτων». Ο Ευλογημένος εδώ ακριβώς γνωρίζει μέσω της δύναμης των

καρμικών νοητικών διαμορφώσεων - «αυτό το άτομο με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα εγερθεί μεταξύ των ανθρώπων». Ο Ευλογημένος εδώ ακριβώς γνωρίζει μέσω της δύναμης των καρμικών νοητικών διαμορφώσεων - «αυτό το άτομο που καλά ασκείται με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Εδώ όμως εγώ, Σαριπούττα, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτό το άτομο ασκεί έτσι και κινείται έτσι και έχει ανέβει σε εκείνη την οδό, ώστε με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση'.

«Εδώ όμως εγώ, Σαριπούττα, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτό το άτομο ασκεί έτσι και κινείται έτσι και έχει ανέβει σε εκείνη την οδό, ώστε με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί στο ζωικό βασίλειο'.

«Εδώ όμως εγώ, Σαριπούττα, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτό το άτομο ασκεί έτσι και κινείται έτσι και έχει ανέβει σε εκείνη την οδό, ώστε με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί στη σφαίρα των φαντασμάτων'.

«Εδώ όμως εγώ, Σαριπούττα, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτό το άτομο ασκεί έτσι και κινείται έτσι και έχει ανέβει σε εκείνη την οδό, ώστε με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί μεταξύ των ανθρώπων'.

«Εδώ όμως εγώ, Σαριπούττα, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτό το άτομο ασκεί έτσι και κινείται έτσι και έχει ανέβει σε εκείνη την οδό, ώστε με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο'.

«Εδώ όμως εγώ, Σαριπούττα, κατανοώ κάποιο άτομο έτσι, περιλαμβάνοντας τον νου του με τον δικό μου νου - 'αυτό το άτομο ασκεί έτσι και κινείται έτσι και έχει ανέβει σε εκείνη την οδό, ώστε με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει'» - αυτόν που παραμένει γνωρίζει.

«Τον αφοσιωμένο που πορεύεται προς αυτό»: «Αφοσιωμένο» σημαίνει το επίπεδο της μηδαμινότητας. «Αφοσιωμένο» σημαίνει αφοσιωμένο μέσω της απολύτρωσης, αφοσιωμένο σε αυτό, αφοσιωμένο σε εκείνο, έχοντας εκείνο ως κυρίαρχο. Ή ο Ευλογημένος γνωρίζει - «αυτό το άτομο είναι αφοσιωμένο στην ύλη, αφοσιωμένο στον ήχο, αφοσιωμένο στην οσμή, αφοσιωμένο στη γεύση, αφοσιωμένο στο απτό αντικείμενο, αφοσιωμένο στην οικογένεια, αφοσιωμένο στην ομάδα, αφοσιωμένο στην κατοικία, αφοσιωμένο στο υλικό κέρδος, αφοσιωμένο στη φήμη, αφοσιωμένο στον έπαινο, αφοσιωμένο στην ευτυχία, αφοσιωμένο στον χιτώνα, αφοσιωμένο στην προσφερόμενη τροφή, αφοσιωμένο στο κατάλυμα, αφοσιωμένο στα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, αφοσιωμένο στις ομιλίες, αφοσιωμένο στη μοναστική διαγωγή, αφοσιωμένο στην ανώτερη διδασκαλία, αφοσιωμένο στον παράγοντα του δασόβιου, αφοσιωμένο στον παράγοντα του καταναλωτή προσφερόμενης τροφής,

αφοσιωμένο στον παράγοντα του φορούντος χιτώνες από κουρέλια, αφοσιωμένο στον παράγοντα του φορούντος τρεις χιτώνες, αφοσιωμένο στον παράγοντα του διαδοχικά από σπίτι σε σπίτι περιηγητή, αφοσιωμένο στον παράγοντα του τρώγοντος μόνο μία φορά, αφοσιωμένο στον παράγοντα του καθήμενου, αφοσιωμένο στον παράγοντα του κοιμώμενου όπου τυχαίνει, αφοσιωμένο στην πρώτη διαλογιστική έκσταση, αφοσιωμένο στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, αφοσιωμένο στην τρίτη διαλογιστική έκσταση, αφοσιωμένο στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση, αφοσιωμένο στην επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου, αφοσιωμένο στην επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης, αφοσιωμένο στην επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας, αφοσιωμένο στην επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης» - αφοσιωμένο.

«Που πορεύεται προς αυτό» σημαίνει που πορεύεται προς αυτό που αποτελείται από το επίπεδο της μηδαμινότητας, που πορεύεται προς την πράξη, που πορεύεται προς το επακόλουθο, που δίνει βάρος στην πράξη, που δίνει βάρος στη σύλληψη. Ή ο Ευλογημένος γνωρίζει - «αυτό το άτομο πορεύεται προς την ύλη... κ.λπ... πορεύεται προς την επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης» - τον αφοσιωμένο που πορεύεται προς αυτό. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Όλους τους σταθμούς συνείδησης, (είπε ο Ευλογημένος στον Ποσάλα) γνωρίζοντας άμεσα ο Τατχάγκατα· αυτόν που παραμένει γνωρίζει, τον αφοσιωμένο που πορεύεται προς αυτό».

- 84.** Γνωρίζοντας την προέλευση της μηδαμινότητας, η απόλαυση είναι νοητικός δεσμός έτσι·
Έτσι αυτό έχοντας άμεσα γνωρίσει, από εκεί εκεί βλέπει με διόραση·
Αυτή η γνώση είναι αληθής γι' αυτόν, τον βραχμάνο που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή.

«Γνωρίζοντας την προέλευση της μηδαμινότητας»: «προέλευση της μηδαμινότητας» καλείται η νοητική διαμόρφωση της πράξης που οδηγεί στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Τη νοητική διαμόρφωση της πράξης που οδηγεί στο επίπεδο της μηδαμινότητας ως «προέλευση της μηδαμινότητας» αφού γνώρισε, ως «κρέμασμα» αφού γνώρισε, ως «δεσμός» αφού γνώρισε, ως «εμπόδιο» αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές - γνωρίζοντας την προέλευση της μηδαμινότητας.

«Η απόλαυση είναι νοητικός δεσμός έτσι»: «νοητικός δεσμός της απόλαυσης» καλείται το πάθος για άυλη ύπαρξη. Με το πάθος για άυλη ύπαρξη εκείνη η πράξη κολλημένη, στερεωμένη, εμποδισμένη, το πάθος για άυλη ύπαρξη ως «νοητικό δεσμό της απόλαυσης» αφού γνώρισε, ως «κρέμασμα» αφού γνώρισε, ως «δεσμός» αφού γνώρισε, ως «εμπόδιο» αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές. «Έτσι»: σύνδεση λέξεων, συνένωση λέξεων, εκπλήρωση λέξεων, συνδυασμός γραμμάτων, ομαλότητα φράσεων, διαδοχή λέξεων, αυτό είναι το «έτσι» - η απόλαυση είναι νοητικός δεσμός έτσι.

«Έτσι αυτό έχοντας άμεσα γνωρίσει»: έτσι αυτό έχοντας άμεσα γνωρίσει, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές - έτσι αυτό έχοντας άμεσα γνωρίσει.

«Από εκεί εκεί βλέπει με διόραση». «Εκεί»: αφού επιτύχει το επίπεδο της

μηδαμινότητας και αναδυθεί από αυτό, τις νοητικές καταστάσεις της συνείδησης και τους νοητικούς παράγοντες που γεννήθηκαν εκεί βλέπει με διόραση ως παροδικό, βλέπει με διόραση ως πόνο, ως αρρώστια... κ.λπ... ως διαφυγή βλέπει με διόραση, παρατηρεί, κοιτάζει, εξετάζει προσεκτικά, διερευνά - από εκεί εκεί βλέπει με διόραση.

«Αυτή η γνώση είναι αληθής γι' αυτόν»: αυτή η γνώση είναι πραγματική, υπαρκτή, σύμφωνη με την πραγματικότητα, μη-διαστρεβλωμένη γι' αυτόν - αυτή η γνώση είναι αληθής γι' αυτόν.

«Του βραχμάνου που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή». «Βραχμάνος»: επειδή έχει απομακρύνει επτά νοητικές καταστάσεις είναι βραχμάνος... κ.λπ... μη προσκολλημένος, ακλόνητος, αυτός ονομάζεται Βράχμα. «Του βραχμάνου που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή»: αναφορικά με τον καλό κοσμικό άνθρωπο, οι επτά ασκούμενοι για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου κατοικούν, συγκατοικούν, διαμένουν, παραμένουν· ο Άξιος που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης· αυτός έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει ασκήσει την καλή συμπεριφορά... κ.λπ... η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου· δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση - του βραχμάνου που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Γνωρίζοντας την προέλευση της μηδαμινότητας, η απόλαυση είναι νοητικός δεσμός έτσι·
Έτσι αυτό έχοντας άμεσα γνωρίσει, από εκεί εκεί βλέπει με διόραση·
Αυτή η γνώση είναι αληθής γι' αυτόν, τον βραχμάνο που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή.»

Μαζί με το τέλος της στροφής... κ.λπ... «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νέου Ποσάλα, δέκατη τέταρτη.

15. Η ανάλυση των ερωτήσεων του νέου Μογκαράτζα

- 85.** «Δύο φορές ρώτησα τον Σάκκα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Μογκαράτζα]
Δεν μου εξήγησε ο έχων οφθαλμούς·
Αλλά την τρίτη φορά ο θείος σοφός εξηγεί, έτσι έχω ακούσει.

«Δύο φορές ρώτησα τον Σάκκα»: εκείνος ο βραχμάνος δύο φορές ρώτησε τον Βούδα, τον Ευλογημένο, μια ερώτηση. Ο Ευλογημένος, ερωτηθείς, δεν απάντησε στην ερώτησή του - «στο μεταξύ θα υπάρξει ωρίμανση των ικανοτήτων αυτού του βραχμάνου». «Σάκκα»: ο Σάκκα. Ο Ευλογημένος αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκκα, γι' αυτό είναι Σάκκα. Ή είναι πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, κάτοχος πλούτου, γι' αυτό είναι Σάκκα. Αυτός έχει αυτούς τους πλούτους, δηλαδή - τον πλούτο της πίστης, τον πλούτο της ηθικής, τον πλούτο της ντροπής, τον πλούτο του ηθικού φόβου, τον πλούτο της μάθησης, τον πλούτο της γενναιοδωρίας, τον πλούτο της σοφίας, τον πλούτο της εφαρμογής της μνήμης, τον πλούτο της ορθής επίμονης προσπάθειας, τον πλούτο των βάσεων πνευματικής δύναμης, τον πλούτο των

ικανοτήτων, τον πλούτο των δυνάμεων, τον πλούτο των παραγόντων της φώτισης, τον πλούτο της οδού, τον πλούτο του καρπού, τον πλούτο της Νιμπάνα. Με αυτά τα πολυάριθμα πολύτιμα πλούτη είναι πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, κάτοχος πλούτου, γι' αυτό είναι Σάκκα. Ή ο Σάκκα είναι ικανός, έμπειρος, επαρκής, ήρωας, γενναίος, θαρραλέος, άφοβος, ατρόμητος, χωρίς φόβο, που δεν τρέπεται σε φυγή, έχοντας εγκαταλείψει τον φόβο και τον τρόμο, χωρίς ανατριχίλα, γι' αυτό είναι Σάκκα. «Δύο φορές ρώτησα τον Σάκκα»: δύο φορές ρώτησα τον Σάκκα, αιτήθηκα, παρακάλεσα, προσπάθησα να εμπνεύσω εμπιστοσύνη - δύο φορές ρώτησα τον Σάκκα.

«Έτσι είπε ο σεβάσμιος Μογκαράτζα». «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ...

«Σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Μογκαράτζα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - έτσι είπε ο σεβάσμιος Μογκαράτζα.

«Δεν μου εξήγησε ο έχων οφθαλμούς». «Δεν μου εξήγησε»: δεν μου εξήγησε, δεν φανέρωσε, δεν δίδαξε, δεν διακήρυξε, δεν καθιέρωσε, δεν αποκάλυψε, δεν ανέλυσε, δεν ξεκαθάρισε, δεν φανέρωσε. «Οξυδερκής»: ο Ευλογημένος είναι οξυδερκής με πέντε οφθαλμούς - οξυδερκής και με τον σαρκικό οφθαλμό, οξυδερκής και με τον θείο οφθαλμό, οξυδερκής και με τον οφθαλμό της σοφίας, οξυδερκής και με τον οφθαλμό του Βούδα, οξυδερκής και με τον παντεπόπτη οφθαλμό.

Πώς ο Ευλογημένος είναι οξυδερκής και με τον σαρκικό οφθαλμό; Στον σαρκικό οφθαλμό του Ευλογημένου υπάρχουν πέντε χρώματα - και μπλε χρώμα, και κίτρινο χρώμα, και κόκκινο χρώμα, και μαύρο χρώμα, και λευκό χρώμα. Και εκεί όπου οι βλεφαρίδες είναι εδραιωμένες, αυτό είναι μπλε, έντονα μπλε, ευχάριστο, αξιοθέατο, όμοιο με άνθος λιναριού. Πέρα από αυτό είναι κίτρινο, έντονα κίτρινο, χρυσόχρωμο, ευχάριστο, αξιοθέατο, όμοιο με άνθος κανικάρα. Και από τις δύο πλευρές οι γωνίες των ματιών του Ευλογημένου είναι κόκκινες, έντονα κόκκινες, ευχάριστες, αξιοθέατες, όμοιες με ιντάγκοπακα. Στη μέση είναι μαύρο, έντονα μαύρο, όχι τραχύ, λείο, ευχάριστο, αξιοθέατο, όμοιο με καρπό αντάριττακα. Πέρα από αυτό είναι λευκό, έντονα λευκό, άσπρο, λαμπερό, ευχάριστο, αξιοθέατο, όμοιο με το αστέρι της αυγής. Με αυτόν τον φυσικό σαρκικό οφθαλμό, που ανήκει στην ατομική ύπαρξη, που γεννήθηκε από προηγούμενη καλή συμπεριφορά, ο Ευλογημένος βλέπει γύρω του σε απόσταση μιας γιότζανα μέρα και νύχτα. Ακόμη και όταν υπάρχει σκοτάδι με τέσσερις παράγοντες και ο ήλιος έχει δύσει· και είναι η ημέρα τήρησης των κανόνων της σκοτεινής δεκαπενθήμερης περιόδου, και υπάρχει πυκνό δασώδες άλσος, και έχει σηκωθεί μεγάλο μαύρο σύννεφο. Ακόμη και σε τέτοιο σκοτάδι με τέσσερις παράγοντες, βλέπει γύρω του σε απόσταση μιας γιότζανα. Δεν υπάρχει εκείνος ο τοίχος ή θυρόφυλλο ή περίφραξη ή βουνό ή θάμνος ή αναρριχητικό φυτό που να είναι εμπόδιο για την όραση των μορφών. Αν σημαδεύοντας έναν σπόρο σουσαμιού τον έριχνε σε φορτία σουσαμιού, εκείνον ακριβώς τον σπόρο σουσαμιού θα έβγαζε. Τόσο αγνός είναι ο φυσικός σαρκικός οφθαλμός του Ευλογημένου. Έτσι ο Ευλογημένος είναι οξυδερκής και με τον σαρκικό οφθαλμό.

Πώς ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον θείο οφθαλμό; Ο Ευλογημένος με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα· σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - «Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν

λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Και αν επιθυμούσε ο Ευλογημένος, θα έβλεπε και ένα κοσμικό σύστημα, θα έβλεπε και δύο κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και τρία κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και τέσσερα κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και πέντε κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και δέκα κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και είκοσι κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και τριάντα κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και σαράντα κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και πενήντα κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και εκατό κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και το μικρό χιλιοπλό κοσμικό σύστημα, θα έβλεπε και το μεσαίο δισχιλιοπλό κοσμικό σύστημα, θα έβλεπε και το τρισχιλιοπλό κοσμικό σύστημα, θα έβλεπε και το μεγάλο χιλιοπλό κοσμικό σύστημα, ή όσο επιθυμούσε, τόσο θα έβλεπε. Τόσο αγνός είναι ο θείος οφθαλμός του Ευλογημένου. Έτσι ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον θείο οφθαλμό.

Πώς ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον οφθαλμό της σοφίας; Ο Ευλογημένος έχει μεγάλη σοφία, ευρεία σοφία, ταχεία σοφία, χαρούμενη σοφία, οξεία σοφία, διεισδυτική σοφία, είναι επιδέξιος στις διακρίσεις της σοφίας, με διεισδυτική γνώση, έχει επιτύχει τις αναλυτικές γνώσεις, έχει φτάσει στις τέσσερις βάσεις αυτοπεποίθησης, κατέχει τις δέκα δυνάμεις, είναι ο ταύρος μεταξύ των ανδρών, το λιοντάρι μεταξύ των ανδρών, ο ελέφαντας μεταξύ των ανδρών, ο εξαίρετος μεταξύ των ανδρών, αυτός που σηκώνει το βάρος μεταξύ των ανδρών, με άπειρη γνώση, με άπειρη λάμψη, με άπειρη δόξα, πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, κάτοχος πλούτου, οδηγός, εκπαιδευτής, καθοδηγητής, αυτός που διδάσκει, αυτός που πείθει, αυτός που επιβλέπει, αυτός που εμπνέει εμπιστοσύνη. Διότι ο Ευλογημένος είναι αυτός που εγείρει τη μη εγερμένη οδό, αυτός που δημιουργεί τη μη δημιουργημένη οδό, αυτός που διακηρύσσει τη μη διακηρυγμένη οδό, ο γνώστης της οδού, ο ειδήμων της οδού, ο επιδέξιος στην οδό· οι μαθητές όμως τώρα διαμένουν ακολουθώντας την οδό, προικισμένοι μετά από αυτόν.

Διότι ο Ευλογημένος γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει, έχει γίνει μάτι, έχει γίνει γνώση, έχει γίνει Διδασκαλία, έχει γίνει Βράχμα, είναι ο διδάσκων, ο διαδίδων, αυτός που οδηγεί στο νόημα, ο δωρητής της αθανασίας, ο κύριος της Διδασκαλίας, ο Τατχάγκατα. Δεν υπάρχει για αυτόν τον Ευλογημένο τίποτε άγνωστο, αθέατο, μη αντιληπτό, μη πραγματωμένο, μη αγγιγμένο με τη σοφία. Αναφορικά με το παρελθόν, το μέλλον και το παρόν, όλα τα φαινόμενα με κάθε τρόπο έρχονται στο πεδίο αίσθησης της θύρας της γνώσης του Βούδα, του Ευλογημένου. Οτιδήποτε ονομάζεται γνωστό υπάρχει ως κάτι που πρέπει να γνωσθεί, είτε το όφελος του εαυτού είτε το όφελος των άλλων είτε το όφελος και των δύο είτε το όφελος σχετικό με την παρούσα ζωή είτε το όφελος που αφορά τη μελλοντική ζωή είτε το ρηχό όφελος είτε το βαθύ όφελος είτε το κρυμμένο όφελος είτε το συγκαλυμμένο

όφελος είτε το όφελος που χρειάζεται καθοδήγηση είτε το οδηγημένο όφελος είτε το άψογο όφελος είτε το όφελος χωρίς μολύνσεις είτε το καθαρό όφελος είτε το υπέρτατο όφελος, όλο αυτό περιστρέφεται μέσα στη γνώση του Βούδα.

Κάθε σωματική πράξη του Βούδα, του Ευλογημένου, ακολουθεί τη γνώση, κάθε λεκτική πράξη ακολουθεί τη γνώση, κάθε νοητική πράξη ακολουθεί τη γνώση. Στο παρελθόν η γνώση του Βούδα, του Ευλογημένου, είναι ανεμπόδιστη, στο μέλλον η γνώση είναι ανεμπόδιστη, στο παρόν η γνώση είναι ανεμπόδιστη· όσο είναι το γνωστό τόση είναι η γνώση, όση είναι η γνώση τόσο είναι το γνωστό. Η γνώση έχει ως όριο το γνωστό, το γνωστό έχει ως όριο τη γνώση, υπερβαίνοντας το γνωστό η γνώση δεν λειτουργεί, υπερβαίνοντας τη γνώση δεν υπάρχει ατραπός του γνωστέου. Αυτά τα φαινόμενα παραμένουν αμοιβαία ως όρια το ένα του άλλου. Όπως δύο καπάκια κουτιού που εφαρμόζουν τέλεια, το κάτω καπάκι του κουτιού δεν υπερβαίνει το πάνω, το πάνω καπάκι του κουτιού δεν υπερβαίνει το κάτω, παραμένουν αμοιβαία ως όρια το ένα του άλλου· ακριβώς έτσι το γνωστό και η γνώση του Βούδα, του Ευλογημένου, παραμένουν αμοιβαία ως όρια το ένα του άλλου. Όσο είναι το γνωστό τόση είναι η γνώση, όση είναι η γνώση τόσο είναι το γνωστό, η γνώση έχει ως όριο το γνωστό, το γνωστό έχει ως όριο τη γνώση. Υπερβαίνοντας το γνωστό η γνώση δεν λειτουργεί, υπερβαίνοντας τη γνώση δεν υπάρχει ατραπός του γνωστέου. Αυτά τα φαινόμενα παραμένουν αμοιβαία ως όρια το ένα του άλλου.

Η γνώση του Βούδα, του Ευλογημένου, λειτουργεί σε όλα τα φαινόμενα. Όλα τα φαινόμενα του Βούδα, του Ευλογημένου, εξαρτώνται από την αναφορική, εξαρτώνται από την επιθυμία, εξαρτώνται από την προσοχή, εξαρτώνται από την έγερση της συνείδησης. Η γνώση του Βούδα, του Ευλογημένου, λειτουργεί σε όλα τα όντα. Και ο Ευλογημένος γνωρίζει την κλίση όλων των όντων, γνωρίζει τις υπολανθάνουσες τάσεις, γνωρίζει την ιδιοσυγκρασία, γνωρίζει τη διάθεση· γνωρίζει τα όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, ικανά και ανίκανα. Ο κόσμος μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, η γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, περιστρέφεται μέσα στη γνώση του Βούδα.

Όπως όσα ψάρια και χελώνες, ακόμη και το τιμιτιμίνγκαλα συμπεριλαμβανομένου, περιστρέφονται μέσα στον μεγάλο ωκεανό, ακριβώς έτσι ο κόσμος μαζί με τους θεούς, ο κόσμος μαζί με τον Μάρα, ο κόσμος μαζί με τους Βράχμα, η γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, περιστρέφεται εντός της γνώσης του Βούδα. Όπως όσα πτηνά, ακόμη και τον γκαρούντα τον Βενατέγια συμπεριλαμβανομένου, περιστρέφονται στην περιοχή του ουρανού, ακριβώς έτσι ακόμη και αυτοί που είναι προικισμένοι με σοφία ίση με του Σαριπούττα, κι αυτοί περιστρέφονται στην περιοχή της γνώσης του Βούδα· η γνώση του Βούδα, αφού διαπέρασε και υπερέβη τη σοφία θεών και ανθρώπων, παραμένει.

Ακόμη και αυτοί οι σοφοί της πολεμικής κάστας, οι σοφοί βραχμάνοι, οι σοφοί οικοδεσπότες, οι σοφοί ασκητές, εκλεπτυσμένοι, έμπειροι στη συζήτηση, ικανοί να διασπάσουν και την τρίχα στα τέσσερα, που περιφέρονται καταρρίπτοντας, θα έλεγε κανείς, με τη σοφία τους τις λανθασμένες απόψεις, αυτοί, αφού ετοιμάσουν και ξαναετοιμάσουν ερωτήσεις, πλησιάζουν τον Τατχάγκατα και ρωτούν κρυφά και

συγκαλυμμένα. Αυτές οι ερωτήσεις είναι σαν να έχουν ήδη ειπωθεί και απαντηθεί από τον Ευλογημένο, με δηλωμένη αιτία. Και αυτοί γίνονται μαθητές του Ευλογημένου. Τότε μόνο ο Ευλογημένος υπερλάμπει εκεί -δηλαδή στη σοφία. Έτσι ο Ευλογημένος έχει οφθαλμό και με τον οφθαλμό της σοφίας.

Πώς ο Ευλογημένος έχει οφθαλμό και με τον οφθαλμό του Βούδα; Ο Ευλογημένος, επισκοπώντας τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα, είδε όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Όπως ακριβώς σε μια λίμνη με μπλε λωτούς ή σε μια λίμνη με κόκκινους λωτούς ή σε μια λίμνη με λευκούς λωτούς, ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, δεν έχουν βγει από το νερό και τρέφονται βυθισμένοι μέσα σε αυτό· ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, στέκονται στο ίδιο επίπεδο με το νερό· ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, έχοντας υψωθεί πάνω από το νερό, στέκονται αλέκιστοι από το νερό· ακριβώς έτσι ο Ευλογημένος, επισκοπώντας τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα, είδε όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Ο Ευλογημένος γνωρίζει - «αυτό το άτομο έχει ιδιοσυγκρασία λαγνείας, αυτό έχει ιδιοσυγκρασία μίσους, αυτό έχει ιδιοσυγκρασία αυταπάτης, αυτό έχει ιδιοσυγκρασία λογισμού, αυτό έχει ιδιοσυγκρασία πίστης, αυτό έχει ιδιοσυγκρασία γνώσης». Στο άτομο με ιδιοσυγκρασία λαγνείας ο Ευλογημένος μιλάει για τη ρυπαρότητα του σώματος· στο άτομο με ιδιοσυγκρασία μίσους ο Ευλογημένος υποδεικνύει τη διαλογιστική ανάπτυξη της φιλικότητας· το άτομο με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης ο Ευλογημένος εγκαθιστά στην απαγγελία, στην ανάκριση, στην ακοή της Διδασκαλίας την κατάλληλη στιγμή, στη συζήτηση για τη Διδασκαλία την κατάλληλη στιγμή, στη συγκατοίκηση με δασκάλους· στο άτομο με ιδιοσυγκρασία λογισμού ο Ευλογημένος υποδεικνύει τη μνήμη επί της αναπνοής· στο άτομο με ιδιοσυγκρασία πίστης ο Ευλογημένος υποδεικνύει το εμπνευστικό αντικείμενο, την άριστη φώτιση του Βούδα, την αγαθή φύση της Διδασκαλίας, την άριστη πρακτική της Κοινότητας και τις ηθικές αρχές· στο άτομο με ιδιοσυγκρασία γνώσης του εαυτού του ο Ευλογημένος υποδεικνύει το αντικείμενο της διόρασης, την όψη του παροδικού, την όψη της οδύνης, την όψη του μη-εαυτού.

«Όπως κάποιος που στέκεται στην κορυφή ενός βραχώδους βουνού, θα μπορούσε να δει τον κόσμο ολόγυρα·
έτσι, σοφέ, αφού ανέβηκες στο παλάτι φτιαγμένο από τη Διδασκαλία, εσύ που βλέπεις παντού·
χωρίς λύπη ο ίδιος, παρατήρησε τον κόσμο βυθισμένο στη λύπη, κυριευμένο από γέννηση και γήρας».

Έτσι ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον οφθαλμό του Βούδα.

Πώς ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον παντεπόπτη οφθαλμό; Παντεπόπτης οφθαλμός ονομάζεται η γνώση της παντογνωσίας. Ο Ευλογημένος με τη γνώση της παντογνωσίας είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος.

«Δεν υπάρχει τίποτε εδώ που να μην έχει δει, ούτε κάτι άγνωστο που να πρέπει να γνωσθεί·
όλα όσα υπάρχουν ως γνωστέα τα γνώρισε πλήρως, γι' αυτό ο Τατχάγκατα είναι ο παντεπόπτης».

Έτσι ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον παντεπόπτη οφθαλμό -δεν μου εξήγησε ο έχων οφθαλμούς.

«Αλλά την τρίτη φορά ο θεός σοφός εξηγεί», έτσι έχω ακούσει· μέχρι την τρίτη φορά ο Βούδας, ερωτηθείς μια εύλογη ερώτηση, εξηγεί και δεν αποφεύγει - έτσι έχει κατανοηθεί από εμένα, έτσι έχει εξεταστεί από εμένα, έτσι έχει παρατηρηθεί από εμένα. «Θεός σοφός»: ο Ευλογημένος είναι και θεός και σοφός -θεός σοφός. Όπως οι βασιλιάδες που αναχώρησαν ονομάζονται βασιλιάδες σοφοί, οι βραχμάνοι που αναχώρησαν ονομάζονται βραχμάνοι σοφοί, ακριβώς έτσι ο Ευλογημένος είναι και θεός και σοφός - θεός σοφός.

Ή ο Ευλογημένος είναι σοφός επειδή είναι αναχωρητής. Αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε το μεγάλο συνάθροισμα της ηθικής, γι' αυτό είναι σοφός. Το μεγάλο συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... το μεγάλο συνάθροισμα της σοφίας... το μεγάλο συνάθροισμα της απελευθέρωσης... αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε το μεγάλο συνάθροισμα της γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης, γι' αυτό είναι σοφός. Αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε τη διάλυση της μεγάλης μάζας σκότους, γι' αυτό είναι σοφός. Αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε τη διάσπαση της μεγάλης ψευδαίσθησης, γι' αυτό είναι σοφός. Την εξαγωγή του μεγάλου αγκαθιού της επιθυμίας... το ξετύλιγμα του μεγάλου συμπλέγματος λανθασμένων απόψεων... την κατάρριψη της μεγάλης σημαίας της αλαζονείας... τον κατευνασμό της μεγάλης νοητικής διαμόρφωσης... τη διάβαση της μεγάλης νοητικής πλημμύρας... την απόθεση του μεγάλου φορτίου... την οριστική διακοπή του μεγάλου κύκλου της περιπλάνησης... τη σβέση του μεγάλου καύσωνα... την καταπράυνση του μεγάλου πυρετού... αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε την ανύψωση της μεγάλης σημαίας της Διδασκαλίας, γι' αυτό είναι σοφός. Τις μεγάλες εφαρμογές της μνήμης... τις μεγάλες ορθές επίμονες προσπάθειες... τις μεγάλες ικανότητες... τις μεγάλες δυνάμεις... τους μεγάλους παράγοντες της φώτισης... τη μεγάλη ευγενή οκταμελή οδό... αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε τη μεγάλη υπέρτατη πραγματικότητα, το αθάνατο Νιμπάνα, γι' αυτό είναι σοφός. Ή από ισχυρά όντα με επιρροή αναζητήθηκε, ψάχτηκε, επιδιώχθηκε - «πού είναι ο Βούδας, πού είναι ο Ευλογημένος, πού είναι ο θεός των θεών, πού είναι ο ταύρος μεταξύ των ανδρών», γι' αυτό είναι σοφός - «αλλά την τρίτη φορά ο θεός σοφός εξηγεί», έτσι έχω ακούσει. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Δύο φορές ρώτησα τον Σάκκα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Μογκκαράτζα]
Δεν μου εξήγησε ο έχων οφθαλμούς·
Αλλά την τρίτη φορά ο θεός σοφός εξηγεί, έτσι έχω ακούσει».

86. Αυτός ο κόσμος και ο άλλος κόσμος, ο κόσμος του Βράχμα μαζί με τους θεούς·

Την άποφή σου δεν γνωρίζει άμεσα, του Γκόταμα του ένδοξου.

«Αυτός ο κόσμος και ο άλλος κόσμος»: «Αυτός ο κόσμος» σημαίνει ο ανθρώπινος κόσμος. «Ο άλλος κόσμος» σημαίνει αφήνοντας κατά μέρος τον ανθρώπινο κόσμο, όλος ο υπόλοιπος είναι ο άλλος κόσμος - αυτός ο κόσμος και ο άλλος κόσμος.

«Ο κόσμος του Βράχμα μαζί με τους θεούς» σημαίνει ο κόσμος μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, η γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους - ο κόσμος του Βράχμα μαζί με τους θεούς.

«Την άποφή σου δεν γνωρίζει άμεσα» σημαίνει τη δική σου άποψη, αποδοχή, προτίμηση, πεποίθηση, προδιάθεση, πρόθεση ο κόσμος δεν γνωρίζει - «αυτός έχει τέτοια άποψη, τέτοια αποδοχή, τέτοια προτίμηση, τέτοια πεποίθηση, τέτοια προδιάθεση, τέτοια πρόθεση» δεν γνωρίζει, δεν βλέπει, δεν παρατηρεί, δεν βρίσκει, δεν ανακαλύπτει, δεν αποκτά - την άποφή σου δεν γνωρίζει άμεσα.

«Του Γκόταμα του ένδοξου» σημαίνει ο Ευλογημένος έχει φτάσει στη φήμη, γι' αυτό είναι ένδοξος. Ή ο Ευλογημένος τιμάται, σέβεται, ευλαβείται, χαίρει ευσέβειας και εκτίμησης, είναι αποδέκτης των αναγκών ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, γι' αυτό είναι ένδοξος - του Γκόταμα του ένδοξου. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αυτός ο κόσμος και ο άλλος κόσμος, ο κόσμος του Βράχμα μαζί με τους θεούς·

Την άποφή σου δεν γνωρίζει άμεσα, του Γκόταμα του ένδοξου».

87. Σε αυτόν με την εξαίρετη ενόραση, υπάρχει έλευση με ερώτηση· αυτόν που πώς παρατηρεί τον κόσμο, ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει;

«Σε αυτόν με την εξαίρετη ενόραση»: σε αυτόν με την εξαίρετη ενόραση, με την κορυφαία ενόραση, με την άριστη ενόραση, με την εξαιρετική ενόραση, με την προεξάρχουσα ενόραση, με την ύψιστη ενόραση, με την υπέρτατη ενόραση - σε αυτόν με την εξαίρετη ενόραση.

«Υπάρχει έλευση με ερώτηση»: επιθυμώντας ερώτηση ήρθα... κ.λπ... «θα σηκώσεις αυτό το φορτίο» - έτσι επίσης υπάρχει έλευση με ερώτηση.

«Πώς παρατηρεί τον κόσμο»: αυτόν που πώς παρατηρεί τον κόσμο, ανασκοπεί, ζυγίζει, εξετάζει, διαλευκαίνει, κάνει σαφή - αυτόν που πώς παρατηρεί τον κόσμο.

«Ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει»: ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει, δεν τον παρατηρεί, δεν τον βρίσκει, δεν τον ανακαλύπτει, δεν τον αποκτά - ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Σε αυτόν με την εξαίρετη ενόραση, υπάρχει έλευση με ερώτηση· αυτόν που πώς παρατηρεί τον κόσμο, ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει».

88. Ως κενό τον κόσμο παρατήρησε, Μόγκχαράτζα, πάντα μνήμων· αφού ξεριζώσεις την άποψη περί εαυτού, έτσι θα υπερβείς τον θάνατο· αυτόν που έτσι παρατηρεί τον κόσμο, ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει.

«Ως κενό τον κόσμο παρατήρησε»: «Κόσμος» σημαίνει ο κόσμος της κόλασης, ο κόσμος του ζωικού βασιλείου, ο κόσμος της σφαίρας των φαντασμάτων, ο ανθρώπινος κόσμος, ο κόσμος των θεών, ο κόσμος των συναθροισμάτων, ο κόσμος των στοιχείων, ο κόσμος των αισθητήριων βάσεων, αυτός ο κόσμος, ο άλλος κόσμος, ο κόσμος του Βράχμα μαζί με τους θεούς. Κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «'Κόσμος, κόσμος', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, ονομάζεται κόσμος;» «'Διαλύεται', μοναχέ, για αυτό ονομάζεται κόσμος. Και τι διαλύεται; Το μάτι, μοναχέ, διαλύεται, οι υλικές μορφές διαλύονται, η οφθαλμική συνείδηση διαλύεται, η οφθαλμική επαφή διαλύεται, ό,τι εγείρεται με την οφθαλμική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό διαλύεται· το αυτί διαλύεται, οι οσμές διαλύονται... κ.λπ... το σώμα διαλύεται, τα απτά αντικείμενα διαλύονται· ο νους διαλύεται, τα νοητικά φαινόμενα διαλύονται, η νοητική συνείδηση διαλύεται, η νοητική επαφή διαλύεται· ό,τι εγείρεται με τη νοητική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό διαλύεται. 'Διαλύεται', μοναχέ, για αυτό ονομάζεται κόσμος.»

«Ως κενό τον κόσμο παρατήρησε»: με δύο λόγους παρατηρεί τον κόσμο ως κενό - μέσω της παρατήρησης του χαρακτηριστικού της λειτουργίας χωρίς κυριαρχία ή μέσω της εξέτασης των κούφιων δραστηριοτήτων. Πώς παρατηρεί τον κόσμο ως κενό μέσω της παρατήρησης του χαρακτηριστικού της λειτουργίας χωρίς κυριαρχία; Στην ύλη δεν αποκτάται κυριαρχία, στο αίσθημα δεν αποκτάται κυριαρχία, στην αντίληψη δεν αποκτάται κυριαρχία, στις δραστηριότητες δεν αποκτάται κυριαρχία, στη συνείδηση δεν αποκτάται κυριαρχία. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Η ύλη, μοναχοί, είναι μη-εαυτός. Αν πράγματι, μοναχοί, η ύλη ήταν εαυτός, η ύλη δεν θα οδηγούσε σε πάθηση· και θα ήταν δυνατόν σχετικά με την ύλη - 'ας είναι η ύλη μου έτσι, ας μην είναι η ύλη μου έτσι'. Επειδή όμως, μοναχοί, η ύλη είναι μη-εαυτός, για αυτό η ύλη οδηγεί σε πάθηση και δεν είναι δυνατόν σχετικά με την ύλη - 'ας είναι η ύλη μου έτσι, ας μην είναι η ύλη μου έτσι'.

«Το αίσθημα είναι μη-εαυτός. Αν πράγματι, μοναχοί, το αίσθημα ήταν εαυτός, το αίσθημα δεν θα οδηγούσε σε πάθηση· και θα ήταν δυνατόν σχετικά με το αίσθημα - 'ας είναι το αίσθημά μου έτσι, ας μην είναι το αίσθημά μου έτσι'. Επειδή όμως, μοναχοί, το αίσθημα είναι μη-εαυτός, για αυτό το αίσθημα οδηγεί σε πάθηση, και δεν είναι δυνατόν σχετικά με το αίσθημα - 'ας είναι το αίσθημά μου έτσι, ας μην είναι το αίσθημά μου έτσι'.

«Η αντίληψη είναι μη-εαυτός. Αν πράγματι, μοναχοί, η αντίληψη ήταν εαυτός, η αντίληψη δεν θα οδηγούσε σε πάθηση· και θα ήταν δυνατόν σχετικά με την αντίληψη - 'ας είναι η αντίληψή μου έτσι, ας μην είναι η αντίληψή μου έτσι'. Επειδή όμως, μοναχοί, η αντίληψη είναι μη-εαυτός, για αυτό η αντίληψη οδηγεί σε πάθηση, και δεν είναι δυνατόν σχετικά με την αντίληψη - 'ας είναι η αντίληψή μου έτσι, ας μην είναι η αντίληψή μου έτσι'.

«Οι δραστηριότητες είναι μη-εαυτός. Αν πράγματι, μοναχοί, οι δραστηριότητες ήταν εαυτός, οι δραστηριότητες δεν θα οδηγούσαν σε πάθηση· και θα ήταν δυνατόν σχετικά με τις δραστηριότητες - 'ας είναι οι δραστηριότητές μου έτσι, ας μην είναι οι δραστηριότητές μου έτσι'. Επειδή όμως, μοναχοί, οι δραστηριότητες είναι μη-εαυτός, για αυτό οι δραστηριότητες οδηγούν σε πάθηση, και δεν είναι δυνατόν σχετικά με τις δραστηριότητες - 'ας είναι οι δραστηριότητές μου έτσι, ας μην είναι

οι δραστηριότητές μου έτσι'.

«Η συνείδηση είναι μη-εαυτός. Αν πράγματι, μοναχοί, η συνείδηση ήταν εαυτός, η συνείδηση δεν θα οδηγούσε σε πάθηση· και θα ήταν δυνατόν σχετικά με τη συνείδηση - 'ας είναι η συνείδησή μου έτσι, ας μην είναι η συνείδησή μου έτσι'. Επειδή όμως, μοναχοί, η συνείδηση είναι μη-εαυτός, για αυτό η συνείδηση οδηγεί σε πάθηση, και δεν είναι δυνατόν σχετικά με τη συνείδηση - 'ας είναι η συνείδησή μου έτσι, ας μην είναι η συνείδησή μου έτσι'.»

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Αυτό το σώμα, μοναχοί, δεν είναι δικό σας ούτε άλλων. Αυτό, μοναχοί, πρέπει να θεωρηθεί ως παλαιά πράξη, συνθηκοκρατημένη, διαμορφωμένη από τη βούληση, κάτι που πρέπει να βιωθεί. Εκεί, μοναχοί, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής στρέφει την προσοχή του συνετά ακριβώς στην Εξαρτώμενη Γένεση - 'έτσι όταν αυτό υπάρχει, τούτο υπάρχει· από την έγερση αυτού τούτο εγείρεται· όταν αυτό δεν υπάρχει, τούτο δεν υπάρχει, με την παύση αυτού, τούτο καταπαύει, δηλαδή - με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις, με τις έξι αισθητήριες βάσεις ως συνθήκη υπάρχει επαφή, με την επαφή ως συνθήκη υπάρχει αίσθημα, με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία, με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση, με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίγνεσθαι, με το γίγνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση, με τη γέννηση ως συνθήκη προκύπτουν γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσσάρεσκεια και άγχος - έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου'.»

«Αλλά ακριβώς από την πλήρη φθίση και παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση των δραστηριοτήτων, από την παύση των δραστηριοτήτων υπάρχει η παύση της συνείδησης... κ.λπ... από την παύση της γέννησης καταπαύουν τα γηρατεία και ο θάνατος, η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσσάρεσκεια και το άγχος· έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου.» Έτσι μέσω της παρατήρησης του χαρακτηριστικού της λειτουργίας χωρίς έλεγχο παρατηρεί τον κόσμο ως κενό.

Πώς μέσω της εξέτασης των κούφιων δραστηριοτήτων παρατηρεί τον κόσμο ως κενό; Στην ύλη δεν βρίσκεται ουσία, στο αίσθημα δεν βρίσκεται ουσία, στην αντίληψη δεν βρίσκεται ουσία, στις δραστηριότητες δεν βρίσκεται ουσία, στη συνείδηση δεν βρίσκεται ουσία· η ύλη είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένη ουσίας ως προς την ουσία της μονιμότητας ή ως προς την ουσία της ευτυχίας ή ως προς την ουσία του εαυτού ή ως προς το μόνιμο ή ως προς το σταθερό ή ως προς το αιώνιο ή ως προς το μη υποκείμενο σε μεταβολή. Το αίσθημα είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένο ουσίας... κ.λπ... η αντίληψη είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένη ουσίας... οι δραστηριότητες είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένες ουσίας... η συνείδηση είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένη ουσίας ως προς την ουσία της μονιμότητας ή ως προς την ουσία της ευτυχίας ή ως προς την ουσία του εαυτού ή ως προς το μόνιμο ή ως προς το σταθερό ή ως προς το αιώνιο ή ως προς το μη υποκείμενο σε μεταβολή. Όπως το καλάμι είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένο ουσίας, και όπως ο ρετσινόλαδος... κ.λπ... και όπως η αγριοσυκιά είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένη ουσίας, και όπως το λευκό τικ είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία,

στερημένο ουσίας, και όπως το κοραλλόδεντρο είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένο ουσίας, και όπως μια μάζα αφρού είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένη ουσίας, και όπως μια φυσαλίδα νερού είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένη ουσίας, και όπως ένας αντικατοπτρισμός είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένος ουσίας, όπως ο κορμός της μπανανιάς είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένος ουσίας, όπως μια μαγική ψευδαίσθηση είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένη ουσίας - ακριβώς έτσι η ύλη είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένη ουσίας ως προς την ουσία της μονιμότητας ή ως προς την ουσία της ευτυχίας ή ως προς την ουσία του εαυτού ή ως προς το μόνιμο ή ως προς το σταθερό ή ως προς το αιώνιο ή ως προς το μη υποκείμενο σε μεταβολή. Το αίσθημα είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένο ουσίας... κ.λπ... η αντίληψη είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένη ουσίας... οι δραστηριότητες είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένες ουσίας... η συνείδηση είναι χωρίς ουσία, χωρίς καμία ουσία, στερημένη ουσίας ως προς την ουσία της μονιμότητας ή ως προς την ουσία της ευτυχίας ή ως προς την ουσία του εαυτού ή ως προς το μόνιμο ή ως προς το σταθερό ή ως προς το αιώνιο ή ως προς το μη υποκείμενο σε μεταβολή. Έτσι μέσω της εξέτασης των κούφιων δραστηριοτήτων παρατηρεί τον κόσμο ως κενό. Με αυτούς τους δύο λόγους παρατηρεί τον κόσμο ως κενό.

Επιπλέον, με έξι τρόπους παρατηρεί τον κόσμο ως κενό. Το μάτι είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό ή από μόνιμο ή από σταθερό ή από αιώνιο ή από μη υποκείμενο σε μεταβολή, το αυτί είναι κενό... κ.λπ... η μύτη είναι κενή... η γλώσσα είναι κενή... το σώμα είναι κενό... ο νους είναι κενός από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό ή από μόνιμο ή από σταθερό ή από αιώνιο ή από μη υποκείμενο σε μεταβολή. Οι υλικές μορφές είναι κενές... κ.λπ... οι ήχοι είναι κενοί... οι οσμές είναι κενές... οι γεύσεις είναι κενές... τα απτά αντικείμενα είναι κενά... τα νοητικά φαινόμενα είναι κενά από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό ή από μόνιμο ή από σταθερό ή από αιώνιο ή από μη υποκείμενο σε μεταβολή. Η οφθαλμική συνείδηση είναι κενή... κ.λπ... η νοητική συνείδηση είναι κενή... η οφθαλμική επαφή είναι κενή... η νοητική επαφή είναι κενή... το αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή είναι κενό... το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή είναι κενό... η αντίληψη της υλικής μορφής είναι κενή... η αντίληψη των νοητικών φαινομένων είναι κενή... η πρόθεση για την υλική μορφή είναι κενή... η πρόθεση για τα νοητικά φαινόμενα είναι κενή... η επιθυμία για ορατή μορφή είναι κενή... ο λογισμός για την υλική μορφή είναι κενός... ο συλλογισμός για την υλική μορφή είναι κενός... ο συλλογισμός για τα νοητικά φαινόμενα είναι κενός από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό ή από μόνιμο ή από σταθερό ή από αιώνιο ή από μη υποκείμενο σε μεταβολή. Έτσι με έξι τρόπους παρατηρεί τον κόσμο ως κενό.

Επιπλέον, με δέκα τρόπους παρατηρεί τον κόσμο ως κενό. Την ύλη ως άδειο, ως κούφιο, ως κενό, ως μη-εαυτό, ως χωρίς ουσιώδη υπόσταση, ως φονιά, ως μη ύπαρξη, ως ρίζα της δυστυχίας, ως με νοητικές διαφθορές, ως συνθηκοκρατημένο· το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... συνείδηση... τον θάνατο... την επαναγέννηση... τη σύλληψη... το γίνεσθαι... τον κύκλο της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων ως άδειο, ως κούφιο, ως κενό, ως μη-εαυτό, ως χωρίς ουσιώδη υπόσταση, ως φονιά, ως μη ύπαρξη, ως ρίζα της δυστυχίας, ως με νοητικές διαφθορές, ως συνθηκοκρατημένο. Έτσι με δέκα τρόπους παρατηρεί τον κόσμο ως κενό.

Επιπλέον, με δώδεκα τρόπους παρατηρεί τον κόσμο ως κενό. Η ύλη δεν είναι ον, δεν είναι ψυχή, δεν είναι άνθρωπος, δεν είναι νεαρός, δεν είναι γυναίκα, δεν είναι άνδρας, δεν είναι εαυτός, δεν είναι κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό, δεν είναι εγώ, δεν είναι δικό μου, δεν είναι κανείς, δεν είναι κανενός· το αίσθημα... κ.λπ... η αντίληψη... οι δραστηριότητες... η συνείδηση δεν είναι ον, δεν είναι ψυχή, δεν είναι άνθρωπος, δεν είναι νεαρός, δεν είναι γυναίκα, δεν είναι άνδρας, δεν είναι εαυτός, δεν είναι κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό, δεν είναι εγώ, δεν είναι δικό μου, δεν είναι κανείς, δεν είναι κανενός. Έτσι με δώδεκα τρόπους παρατηρεί τον κόσμο ως κενό.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Ό,τι, μοναχοί, δεν είναι δικό σας, αυτό εγκαταλείψτε. Αυτό που έχει εγκαταλειφθεί από εσάς θα είναι για πολύ καιρό προς ευημερία και ευτυχία. Και τι, μοναχοί, δεν είναι δικό σας; Η ύλη, μοναχοί, δεν είναι δική σας· αυτό εγκαταλείψτε. Αυτό που έχει εγκαταλειφθεί από εσάς θα είναι για πολύ καιρό προς ευημερία και ευτυχία. Το αίσθημα, μοναχοί, δεν είναι δικό σας· αυτό εγκαταλείψτε. Αυτό που έχει εγκαταλειφθεί από εσάς θα είναι για πολύ καιρό προς ευημερία και ευτυχία. Η αντίληψη, μοναχοί, δεν είναι δική σας· αυτό εγκαταλείψτε. Αυτό που έχει εγκαταλειφθεί από εσάς θα είναι για πολύ καιρό προς ευημερία και ευτυχία. Οι δραστηριότητες, μοναχοί, δεν είναι δικές σας· αυτές εγκαταλείψτε. Αυτές που έχουν εγκαταλειφθεί από εσάς θα είναι για πολύ καιρό προς ευημερία και ευτυχία. Η συνείδηση, μοναχοί, δεν είναι δική σας· αυτό εγκαταλείψτε. Αυτό που έχει εγκαταλειφθεί από εσάς θα είναι για πολύ καιρό προς ευημερία και ευτυχία. Όπως, μοναχοί, ό,τι χόρτα, ξύλα, κλαδιά και φύλλα υπάρχουν σε αυτό το άλσος του Τζέτα, αν ο κόσμος τα έπαιρνε ή τα έκαιγε ή τα χρησιμοποιούσε όπως ήθελε. Μήπως θα σκεφτόσασταν έτσι - "Ο κόσμος μας παίρνει ή μας καίει ή μας χρησιμοποιεί όπως θέλει";» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Για ποιο λόγο;» «Διότι αυτό, σεβάσμιε κύριε, δεν είναι ούτε ο εαυτός μας ούτε κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό». Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ό,τι δεν είναι δικό σας, αυτό εγκαταλείψτε· αυτό που έχει εγκαταλειφθεί από εσάς θα είναι για πολύ καιρό προς ευημερία και ευτυχία. Και τι, μοναχοί, δεν είναι δικό σας; Η ύλη, μοναχοί, δεν είναι δική σας· αυτό εγκαταλείψτε. Αυτό που έχει εγκαταλειφθεί από εσάς θα είναι για πολύ καιρό προς ευημερία και ευτυχία. Το αίσθημα... κ.λπ... η αντίληψη... οι δραστηριότητες... η συνείδηση, μοναχοί, δεν είναι δική σας· αυτό εγκαταλείψτε. Αυτό που έχει εγκαταλειφθεί από εσάς θα είναι για πολύ καιρό προς ευημερία και ευτυχία». Έτσι επίσης παρατηρεί τον κόσμο ως κενό.

Ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «'Κενός κόσμος, κενός κόσμος', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, ονομάζεται κενός κόσμος;» «Επειδή λοιπόν, Άναντα, είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό, για αυτό ονομάζεται κενός κόσμος. Και τι, Άναντα, είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό; Το μάτι, Άναντα, είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό. Οι υλικές μορφές είναι κενές... κ.λπ... η οφθαλμική συνείδηση είναι κενή... η οφθαλμική επαφή είναι κενή... ό,τι εγείρεται με την οφθαλμική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό. Το αυτί είναι κενό... οι ήχοι είναι κενοί... η μύτη είναι κενή... οι οσμές είναι κενές... η γλώσσα είναι κενή... οι γεύσεις είναι κενές... το σώμα είναι κενό... τα απτά αντικείμενα είναι κενά... ο νους είναι κενός... τα νοητικά αντικείμενα είναι κενά... η νοητική συνείδηση είναι κενή... η νοητική επαφή είναι κενή... ό,τι εγείρεται με τη

νοητική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό. Επειδή λοιπόν, Άναντα, είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό, για αυτό ονομάζεται κενός κόσμος.» Έτσι επίσης παρατηρεί τον κόσμο ως κενό.

«Την αγνή έγερση των φαινομένων, την αγνή συνεχή ροή των δραστηριοτήτων· για αυτόν που βλέπει όπως πραγματικά είναι, δεν υπάρχει φόβος, αρχηγέ του χωριού.

«Τον κόσμο παρόμοιο με χόρτα και ξύλα, όταν με σοφία βλέπει· τίποτε άλλο δεν επιθυμεί, εκτός από τη μη-επαναγέννηση».

Έτσι επίσης παρατηρεί τον κόσμο ως κενό.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός εξετάζει την ύλη όσο φτάνει ο προορισμός της ύλης, εξετάζει το αίσθημα όσο φτάνει ο προορισμός του αισθήματος, εξετάζει την αντίληψη όσο φτάνει ο προορισμός της αντίληψης, εξετάζει τις δραστηριότητες όσο φτάνει ο προορισμός των δραστηριοτήτων, εξετάζει τη συνείδηση όσο φτάνει ο προορισμός της συνείδησης. Σε αυτόν που εξετάζει την ύλη όσο φτάνει ο προορισμός της ύλης, το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... που εξετάζει τη συνείδηση όσο φτάνει ο προορισμός της συνείδησης, ό,τι υπήρχε σε αυτόν ως 'εγώ' ή 'δικό μου' ή 'υπάρχω', και αυτό δεν υπάρχει πλέον σε αυτόν». Έτσι επίσης παρατηρεί τον κόσμο ως κενό.

«Ως κενό τον κόσμο παρατήρησε»: ως κενό τον κόσμο παρατήρησε, ανασκόπησε, δεξ, ζύγισε, εξέτασε, διαλεύκανε, κάνε σαφή - ως κενό τον κόσμο παρατήρησε.

«Μόγκχαράτζα, πάντα μνήμων». «Μόγκχαράτζα»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Πάντα»: κάθε χρόνο... κ.λπ... στην τελευταία περίοδο της ζωής. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων... κ.λπ... αυτός ονομάζεται μνήμων - Μόγκχαράτζα, πάντα μνήμων.

«Αφού ξεριζώσεις την άποψη περί εαυτού»: άποψη περί εαυτού ονομάζεται η άποψη περί ταυτότητας με είκοσι βάσεις. Εδώ ο αδαής κοινός άνθρωπος που δεν βλέπει τους ευγενείς, που δεν είναι επιδέξιος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν είναι πειθαρχημένος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν βλέπει τα ενάρετα άτομα, που δεν είναι επιδέξιος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, που δεν είναι πειθαρχημένος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, θεωρεί την ύλη ως εαυτό, ή τον εαυτό ως έχοντα ύλη, ή την ύλη στον εαυτό, ή τον εαυτό στην ύλη, το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... θεωρεί τη συνείδηση ως εαυτό, ή τον εαυτό ως έχοντα συνείδηση, ή τη συνείδηση στον εαυτό, ή τον εαυτό στη συνείδηση. Όποια τέτοιου είδους άποψη, λανθασμένη άποψη, πυκνό δάσος απόψεων, αγριότοπος απόψεων, στρέβλωση απόψεων, ταλάντευση απόψεων, νοητικός δεσμός της λανθασμένης άποψης, προσκόλληση, επίσημη αποδοχή, εμμονή, αγκίστρωση, κακή οδός, λανθασμένο μονοπάτι, λανθασμένη πορεία, αιρετικό δόγμα, διεστραμμένη σύλληψη, ανεστραμμένη σύλληψη, ψευδαισθητική σύλληψη, λανθασμένη σύλληψη, σύλληψη του «πραγματικό στο μη-πραγματικό», όσες είναι οι εξήντα δύο λανθασμένες απόψεις, αυτή είναι η άποψη περί εαυτού. «Αφού ξεριζώσεις την άποψη

περί εαυτού»: την άποψη περί εαυτού αφού ξεριζώσεις, αφού εξαλείψεις, αφού ανασύρεις, αφού εξαγάγεις, αφού ξεριζώσεις, αφού εκριζώσεις, αφού εγκαταλείψεις, αφού απομακρύνεις, αφού τερματίσεις, αφού οδηγήσεις στην εξαφάνιση - αφού ξεριζώσεις την άποψη περί εαυτού.

«Έτσι θα υπερβείς τον θάνατο»: έτσι τον θάνατο θα διέβαινες, το γήρας θα διέβαινες, τον θάνατο θα διέβαινες, θα περνούσες, θα διέσχιζες, θα υπερέβαινες, θα ξεπερνούσες - έτσι θα υπερβείς τον θάνατο.

«Αυτόν που έτσι παρατηρεί τον κόσμο»: αυτόν που έτσι παρατηρεί τον κόσμο, ανασκοπεί, ζυγίζει, εξετάζει, διαλευκαίνει, κάνει σαφή - αυτόν που έτσι παρατηρεί τον κόσμο.

«Ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει»: ο θάνατος είναι βασιλιάς του θανάτου, ο Μάρα είναι βασιλιάς του θανάτου, το πεθαίνειν είναι βασιλιάς του θανάτου. «Δεν τον βλέπει»: ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει, δεν τον παρατηρεί, δεν τον βρίσκει, δεν τον ανακαλύπτει, δεν τον αποκτά. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Όπως, μοναχοί, ένα δασόβιο ελάφι περιφερόμενο στο δάσος, στο άγριο δάσος, πηγαίνει χωρίς φόβο, στέκεται χωρίς φόβο, κάθεται χωρίς φόβο, ξαπλώνει χωρίς φόβο. Για ποιο λόγο; Δεν έχει μπει στο πεδίο του κυνηγού, μοναχοί. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, 'μοναχός που τύφλωσε τον Μάρα, που αφού κατέστρεψε το μάτι του Μάρα χωρίς ίχνος, έγινε αόρατος στον Κακό'.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει... κ.λπ... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, 'μοναχός που τύφλωσε τον Μάρα, που αφού κατέστρεψε το μάτι του Μάρα χωρίς ίχνος, έγινε αόρατος στον Κακό'.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός, με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος 'άπειρος είναι ο χώρος', έχοντας επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, διαμένει. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, 'μοναχός που τύφλωσε τον Μάρα, που αφού κατέστρεψε το μάτι του Μάρα χωρίς ίχνος, έγινε αόρατος στον Κακό'.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος 'άπειρη είναι η συνείδηση', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, διαμένει... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος 'δεν υπάρχει τίποτε', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, διαμένει... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, διαμένει... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, έχοντας επιτύχει την παύση της αντίληψης και του αισθήματος, διαμένει· και έχοντας δει με τη σοφία, οι νοητικές διαφθορές του έχουν εξαλειφθεί. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, 'μοναχός που τύφλωσε τον Μάρα, που αφού κατέστρεψε το μάτι του Μάρα χωρίς ίχνος, έγινε αόρατος στον Κακό, αυτός που έχει διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο'. Αυτός πηγαίνει χωρίς φόβο, στέκεται χωρίς φόβο, κάθεται χωρίς φόβο, ξαπλώνει χωρίς φόβο. Για ποιο λόγο; Ο μοναχός δεν έχει μπει στο πεδίο του Κακού» - ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Ως κενό τον κόσμο παρατήρησε, Μόγκχαράτζα, πάντα μνήμων· αφού ξεριζώσεις την άποψη περί εαυτού, έτσι θα υπερβείς τον θάνατο·

αυτόν που έτσι παρατηρεί τον κόσμο, ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει».

Μαζί με το τέλος της στροφής... κ.λπ... «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νέου Μογκχαράτζα, δέκατη πέμπτη.

16. Η ανάλυση των ερωτήσεων του νέου Πινγκίγια

89. «Είμαι γέρος, αδύναμος, χωρίς ομορφιά, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πινγκίγια] τα μάτια δεν είναι καθαρά, η ακοή δεν είναι άνετη· μη χαθώ σε παντελή αυταπάτη στο ενδιαμέσο, πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω· την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ».

«Είμαι γέρος, αδύναμος, χωρίς ομορφιά»: «Είμαι γέρος» σημαίνει γέρος, ηλικιωμένος, προχωρημένης ηλικίας, έχοντας διανύσει μεγάλη περίοδο, έχοντας φτάσει στο τέλος της ζωής του, εκατόν είκοσι ετών από τη γέννησή του. «Αδύναμος» σημαίνει αδύναμος, με λίγη δύναμη, με λίγο σθένος. «Χωρίς ομορφιά» σημαίνει χωρίς ομορφιά, με εξαφανισμένη ομορφιά, με απομακρυσμένη ομορφιά. Εκείνη η προηγούμενη ωραία λάμψη της ομορφιάς έχει εξαφανιστεί, ο κίνδυνος έχει εμφανιστεί - «είμαι γέρος, αδύναμος, χωρίς ομορφιά».

«Έτσι είπε ο σεβάσμιος Πινγκίγια»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... «Σεβάσμιος»: λέξη αγάπης... κ.λπ... «Πινγκίγια»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του βραχμάνου... κ.λπ... λεκτική έκφραση - «έτσι είπε ο σεβάσμιος Πινγκίγια».

«Τα μάτια δεν είναι καθαρά, η ακοή δεν είναι άνετη»: τα μάτια είναι ακάθαρτα, μη καθαρά, μη αγνά, μη λαμπερά. Δεν βλέπω τις μορφές με το μάτι με τον ίδιο τρόπο - «τα μάτια δεν είναι καθαρά». «Η ακοή δεν είναι άνετη»: το αυτί είναι ακάθαρμο, μη καθαρό, μη αγνό, μη λαμπερό. Δεν ακούω τους ήχους με το αυτί με τον ίδιο τρόπο - «τα μάτια δεν είναι καθαρά, η ακοή δεν είναι άνετη».

«Μη χαθώ σε παντελή αυταπάτη στο ενδιαμέσο»: «Μη χαθώ» σημαίνει μη χαθώ, μη εξαφανιστώ, μη καταστραφώ. «Σε παντελή αυταπάτη» σημαίνει βυθισμένος στην αυταπάτη, κατεχόμενος από άγνοια, χωρίς γνώση, χωρίς διάκριση, άσοφος. «Στο ενδιαμέσο» σημαίνει χωρίς να γνωρίσω, χωρίς να επιτύχω, χωρίς να μάθω, χωρίς να αποκτήσω, χωρίς να αγγίξω, χωρίς να πραγματοποιήσω τη διδασκαλία σου, την άποψη, την πρακτική, την οδό, στο ενδιαμέσο θα πεθάνω - «μη χαθώ σε παντελή αυταπάτη στο ενδιαμέσο».

«Πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω»: «Διδασκαλία» σημαίνει την άγια ζωή που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, ολοκληρωμένη και αγνή, τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις πέντε πνευματικές ικανότητες, τις πέντε δυνάμεις, τους επτά παράγοντες της φώτισης, την ευγενή οκταμελή οδό, και το Νιμπάνα και την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα, πες, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - «πες τη διδασκαλία». «Που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω»: που εγώ θα μπορούσα να γνωρίσω, να κατανοήσω, να συνειδητοποιήσω, να κατανοήσω πλήρως, να διεισδύσω, να επιτύχω, να αγγίξω, να πραγματοποιήσω - πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω.

«Την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ»: ακριβώς εδώ η εγκατάλειψη της γέννησης, του γήρατος και του θανάτου, ο κατευνασμός, η παραίτηση, η κατάπαυση, το αθάνατο Νιμπάνα - την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Είμαι γέρος, αδύναμος, χωρίς ομορφιά, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πινγκίγια] τα μάτια δεν είναι καθαρά, η ακοή δεν είναι άνετη·
μη χαθώ σε παντελή αυταπάτη στο ενδιαμέσο, πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω·
την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ».

90. Έχοντας δει αυτούς που ταλαιπωρούνται στις υλικές μορφές, [Πινγκίγια, είπε ο Ευλογημένος]
οι αμελείς άνθρωποι μεταμορφώνονται στις υλικές μορφές·
για αυτό εσύ, Πινγκίγια, επιμελής, εγκατάλειψε την ύλη για τη μη-επαναγέννηση.

«Έχοντας δει αυτούς που ταλαιπωρούνται στις υλικές μορφές»: «Υλικότητα» σημαίνει τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία και η παράγωγη υλικότητα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων. Τα όντα εξαιτίας της ύλης, με συνθήκη την ύλη, με αιτία την ύλη, χτυπιούνται, ταλαιπωρούνται, βλάπτονται, καταστρέφονται. Όταν υπάρχει ύλη, επιβάλλουν ποικίλες σωματικές τιμωρίες. Τον μαστιγώνουν με μαστίγια, τον χτυπούν με βέργες, τον χτυπούν με ρόπαλα, του κόβουν το χέρι, του κόβουν το πόδι, του κόβουν χέρια και πόδια, του κόβουν το αυτί, του κόβουν τη μύτη, του κόβουν αυτιά και μύτη, του κάνουν το βασανιστήριο του καυτού χυλού, του κάνουν το βασανιστήριο του κοχυλιού, του κάνουν το βασανιστήριο του στόματος του Ράχου, του κάνουν το βασανιστήριο του φλεγόμενου στεφανιού, του κάνουν το βασανιστήριο του φλεγόμενου χεριού, του κάνουν το βασανιστήριο των λωρίδων χόρτου, του κάνουν το βασανιστήριο του φλοιώδους

ενδύματος, του κάνουν το βασανιστήριο της αντιλόπης, του κάνουν το βασανιστήριο του αγκιστρίου κρέατος, του κάνουν το βασανιστήριο του νομίσματος, του κάνουν το βασανιστήριο του καυστικού τριψίματος, του κάνουν το βασανιστήριο του περιστρεφόμενου πασσάλου, του κάνουν το βασανιστήριο του αχυρένιου καθίσματος, τον περιχύνουν με καυτό λάδι, τον δίνουν στα σκυλιά να τον φάνε, τον καρφώνουν ζωντανό σε παλούκι, του κόβουν το κεφάλι με σπαθί. Έτσι τα όντα εξαιτίας της ύλης, με συνθήκη την ύλη, με αιτία την ύλη, χτυπιούνται, ταλαιπωρούνται, βλάπτονται, καταστρέφονται. Έτσι αυτούς που χτυπιούνται, ταλαιπωρούνται, βλάπτονται, καταστρέφονται, αφού είδε, αφού παρατήρησε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές - έχοντας δει αυτούς που ταλαιπωρούνται στις υλικές μορφές.

«Πιγκίγια, είπε ο Ευλογημένος»: «Πιγκίγια, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Πιγκίγια, είπε ο Ευλογημένος».

«Οι αμελείς άνθρωποι μεταμορφώνονται στις υλικές μορφές»: «Μεταμορφώνονται» σημαίνει μεταμορφώνονται, οργίζονται, βασανίζονται, πλήττονται, γίνονται φοβισμένοι και δυστυχισμένοι. Από την ασθένεια των ματιών μεταμορφώνονται, οργίζονται, βασανίζονται, πλήττονται, γίνονται φοβισμένοι και δυστυχισμένοι. Από την ασθένεια των αυτιών... κ.λπ... με την ασθένεια του σώματος... κ.λπ... από την επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά μεταμορφώνονται, οργίζονται, βασανίζονται, πλήττονται, γίνονται φοβισμένοι και δυστυχισμένοι - μεταμορφώνονται στις υλικές μορφές.

Ή όταν το μάτι χάνεται, φθίνει, παρακμάζει, παύει να υπάρχει, φεύγει, εξαφανίζεται, μεταμορφώνονται... κ.λπ... γίνονται δυστυχισμένοι. Στο αυτί... κ.λπ... στη μύτη... στη γλώσσα... στο σώμα... στην ύλη... στον ήχο... στην οσμή... στη γεύση... στο απτό αντικείμενο... στην οικογένεια... στην ομάδα... στην κατοικία... στο υλικό κέρδος... στη φήμη... στον έπαινο... στην ευτυχία... στον χιτώνα... στην προσφερόμενη τροφή... στο κατάλυμα... στα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, όταν χάνονται, φθίνουν, παρακμάζουν, παύουν να υπάρχουν, φεύγουν, εξαφανίζονται, μεταμορφώνονται, οργίζονται, βασανίζονται, πλήττονται, γίνονται φοβισμένοι και δυστυχισμένοι - έτσι επίσης μεταμορφώνονται στις υλικές μορφές.

«Άνθρωποι»: οι πολεμιστές και οι βραχμάνοι και οι έμποροι και οι εργάτες και οι οικοδεσπότες και οι αναχωρητές και οι θεοί και οι άνθρωποι. «Αμελείς»: η αμέλεια πρέπει να εξηγηθεί σε σχέση με την κακή σωματική συμπεριφορά ή την κακή λεκτική συμπεριφορά ή την κακή νοητική συμπεριφορά ή τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, η αποδέσμευση της συνείδησης, η μη-έγερση της αποδέσμευσης, η απρόσεκτη ενέργεια στη διαλογιστική ανάπτυξη των καλών νοητικών καταστάσεων, η ασυνεχής ενέργεια, η ασταθής ενέργεια, η συρρικνωμένη συμπεριφορά, η εγκαταλελειμμένη θέληση, η εγκαταλελειμμένη ευθύνη, η μη-επανάληψη, η μη-ανάπτυξη, η μη-καλλιέργεια, η μη-αποφασιστικότητα, η μη-επιδίωξη είναι η αμέλεια. Όποια τέτοια αμέλεια, πράξη αμέλειας, κατάσταση αμέλειας - αυτή ονομάζεται αμέλεια. Με αυτή την αμέλεια προικισμένοι οι άνθρωποι είναι αμελείς - οι αμελείς άνθρωποι μεταμορφώνονται στις υλικές μορφές.

«Για αυτό εσύ, Πιγκίγια, επιμελής»: «Για αυτό» σημαίνει για αυτό, για αυτή την αιτία, για αυτό το λόγο, με αυτή τη συνθήκη, με αυτή την πηγή, βλέποντας έτσι τον κίνδυνο στις υλικές μορφές - για αυτό εσύ, Πιγκίγια. «Επιμελής»: αυτός που ενεργεί προσεκτικά, αυτός που καταβάλλει ακατάπαυστη προσπάθεια... κ.λπ... επιμέλεια στις καλές νοητικές καταστάσεις - για αυτό εσύ, Πιγκίγια, επιμελής.

«Εγκατάλειψε την ύλη για τη μη-επαναγέννηση»: «Υλικότητα» σημαίνει τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία και η παράγωγη υλικότητα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων. «Εγκατάλειψε την ύλη»: εγκατάλειψε την ύλη, απόρριψε την ύλη, απομάκρυνε την ύλη, τερμάτισε την ύλη, οδήγησε την ύλη στην εξαφάνιση. «Για τη μη-επαναγέννηση»: ώστε η ύλη σου ακριβώς εδώ να καταπαύσει, η ύπαρξη της επαναγέννησης να μην προκύψει ξανά στο ηδονικό στοιχείο ή στο υλικό στοιχείο ή στο στοιχείο της άυλης σφαίρας, ή στην ηδονική ύπαρξη ή στη λεπτοφυή υλική ύπαρξη ή στην άυλη ύπαρξη, ή στην ύπαρξη της αντίληψης ή στην ύπαρξη της μη-αντίληψης ή στην ύπαρξη της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, ή στην ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα ή στην ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συνάθροισμα ή στην ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συνάθροισμα, ξανά στον προορισμό ή στην επαναγέννηση ή στη σύλληψη ή στην ύπαρξη ή στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων ή στον κύκλο των επαναγεννήσεων να μην γεννήσει, να μην παράγει, να μην προκαλέσει, να μην εμφανίσει, ακριβώς εδώ να καταπαύσει, να κατευναστεί, να πάει στο τέλος της, να ανακληθεί - εγκατάλειψε την ύλη για τη μη-επαναγέννηση. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Έχοντας δει αυτούς που ταλαιπωρούνται στις υλικές μορφές, [Πιγκίγια, είπε ο Ευλογημένος]

οι αμελείς άνθρωποι μεταμορφώνονται στις υλικές μορφές·

για αυτό εσύ, Πιγκίγια, επιμελής, εγκατάλειψε την ύλη για τη μη-επαναγέννηση».

- 91.** Τέσσερις κατευθύνσεις, τέσσερις ενδιαμέσες κατευθύνσεις, προς τα πάνω, προς τα κάτω, αυτές οι δέκα κατευθύνσεις·
δεν υπάρχει τίποτα στον κόσμο που να μην έχεις δει, να μην έχεις ακούσει, να μην έχεις αισθανθεί, και επίσης να μην έχεις συνειδητοποιήσει·
πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω, την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ.

«Τέσσερις κατευθύνσεις, τέσσερις ενδιαμέσες κατευθύνσεις, προς τα πάνω, προς τα κάτω, αυτές οι δέκα κατευθύνσεις»: δέκα κατευθύνσεις.

«Δεν υπάρχει τίποτα στον κόσμο που να μην έχεις δει, να μην έχεις ακούσει, να μην έχεις αισθανθεί, και επίσης να μην έχεις συνειδητοποιήσει»: δεν υπάρχει τίποτα που να μην έχεις δει, να μην έχεις ακούσει, να μην έχεις αισθανθεί, να μην έχεις συνειδητοποιήσει, είτε το όφελος του εαυτού είτε το όφελος των άλλων είτε το όφελος και των δύο είτε το όφελος σχετικό με την παρούσα ζωή είτε το όφελος που αφορά τη μελλοντική ζωή είτε το ρηχό όφελος είτε το βαθύ όφελος είτε το κρυμμένο όφελος είτε το συγκαλυμμένο όφελος είτε το όφελος που χρειάζεται καθοδήγηση είτε το οδηγημένο όφελος είτε το άσπογο όφελος είτε το όφελος χωρίς μολύνσεις είτε το καθαρό όφελος είτε το υπέρτατο όφελος, δεν υπάρχει, δεν είναι,

δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται - δεν υπάρχει τίποτα στον κόσμο που να μην έχεις δει, να μην έχεις ακούσει, να μην έχεις αισθανθεί, και επίσης να μην έχεις συνειδητοποιήσει.

«Πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω»: «Διδασκαλία» σημαίνει καλή στην αρχή... κ.λπ... και το Νιμπάνα και την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανάλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε. «Που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω»: που εγώ θα μπορούσα να γνωρίσω, να κατανοήσω, να συνειδητοποιήσω, να κατανοήσω πλήρως, να διεισδύσω, να επιτύχω, να αγγίξω, να πραγματοποιήσω - πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω.

«Την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ»: ακριβώς εδώ η εγκατάλειψη της γέννησης, του γήρατος και του θανάτου, ο κατευνασμός, η παραίτηση, η κατάπαυση, το αθάνατο Νιμπάνα - την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Τέσσερις κατευθύνσεις, τέσσερις ενδιάμεσες κατευθύνσεις, προς τα πάνω, προς τα κάτω, αυτές οι δέκα κατευθύνσεις· δεν υπάρχει τίποτα στον κόσμο που να μην έχεις δει, να μην έχεις ακούσει, να μην έχεις αισθανθεί, και επίσης να μην έχεις συνειδητοποιήσει· πες τη διδασκαλία που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω, την εγκατάλειψη της γέννησης και του γήρατος εδώ».

92. «Βλέποντας τους ανθρώπους κυριευμένους από επιθυμία, [Πιγκίγια, είπε ο Ευλογημένος] γεννημένους στην οδύνη, νικημένους από το γήρας· για αυτό εσύ, Πιγκίγια, επιμελής, εγκατάλειψε την επιθυμία για τη μη-επαναγέννηση».

«Βλέποντας τους ανθρώπους κυριευμένους από επιθυμία»: «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Κυριευμένους από επιθυμία»: κυριευμένους από επιθυμία, ακολουθούμενους από επιθυμία, ακολουθούντες την επιθυμία, διαποτισμένους από επιθυμία, πεσμένους στην επιθυμία, ασκούντες την επιθυμία, κυριευμένους, με τον νου κατακτημένο. «Ανθρώπους»: είναι ονομασία για τα όντα. «Βλέποντας»: βλέποντας, παρατηρώντας, κοιτάζοντας, στοχαζόμενος, εξετάζοντας - βλέποντας τους ανθρώπους κυριευμένους από επιθυμία. «Πιγκίγια, είπε ο Ευλογημένος»: «Πιγκίγια, είπε ο Ευλογημένος»: ο Ευλογημένος απευθύνεται σε εκείνον τον βραχμάνο με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Πιγκίγια, είπε ο Ευλογημένος».

«Γεννημένους στην οδύνη, νικημένους από το γήρας»: «Γεννημένους στην οδύνη»: γεννημένους στην οδύνη από τη γέννηση, γεννημένους στην οδύνη από το γήρας, γεννημένους στην οδύνη από την ασθένεια, γεννημένους στην οδύνη από τον θάνατο, γεννημένους στην οδύνη από τη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος, γεννημένους στην οδύνη από τα βάσανα της κόλασης... κ.λπ... γεννημένους στην οδύνη από τα βάσανα της καταστροφής της άποψης, γεννημένους στη συμφορά, γεννημένους στον κίνδυνο, γεννημένους στην ταλαιπωρία - γεννημένους στην οδύνη. «Νικημένους από το γήρας»: αγγιγμένους από το γήρας,

νικημένους, κατακτημένους, διακατεχόμενους. Ακολουθούμενους από τη γέννηση, διαποτισμένους από το γήρας, κυριευμένους από την ασθένεια, χτυπημένους από τον θάνατο, χωρίς στέγη, χωρίς καταφύγιο, χωρίς προστασία, χωρίς να έχουν γίνει προστασία - γεννημένους στην οδύνη, νικημένους από το γήρας.

«Για αυτό εσύ, Πιγκίγια, επιμελής»: «Για αυτό» σημαίνει για αυτό, για αυτή την αιτία, για αυτό το λόγο, με αυτή τη συνθήκη, με αυτή την πηγή, βλέποντας έτσι τον κίνδυνο της επιθυμίας - για αυτό εσύ, Πιγκίγια. «Επιμελής»: αυτός που ενεργεί προσεκτικά... κ.λπ... επιμέλεια στις καλές νοητικές καταστάσεις - για αυτό εσύ, Πιγκίγια, επιμελής.

«Εγκατάλειψε την επιθυμία για τη μη-επαναγέννηση»: «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Εγκατάλειψε την επιθυμία»: εγκατάλειψε την επιθυμία, απόρριψε την επιθυμία, απομάκρυνε την επιθυμία, τερμάτισε την επιθυμία, οδήγησε την επιθυμία στην εξαφάνιση. «Για τη μη-επαναγέννηση»: ώστε για σένα... κ.λπ... η ύπαρξη της επαναγέννησης να μην προκύψει ξανά στο ηδονικό στοιχείο ή στο υλικό στοιχείο ή στο στοιχείο της άυλης σφαίρας, ή στην ηδονική ύπαρξη ή στη λεπτοφυή υλική ύπαρξη ή στην άυλη ύπαρξη, ή στην ύπαρξη της αντίληψης ή στην ύπαρξη της μη-αντίληψης ή στην ύπαρξη της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, ή στην ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα ή στην ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συναθροίσματα ή στην ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συναθροίσματα, ξανά στον προορισμό ή στην επαναγέννηση ή στη σύλληψη ή στην ύπαρξη ή στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων ή στον κύκλο των επαναγεννήσεων να μην γεννήσει, να μην παράγει, να μην προκαλέσει, να μην εμφανίσει, ακριβώς εδώ να καταπαύσει, να κατευναστεί, να πάει στο τέλος της, να ανακληθεί - εγκατάλειψε την επιθυμία για τη μη-επαναγέννηση. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Βλέποντας τους ανθρώπους κυριευμένους από επιθυμία, [Πιγκίγια, είπε ο Ευλογημένος]
γεννημένους στην οδύνη, νικημένους από το γήρας·
για αυτό εσύ, Πιγκίγια, επιμελής, εγκατάλειψε την επιθυμία για τη μη-επαναγέννηση».

Μαζί με το τέλος της στροφής, σε εκείνους που είχαν την ίδια θέληση με τον βραχμάνο, την ίδια προσπάθεια, την ίδια πρόθεση, που είχαν καλλιεργηθεί με την ίδια συνήθεια, σε πολλές χιλιάδες έμβια όντα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης». Και σε εκείνον τον βραχμάνο εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης». Μαζί με την απόκτηση του οφθαλμού της Διδασκαλίας, το δέρμα αντιλόπης, τα πλεγμένα μαλλιά, ο χιτώνας από φλοιό, το τριπλό ραβδί, η στάμνα, τα μαλλιά και τα γένια εξαφανίστηκαν· φορώντας ωχρίνο χιτώνα, κρατώντας διπλό χιτώνα, κύπελλο και χιτώνα, με πρακτική σύμφωνη με το νόημα, με ενωμένες παλάμες, προσκυνώντας τον Ευλογημένο, κάθεται - «ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του».

Η ανάλυση των ερωτήσεων του νέου Πιγκίγια, δέκατη έκτη.

17. Η ανάλυση των στροφών εγκωμίου της πορείας προς το υπερπέραν

93. Αυτά είπε ο Ευλογημένος, διαμένοντας στους Μαγκάντα, στο ιερό μνημείο Πασάνακα, παρακληθείς από τους δεκαέξι βραχμάνους συνοδούς, ερωτηθείς επανειλημμένα, απάντησε στις ερωτήσεις.

«Αυτά είπε ο Ευλογημένος»: αυτό το Παραγιάνα είπε. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Ευλογημένος» - αυτά είπε ο Ευλογημένος. «Διαμένοντας στους Μαγκάντα»: διαμένοντας στην επαρχία που ονομάζεται Μαγκάντα, κινούμενος, συμπεριφερόμενος, προστατεύοντας, συντηρούμενος, διατηρούμενος. «Στο ιερό μνημείο Πασάνακα»: το ιερό μνημείο Πασάνακα λέγεται κάθισμα του Βούδα - διαμένοντας στους Μαγκάντα, στο ιερό μνημείο Πασάνακα. «Των δεκαέξι βραχμάνων συνοδών»: ο βραχμάνος Πινγκίγια ήταν ακόλουθος, οπαδός, υπηρέτης, μαθητής του βραχμάνου Μπαβαρί. «Μαζί με τον Πινγκίγια αυτοί οι δεκαέξι» - έτσι επίσης των δεκαέξι βραχμάνων συνοδών. Ή, αυτοί οι δεκαέξι βραχμάνοι ήταν ακόλουθοι, οπαδοί, υπηρέτες, μαθητές του Βούδα, του Ευλογημένου - έτσι επίσης των δεκαέξι βραχμάνων συνοδών.

«Παρακληθείς, ερωτηθείς επανειλημμένα, απάντησε στις ερωτήσεις»:
«Παρακληθείς»: παρακληθείς, προσκληθείς. «Ερωτηθείς επανειλημμένα»: ερωτηθείς επανειλημμένα, ρωτημένος επανειλημμένα, παρακληθείς επανειλημμένα, προσκληθείς επανειλημμένα, κατευνασμένος επανειλημμένα. «Απάντησε στις ερωτήσεις»: απάντησε στις ερωτήσεις, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανέλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - παρακληθείς, ερωτηθείς επανειλημμένα, απάντησε στις ερωτήσεις. Γι' αυτό λέγεται -

«Αυτά είπε ο Ευλογημένος, διαμένοντας στους Μαγκάντα, στο ιερό μνημείο Πασάνακα, παρακληθείς από τους δεκαέξι βραχμάνους συνοδούς, ερωτηθείς επανειλημμένα, απάντησε στις ερωτήσεις».

94. Αν κάποιος για κάθε μία ερώτηση, γνωρίζοντας το νόημα, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία, ακολουθούσε την πρακτική σύμφωνα με τη Διδασκαλία, θα πήγαινε πράγματι στο υπερπέραν του γήρατος και του θανάτου. Αυτές οι διδασκαλίες οδηγούν στο υπερπέραν. Για αυτό το λόγο η ονομασία αυτής της επεξήγησης της Διδασκαλίας είναι «Παραγιάνα».

«Για κάθε μία ερώτηση» σημαίνει για κάθε μία ερώτηση του Ατζίτα, για κάθε μία ερώτηση του Τίσσα Μεττέγια, για κάθε μία ερώτηση του Πούνακα, για κάθε μία ερώτηση του Μετταγκού, για κάθε μία ερώτηση του Ντότακα, για κάθε μία ερώτηση του Ουπασίβα, για κάθε μία ερώτηση του Νάντακα, για κάθε μία ερώτηση του Χέμακα, για κάθε μία ερώτηση του Τοντέγια, για κάθε μία ερώτηση του Κάππα, για κάθε μία ερώτηση του Τζατουκάνι, για κάθε μία ερώτηση του Μπαντράβουντα, για κάθε μία ερώτηση του Ουντάγια, για κάθε μία ερώτηση του Ποσάλα, για κάθε μία ερώτηση του Μογκαράτζα, για κάθε μία ερώτηση του Πινγκίγια - για κάθε μία ερώτηση.

«Γνωρίζοντας το νόημα, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία»: αυτή η ερώτηση είναι η Διδασκαλία, η απάντηση είναι το νόημα· το νόημα αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές - γνωρίζοντας το νόημα. «Γνωρίζοντας τη Διδασκαλία» σημαίνει τη Διδασκαλία αφού γνώρισε, αφού κατάλαβε, αφού ζύγισε, αφού εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφή - γνωρίζοντας τη Διδασκαλία - γνωρίζοντας το νόημα, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία.

«Θα ακολουθούσε την πρακτική σύμφωνα με τη Διδασκαλία» σημαίνει θα ακολουθούσε την ορθή πρακτική, την αρμονική πρακτική, τη μη αντιτιθέμενη πρακτική, την κατάλληλη πρακτική, την πρακτική σύμφωνα με τη Διδασκαλία - θα ακολουθούσε την πρακτική σύμφωνα με τη Διδασκαλία. «Θα πήγαινε πράγματι στο υπερπέραν του γήρατος και του θανάτου»: το υπερπέραν του γήρατος και του θανάτου ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. «Θα πήγαινε πράγματι στο υπερπέραν του γήρατος και του θανάτου» σημαίνει θα πήγαινε στο υπερπέραν του γήρατος και του θανάτου, θα έφτανε στο υπερπέραν, θα βίωνε το υπερπέραν, θα πραγματοποιούσε το υπερπέραν - θα πήγαινε πράγματι στο υπερπέραν του γήρατος και του θανάτου. «Αυτές οι διδασκαλίες οδηγούν στο υπερπέραν» σημαίνει αυτές οι διδασκαλίες οδηγούν στο υπερπέραν. Οδηγούν στο υπερπέραν, φέρνουν στο υπερπέραν, κατευθύνουν στο υπερπέραν, συμβάλλουν στη διάβαση του γήρατος και του θανάτου - αυτές οι διδασκαλίες οδηγούν στο υπερπέραν.

«Για αυτό το λόγο αυτής της επεξήγησης της Διδασκαλίας». «Γι' αυτό» σημαίνει γι' αυτό, για αυτή την αιτία, για αυτό το λόγο, με αυτή τη συνθήκη, με αυτή την πηγή - για αυτό. «Αυτής της επεξήγησης της Διδασκαλίας» σημαίνει αυτού του Παραγιάννα - γι' αυτό αυτής της επεξήγησης της Διδασκαλίας. «Η ονομασία είναι Παραγιάννα»: η άλλη όχθη ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα... κ.λπ... η παύση, το Νιμπάνα. Η πορεία ονομάζεται οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση. «Ονομασία» σημαίνει όρος, ονομασία, προσδιορισμός, συμβατική έκφραση, όνομα, ονοματοδοσία, ονομασία, γλώσσα, φράση, λεκτική έκφραση - η ονομασία είναι «Παραγιάννα». Γι' αυτό λέγεται -

«Αν κάποιος για κάθε μία ερώτηση, γνωρίζοντας το νόημα, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία, ακολουθούσε την πρακτική σύμφωνα με τη Διδασκαλία, θα πήγαινε πράγματι στο υπερπέραν του γήρατος και του θανάτου. Αυτές οι διδασκαλίες οδηγούν στο υπερπέραν. Για αυτό το λόγο η ονομασία αυτής της επεξήγησης της Διδασκαλίας είναι «Παραγιάννα»».

- 95.** Ο Ατζίτα, ο Τισσαμεττέγια, ο Πούννακα και ο Μεττάγκου·
ο Ντοτάκα και ο Ουπασίβα, και ο Νάντα και έπειτα ο Χεμάκα.
- 96.** Ο Τοντέγια και ο Κάππα οι δύο, και ο Τζατουκαννί ο σοφός·
Ο Μπαντράβουντα και ο Ουντάγια, και επίσης ο βραχμάνος Ποσάλα·
Και ο ευφυής Μογκκράτζα, και ο μεγάλος σοφός Πινγκίγια.
- 97.** Αυτοί πλησίασαν τον Βούδα, τον σοφό με τέλεια συμπεριφορά·
ρωτώντας εκλεπτυσμένες ερωτήσεις, πλησίασαν τον άριστο Βούδα.

«Αυτοί πλησίασαν τον Βούδα»: «Αυτοί»: οι δεκαέξι βραχμάνοι του Παραγιάννα. «Βούδας»: αυτός ο Ευλογημένος, ο αυτογέννητος, χωρίς δάσκαλο, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, ο ίδιος αφυπνίστηκε πλήρως στις αλήθειες, και εκεί έφτασε στην παντογνωσία, και στις δυνάμεις στην κυριαρχία. «Βούδας»: με ποια έννοια Βούδας; Επειδή κατανόησε πλήρως τις αλήθειες είναι Βούδας, επειδή αφυπνίζει τη γενιά είναι Βούδας, λόγω της παντογνωσίας είναι Βούδας, λόγω του ότι βλέπει τα πάντα είναι Βούδας, λόγω του ότι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός είναι Βούδας, λόγω του ότι έχει ανθίσει είναι Βούδας, με τον όρο αυτού που έχει εξαλείψει

τις νοητικές διαφθορές είναι Βούδας, με τον όρο αυτού που είναι χωρίς προσκόλληση είναι Βούδας, επειδή είναι εντελώς χωρίς πάθος είναι Βούδας, επειδή είναι εντελώς χωρίς μίσος είναι Βούδας, επειδή είναι εντελώς χωρίς αυταπάτη είναι Βούδας, επειδή είναι εντελώς χωρίς νοητικές μολύνσεις είναι Βούδας, επειδή έχει πάει στην ευθεία οδό είναι Βούδας, επειδή μόνος έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση είναι Βούδας, επειδή η μη-κατανόηση έχει εξαλειφθεί και η κατανόηση έχει αποκτηθεί είναι Βούδας. «Βούδας»: αυτό το όνομα δεν δόθηκε από τη μητέρα, δεν δόθηκε από τον πατέρα, δεν δόθηκε από τον αδελφό, δεν δόθηκε από την αδελφή, δεν δόθηκε από φίλους και συμβούλους, δεν δόθηκε από συγγενείς και ομαίμους, δεν δόθηκε από ασκητές και βραχμάνους, δεν δόθηκε από θεότητες. Αυτός ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε στο τέλος της απολύτρωσης των Βουδών, των Ευλογημένων, στη ρίζα του δέντρου της φώτισης μαζί με την απόκτηση της παντογνωστικής γνώσης, δηλαδή «Βούδας». «Αυτοί πλησίασαν τον Βούδα»: αυτοί πλησίασαν τον Βούδα, ήρθαν κοντά, τον υπηρέτησαν, τον ρώτησαν, τον ανέκριναν - αυτοί πλησίασαν τον Βούδα.

«Τον σοφό με τέλεια συμπεριφορά»: συμπεριφορά καλείται η παραγωγή ηθικής και καλής συμπεριφοράς. Και η αυτοσυγκράτηση στην ηθική είναι συμπεριφορά, και η αυτοσυγκράτηση στις ικανότητες είναι συμπεριφορά, και η μετριοπάθεια στο φαγητό είναι συμπεριφορά, και η επιδίωξη της εγρήγορσης είναι συμπεριφορά, και οι επτά καλές ιδιότητες είναι συμπεριφορά, και οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις είναι συμπεριφορά. «Με τέλεια συμπεριφορά»: τέλεια συμπεριφορά, ανώτερη συμπεριφορά, εξαίρετη συμπεριφορά, προεξέχουσα συμπεριφορά, ύψιστη συμπεριφορά, έξοχη συμπεριφορά. «Σοφός»: ο Ευλογημένος είναι σοφός επειδή αναζήτησε, έψαξε, επιδίωξε το μεγάλο συνάθροισμα της ηθικής, γι' αυτό είναι σοφός... κ.λπ... ή από ισχυρά όντα με επιρροή αναζητήθηκε, ψάχτηκε, επιδιώχθηκε - «πού είναι ο Βούδας, πού είναι ο Ευλογημένος, πού είναι ο θεός των θεών, πού είναι ο ταύρος μεταξύ των ανδρών» - γι' αυτό είναι σοφός - τον σοφό με τέλεια συμπεριφορά.

«Ρωτώντας εκλεπτυσμένες ερωτήσεις»: «Ρωτώντας»: ρωτώντας, αιτούμενοι, παρακαλώντας, εμπνέοντας εμπιστοσύνη. «Εκλεπτυσμένες ερωτήσεις»: βαθιές, δυσδιάκριτες, δυσνόητες, γαλήνιες, εξαίσιες, απρόσιτες μέσω απλής λογικής, εκλεπτυσμένες, κατανοητές από σοφούς ερωτήσεις - ρωτώντας εκλεπτυσμένες ερωτήσεις.

«Πλησίασαν τον άριστο Βούδα»: «Βούδας»: αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Βούδας». «Άριστο»: κορυφαίο, ανώτερο, εξαίρετο, προεξέχοντα, ύψιστο, έξοχο Βούδα πλησίασαν, ήρθαν κοντά, τον υπηρέτησαν, τον ρώτησαν, τον ανέκριναν - πλησίασαν τον άριστο Βούδα. Γι' αυτό λέγεται -

«Αυτοί πλησίασαν τον Βούδα, τον σοφό με τέλεια συμπεριφορά· ρωτώντας εκλεπτυσμένες ερωτήσεις, πλησίασαν τον άριστο Βούδα».

- 98.** Σε αυτούς ο Βούδας απάντησε, ερωτηθείς την ερώτηση σύμφωνα με την αλήθεια· με την απάντηση στις ερωτήσεις, ο σοφός ικανοποίησε τους βραχμάνους.

«Σε αυτούς ο Βούδας απάντησε»: «Σε αυτούς» σημαίνει στους δεκαέξι βραχμάνους του Παραγιάνα. «Βούδας»: αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Βούδας». «Απάντησε»: σε αυτούς ο Βούδας απάντησε, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανέλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - σε αυτούς ο Βούδας απάντησε.

«Ερωτηθείς την ερώτηση σύμφωνα με την αλήθεια»: «Ερωτηθείς την ερώτηση» σημαίνει ερωτηθείς την ερώτηση, ρωτημένος, παρακληθείς, προσκληθείς, κατευνασμένος. «Σύμφωνα με την αλήθεια» σημαίνει όπως έπρεπε να φανερωθεί έτσι φανέρωσε, όπως έπρεπε να διδαχθεί έτσι δίδαξε, όπως έπρεπε να διακηρυχθεί έτσι διακήρυξε, όπως έπρεπε να καθιερωθεί έτσι καθιέρωσε, όπως έπρεπε να αποκαλυφθεί έτσι αποκάλυψε, όπως έπρεπε να αναλυθεί έτσι ανέλυσε, όπως έπρεπε να ξεκαθαριστεί έτσι ξεκαθάρισε, όπως έπρεπε να φανερωθεί έτσι φανέρωσε - ερωτηθείς την ερώτηση σύμφωνα με την αλήθεια.

«Με την απάντηση στις ερωτήσεις»: με την απάντηση στις ερωτήσεις, με τη φανέρωση, με τη διδασκαλία, με τη διακήρυξη, με την καθιέρωση, με την αποκάλυψη, με την ανάλυση, με το ξεκαθάρισμα, με τη φανέρωση - με την απάντηση στις ερωτήσεις.

«Ο σοφός ικανοποίησε τους βραχμάνους»: «Ικανοποίησε» σημαίνει ικανοποίησε, ευχαρίστησε πολύ, γαλήνεψε, ευαρέστησε, τους έκανε ευχαριστημένους. «Τους βραχμάνους» σημαίνει τους δεκαέξι βραχμάνους του Παραγιάνα. «Σοφός»: σοφία ονομάζεται η γνώση... κ.λπ... υπερβαίνοντας την προσκόλληση και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός - ο σοφός ικανοποίησε τους βραχμάνους. Γι' αυτό λέγεται -

«Σε αυτούς ο Βούδας απάντησε, ερωτηθείς την ερώτηση σύμφωνα με την αλήθεια·
με την απάντηση στις ερωτήσεις, ο σοφός ικανοποίησε τους βραχμάνους».

99. Αυτοί ευχαριστημένοι από τον έχοντα όραση, τον Βούδα, τον συγγενή του ήλιου·
άσκησαν την άγια ζωή, κοντά σε αυτόν με την ανώτατη σοφία.

«Αυτοί ευχαριστημένοι από τον έχοντα όραση»: «Αυτοί»: οι δεκαέξι βραχμάνοι του Παραγιάνα. «Ευχαριστημένοι»: ευχαριστημένοι, πολύ ευχαριστημένοι, εμπνευσμένοι, ικανοποιημένοι, χαρούμενοι έγιναν - αυτοί ευχαριστημένοι. «Έχοντα όραση»: ο Ευλογημένος είναι οξυδερκής με πέντε οφθαλμούς - οξυδερκής και με τον σαρκικό οφθαλμό, οξυδερκής και με τον θείο οφθαλμό, οξυδερκής και με τον οφθαλμό της σοφίας, οξυδερκής και με τον οφθαλμό του Βούδα, οξυδερκής και με τον παντεπόπτη οφθαλμό. Πώς ο Ευλογημένος είναι οξυδερκής και με τον σαρκικό οφθαλμό; Κ.λπ... έτσι ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον παντεπόπτη οφθαλμό - αυτοί ευχαριστημένοι από τον έχοντα όραση.

«Τον Βούδα, τον συγγενή του ήλιου»: «Βούδας»: αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Βούδας». «Συγγενής του ήλιου»: «άντιτσα» ονομάζεται ο ήλιος. Αυτός είναι του σογιού Γκόταμα, και ο Ευλογημένος είναι του σογιού Γκόταμα, ο Ευλογημένος είναι συγγενής του ήλιου κατά το σόι, δεσμός κατά το σόι. Γι' αυτό ο Βούδας είναι συγγενής του ήλιου -τον Βούδα, τον συγγενή του ήλιου.

«Άσκησαν την άγια ζωή»: «άγια ζωή» ονομάζεται η αποχή, η αποφυγή, η πλήρης αποχή, η αποχή από την επίτευξη του ανήθικου, η μη-πράξη, η μη-εκτέλεση, η μη-παράβαση, η μη-υπέρβαση του ορίου, η καταστροφή της γέφυρας. Επιπλέον, χωρίς επεξήγηση, «άγια ζωή» ονομάζεται η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. «Άσκησαν την άγια ζωή»: την άγια ζωή άσκησαν, ζούσαν, αφού ανέλαβαν συμπεριφέρθηκαν - άσκησαν την άγια ζωή.

«Κοντά σε αυτόν με την ανώτατη σοφία»: σε αυτόν με την ανώτατη σοφία, με την κορυφαία σοφία, με την άριστη σοφία, με την εξάριστη σοφία, με την προεξέχουσα σοφία, με την ύψιστη σοφία, με την έξοχη σοφία. «Κοντά»: κοντά, πλησίον, εγγύς, όχι μακριά, σε κοντινή απόσταση - κοντά σε αυτόν με την ανώτατη σοφία. Γι' αυτό λέγεται -

«Αυτοί ευχαριστημένοι από τον έχοντα όραση, τον Βούδα, τον συγγενή του ήλιου·
άσκησαν την άγια ζωή, κοντά σε αυτόν με την ανώτατη σοφία».

100. Για κάθε μία ερώτηση, όπως διδάχθηκε από τον Βούδα·
όποιος έτσι ακολουθούσε, θα πήγαινε στο υπερπέραν από το εδώ.

«Για κάθε μία ερώτηση» σημαίνει για κάθε μία ερώτηση του Ατζίτα, για κάθε μία ερώτηση του Τίσσα Μεττέγια... κ.λπ... για κάθε μία ερώτηση του Πινγκίγια - για κάθε μία ερώτηση.

«Όπως διδάχθηκε από τον Βούδα». «Βούδας»: αυτός ο Ευλογημένος, ο αυτογέννητος... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Βούδας».
«Όπως διδάχθηκε από τον Βούδα» σημαίνει όπως από τον Βούδα εξηγήθηκε, διδάχθηκε, περιγράφηκε, θεμελιώθηκε, αποκαλύφθηκε, αναλύθηκε, διασαφηνίστηκε, φανερώθηκε - όπως διδάχθηκε από τον Βούδα.

«Όποιος έτσι ακολουθούσε» σημαίνει θα ακολουθούσε την ορθή πρακτική, την αρμονική πρακτική, τη μη αντιτιθέμενη πρακτική, την κατάλληλη πρακτική, την πρακτική σύμφωνη με τη Διδασκαλία - όποιος έτσι ακολουθούσε.

«Θα πήγαινε στο υπερπέραν από το εδώ»: η άλλη όχθη ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα... κ.λπ... η παύση είναι το Νιμπάνα· «το εδώ» ονομάζονται οι νοητικές μολύνσεις, τα συναθροίσματα και οι νοητικές διαμορφώσεις. «Θα πήγαινε στο υπερπέραν από το εδώ» σημαίνει από το εδώ θα πήγαινε στο υπερπέραν, θα έφτανε στο υπερπέραν, θα βίωνε το υπερπέραν, θα πραγματοποιούσε το υπερπέραν - θα πήγαινε στο υπερπέραν από το εδώ. Γι' αυτό λέγεται -

«Για κάθε μία ερώτηση, όπως διδάχθηκε από τον Βούδα·
όποιος έτσι ακολουθούσε, θα πήγαινε στο υπερπέραν από το εδώ».

101. Από την εδώ όχθη στην πέρα όχθη θα πήγαινε, αναπτύσσοντας την ύψιστη οδό·
Αυτή η οδός είναι για να πάει στην πέρα όχθη, γι' αυτό λέγεται Παραγιάννα.

«Από την εδώ όχθη στην πέρα όχθη θα πήγαινε»: «το εδώ» ονομάζονται οι νοητικές μολύνσεις, τα συναθροίσματα και οι νοητικές διαμορφώσεις· η άλλη όχθη ονομάζεται το θάνατο Νιμπάνα... κ.λπ... η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. «Από την εδώ όχθη στην πέρα όχθη θα πήγαινε» σημαίνει από την εδώ όχθη στην πέρα όχθη θα πήγαινε, θα έφτανε στην πέρα όχθη, θα βίωνε την πέρα όχθη, θα πραγματοποιούσε την πέρα όχθη - από την εδώ όχθη στην πέρα όχθη θα πήγαινε.

«Αναπτύσσοντας την ύψιστη οδό»: ύψιστη οδός ονομάζεται η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση. «Ύψιστη οδός» σημαίνει οδός κορυφαία, ανώτερη, εξαίρετη, προεξέχουσα, ύψιστη, έξοχη. «Αναπτύσσοντας» σημαίνει αναπτύσσοντας, ασκώντας, καλλιεργώντας - αναπτύσσοντας την ύψιστη οδό.

«Αυτή η οδός είναι για να πάει στην πέρα όχθη» -

Οδός, δρόμος, ατραπός, μονοπάτι, ευθύς δρόμος, πορεία·
πλοίο, γέφυρα για να περάσει, σχέδια, στρώμα, διάβαση.

«Για να πάει στην πέρα όχθη» σημαίνει για να πάει στην πέρα όχθη, για να φτάσει στην πέρα όχθη, για να καταλήξει στην πέρα όχθη, για να διαβεί το γήρας και τον θάνατο - αυτή η οδός είναι για να πάει στην πέρα όχθη.

«Γι' αυτό λέγεται Παραγιάννα». «Γι' αυτό» σημαίνει γι' αυτό, για αυτή την αιτία, για αυτό το λόγο, με αυτή τη συνθήκη, με αυτή την πηγή. Η άλλη όχθη ονομάζεται το θάνατο Νιμπάνα... κ.λπ... η παύση, το Νιμπάνα. Η πορεία ονομάζεται οδός. «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... διαδοχή λέξεων, αυτό είναι το «έτσι» - γι' αυτό λέγεται Παραγιάννα. Γι' αυτό λέγεται -

«Από την εδώ όχθη στην πέρα όχθη θα πήγαινε, αναπτύσσοντας την ύψιστη οδό·

Αυτή η οδός είναι για να πάει στην πέρα όχθη, γι' αυτό λέγεται Παραγιάννα».

Η ανάλυση των στροφών εγκωμίου της πορείας προς το υπερπέραν, δέκατη έβδομη.

18. Η ανάλυση των στροφών επακόλουθου ύμνου της πορείας προς το υπερπέραν

102. «Θα απαγγείλω το Παραγιάννα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πινγκίγια]
Όπως είδε έτσι δήλωσε, ο αμόλυντος με την ευρεία σοφία·
Χωρίς επιθυμία, χωρίς δάσος κιλέσα, ο ελέφαντας, για ποιο λόγο να πει
ψέματα;

«Θα απαγγείλω το Παραγιάννα» σημαίνει θα απαγγείλω το τραγουδισμένο, θα επαναλάβω το ειπωμένο, θα ξαναπώ το λεχθέν, θα επαναλάβω το εκφρασμένο, θα ξαναπώ το ρηθέν - «θα απαγγείλω το Παραγιάννα». «Έτσι είπε ο σεβάσμιος Πινγκίγια»: «Έτσι»: σύνδεση λέξεων... κ.λπ... διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «έτσι». «Σεβάσμιος»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής - «σεβάσμιος». «Πινγκίγια»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του πρεσβύτερου μοναχού, όρος, ονομασία, προσδιορισμός, συμβατική έκφραση, όνομα, ονοματοδοσία, ονομασία, γλώσσα, φράση, λεκτική έκφραση - «έτσι είπε ο σεβάσμιος Πινγκίγια».

«Όπως είδε έτσι δήλωσε»: όπως είδε έτσι δήλωσε, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανέλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», όπως είδε έτσι δήλωσε, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανέλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε. «Όλες οι δραστηριότητες είναι τάλαιπωρία»... κ.λπ... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», όπως είδε έτσι δήλωσε, φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανέλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - «όπως είδε έτσι δήλωσε».

«Ο αμόλυντος με την ευρεία σοφία»: «Αμόλυντος»: η λαγνεία είναι ρύπος, το μίσος είναι ρύπος, η αυταπάτη είναι ρύπος, η οργή... η εχθρότητα... κ.λπ... όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις είναι ρύποι. Αυτοί οι ρύποι του Βούδα, του Ευλογημένου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Χωρίς ρύπο ο Βούδας, αμόλυντος, χωρίς ρύπο, έχει απομακρυνθεί από τον ρύπο, έχει εγκαταλείψει τον ρύπο, έχει απελευθερωθεί από τον ρύπο, έχει ξεπεράσει κάθε ρύπο. «Ευρεία» ονομάζεται η γη. Ο Ευλογημένος είναι προικισμένος με εκείνη τη σοφία παρόμοια με τη γη, εκτεταμένη, ευρεία. «Νοημοσύνη» ονομάζεται η σοφία. Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη. Ο Ευλογημένος με αυτή τη νοημοσύνη, τη σοφία είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος· γι' αυτό ο Βούδας είναι ο σοφός - «ο αμόλυντος με την ευρεία σοφία».

«Χωρίς επιθυμία, χωρίς δάσος κιλέσα, ο ελέφαντας»: «Ηδονές»: συνοπτικά υπάρχουν δύο ηδονές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης... κ.λπ... αυτές ονομάζονται αντικειμενικές ηδονές... κ.λπ... αυτές ονομάζονται ηδονές της νοητικής μόλυνσης. Του Βούδα, του Ευλογημένου, οι αντικειμενικές ηδονές έχουν πλήρως κατανοηθεί, οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης έχουν εγκαταλειφθεί· επειδή οι αντικειμενικές ηδονές έχουν πλήρως κατανοηθεί, επειδή οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης έχουν εγκαταλειφθεί. Ο Ευλογημένος δεν ποθεί τις ηδονές, δεν επιθυμεί τις ηδονές, δεν ποθεί τις ηδονές, δεν λαχταρά τις ηδονές, δεν προσεύχεται για τις ηδονές. Αυτοί που ποθούν τις ηδονές, επιθυμούν τις ηδονές, ποθούν τις ηδονές, λαχταρούν τις ηδονές, προσεύχονται για τις ηδονές, αυτοί είναι που επιθυμούν τις ηδονές, που είναι χρωματισμένοι από το πάθος, που έχουν την αντίληψη του πάθους. Ο Ευλογημένος δεν ποθεί τις ηδονές, δεν επιθυμεί τις ηδονές, δεν ποθεί τις ηδονές, δεν λαχταρά τις ηδονές, δεν προσεύχεται για τις ηδονές. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς πόθο, χωρίς επιθυμία, με απορριφθείσα ηδονή, με εμεσμένη ηδονή, με απελευθερωμένη ηδονή, με εγκαταλειμμένη ηδονή, με αποκηρυγμένη ηδονή, χωρίς πάθος, με εξαφανισμένο πάθος, με απορριφθέν πάθος, με εμεσμένο πάθος, με απελευθερωμένο πάθος, με εγκαταλειμμένο πάθος, με αποκηρυγμένο πάθος, χωρίς πόθο, κατασβεσμένος, ψυχρός, βιώνοντας ευτυχία, διαμένει με τον εαυτό του σε υψηλή κατάσταση - χωρίς επιθυμία.

«Χωρίς δάσος κιλέσα»: η λαγνεία είναι δάσος, το μίσος είναι δάσος, η αυταπάτη είναι δάσος, η οργή είναι δάσος, η εχθρότητα είναι δάσος... κ.λπ... όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις είναι δάση. Αυτά τα δάση του Βούδα, του Ευλογημένου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο

Βούδας είναι χωρίς δάσος, απαλλαγμένος από δάσος, χωρίς δάσος κιλέσα, απομακρυσμένος από το δάσος, με εγκαταλειμμένο το δάσος, απελευθερωμένος από το δάσος, έχοντας υπερβεί κάθε δάσος - χωρίς δάσος κιλέσα. «Ελέφαντας»: ελέφαντας· ο Ευλογημένος δεν διαπράττει αδίκημα, γι' αυτό είναι ελέφαντας· δεν πηγαίνει, γι' αυτό είναι ελέφαντας· δεν έρχεται, γι' αυτό είναι ελέφαντας... κ.λπ... έτσι ο Ευλογημένος δεν επιστρέφει - ελέφαντας - χωρίς επιθυμία, χωρίς δάσος κιλέσα, ο ελέφαντας.

«Για ποιο λόγο να πει ψέματα»: «Για ποιο λόγο»: για ποιο λόγο, για ποια αιτία, για ποιο λόγο, για ποια πηγή, με ποια συνθήκη - για ποιο λόγο. «Να πει ψέματα» σημαίνει θα έλεγε ψέματα, θα μιλούσε, θα εξηγούσε, θα εκφραζόταν· «να πει ψέματα» σημαίνει θα έλεγε σφάλμα ψεύδους, θα έλεγε ψευδολογία, θα έλεγε μη ευγενή λόγο. Εδώ κάποιος έχοντας πάει σε συνέλευση ή σε συγκέντρωση ή ανάμεσα σε συγγενείς ή ανάμεσα σε συντεχνία ή ανάμεσα στη βασιλική οικογένεια, οδηγημένος ως μάρτυρας και ερωτηθείς - «Έλα, άνθρωπε, πες ό,τι γνωρίζεις», αυτός μη γνωρίζοντας λέει - «γνωρίζω», ή γνωρίζοντας λέει - «δεν γνωρίζω», ή μη βλέποντας λέει - «βλέπω», ή βλέποντας λέει - «δεν βλέπω». Έτσι για χάρη του εαυτού του ή για χάρη άλλου ή για χάρη κάποιου υλικού κέρδους λέει συνειδητό ψέμα· αυτό ονομάζεται σφάλμα ψεύδους.

Επιπλέον, με τρεις τρόπους υπάρχει ψευδολογία. Πριν ακόμα του υπάρχει - «θα πω ψέματα», ενώ μιλάει του υπάρχει - «λέω ψέματα», αφού μίλησε του υπάρχει - «ψέματα ειπώθηκαν από μένα» - με αυτούς τους τρεις τρόπους υπάρχει ψευδολογία. Επιπλέον, με τέσσερις τρόπους υπάρχει ψευδολογία. Πριν ακόμα του υπάρχει - «θα πω ψέματα», ενώ μιλάει του υπάρχει - «λέω ψέματα», αφού μίλησε του υπάρχει - «ψέματα ειπώθηκαν από μένα», διαστρεβλώνοντας την άποψη - με αυτούς τους τέσσερις τρόπους υπάρχει ψευδολογία. Επιπλέον, με πέντε τρόπους... κ.λπ... με έξι τρόπους... με επτά τρόπους... με οκτώ τρόπους υπάρχει ψευδολογία. Πριν ακόμα του υπάρχει - «θα πω ψέματα», ενώ μιλάει του υπάρχει - «λέω ψέματα», αφού μίλησε του υπάρχει - «ψέματα ειπώθηκαν από μένα», διαστρεβλώνοντας την άποψη, διαστρεβλώνοντας την αποδοχή, διαστρεβλώνοντας την προτίμηση, διαστρεβλώνοντας την αντίληψη, διαστρεβλώνοντας την πρόθεση - με αυτούς τους οκτώ τρόπους υπάρχει ψευδολογία, το σφάλμα του ψεύδους. Για ποιο λόγο να πει ψέματα, να μιλήσει, να εξηγήσει, να εκφραστεί - για ποιο λόγο να πει ψέματα; Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Θα απαγγείλω το Παραγιάνα, [έτσι είπε ο σεβάσμιος Πινγκίγια]
Όπως είδε έτσι δήλωσε, ο αμόλυντος με την ευρεία σοφία·
Χωρίς επιθυμία, χωρίς δάσος κιλέσα, ο ελέφαντας, για ποιο λόγο να πει
ψέματα;»

- 103.** Αυτού που έχει εγκαταλείψει τον ρύπο και την αυταπάτη, που απαρνείται την αλαζονεία και την περιφρόνηση·
Ας διακηρύξω λοιπόν λόγο γεμάτο έπαινο.

«Αυτού που έχει εγκαταλείψει τον ρύπο και την αυταπάτη»: «Ρύπος»: η λαγνεία είναι ρύπος, το μίσος είναι ρύπος, η αυταπάτη είναι ρύπος, η αλαζονεία είναι ρύπος, η λανθασμένη άποψη είναι ρύπος, η νοητική μόλυνση είναι ρύπος, κάθε κακή συμπεριφορά είναι ρύπος, κάθε πράξη που οδηγεί στην ύπαρξη είναι ρύπος.

«Αυταπάτη»: η αγνωσία για τον υπαρξιακό πόνο... κ.λπ... εμπόδιο της άγνοιας, αυταπάτη, φαύλη ρίζα. Αυτή ονομάζεται αυταπάτη. Ο ρύπος και η αυταπάτη του Βούδα, του Ευλογημένου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας έχει εγκαταλείψει τον ρύπο και την αυταπάτη -«αυτού που έχει εγκαταλείψει τον ρύπο και την αυταπάτη».

«Που απαρνείται την αλαζονεία και την περιφρόνηση»: «Αλαζονεία»: με έναν τρόπο η αλαζονεία - είναι η ανύψωση της συνείδησης. Με δύο τρόπους η αλαζονεία - η αλαζονεία της εξύψωσης του εαυτού, η αλαζονεία του χλευασμού των άλλων. Με τρεις τρόπους η αλαζονεία - η αλαζονεία του «είμαι ανώτερος», η αλαζονεία του «είμαι ίσος», η αλαζονεία του «είμαι κατώτερος». Με τέσσερις τρόπους η αλαζονεία - με το υλικό κέρδος γεννά αλαζονεία, με τη φήμη γεννά αλαζονεία, με τον έπαινο γεννά αλαζονεία, με την ευτυχία γεννά αλαζονεία. Με πέντε τρόπους η αλαζονεία - «είμαι αποδέκτης ευχάριστων μορφών» γεννά αλαζονεία, «είμαι αποδέκτης ευχάριστων ήχων»... κ.λπ... των οσμών... των γεύσεων... «των απτών αντικειμένων» γεννά αλαζονεία. Με έξι τρόπους η αλαζονεία - με την τελειότητα της όρασης γεννά αλαζονεία, με την τελειότητα του αυτιού... κ.λπ... με την τελειότητα της μύτης... με την τελειότητα της γλώσσας... με την τελειότητα του σώματος... με την τελειότητα του νου γεννά αλαζονεία. Με επτά τρόπους η αλαζονεία - αλαζονεία, υπεροψία, αλαζονεία και υπεροψία, σύμπλεγμα κατωτερότητας, υποτίμηση, η αλαζονεία του «εγώ είμαι», λανθασμένη αλαζονεία. Με οκτώ τρόπους η αλαζονεία - με το υλικό κέρδος γεννά αλαζονεία, με την απώλεια γεννά σύμπλεγμα κατωτερότητας, με τη φήμη γεννά αλαζονεία, με τη δυσφήμιση γεννά σύμπλεγμα κατωτερότητας, με τον έπαινο γεννά αλαζονεία, με την κατηγορία γεννά σύμπλεγμα κατωτερότητας, με την ευτυχία γεννά αλαζονεία, με τη δυστυχία γεννά σύμπλεγμα κατωτερότητας. Με εννέα τρόπους η αλαζονεία - η αλαζονεία του ανώτερου «είμαι ανώτερος», η αλαζονεία του ανώτερου «είμαι ίσος», η αλαζονεία του ανώτερου «είμαι κατώτερος», η αλαζονεία του ίσου «είμαι ανώτερος», η αλαζονεία του ίσου «είμαι ίσος», η αλαζονεία του ίσου «είμαι κατώτερος», η αλαζονεία του κατώτερου «είμαι ανώτερος», η αλαζονεία του κατώτερου «είμαι ίσος», η αλαζονεία του κατώτερου «είμαι κατώτερος». Με δέκα τρόπους η αλαζονεία - εδώ κάποιος γεννά αλαζονεία λόγω γέννησης ή σογιού ή καλής καταγωγής ή ομορφιάς και λάμψης ή πλούτου ή μάθησης ή επαγγελματικής δραστηριότητας ή τεχνικής δεξιότητας ή γνωστικού πεδίου ή μάθησης ή οξυδέρκειας ή κάποιου άλλου θέματος. Όποια τέτοια αλαζονεία, φαντασία, κατάσταση φαντασίωσης, ανύψωση, εξύψωση, λάβαρο, διαρκής προσπάθεια, ματαιοδοξία της συνείδησης - αυτή ονομάζεται αλαζονεία.

«Περιφρόνηση»: όποια περιφρόνηση, περιφρονητική συμπεριφορά, κατάσταση περιφρόνησης, σκληρότητα, σκληρή πράξη - αυτή ονομάζεται περιφρόνηση. Η αλαζονεία και η περιφρόνηση του Βούδα, του Ευλογημένου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας απαρνείται την αλαζονεία και την περιφρόνηση - που απαρνείται την αλαζονεία και την περιφρόνηση.

«Ας διακηρύξω λοιπόν λόγο γεμάτο έπαινο». «Ας λοιπόν εγώ»: σύνδεση λέξεων, συνένωση λέξεων, εκπλήρωση λέξεων, συνδυασμός γραμμάτων, ομαλότητα φράσεων, διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «ας λοιπόν εγώ». «Θα διακηρύξω λόγο

γεμάτο έπαινο»: προικισμένη με έπαινο, πλήρως προικισμένη, που έχει φτάσει, πλήρως έχει φτάσει, που έχει επιτύχει, πλήρως έχει επιτύχει, που διακατέχεται, ομιλία, λόγο, έκφραση, εκφώνηση, θα διακηρύξω, θα διδάξω, θα διακηρύξω, θα καθιερώσω, θα αποκαλύψω, θα αναλύσω, θα ξεκαθαρίσω, θα φανερώσω - ας διακηρύξω λοιπόν λόγο γεμάτο έπαινο. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Αυτού που έχει εγκαταλείψει τον ρύπο και την αυταπάτη, που απαρνείται την αλαζονεία και την περιφρόνηση·
Ας διακηρύξω λοιπόν λόγο γεμάτο έπαινο».

104. Ο διαλύτης του σκότους, ο Φωτισμένος, αυτός που βλέπει παντού, αυτός που έφτασε στο τέλος του κόσμου, αυτός που υπερέβη κάθε ύπαρξη· χωρίς νοητικές διαφθορές, αυτός που εγκατέλειψε κάθε πόνο, αυτός που ονομάζεται αληθινά, Βράχμα, λατρεύεται από μένα.

«Ο διαλύτης του σκότους, ο Φωτισμένος, αυτός που βλέπει παντού»: «Ο διαλύτης του σκότους»: το σκοτάδι της λαγνείας, το σκοτάδι του μίσους, το σκοτάδι της αυταπάτης, το σκοτάδι της αλαζονείας, το σκοτάδι της λανθασμένης άποψης, το σκοτάδι της νοητικής μόλυνσης, το σκοτάδι της κακής συμπεριφοράς, που προκαλεί τύφλωση, που προκαλεί αγνωσία, που καταστέλλει τη σοφία, που ανήκει στη δυσφορία, που δεν οδηγεί στο Νιμπάνα, απώθησε, απομάκρυνε, εγκατέλειψε, διέλυσε, τερμάτισε, οδήγησε στην εξαφάνιση. «Βούδας»: αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε· δηλαδή «Βούδας». Παντεπόπτης οφθαλμός ονομάζεται η γνώση της παντογνωσίας... κ.λπ... ο Τατχάγκατα γι' αυτό είναι ο παντεπόπτης - ο διαλύτης του σκότους, ο Φωτισμένος, αυτός που βλέπει παντού.

«Αυτός που έφτασε στο τέλος του κόσμου, αυτός που υπερέβη κάθε ύπαρξη»: «Κόσμος»: ένας κόσμος - ο κόσμος της ύπαρξης. Δύο κόσμοι - ο κόσμος της ύπαρξης και ο κόσμος της συνεχούς ύπαρξης· ο κόσμος της επιτυχημένης ύπαρξης και ο κόσμος της επιτυχημένης συνεχούς ύπαρξης· ο κόσμος της αποτυχημένης ύπαρξης και ο κόσμος της αποτυχημένης συνεχούς ύπαρξης. Τρεις κόσμοι - τα τρία αισθήματα. Τέσσερις κόσμοι - οι τέσσερις τροφές. Πέντε κόσμοι - τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης. Έξι κόσμοι - οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις. Επτά κόσμοι - οι επτά σταθμοί συνείδησης. Οκτώ κόσμοι - οι οκτώ κοσμικές αντιξοότητες. Εννέα κόσμοι - οι εννέα κατοικίες των όντων. Δέκα κόσμοι - οι δέκα αισθητήριες βάσεις. Δώδεκα κόσμοι - οι δώδεκα αισθητήριες βάσεις. Δεκαοκτώ κόσμοι - τα δεκαοκτώ στοιχεία. «Αυτός που έφτασε στο τέλος του κόσμου»: ο Ευλογημένος έχει πάει στο τέλος του κόσμου, έχει φτάσει στο τέλος, έχει πάει στην κορυφή, έχει φτάσει στην κορυφή... έχει πάει στο Νιμπάνα, έχει φτάσει στο Νιμπάνα. Αυτός έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει ασκήσει την καλή συμπεριφορά...η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση - αυτός που έφτασε στο τέλος του κόσμου.

«Αυτός που υπερέβη κάθε ύπαρξη». «Ύπαρξη»: υπάρχουν δύο υπάρξεις - το καρμικό γίνεσθαι και η επαναγέννηση της σύλληψης. Ποιο είναι το καρμικό γίνεσθαι; Η αξιέπαινη βουλητική δραστηριότητα, η αξιόμεμπτη βουλητική δραστηριότητα, η αδιατάρακτη βουλητική δραστηριότητα - αυτό είναι το καρμικό γίνεσθαι. Ποια είναι η επαναγέννηση της σύλληψης; Κατά τη σύλληψη η ύλη, το αίσθημα, η αντίληψη, οι δραστηριότητες, η συνείδηση - αυτή είναι η επαναγέννηση της

σύλληψης. Ο Ευλογημένος το καρμικό γίγνεσθαι και την επαναγέννηση της σύλληψης υπερέβη, υπερπήδησε, ξεπέρασε - αυτός που έφτασε στο τέλος του κόσμου, αυτός που υπερέβη κάθε ύπαρξη.

«Χωρίς νοητικές διαφθορές, αυτός που εγκατέλειψε κάθε πόνο». «Χωρίς νοητικές διαφθορές»: τέσσερις είναι οι νοητικές διαφθορές - νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, νοητική διαφθορά της άγνοιας. Αυτές οι νοητικές διαφθορές του Βούδα, του Ευλογημένου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς νοητικές διαφθορές. «Αυτός που εγκατέλειψε κάθε πόνο»: όλη η δυστυχία της σύλληψης του, η δυστυχία της γέννησης, η δυστυχία του γήρατος, η δυστυχία της ασθένειας, η δυστυχία του θανάτου, η δυστυχία της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους... κ.λπ... η δυστυχία της καταστροφής άποψης έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης. Γι' αυτό ο Βούδας είναι αυτός που εγκατέλειψε κάθε πόνο - χωρίς νοητικές διαφθορές, αυτός που εγκατέλειψε κάθε πόνο.

«Αυτός που ονομάζεται αληθινά, Βράχμα, λατρεύεται από μένα». «Αυτός που ονομάζεται αληθινά»: αυτός που ονομάζεται αληθινά, με παρόμοιο όνομα, με παρόμοια ονομασία, με αληθινά παρόμοια ονομασία. Ο Ευλογημένος Βιπασσί, ο Ευλογημένος Σικχί, ο Ευλογημένος Βεσσαμπού, ο Ευλογημένος Κακουσάντα, ο Ευλογημένος Κονάγκαμανα, ο Ευλογημένος Κάσσαπα. Αυτοί οι Βούδες, οι Ευλογημένοι έχουν παρόμοιο όνομα, παρόμοια ονομασία. Και ο Ευλογημένος Σακυαμούνι έχει παρόμοιο όνομα, παρόμοια ονομασία με εκείνους τους Βούδες, τους Ευλογημένους - γι' αυτό ο Βούδας ονομάζεται αληθινά.

«Βράχμα, λατρεύεται από μένα»: αυτός ο Ευλογημένος από μένα προσεγγίστηκε, λατρεύτηκε, υπηρετήθηκε, ρωτήθηκε, εξετάστηκε - αυτός που ονομάζεται αληθινά, Βράχμα, λατρεύεται από μένα. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Ο διαλύτης του σκότους, ο Φωτισμένος, αυτός που βλέπει παντού, αυτός που έφτασε στο τέλος του κόσμου, αυτός που υπερέβη κάθε ύπαρξη· χωρίς νοητικές διαφθορές, αυτός που εγκατέλειψε κάθε πόνο, αυτός που ονομάζεται αληθινά, Βράχμα, λατρεύεται από μένα».

105. Όπως ένα πτηνό, εγκαταλείποντας ένα μικρό δάσος, θα κατοικούσε σε ένα άλσος με πολλούς καρπούς·
Έτσι εγώ, εγκαταλείποντας αυτούς με περιορισμένη ενόραση, έφτασα στον μεγάλο ωκεανό σαν κύκνος.

«Όπως ένα πτηνό, εγκαταλείποντας ένα μικρό δάσος, θα κατοικούσε σε ένα άλσος με πολλούς καρπούς»: «Πτηνό» ονομάζεται το φτερωτό. Για ποιο λόγο το πτηνό ονομάζεται φτερωτό; «Δύο φορές γεννιέται» σημαίνει πτηνό, από τη μήτρα της μητέρας και από το κέλυφος του αυγού. Γι' αυτό τον λόγο το πτηνό ονομάζεται φτερωτό - πτηνό. «Όπως εγκαταλείποντας ένα μικρό δάσος»: όπως ένα πτηνό, εγκαταλείποντας ένα μικρό δάσος, ένα μικρό δασάκι με λίγους καρπούς, με λίγη τροφή, με λίγο νερό, αφού το εγκατέλειψε, αφού το άφησε, αφού το ξεπέρασε, αφού το υπερέβη, αφού πέρασε πέρα, θα έφτανε, θα έβρισκε, θα αποκτούσε ένα άλλο

άλσος με πολλούς καρπούς, με πολλή τροφή, με πολύ νερό, ένα μεγάλο δάσος, ένα δασώδες άλσος, και σε εκείνο το δασώδες άλσος θα έστηνε κατοικία - όπως ένα πτηνό, εγκαταλείποντας ένα μικρό δάσος, θα κατοικούσε σε ένα άλσος με πολλούς καρπούς.

«Έτσι εγώ, εγκαταλείποντας αυτούς με περιορισμένη ενόραση, έφτασα στον μεγάλο ωκεανό σαν κύκνος»: «Έτσι» είναι η παρουσίαση της παρομοίωσης.

«Εγκαταλείποντας αυτούς με περιορισμένη ενόραση»: και ο βραχμάνος Μπαβαρί και οι άλλοι δάσκαλοί του, σε σύγκριση με τον Βούδα, τον Ευλογημένο, είναι με περιορισμένη ενόραση, με μικρή ενόραση, με ελάχιστη ενόραση, με κατώτερη ενόραση, με φτωχή ενόραση ή με τετραγωνική ενόραση. Αυτούς με περιορισμένη ενόραση, με μικρή ενόραση, με ελάχιστη ενόραση, με κατώτερη ενόραση, με φτωχή ενόραση, με τετραγωνική ενόραση, αφού τους εγκατέλειψα, αφού τους άφησα, αφού τους ξεπέρασα, αφού τους υπερέβην, αφού πέρασα πέρα, έφτασα, βρήκα, απέκτησα τον Βούδα, τον Ευλογημένο, αυτόν με απεριόριστη ενόραση, με ύψιστη ενόραση, με άριστη ενόραση, με εξάριστη ενόραση, με προεξέχουσα ενόραση, με ανώτατη ενόραση, με έξοχη ενόραση, τον ασύγκριτο, τον ίσο με τους ασύγκριτους, τον χωρίς όμοιο, τον χωρίς αντίγραφο, τον χωρίς αντίπαλο, τον θεό υπεράνω των θεών, τον ταύρο μεταξύ των ανθρώπων, τον άνδρα-λιοντάρι, τον άνδρα-ελέφαντα, τον άνδρα-ευγενές άλογο, τον άνδρα-ταύρο, τον άνδρα-υποζύγιο, τον κάτοχο των δέκα δυνάμεων. Και όπως ένας κύκνος θα έφτανε, θα έβρισκε, θα αποκτούσε μια μεγάλη τεχνητή λίμνη ή τη λίμνη Ανοτάττα ή τον μεγάλο ωκεανό, ακλόνητο, με αμέτρητο νερό, μια μάζα νερού, ακριβώς έτσι έφτασα στον Βούδα, τον Ευλογημένο, τον ακλόνητο, με αμέτρητη λαμπρότητα, με διαπεραστική γνώση, με ανοιχτά μάτια, επιδέξιο στη διάκριση της σοφίας, που έχει επιτύχει τις αναλυτικές γνώσεις, που έχει φτάσει στις τέσσερις βάσεις αυτοπεποίθησης, αφοσιωμένο στην αγνότητα, με αγνή ατομικότητα, που δεν μιλά διπλά, τέτοιο, με αληθινή ομολογία, απεριόριστο, μεγάλο, βαθύ, αμέτρητο, δυσκατάδυτο, με πολλά κοσμήματα, σαν τον ωκεανό, προικισμένο με την εξαπλή αταραξία, ασύγκριτο, άφθονο, αμέτρητο· αυτόν τον τέτοιο, τον άριστο μεταξύ αυτών που μιλούν, τον διδάσκαλο της οδού, όπως το όρος Μέρου μεταξύ των βουνών, όπως ο γκαρούντα μεταξύ των πτηνών, όπως το λιοντάρι μεταξύ των ζώων, όπως ο ωκεανός μεταξύ των θαλασσών, έφτασα σε αυτόν τον Διδάσκαλο, τον έξοχο νικητή, τον μεγάλο σοφό - έτσι εγώ, εγκαταλείποντας αυτούς με περιορισμένη ενόραση, έφτασα στον μεγάλο ωκεανό σαν κύκνος. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Όπως ένα πτηνό, εγκαταλείποντας ένα μικρό δάσος, θα κατοικούσε σε ένα άλσος με πολλούς καρπούς·

Έτσι εγώ, εγκαταλείποντας αυτούς με περιορισμένη ενόραση, έφτασα στον μεγάλο ωκεανό σαν κύκνος».

106. Αυτοί που μου εξήγησαν στο παρελθόν,
πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα, "έτσι ήταν", "έτσι θα είναι".
όλο αυτό ήταν φήμη, όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη.

«Αυτοί που μου εξήγησαν στο παρελθόν»: «Αυτοί»: και ο βραχμάνος Μπαβαρί και οι άλλοι δάσκαλοί του, αυτοί τη δική τους άποψη, τη δική τους αποδοχή, τη δική τους προτίμηση, τη δική τους πεποίθηση, τη δική τους προδιάθεση, τη δική τους πρόθεση

εξήγησαν, ανακοίνωσαν, δίδαξαν, καθόρισαν, καθιέρωσαν, αποκάλυψαν, ανέλυσαν, ξεκαθάρισαν, διακήρυξαν - αυτοί που μου εξήγησαν στο παρελθόν.

«Πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα»: πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα, πέρα από τη διδασκαλία του Γκοτάμα, πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα, νωρίτερα από τη διδασκαλία του Γκοτάμα, τη διδασκαλία του Βούδα, τη διδασκαλία του Νικητή, τη διδασκαλία του Ταθαγκάτα, τη διδασκαλία του Άξιου - πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα.

«"Έτσι ήταν", "έτσι θα είναι"»: έτσι λένε ότι ήταν, έτσι λένε ότι θα είναι - "έτσι ήταν", "έτσι θα είναι".

«Όλο αυτό ήταν φήμη»: όλο αυτό ήταν φήμη, μέσω του «έτσι λέγεται», μέσω διαδοχής διδασκάλων, μέσω συμφωνίας με τον κανόνα, λόγω λογικής, λόγω συμπερασματικής μεθόδου, μέσω αναλογισμού των λόγων, μέσω αποδοχής μιας άποψης μετά από περισυλλογή, όχι ο ίδιος γνώρισε άμεσα, όχι τη Διδασκαλία που ο ίδιος είδε προσωπικά, αυτά είπαν - όλο αυτό ήταν φήμη.

«Όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη»: όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη, αύξανε τον λογισμό, αύξανε τη σκέψη, αύξανε τον ηδονικό λογισμό, αύξανε τον λογισμό του θυμού, αύξανε τον λογισμό της βίας, αύξανε τον λογισμό για τους συγγενείς, αύξανε τον λογισμό για τη χώρα, αύξανε τον λογισμό για την αθανασία, αύξανε τον λογισμό συνδεδεμένο με τη συμπάθεια προς τους άλλους, αύξανε τον λογισμό συνδεδεμένο με υλικό κέρδος, τιμή και φήμη, αύξανε τον λογισμό συνδεδεμένο με τη μη περιφρόνηση - όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Αυτοί που μου εξήγησαν στο παρελθόν, πριν από τη διδασκαλία του Γκοτάμα· "έτσι ήταν", "έτσι θα είναι"·

όλο αυτό ήταν φήμη, όλο αυτό αύξανε τη στοχαστική σκέψη».

107. Μόνος καθισμένος, διαλύοντας το σκοτάδι, λαμπρός αυτός ο φωτοφόρος· ο Γκόταμα με την ευρεία σοφία, ο Γκόταμα με την ευρεία νοημοσύνη.

«Μόνος καθισμένος, διαλύοντας το σκοτάδι». «Μόνος»: ο Ευλογημένος είναι μόνος με τον όρο της αναχώρησης, μόνος με την έννοια του χωρίς δεύτερο, μόνος με την έννοια της εγκατάλειψης της επιθυμίας, μόνος ως εντελώς χωρίς πάθος, μόνος ως εντελώς χωρίς μίσος, μόνος ως εντελώς χωρίς αυταπάτη, μόνος ως εντελώς χωρίς νοητικές μολύνσεις, μόνος ως αυτός που έχει πάει στην ευθεία οδό, μόνος ως αυτός που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος με τον όρο της αναχώρησης; Ο Ευλογημένος ενώ ήταν ακόμα νέος με κατάμαυρα μαλλιά, προικισμένος με ευλογημένη νεότητα, στην πρώτη περίοδο της ζωής, παρά τη θέληση των γονιών του που είχαν δακρυσμένα πρόσωπα και έκλαιγαν και θρηνούσαν, αφού εγκατέλειψε τον κύκλο των συγγενών, αφού έκοψε κάθε εμπόδιο οικογενειακής ζωής, αφού έκοψε το εμπόδιο γιων και συζύγου, αφού έκοψε το εμπόδιο συγγενών, αφού έκοψε το εμπόδιο φίλων και υπηρετών, αφού ξύρισε μαλλιά και γένια, αφού ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, αφού αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, αφού έφτασε στην

κατάσταση του μη κατέχοντος τίποτα, μόνος περιφέρεται, διαμένει, κινείται, υφίσταται, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται. Έτσι ο Ευλογημένος είναι μόνος με τον όρο της αναχώρησης.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος με την έννοια του χωρίς δεύτερο; Αυτός, έχοντας αναχωρήσει έτσι, μόνος συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση, ήσυχα, χωρίς θόρυβο, χωρίς ανθρώπινη κίνηση, κατάλληλα για απόκρυφες πράξεις ανθρώπων, κατάλληλα για απομόνωση. Αυτός μόνος πηγαίνει, μόνος στέκεται, μόνος κάθεται, μόνος ετοιμάζει τον τόπο ύπνου, μόνος εισέρχεται στο χωριό για προσφερόμενη τροφή, μόνος προχωρά, μόνος επιστρέφει, μόνος κάθεται σε απόκρυφο μέρος, μόνος καθορίζει το μονοπάτι περιπάτου, μόνος περιφέρεται, διαμένει, κινείται, υφίσταται, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται. Έτσι ο Ευλογημένος είναι μόνος με την έννοια του χωρίς δεύτερο.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος με την έννοια της εγκατάλειψης της επιθυμίας; Αυτός έτσι μόνος, χωρίς δεύτερο, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, διαμένοντας στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, στη βάση του δένδρου της φώτισης, καταβάλλοντας μεγάλη επίμονη προσπάθεια, αφού διέλυσε τον Μάρα μαζί με τον στρατό του, τον σκοτεινό, τον Ναμούτσι, τον συγγενή των απρόσεκτων, εγκατέλειψε την επιθυμία που είναι σαν δίχτυ, που εξαπλώνεται, που είναι κολλώδης, την απομάκρυνε, την τερμάτισε, την οδήγησε στην εξαφάνιση.

«Η επιθυμία είναι ο σύντροφος του ανθρώπου, περιπλανώμενου για μεγάλο χρονικό διάστημα· αυτή την ύπαρξη και την άλλη ύπαρξη, την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν ξεπερνά.

Αυτόν τον κίνδυνο γνωρίζοντας, την επιθυμία ως προέλευση του υπαρξιακού πόνου· απαλλαγμένος από επιθυμία, χωρίς προσκόλληση, μνήμων ο μοναχός ας περιπλανιέται».

Έτσι ο Ευλογημένος είναι μόνος με την έννοια της εγκατάλειψης της επιθυμίας.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος ως εντελώς χωρίς πάθος; Επειδή η λαγνεία έχει εγκαταλειφθεί είναι μόνος ως εντελώς χωρίς πάθος, επειδή το μίσος έχει εγκαταλειφθεί είναι μόνος ως εντελώς χωρίς μίσος, επειδή η αυταπάτη έχει εγκαταλειφθεί είναι μόνος ως εντελώς χωρίς αυταπάτη, επειδή οι νοητικές μολύνσεις έχουν εγκαταλειφθεί είναι μόνος ως εντελώς χωρίς νοητικές μολύνσεις.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος ως αυτός που έχει πάει στην ευθεία οδό; Ευθεία οδός ονομάζονται οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης... κ.λπ... η ευγενής οκταμελής οδός.

«Αυτός που βλέπει την εξάλειψη της γέννησης ως το τέλος, επιθυμώντας την ευημερία, κατανοεί τη μονόδρομη οδό· με αυτή την οδό διέβησαν πριν, θα διαβούν και όσοι διαβαίνουν τη νοητική πλημμύρα».

Έτσι ο Ευλογημένος έχει πάει στην ευθεία οδό, γι' αυτό είναι μόνος.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος επειδή έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση; Φώτιση ονομάζεται η γνώση των τεσσάρων οδών, η σοφία, η

ικανότητα της σοφίας, η δύναμη της σοφίας, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, η διερεύνηση, η διόραση, η ορθή άποψη. Ο Ευλογημένος με εκείνη τη γνώση της φώτισης κατανόησε πλήρως «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», κατανόησε πλήρως «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία», κατανόησε πλήρως «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός»... κ.λπ... κατανόησε πλήρως «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης». Ή ό,τι πρέπει να κατανοηθεί πλήρως, να γίνει αντιληπτό, να αφυπνιστεί, να κατανοηθεί πλήρως, να επιτευχθεί, να αγγιχτεί, να συνειδητοποιηθεί, όλο αυτό με εκείνη τη γνώση της φώτισης κατανόησε πλήρως, αντιλήφθηκε, αφυπνίστηκε, κατανόησε πλήρως, επέτυχε, άγγιξε, πραγματοποίησε. Έτσι ο Ευλογημένος είναι μόνος επειδή έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση.

«Ο διαλύτης του σκοτούς»: ο Ευλογημένος το σκοτάδι της λαγνείας, το σκοτάδι του μίσους, το σκοτάδι της αυταπάτης, το σκοτάδι της λανθασμένης άποψης, το σκοτάδι της νοητικής μόλυνσης, το σκοτάδι της κακής συμπεριφοράς, που προκαλεί τύφλωση, που προκαλεί απώλεια όρασης, που προκαλεί αγνωσία, που καταστέλλει τη σοφία, που ανήκει στη δυσφορία, που δεν οδηγεί στο Νιμπίνα, απώθησε, απομάκρυνε, εγκατέλειψε, διέλυσε, τερμάτισε, οδήγησε στην εξάφανιση. «Καθήμενο»: καθισμένος ο Ευλογημένος στο ιερό μνημείο Πασάνακα - «καθήμενο».

Καθισμένο στην πλαγιά του βουνού, τον σοφό που έφτασε στην πέρα όχθη της δυστυχίας·

οι μαθητές υπηρετούν, κάτοχοι της τριπλής αληθινής γνώσης, που εγκατέλειψαν τον θάνατο.

Έτσι επίσης ο Ευλογημένος είναι καθήμενος... κ.λπ... ή ο Ευλογημένος, επειδή έχει καταπραΰνει κάθε ανησυχία, είναι καθήμενος, αυτός έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει ασκήσει την καλή συμπεριφορά... κ.λπ... η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση· έτσι επίσης ο Ευλογημένος είναι καθήμενος - «μόνος καθισμένος, διαλύοντας το σκοτάδι».

«Λαμπρός αυτός ο φωτοφόρος». «Λαμπρός» σημαίνει λαμπρός, σοφός, σοφός, έχων σοφία, έχων ανώτερη νοημοσύνη, γνωστικός, διακριτικός, ευφυής. «Φωτοφόρος» σημαίνει φωτοφόρος, δημιουργός φωτός, δημιουργός λάμψης, δημιουργός λαμπάδας, δημιουργός φανού, δημιουργός φωτεινότητας, δημιουργός λαμπρότητας - «λαμπρός αυτός ο φωτοφόρος».

«Ο Γκόταμα με την ευρεία σοφία»: ο Γκόταμα με την ευρεία σοφία, με τη γνώση ως διακριτικό σημάδι, με τη σημαία της σοφίας, με το έμβλημα της σοφίας, με την κυριαρχία της σοφίας, αφοσιωμένος στη διερεύνηση, αφοσιωμένος στην εκτεταμένη διερεύνηση, αφοσιωμένος στην παρατήρηση, έχων τη φύση της εξέτασης, διαμένοντας με διαυγές αντικείμενο, με αυτή την ιδιοσυγκρασία, αφοσιωμένος σε αυτό, σεβόμενος αυτό, επιρρεπής σε αυτό, με κλίση προς αυτό, κλίνοντας προς αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, έχοντας αυτό ως κυρίαρχο.

Η σημαία είναι το διακριτικό σημάδι του άρματος, ο καπνός είναι το διακριτικό σημάδι της φωτιάς·

ο βασιλιάς είναι το διακριτικό σημάδι του βασιλείου, ο σύζυγος είναι το διακριτικό σημάδι της γυναίκας.

Ακριβώς έτσι ο Γκόταμα με την ευρεία σοφία, με τη γνώση ως διακριτικό σημάδι, με

τη σημαία της σοφίας, με το έμβλημα της σοφίας, με την κυριαρχία της σοφίας, αφοσιωμένος στη διερεύνηση, αφοσιωμένος στην εκτεταμένη διερεύνηση, αφοσιωμένος στην παρατήρηση, έχων τη φύση της εξέτασης, διαμένοντας με διαυγές αντικείμενο, με αυτή την ιδιοσυγκρασία, αφοσιωμένος σε αυτό, σεβόμενος αυτό, επιρρεπής σε αυτό, με κλίση προς αυτό, κλίνοντας προς αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, έχοντας αυτό ως κυρίαρχο - «ο Γκόταμα με την ευρεία σοφία».

«Ο Γκόταμα με την ευρεία νοημοσύνη»: «ευρεία» ονομάζεται η γη. Ο Ευλογημένος είναι προικισμένος με εκείνη τη σοφία παρόμοια με τη γη, εκτεταμένη, ευρεία. «Νοημοσύνη» ονομάζεται η σοφία. Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη. Ο Ευλογημένος με αυτή τη νοημοσύνη είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος· γι' αυτό ο Βούδας είναι ο σοφός - «ο Γκόταμα με την ευρεία νοημοσύνη». Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Μόνος καθισμένος, διαλύοντας το σκοτάδι, λαμπρός αυτός ο φωτοφόρος· ο Γκόταμα με την ευρεία σοφία, ο Γκόταμα με την ευρεία νοημοσύνη».

108. Αυτός που μου δίδαξε τη Διδασκαλία, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική· την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία, για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά.

«Αυτός που μου δίδαξε τη Διδασκαλία»: «Αυτός»: αυτός ο Ευλογημένος, ο αυτογέννητος, χωρίς δάσκαλο, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, ο ίδιος αφυπνίστηκε πλήρως στις αλήθειες, και εκεί έφτασε στην παντογνωσία, και στις δυνάμεις στην κυριαρχία. «Δίδαξε τη Διδασκαλία»: «Διδασκαλία» σημαίνει την άγια ζωή που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, ολοκληρωμένη και αγνή, τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης... κ.λπ... την ευγενή οκταμελή οδό, και το Νιμπάνα και την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανέλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - αυτός που μου δίδαξε τη Διδασκαλία.

«Ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική» σημαίνει ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες - έτσι ορατή εδώ και τώρα. Ή, όποιος στην παρούσα ζωή αναπτύσσει την ευγενή οκταμελή οδό, αυτής της οδού με εγγύτητα, με άμεση εγγύτητα, βρίσκει πράγματι τον καρπό, ανακαλύπτει, αποκτά· έτσι επίσης ορατή εδώ και τώρα. «Άμεσα αποτελεσματική» σημαίνει όπως οι άνθρωποι δίνοντας μελλοντικό πλούτο δεν λαμβάνουν αμέσως, περιμένουν τον χρόνο, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι έτσι. Όποιος στην παρούσα ζωή αναπτύσσει την ευγενή οκταμελή οδό, αυτής της οδού με εγγύτητα, με άμεση εγγύτητα, βρίσκει πράγματι τον καρπό, ανακαλύπτει, αποκτά, όχι αλλού, όχι στον μεταθανάτιο κόσμο· έτσι άμεσα αποτελεσματική - ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική.

«Την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία»: «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Εξάλειψη της επιθυμίας» σημαίνει εξάλειψη της επιθυμίας, εξάλειψη του πάθους, εξάλειψη του μίσους, εξάλειψη της αυταπάτης, εξάλειψη των προορισμών, εξάλειψη των επαναγεννήσεων, εξάλειψη της

σύλληψης, εξάλειψη της ύπαρξης, εξάλειψη της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, εξάλειψη του κύκλου. «Χωρίς δυστυχία»: «δυστυχία» ονομάζονται οι νοητικές μολύνσεις, τα συναθροίσματα και οι νοητικές διαμορφώσεις. Η εγκατάλειψη της δυστυχίας, ο κατευνασμός της δυστυχίας, η παραίτηση από τη δυστυχία, η γαλήνευση της δυστυχίας, το αθάνατο Νιμπάνα - την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία.

«Για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά»: «Για την οποία»: για το Νιμπάνα. «Δεν υπάρχει παρομοίωση» σημαίνει παρομοίωση δεν υπάρχει, σύγκριση δεν υπάρχει, όμοιο δεν υπάρχει, αντίγραφο δεν υπάρχει, δεν είναι, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται. «Πουθενά» σημαίνει πουθενά, σε οτιδήποτε, οπουδήποτε, εσωτερικά ή εξωτερικά ή εσωτερικά-εξωτερικά - για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Αυτός που μου δίδαξε τη Διδασκαλία, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική· την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία, για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά».

109. Γιατί αποχωρίζεσαι από αυτόν, έστω και για μια στιγμή, Πινγκίγια· από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας, από τον Γκόταμα της ευρείας νοημοσύνης;

«Γιατί αποχωρίζεσαι από αυτόν»: γιατί αποχωρίζεσαι από τον Βούδα, απομακρύνθηκες, έφυγες, ήσουν χωριστά - γιατί αποχωρίζεσαι από αυτόν.

«Έστω και για μια στιγμή, Πινγκίγια»: έστω και για μια στιγμή, έστω και για ένα λεπτό, έστω και για μια ροπή, έστω και για ένα μέρος, έστω και για μια περίοδο - έστω και για μια στιγμή. «Πινγκίγια»: ο Μπαβαρί απευθύνεται σε εκείνον τον εγγονό με το όνομά του.

«Από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας»: από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας, με τη σημαία της γνώσης και της σοφίας, με το λάβαρο της σοφίας, με τη σοφία ως κυρίαρχη, πλούσιο σε διερεύνηση, πλούσιο σε εκτεταμένη διερεύνηση, πλούσιο σε εξέταση, με τη φύση της πλήρους εξέτασης, που διαμένει με διαύγεια, με αυτή την ιδιοσυγκρασία, με αυτή την αφθονία, με αυτή τη σοβαρότητα, επιρρεπής σε αυτή, κεκλιμένος προς αυτή, με κλίση προς αυτή, αφοσιωμένος σε αυτή, με αυτή ως κυρίαρχη - από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας.

«Από τον Γκόταμα της ευρείας νοημοσύνης»: «ευρεία» ονομάζεται η γη. Ο Ευλογημένος είναι προικισμένος με εκείνη τη σοφία παρόμοια με τη γη, εκτεταμένη, ευρεία. «Νοημοσύνη» ονομάζεται η σοφία. Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ...μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη. Ο Ευλογημένος με αυτή τη νοημοσύνη, τη σοφία είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος· γι' αυτό ο Βούδας είναι ο σοφός - από τον Γκόταμα της ευρείας νοημοσύνης. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Γιατί αποχωρίζεσαι από αυτόν, έστω και για μια στιγμή, Πινγκίγια· από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας, από τον Γκόταμα της ευρείας νοημοσύνης;»

110. Αυτός που σου δίδαξε τη Διδασκαλία, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική·
την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία, για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά.

«Αυτός που σου δίδαξε τη Διδασκαλία»: αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ...και εκεί έφτασε στην παντογνωσία, και στις δυνάμεις στην κυριαρχία. «Δίδαξε τη Διδασκαλία»: «Διδασκαλία» σημαίνει καλή στην αρχή, καλή στη μέση... κ.λπ... και το Νιμπάνα και την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανέλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - αυτός που σου δίδαξε τη Διδασκαλία.

«Ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική» σημαίνει ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες - έτσι ορατή εδώ και τώρα. Ή, όποιος στην παρούσα ζωή αναπτύσσει την ευγενή οκταμελή οδό, αυτής της οδού με εγγύτητα, με άμεση εγγύτητα, βρίσκει πράγματι τον καρπό, ανακαλύπτει, αποκτά - έτσι επίσης ορατή εδώ και τώρα. «Άμεσα αποτελεσματική» σημαίνει όπως οι άνθρωποι δίνοντας μελλοντικό πλούτο δεν λαμβάνουν αμέσως, περιμένουν τον χρόνο, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι έτσι. Όποιος στην παρούσα ζωή αναπτύσσει την ευγενή οκταμελή οδό· αυτής της οδού με εγγύτητα, με άμεση εγγύτητα, βρίσκει πράγματι τον καρπό, ανακαλύπτει, αποκτά, όχι αλλού, όχι στον μεταθανάτιο κόσμο· έτσι άμεσα αποτελεσματική - ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική.

«Την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία»: «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Εξάλειψη της επιθυμίας» σημαίνει εξάλειψη της επιθυμίας, εξάλειψη του πάθους, εξάλειψη του μίσους, εξάλειψη της αυταπάτης, εξάλειψη των προορισμών, εξάλειψη των επαναγεννήσεων, εξάλειψη της σύλληψης, εξάλειψη της ύπαρξης, εξάλειψη της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, εξάλειψη του κύκλου. «Χωρίς δυστυχία»: «δυστυχία» ονομάζονται οι νοητικές μολύνσεις, τα συναθροίσματα και οι νοητικές διαμορφώσεις. Η εγκατάλειψη της δυστυχίας, ο κατευνασμός της δυστυχίας, η παραίτηση από τη δυστυχία, η γαλήνευση της δυστυχίας, το αθάνατο Νιμπάνα - την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία.

«Για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά»: «Για την οποία»: για το Νιμπάνα. «Δεν υπάρχει παρομοίωση» σημαίνει παρομοίωση δεν υπάρχει, σύγκριση δεν υπάρχει, όμοιο δεν υπάρχει, αντίγραφο δεν υπάρχει, δεν είναι, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται. «Πουθενά» σημαίνει πουθενά, σε οτιδήποτε, οπουδήποτε, εσωτερικά ή εξωτερικά ή εσωτερικά-εξωτερικά - για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά. Γι' αυτό εκείνος ο βραχμάνος είπε -

«Αυτός που σου δίδαξε τη Διδασκαλία, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική·
την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία, για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά».

111. «Δεν αποχωρίζομαι από αυτόν, ούτε για μια στιγμή, βραχμάνε·
από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας, από τον Γκόταμα της ευρείας νοημοσύνης;

«Δεν αποχωρίζομαι από αυτόν»: δεν αποχωρίζομαι από τον Βούδα, δεν απομακρύνομαι, δεν φεύγω, δεν είμαι χωριστά - δεν αποχωρίζομαι από αυτόν.

«Ούτε για μια στιγμή, βραχμάνε»: ούτε για μια στιγμή, ούτε για ένα λεπτό, ούτε για μια ροπή, ούτε για ένα μέρος, ούτε για μια περίοδο - ούτε για μια στιγμή.

«Βραχμάνε»: απευθύνεται στον θείο του με σεβασμό.

«Από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας»: από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας, με τη σημαία της γνώσης και της σοφίας, με το λάβαρο της σοφίας, με τη σοφία ως κυρίαρχη, πλούσιο σε διερεύνηση, πλούσιο σε εκτεταμένη διερεύνηση, πλούσιο σε εξέταση, με τη φύση της πλήρους εξέτασης, που διαμένει με διαύγεια, με αυτή την ιδιοσυγκρασία, με αυτή την αφθονία, με αυτή τη σοβαρότητα, επιρρεπής σε αυτή, κεκλιμένος προς αυτή, με κλίση προς αυτή, αφοσιωμένος σε αυτή, με αυτή ως κυρίαρχη - από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας.

«Από τον Γκόταμα της ευρείας νοημοσύνης»: «ευρεία» ονομάζεται η γη. Ο Ευλογημένος είναι προικισμένος με εκείνη τη σοφία παρόμοια με τη γη, εκτεταμένη, ευρεία. «Νοημοσύνη» ονομάζεται η σοφία. Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... μη αυταπάτη, διερεύνηση των φαινομένων, ορθή άποψη. Ο Ευλογημένος με αυτή τη νοημοσύνη, τη σοφία είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό ο Βούδας είναι ο σοφός - από τον Γκόταμα της ευρείας νοημοσύνης. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Δεν αποχωρίζομαι από αυτόν, ούτε για μια στιγμή, βραχμάνε·
από τον Γκόταμα της ευρείας σοφίας, από τον Γκόταμα της ευρείας
νοημοσύνης;»

112. Αυτός που μου δίδαξε τη Διδασκαλία, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική·
την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία, για την οποία δεν υπάρχει
παρομοίωση πουθενά.

«Αυτός που μου δίδαξε τη Διδασκαλία»: αυτός ο Ευλογημένος, ο αυτογέννητος, χωρίς δάσκαλο, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, ο ίδιος αφυπνίστηκε πλήρως στις αλήθειες, και εκεί έφτασε στην παντογνωσία, και στις δυνάμεις στην κυριαρχία. «Δίδαξε τη Διδασκαλία»: «Διδασκαλία» σημαίνει την άγια ζωή που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, ολοκληρωμένη και αγνή, τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις πέντε πνευματικές ικανότητες, τις πέντε δυνάμεις, τους επτά παράγοντες της φωτίσης, την ευγενή οκταμελή οδό, και το Νιμπάνα και την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα φανέρωσε, δίδαξε, διακήρυξε, καθιέρωσε, αποκάλυψε, ανέλυσε, ξεκαθάρισε, φανέρωσε - αυτός που μου δίδαξε τη Διδασκαλία.

«Ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική» σημαίνει ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες· έτσι ορατή εδώ και τώρα. Ή, όποιος στην παρούσα ζωή αναπτύσσει την ευγενή οκταμελή οδό, αυτής της οδού με εγγύτητα, με άμεση εγγύτητα, βρίσκει πράγματι τον καρπό, ανακαλύπτει, αποκτά· έτσι επίσης

ορατή εδώ και τώρα. «Άμεσα αποτελεσματική» σημαίνει όπως οι άνθρωποι δίνοντας μελλοντικό πλούτο δεν λαμβάνουν αμέσως, περιμένουν τον χρόνο, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι έτσι. Όποιος στην παρούσα ζωή αναπτύσσει την ευγενή οκταμελή οδό, αυτής της οδού με εγγύτητα, με άμεση εγγύτητα, βρίσκει πράγματι τον καρπό, ανακαλύπτει, αποκτά, όχι αλλού, όχι στον μεταθανάτιο κόσμο· έτσι άμεσα αποτελεσματική - ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική.

«Την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία»: «Επιθυμία»: επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. «Εξάλειψη της επιθυμίας» σημαίνει εξάλειψη της επιθυμίας, εξάλειψη του πάθους, εξάλειψη του μίσους, εξάλειψη της αυταπάτης, εξάλειψη των προορισμών, εξάλειψη των επαναγεννήσεων, εξάλειψη της σύλληψης, εξάλειψη της ύπαρξης, εξάλειψη της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, εξάλειψη του κύκλου. «Χωρίς δυστυχία»: «δυστυχία» ονομάζονται οι νοητικές μολύνσεις, τα συναθροίσματα και οι νοητικές διαμορφώσεις. Η εγκατάλειψη της δυστυχίας, ο κατευνασμός της δυστυχίας, η γαλήνευση της δυστυχίας, το αθάνατο Νιμπάνα - την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία.

«Για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά»: «Για την οποία»: για το Νιμπάνα. «Δεν υπάρχει παρομοίωση» σημαίνει παρομοίωση δεν υπάρχει, σύγκριση δεν υπάρχει, όμοιο δεν υπάρχει, αντίγραφο δεν υπάρχει, δεν υπάρχει, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται. «Πουθενά» σημαίνει πουθενά, σε οτιδήποτε, οπουδήποτε, εσωτερικά ή εξωτερικά ή εσωτερικά-εξωτερικά - για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Αυτός που μου δίδαξε τη Διδασκαλία, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική·
την εξάλειψη της επιθυμίας, χωρίς δυστυχία, για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά».

113. Τον βλέπω με τον νου σαν με τα μάτια, νύχτα και μέρα, βραχμάνε, επιμελής· προσκυνώντας περνώ τη νύχτα, γι' αυτό ακριβώς θεωρώ ότι δεν είμαι χωρισμένος.

«Τον βλέπω με τον νου σαν με τα μάτια»: όπως ένας άνθρωπος με καλή όραση στο φως θα έβλεπε υλικά αντικείμενα, θα διέκρινε, θα κοιτούσε, θα εξέταζε, θα διερευνούσε, έτσι ακριβώς εγώ τον Βούδα, τον Ευλογημένο, με τον νου βλέπω, διακρίνω, κοιτάζω, εξετάζω, διερευνώ - τον βλέπω με τον νου σαν με τα μάτια.

«Νύχτα και μέρα, βραχμάνε, επιμελής»: νύχτα και μέρα αναπτύσσοντας με τον νου την ανάμνηση των αρετών του Βούδα είναι επιμελής - νύχτα και μέρα, βραχμάνε, επιμελής.

«Προσκυνώντας περνώ τη νύχτα». «Προσκυνώντας»: ή προσκυνώντας με το σώμα, ή προσκυνώντας με την ομιλία, ή προσκυνώντας με τη συνείδηση, ή προσκυνώντας με την πρακτική σύμφωνη με το νόημα, ή προσκυνώντας με την πρακτική της Διδασκαλίας σύμφωνα με τη Διδασκαλία, σεβόμενος, εκτιμώντας βαθιά, τιμώντας, λατρεύοντας, νύχτα και μέρα περνώ, υπερβαίνω, ξεπερνώ - προσκυνώντας περνώ τη νύχτα.

«Γι' αυτό ακριβώς θεωρώ ότι δεν είμαι χωρισμένος»: αναπτύσσοντας εκείνη την ανάμνηση των αρετών του Βούδα, «δεν είμαι χωρισμένος» αυτό θεωρώ, «δεν έχω αποχωριστεί» αυτό θεωρώ, γνωρίζω. Έτσι γνωρίζω, έτσι κατανοώ, έτσι συνειδητοποιώ, έτσι αντιλαμβάνομαι, έτσι διεισδύω - γι' αυτό ακριβώς θεωρώ ότι δεν είμαι χωρισμένος. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Τον βλέπω με τον νου σαν με τα μάτια, νύχτα και μέρα, βραχμάνε, επιμελής· προσκυνώντας περνώ τη νύχτα, γι' αυτό ακριβώς θεωρώ ότι δεν είμαι χωρισμένος».

114. Η πίστη και η αγαλλίαση και ο νους και η μνήμη, δεν με απομακρύνουν από τη Διδασκαλία του Γκόταμα·

Σε όποια κατεύθυνση κι αν πηγαίνει ο ευρείας σοφίας, προς εκείνη ακριβώς είμαι κι εγώ στραμμένος.

«Η πίστη και η αγαλλίαση και ο νους και η μνήμη». «Πίστη» είναι η πίστη σχετικά με τον Ευλογημένο, η πεποίθηση, η εμπιστοσύνη, η βαθιά πεποίθηση, η πίστη, η ικανότητα της πίστης, η δύναμη της πίστης. «Αγαλλίαση» είναι η αγαλλίαση σχετικά με τον Ευλογημένο, η χαρά, η ευφροσύνη, η μεγάλη ευφροσύνη, η υπερβολική ευφροσύνη, το γέλιο, η μεγάλη χαρά, η ικανοποίηση, η ευχαρίστηση, η εξύψωση, η ικανοποίηση της συνείδησης. «Νους» είναι η συνείδηση σχετικά με τον Ευλογημένο, ο νους, η νοητική κατάσταση, η καρδιά, το λαμπερό, ο νους, η αισθητήρια βάση του νου, η νοητική ικανότητα, η συνείδηση, το συνάθροισμα της συνείδησης, το αντίστοιχο στοιχείο της νοητικής συνείδησης. «Μνήμη» είναι η μνήμη σχετικά με τον Ευλογημένο, η ανάμνηση, η ορθή μνήμη - η πίστη και η αγαλλίαση και ο νους και η μνήμη.

«Δεν με απομακρύνουν από τη Διδασκαλία του Γκόταμα»: αυτά τα τέσσερα φαινόμενα από τη διδασκαλία του Γκόταμα, τη διδασκαλία του Βούδα, τη διδασκαλία του Νικητή, τη διδασκαλία του Ταθαγκάτα, τη διδασκαλία του Άξιου, δεν απομακρύνουν, δεν πηγαίνουν, δεν εγκαταλείπουν, δεν αποβάλλουν - δεν με απομακρύνουν από τη Διδασκαλία του Γκόταμα.

«Σε όποια κατεύθυνση κι αν πηγαίνει ο ευρείας σοφίας». «Σε όποια κατεύθυνση» σημαίνει στην ανατολική κατεύθυνση ή στη δυτική κατεύθυνση ή στη νότια κατεύθυνση ή στη βόρεια κατεύθυνση πηγαίνει, βαδίζει, προχωρά, προχωρά μπροστά. «Ευρείας σοφίας»: ευρείας σοφίας, μεγάλης σοφίας, οξείας σοφίας, ποικίλης σοφίας, χαρούμενης σοφίας, ταχείας σοφίας, διεισδυτικής σοφίας. «Ευρεία» ονομάζεται η γη. Ο Ευλογημένος είναι προικισμένος με εκείνη τη σοφία παρόμοια με τη γη, εκτεταμένη, ευρεία - σε όποια κατεύθυνση κι αν πηγαίνει ο ευρείας σοφίας.

«Προς εκείνη ακριβώς είμαι κι εγώ στραμμένος»: αυτός όπου ο Βούδας, προς εκείνη ακριβώς είναι στραμμένος, επιρρεπής σε εκείνο, με κλίση προς εκείνο, κλίνοντας προς εκείνο, αφοσιωμένος σε εκείνο, έχοντας εκείνο ως κυρίαρχο - προς εκείνη ακριβώς είμαι κι εγώ στραμμένος. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Η πίστη και η αγαλλίαση και ο νους και η μνήμη, δεν με απομακρύνουν από τη Διδασκαλία του Γκόταμα·

Σε όποια κατεύθυνση κι αν πηγαίνει ο ευρείας σοφίας, προς εκείνη ακριβώς είμαι κι εγώ στραμμένος».

115. Σε μένα τον γέρο με αδύναμη δύναμη, με αυτό ακριβώς το σώμα δεν πηγαίνει εκεί·
με τη σκέψη πηγαίνω πάντα, διότι ο νους μου, βραχμάνε, με αυτόν είναι δεμένος.

«Σε μένα τον γέρο με αδύναμη δύναμη»: σε μένα τον γέρο, τον ηλικιωμένο, τον μεγάλο σε ηλικία, αυτόν που έχει περάσει μισή ζωή, αυτόν που έχει φτάσει σε προχωρημένη ηλικία. «Με αδύναμη δύναμη»: με αδύναμη δύναμη, με λίγη δύναμη, με περιορισμένη δύναμη - σε μένα τον γέρο με αδύναμη δύναμη.

«Με αυτό ακριβώς το σώμα δεν πηγαίνει εκεί»: το σώμα όπου ο Βούδας, εκεί δεν πηγαίνει, δεν βαδίζει, δεν πορεύεται, δεν προχωρά - με αυτό ακριβώς το σώμα δεν πηγαίνει εκεί.

«Με τη σκέψη πηγαίνω πάντα»: με την πορεία της σκέψης, με την πορεία του λογισμού, με την πορεία της γνώσης, με την πορεία της σοφίας, με την πορεία της νοημοσύνης πηγαίνω, πορεύομαι, προχωρώ - με τη σκέψη πηγαίνω πάντα.

«Διότι ο νους μου, βραχμάνε, με αυτόν είναι δεμένος». «Νους» είναι η συνείδηση, ο νους, η νοητική κατάσταση... κ.λπ... το αντίστοιχο στοιχείο της νοητικής συνείδησης. «Διότι ο νους μου, βραχμάνε, με αυτόν είναι δεμένος»: ο νους όπου ο Βούδας, με αυτόν είναι δεμένος, αφοσιωμένος, συνδεδεμένος - διότι ο νους μου, βραχμάνε, με αυτόν είναι δεμένος. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Σε μένα τον γέρο με αδύναμη δύναμη, με αυτό ακριβώς το σώμα δεν πηγαίνει εκεί·
με τη σκέψη πηγαίνω πάντα, διότι ο νους μου, βραχμάνε, με αυτόν είναι δεμένος».

116. Ξαπλωμένος στη λάσπη, σπαρταρώντας, από νησί σε νησί πλανιόμουν·
Τότε είδα τον αυτοφωτισμένο, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, χωρίς νοητικές διαφθορές.

«Ξαπλωμένος στη λάσπη, σπαρταρώντας»: «Ξαπλωμένος στη λάσπη»: στη λάσπη της ηδονής, στη λάσπη της ηδονής, στη νοητική μόλυνση της ηδονής, στο αγκίστρι της ηδονής, στον πυρετό της ηδονής, στο εμπόδιο της ηδονής, καθισμένος, ξαπλωμένος, κατοικώντας, διαμένοντας, παραμένοντας - ξαπλωμένος στη λάσπη.

«Σπαρταρώντας»: να τρέμει με το τρέμουλο της επιθυμίας, να τρέμει με το τρέμουλο της λανθασμένης άποψης, να τρέμει με το τρέμουλο των νοητικών μολύνσεων, να τρέμει με το τρέμουλο της προσπάθειας, να τρέμει με το τρέμουλο του επακόλουθου, να τρέμει με το τρέμουλο της κακής νοητικής συμπεριφοράς, βαμμένος να τρέμει με τη λαγνεία, διεφθαρμένος να τρέμει με το μίσος, παραπλανημένος να τρέμει με την αυταπάτη, δεσμευμένος να τρέμει με την αλαζονεία, προσκολλημένος να τρέμει με τη λανθασμένη άποψη, περισπασμένος να τρέμει με την ανησυχία, αναποφάσιτος να τρέμει με τη σκεπτικιστική αμφιβολία, σταθεροποιημένος να τρέμει με τις υπολανθάνουσες τάσεις, να τρέμει με το υλικό κέρδος, να τρέμει με την απώλεια, να τρέμει με τη φήμη, να τρέμει με τη δυσφήμιση, να τρέμει με τον έπαινο, να τρέμει με την κατηγορία, να τρέμει με την ευτυχία, να τρέμει με τη δυστυχία, να τρέμει με τη γέννηση, να τρέμει με το γήρας, να τρέμει με την ασθένεια, να τρέμει με τον θάνατο, να τρέμει με τη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο,

τη δυσαρέσκεια και το άγχος, να τρέμει με τα βάσανα της κόλασης, να τρέμει με τα βάσανα του ζωικού βασιλείου, να τρέμει με τα βάσανα της σφαίρας των πεινασμένων φαντασμάτων, να τρέμει με τα ανθρώπινα βάσανα... κ.λπ... τα βάσανα που έχουν ρίζα τη σύλληψη στη μήτρα... με τα βάσανα που έχουν ρίζα την παραμονή στη μήτρα... τα βάσανα που έχουν ρίζα την έξοδο από τη μήτρα... με τα βάσανα που συνδέονται με αυτόν που γεννήθηκε... με τα βάσανα της εξάρτησης από άλλους για αυτόν που γεννήθηκε... με τα βάσανα της επίθεσης στον εαυτό... με τα βάσανα της επίθεσης από άλλους... με τα βάσανα των δραστηριοτήτων... με τα βάσανα της μεταβολής... με τα βάσανα της ασθένειας των ματιών... τα βάσανα της ασθένειας των αυτιών... τα βάσανα της ασθένειας της μύτης... τα βάσανα της ασθένειας της γλώσσας... τα βάσανα της ασθένειας του σώματος... τα βάσανα της ασθένειας του κεφαλιού... τα βάσανα της ασθένειας των αυτιών... τα βάσανα της ασθένειας του στόματος... τα βάσανα της ασθένειας των δοντιών... με τα βάσανα της ασθένειας των χειλιών... με τον βήχα... με το άσθμα... με το κρυολόγημα... με τον πυρετό... με τη γήρανση... με την ασθένεια της κοιλιάς... με τη λιποθυμία... με τη δυσεντερία... με τους κολικούς... με τη χολέρα... με τη λέπρα... με τα σπυριά... με την έκζεμα... με τη φθίση... με την επιληψία... με τον έρπητα... με τη φαγούρα... με την ψώρα... με τις ραγάδες... με τα σπασίματα του δέρματος... με την αιμορραγία χολική... με τον διαβήτη... με τα αποστήματα... με τα εξανθήματα... με το συρίγγιο... με ασθένεια που προέρχεται από τη χολή... με ασθένεια που προέρχεται από το φλέγμα... με ασθένεια που προέρχεται από τον άνεμο... με ασθένεια που προέρχεται από τον συνδυασμό τους... με ασθένεια που προέρχεται από την αλλαγή της εποχής... με ασθένεια που προέρχεται από ανώμαλη φροντίδα... με ασθένεια που προέρχεται από επίθεση... με ασθένεια που προέρχεται από το επακόλουθο πράξης... με το κρύο... με τη ζέστη... με την πείνα... με τη δίψα... με την αφόδευση... με την ούρηση... με τα βάσανα της επαφής με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά... με τα βάσανα του θανάτου της μητέρας... με τα βάσανα του θανάτου του πατέρα... με τα βάσανα του θανάτου του γιου... με τα βάσανα του θανάτου της κόρης... με τα βάσανα της καταστροφής συγγενών... με τα βάσανα της καταστροφής του πλούτου... με τα βάσανα της καταστροφής λόγω ασθένειας... με τα βάσανα της καταστροφής της ηθικής... με τα βάσανα της καταστροφής της άποψης να τρέμει, να σπαρταρά, να ταλαντεύεται, να ταλαντεύεται επανειλημμένα - ξαπλωμένος στη λάσπη, σπαρταρώντας.

«Από νησί σε νησί πλανιόμουν» σημαίνει από Διδάσκαλο σε Διδάσκαλο, από διακήρυξη της Διδασκαλίας σε διακήρυξη της Διδασκαλίας, από ομάδα σε ομάδα, από άποψη σε άποψη, από πρακτική σε πρακτική, από οδό σε οδό πήγαινα, ανέβαινα, πλανιόμουν - από νησί σε νησί πλανιόμουν.

«Τότε είδα τον αυτοφωτισμένο». «Τότε»: σύνδεση λέξεων, συνένωση λέξεων, εκπλήρωση λέξεων, συνδυασμός γραμμάτων, ομαλότητα φράσεων, διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «τότε». «Είδα» σημαίνει είδα, αντιλήφθηκα, παρατήρησα, διείσδυσα. «Βούδας»: αυτός ο Ευλογημένος, ο αυτογέννητος, χωρίς δάσκαλο... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Βούδας» - τότε είδα τον αυτοφωτισμένο.

«Τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, χωρίς νοητικές διαφθορές». «Ο διαβάτης των νοητικών πλημμυρών»: ο Ευλογημένος έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ηδονής, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας,

έχει διαβεί όλο το μονοπάτι της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, έχει περάσει, έχει διασχίσει, έχει υπερβεί, έχει πλήρως υπερβεί, έχει ξεπεράσει, αυτός έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει ασκήσει την καλή συμπεριφορά... κ.λπ... η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση - τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών. «Χωρίς νοητικές διαφθορές»: τέσσερις είναι οι νοητικές διαφθορές - νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, νοητική διαφθορά της άγνοιας. Αυτές οι νοητικές διαφθορές του Βούδα, του Ευλογημένου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς νοητικές διαφθορές - τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, χωρίς νοητικές διαφθορές. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Ξαπλωμένος στη λάσπη, σπαρταρώντας, από νησί σε νησί πλανιόμουν· Τότε είδα τον αυτοφωτισμένο, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, χωρίς νοητικές διαφθορές».

117. Όπως ο Βάκκαλι ήταν απελευθερωμένος μέσω της πίστης, ο Μπαντράβουντα και ο Αλάβι Γκόταμα· ακριβώς έτσι κι εσύ απελευθέρωσε την πίστη, θα φτάσεις εσύ, Πινγκίγια, στην πέρα όχθη της επικράτειας του θανάτου.

«Όπως ο Βάκκαλι ήταν απελευθερωμένος μέσω της πίστης, ο Μπαντράβουντα και ο Αλάβι Γκόταμα»: όπως ο πρεσβύτερος μοναχός Βάκκαλι ήταν πιστός, σεβόμενος την πίστη, με την πίστη ως πρόδρομο, αφοσιωμένος στην πίστη, με την πίστη ως κυρίαρχη, έχοντας επιτύχει την Αξιότητα· όπως ο πρεσβύτερος μοναχός Μπαντράβουντα ήταν πιστός, σεβόμενος την πίστη, με την πίστη ως πρόδρομο, αφοσιωμένος στην πίστη, με την πίστη ως κυρίαρχη, έχοντας επιτύχει την Αξιότητα· όπως ο πρεσβύτερος μοναχός Αλάβι Γκόταμα ήταν πιστός, σεβόμενος την πίστη, με την πίστη ως πρόδρομο, αφοσιωμένος στην πίστη, με την πίστη ως κυρίαρχη, έχοντας επιτύχει την Αξιότητα - όπως ο Βάκκαλι ήταν απελευθερωμένος μέσω της πίστης, ο Μπαντράβουντα και ο Αλάβι Γκόταμα.

«Ακριβώς έτσι κι εσύ απελευθέρωσε την πίστη»: ακριβώς έτσι εσύ την πίστη άφησε, απελευθέρωσε, απελευθέρωσε πλήρως, απόφασε, εμπιστεύσου. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», την πίστη άφησε, απελευθέρωσε, απελευθέρωσε πλήρως, απόφασε, εμπιστεύσου. «Όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία»... κ.λπ... «Όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», την πίστη άφησε, απελευθέρωσε, απελευθέρωσε πλήρως, απόφασε, εμπιστεύσου... «Ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης», την πίστη άφησε, απελευθέρωσε, απελευθέρωσε πλήρως, απόφασε, εμπιστεύσου - ακριβώς έτσι κι εσύ απελευθέρωσε την πίστη.

«Θα φτάσεις εσύ, Πινγκίγια, στην πέρα όχθη της επικράτειας του θανάτου»: «επικράτεια του θανάτου» ονομάζονται οι νοητικές μολύνσεις, τα συναθροίσματα και οι νοητικές διαμορφώσεις. Η πέρα όχθη της επικράτειας του θανάτου ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα, αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. «Θα φτάσεις εσύ, Πινγκίγια, στην πέρα όχθη της επικράτειας του θανάτου»: εσύ θα πας στην πέρα όχθη, θα φτάσεις στην πέρα όχθη, θα αγγίξεις την

πέρα όχθη, θα πραγματοποιήσεις την πέρα όχθη - θα φτάσεις εσύ, Πιγκίγια, στην πέρα όχθη της επικράτειας του θανάτου. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Όπως ο Βάκκαλι ήταν απελευθερωμένος μέσω της πίστης, ο Μπαντράβουντα και ο Αλάβι Γκόταμα·
ακριβώς έτσι κι εσύ απελευθέρωσε την πίστη,
θα φτάσεις εσύ, Πιγκίγια, στην πέρα όχθη της επικράτειας του θανάτου».

118. Αυτό ακούγοντας χαίρομαι περισσότερο, τα λόγια του σοφού·
αυτός που αφαίρεσε το κάλυμμα, αυτοφωτισμένος, χωρίς στειρότητα, με
οξυδέρκεια.

«Αυτό ακούγοντας χαίρομαι περισσότερο»: αυτό ακούγοντας χαίρομαι περισσότερο, όλο και περισσότερο πιστεύω, όλο και περισσότερο εμπιστεύομαι, όλο και περισσότερο αποφασίζω· «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», όλο και περισσότερο χαίρομαι, όλο και περισσότερο πιστεύω, όλο και περισσότερο εμπιστεύομαι, όλο και περισσότερο αποφασίζω· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία», όλο και περισσότερο χαίρομαι... κ.λπ... «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», όλο και περισσότερο χαίρομαι... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της πάσης», όλο και περισσότερο χαίρομαι, όλο και περισσότερο πιστεύω, όλο και περισσότερο εμπιστεύομαι, όλο και περισσότερο αποφασίζω - αυτό ακούγοντας χαίρομαι περισσότερο.

«Ακούγοντας τα λόγια του σοφού»: «Σοφός»: σοφία ονομάζεται η γνώση... κ.λπ... υπερβαίνοντας την προσκόλληση και τη δίχτυ, αυτός είναι ο σοφός. «Ακούγοντας τα λόγια του σοφού» σημαίνει τον λόγο σου, την έκφραση, τη διδασκαλία, την παραίνεση, την καθοδήγηση, αφού ακούσουμε, αφού μάθουμε, αφού διατηρήσουμε, αφού παρατηρήσουμε - ακούγοντας τα λόγια του σοφού.

«Αυτός που αφαίρεσε το κάλυμμα, αυτοφωτισμένος»: «Κάλυμμα» σημαίνει πέντε καλύμματα - το κάλυμμα της επιθυμίας, το κάλυμμα της λανθασμένης άποψης, το κάλυμμα της νοητικής μόλυνσης, το κάλυμμα της κακής συμπεριφοράς, το κάλυμμα της άγνοιας. Αυτά τα καλύμματα του Βούδα, του Ευλογημένου έχουν ανοιχτεί, έχουν καταστραφεί, έχουν πλήρως ξεριζωθεί, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραυνθεί, είναι ανίκανα να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης. Γι' αυτό ο Βούδας είναι αυτός που αφαίρεσε το κάλυμμα.
«Βούδας»: αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε, δηλαδή «Βούδας» - αυτός που αφαίρεσε το κάλυμμα, αυτοφωτισμένος.

«Χωρίς στειρότητα, με οξυδέρκεια»: «Χωρίς στειρότητα»: η λαγνεία είναι στειρότητα, το μίσος είναι στειρότητα, η αυταπάτη είναι στειρότητα, η οργή είναι στειρότητα, η εχθρότητα... κ.λπ... όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις είναι στειρότητες. Αυτές οι στειρότητες του Βούδα, του Ευλογημένου έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξάφaniση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς στειρότητα.

«Με οξυδέρκεια» σημαίνει τρεις με οξυδέρκεια - αυτός με οξυδέρκεια μέσω της εκμάθησης, αυτός με οξυδέρκεια μέσω της ανάκρισης, αυτός με οξυδέρκεια μέσω του επιτεύγματος. Ποιος είναι αυτός με οξυδέρκεια μέσω της εκμάθησης; Εδώ

κάποιος έχει εκμάθει τον λόγο του Βούδα - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Σε αυτόν βασιζόμενος στην εκμάθηση εγείρεται η οξυδέρκεια - αυτός είναι αυτός με οξυδέρκεια μέσω της εκμάθησης.

Ποιος είναι αυτός με οξυδέρκεια μέσω της ανάκρισης; Εδώ κάποιος ρωτά διεξοδικά για το νόημα και για την πραγματική μέθοδο και για το χαρακτηριστικό και για την αιτία και για το δυνατόν και αδύνατον. Σε αυτόν βασιζόμενος στην ανάκριση εγείρεται η οξυδέρκεια - αυτός είναι αυτός με οξυδέρκεια μέσω της ανάκρισης.

Ποιος είναι αυτός με οξυδέρκεια μέσω του επιτεύγματος; Εδώ κάποιος έχει επιτύχει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις πέντε πνευματικές ικανότητες, τις πέντε δυνάμεις, τους επτά παράγοντες της φώτισης, την ευγενή οκταμελή οδό, τις τέσσερις ευγενείς οδούς, τους τέσσερις καρπούς του ασκητισμού, τις τέσσερις αναλυτικές γνώσεις, τις έξι άμεσες γνώσεις. Σε αυτόν το νόημα είναι γνωστό, η Διδασκαλία είναι γνωστή, η γλώσσα είναι γνωστή. Όταν το νόημα είναι γνωστό, το νόημα εγείρεται στην οξυδέρκεια· όταν η Διδασκαλία είναι γνωστή, η Διδασκαλία εγείρεται στην οξυδέρκεια· όταν η γλώσσα είναι γνωστή, η γλώσσα εγείρεται στην οξυδέρκεια. Σε αυτές τις τρεις γνώσεις η γνώση είναι η αναλυτική γνώση της οξυδέρκειας. Ο Ευλογημένος με αυτή την αναλυτική γνώση της οξυδέρκειας είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό ο Βούδας είναι με οξυδέρκεια. Αυτός που δεν έχει εκμάθηση, δεν έχει ανάκριση, δεν έχει επίτευγμα, τι θα εγερθεί σε αυτόν στην οξυδέρκεια; - χωρίς στείριότητα, με οξυδέρκεια. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Αυτό ακούγοντας χαίρομαι περισσότερο, τα λόγια του σοφού· αυτός που αφαίρεσε το κάλυμμα, αυτοφωτισμένος, χωρίς στείριότητα, με οξυδέρκεια».

119. Έχοντας γνωρίσει άμεσα τους ανώτερους θεούς, γνώρισε τα πάντα, το κατώτερο και το ανώτερο· ο Διδάσκαλος που δίνει τέλος στις ερωτήσεις, αυτών που αμφιβάλλουν και αναγνωρίζουν.

«Έχοντας γνωρίσει άμεσα τους ανώτερους θεούς»: «Θεοί»: τρεις είναι οι θεοί - οι συμβατικοί θεοί, οι θεοί της επαναγέννησης, οι θεοί του εξαγνισμού. Ποιοι είναι οι συμβατικοί θεοί; Συμβατικοί θεοί ονομάζονται οι βασιλιάδες και οι πρίγκιπες και οι βασίλισσες. Αυτοί ονομάζονται συμβατικοί θεοί. Ποιοι είναι οι θεοί της επαναγέννησης; Θεοί της επαναγέννησης ονομάζονται οι θεοί που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, οι Τριάντα Τρεις θεοί... κ.λπ... οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα, και όσοι θεοί είναι πέρα από αυτούς. Αυτοί ονομάζονται θεοί της επαναγέννησης. Ποιοι είναι οι θεοί του εξαγνισμού; Θεοί του εξαγνισμού ονομάζονται οι Τατχάγκατα, οι μαθητές του Τατχάγκατα, οι Άξιοι που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαθροές, και οι Ατομικά Αυτοφωτισμένοι. Αυτοί ονομάζονται θεοί του εξαγνισμού. Ο Ευλογημένος τους συμβατικούς θεούς ως ανώτερους θεούς έχοντας γνωρίσει άμεσα, τους θεούς της επαναγέννησης ως ανώτερους θεούς έχοντας γνωρίσει άμεσα, τους θεούς του εξαγνισμού ως ανώτερους θεούς έχοντας γνωρίσει άμεσα, αφού γνώρισε, αφού ζύγισε, αφού

εξέτασε, αφού διαλεύκανε, αφού έκανε σαφές - έχοντας γνωρίσει άμεσα τους ανώτερους θεούς.

«Γνώρισε τα πάντα, το κατώτερο και το ανώτερο»: ο Ευλογημένος τις ιδιότητες που κάνουν κάποιον ανώτερο θεό, τόσο του εαυτού του όσο και των άλλων, γνώρισε, αναγνώρισε, άγγιξε, διείσδυσε. Ποιες είναι οι ιδιότητες που κάνουν τον εαυτό ανώτερο θεό; Η ορθή πρακτική, η σύμφωνη πρακτική, η μη αντίθετη πρακτική, η κατάλληλη πρακτική, η πρακτική σύμφωνα με τη Διδασκαλία, η πλήρης εκπλήρωση της ηθικής, το φρουρείν τις θύρες των αισθήσεων, η μετριοπάθεια στο φαγητό, η επιδίωξη της εγρήγορσης, η μνήμη και η ενσυνειδητότητα, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης... κ.λπ... η ευγενής οκταμελής οδός. Αυτές ονομάζονται οι ιδιότητες που κάνουν τον εαυτό ανώτερο θεό.

Ποιες είναι οι ιδιότητες που κάνουν τους άλλους ανώτερους θεούς; Η ορθή πρακτική... κ.λπ... η ευγενής οκταμελής οδός. Αυτές ονομάζονται οι ιδιότητες που κάνουν τους άλλους ανώτερους θεούς. Έτσι ο Ευλογημένος τις ιδιότητες που κάνουν κάποιον ανώτερο θεό, τόσο του εαυτού του όσο και των άλλων, γνώρισε, αναγνώρισε, άγγιξε, διείσδυσε - γνώρισε τα πάντα, το κατώτερο και το ανώτερο.

«Ο Διδάσκαλος που δίνει τέλος στις ερωτήσεις»: ο Ευλογημένος στις ερωτήσεις του Παραγιάννα δίνει τέλος, δίνει όριο, δίνει διάκριση, δίνει ολοκλήρωση· στις ερωτήσεις του Σαμπχίγια δίνει τέλος, δίνει όριο, δίνει διάκριση, δίνει ολοκλήρωση· στις ερωτήσεις του Σάκκα... κ.λπ... στις ερωτήσεις του Σουγιάμα... στις ερωτήσεις των μοναχών... στις ερωτήσεις των μοναχών... στις ερωτήσεις των λαϊκών ακολούθων... στις ερωτήσεις των λαϊκών ακολούθων... στις ερωτήσεις των βασιλιάδων... στις ερωτήσεις της πολεμικής κάστας... στις ερωτήσεις των βραχμάνων... στις ερωτήσεις της εμπορικής κάστας... στις ερωτήσεις της εργατικής κάστας... στις ερωτήσεις των θεών... στις ερωτήσεις του Βράχμα δίνει τέλος, δίνει όριο, δίνει διάκριση, δίνει ολοκλήρωση - αυτός που δίνει τέλος στις ερωτήσεις. «Διδάσκαλος»: ο Ευλογημένος είναι αρχηγός του караβανιού. Όπως ο αρχηγός του караβανιού οδηγεί το караβάνι πέρα από την έρημο, οδηγεί πέρα από την έρημο των ληστών, οδηγεί πέρα από την έρημο των άγριων θηρίων, οδηγεί πέρα από την έρημο του λιμού, οδηγεί πέρα από την έρημο χωρίς νερό, τα ανεβάζει, τα βγάζει, τα περνά πέρα και τα οδηγεί στο ασφαλές έδαφος· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο ο Ευλογημένος, ο αρχηγός του караβανιού, οδηγεί τα όντα πέρα από την έρημο, οδηγεί πέρα από την έρημο της γέννησης, οδηγεί πέρα από την έρημο του γήρατος... κ.λπ... την έρημο της αρρώστιας... την έρημο του θανάτου... οδηγεί πέρα από την έρημο της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους, οδηγεί πέρα από την έρημο του πάθους, την έρημο του μίσους... την έρημο της αυταπάτης... την έρημο της αλαζονείας... τον αγριότοπο των απόψεων... την έρημο των νοητικών μολύνσεων... οδηγεί πέρα από την έρημο της κακής συμπεριφοράς, οδηγεί πέρα από το πυκνό δάσος του πάθους, οδηγεί πέρα από το πυκνό δάσος του μίσους, το πυκνό δάσος της αυταπάτης... το πυκνό δάσος των απόψεων... το πυκνό δάσος των νοητικών μολύνσεων... οδηγεί πέρα από το πυκνό δάσος της κακής συμπεριφοράς, τα ανεβάζει, τα βγάζει, τα περνά πέρα· τα οδηγεί στην ασφαλή κατάσταση, στο αθάνατο Νιμπάνα - έτσι επίσης ο Ευλογημένος είναι αρχηγός του караβανιού.

Ή ο Ευλογημένος είναι οδηγός, εκπαιδευτής, καθοδηγητής, αυτός που διδάσκει, αυτός που πείθει, αυτός που επιβλέπει, αυτός που εμπνέει εμπιστοσύνη· έτσι ο Ευλογημένος είναι αρχηγός караβανιού. Ή ο Ευλογημένος είναι αυτός που εγείρει τη

μη εγερμένη οδό, αυτός που δημιουργεί τη μη δημιουργημένη οδό, αυτός που διακηρύσσει τη μη διακηρυγμένη οδό, ο γνώστης της οδού, ο ειδήμων της οδού, ο επιδέξιος στην οδό· οι μαθητές όμως τώρα διαμένουν ακολουθώντας την οδό, προικισμένοι μετά από αυτόν· έτσι επίσης ο Ευλογημένος είναι αρχηγός καραβανιού - ο Διδάσκαλος που δίνει τέλος στις ερωτήσεις.

«Αυτών που αμφιβάλλουν και αναγνωρίζουν»: με αβεβαιότητα ερχόμενοι γίνονται χωρίς αβεβαιότητα, με αποσύνδεση ερχόμενοι γίνονται χωρίς αποσύνδεση, με αβεβαιότητα ερχόμενοι γίνονται χωρίς αβεβαιότητα, με σκεπτικιστική αμφιβολία ερχόμενοι γίνονται χωρίς σκεπτικιστική αμφιβολία, με πάθος ερχόμενοι γίνονται χωρίς πάθος, με μίσος ερχόμενοι γίνονται χωρίς μίσος, με αυταπάτη ερχόμενοι γίνονται χωρίς αυταπάτη, με νοητικές μολύνσεις ερχόμενοι γίνονται χωρίς νοητικές μολύνσεις - αυτών που αμφιβάλλουν και αναγνωρίζουν. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Έχοντας γνωρίσει άμεσα τους ανώτερους θεούς, γνώρισε τα πάντα, το κατώτερο και το ανώτερο·
ο Διδάσκαλος που δίνει τέλος στις ερωτήσεις, αυτών που αμφιβάλλουν και αναγνωρίζουν».

120. Ακλόνητο, ασάλευτο, για το οποίο δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά· σίγουρα θα πάω, δεν υπάρχει αβεβαιότητά μου εδώ, έτσι θυμήσου με ως έχοντα αφοσιωμένη συνείδηση.

«Ακλόνητο, ασάλευτο»: ακλόνητο ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. «Ακλόνητο» σημαίνει από τη λαγνεία, από το μίσος, από την αυταπάτη, από την οργή, από την εχθρότητα, από την περιφρόνηση, από τη θρασύτητα, από τη ζήλια, από την τσιγκουνιά, από την απάτη, από τη δολιότητα, από την ισχυρογνωμοσύνη, από την αντιζηλία, από την αλαζονεία, από την υπεροψία, από τη ματαιότητα, από την αμέλεια, από όλες τις νοητικές μολύνσεις, από όλες τις κακές συμπεριφορές, από όλους τους πυρετούς, από όλες τις νοητικές διαφθορές, από όλες τις αναστατώσεις, από όλες τις φλόγες, από όλες τις φαύλες νοητικές διαμορφώσεις ακλόνητο το Νιμπάνα, μόνιμο, σταθερό, αιώνιο, μη υποκείμενο σε μεταβολή - ακλόνητο.

«Ασάλευτο»: ασάλευτο ονομάζεται το αθάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων... κ.λπ... η παύση, το Νιμπάνα. Του Νιμπάνα η έγερση δεν γίνεται γνωστή, παρακμή δεν υπάρχει, η μεταβολή του δεν γίνεται γνωστή. Το Νιμπάνα είναι μόνιμο, σταθερό, αιώνιο, μη υποκείμενο σε μεταβολή - ακλόνητο, ασάλευτο.

«Για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά»: «Για την οποία»: για το Νιμπάνα. «Δεν υπάρχει παρομοίωση» σημαίνει παρομοίωση δεν υπάρχει, σύγκριση δεν υπάρχει, όμοιο δεν υπάρχει, αντίγραφο δεν υπάρχει, δεν είναι, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται. «Πουθενά» σημαίνει πουθενά, σε οτιδήποτε, οπουδήποτε, εσωτερικά ή εξωτερικά ή εσωτερικά-εξωτερικά - για την οποία δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά.

«Σίγουρα θα πάω, δεν υπάρχει αβεβαιότητά μου εδώ»: «Σίγουρα» είναι κατηγορηματική δήλωση, δήλωση χωρίς αμφιβολία, δήλωση χωρίς αβεβαιότητα, δήλωση χωρίς διχογνωμία, δήλωση χωρίς δισταγμό, δήλωση υποχρεωτική, δήλωση αδιαμφισβήτητη, δήλωση χωρίς αποτυχία, δήλωση καθιερωμένη, αυτό είναι - «σίγουρα». «Θα πάω» σημαίνει θα πάω, θα επιτύχω, θα αγγίξω, θα πραγματοποιήσω - σίγουρα θα πάω. «Δεν υπάρχει αβεβαιότητά μου εδώ»: «Εδώ» σημαίνει στο Νιμπάνα αβεβαιότητα δεν υπάρχει, σκεπτικιστική αμφιβολία δεν υπάρχει, δισταγμός δεν υπάρχει, αμφιβολία δεν υπάρχει, δεν είναι, δεν υφίσταται, δεν βρίσκεται, έχει εγκαταλειφθεί, έχει εκριζωθεί, έχει κατευνασθεί, έχει καταπραυνθεί, είναι ανίκανη να εγερθεί, έχει καεί από τη φωτιά της γνώσης - σίγουρα θα πάω, δεν υπάρχει αβεβαιότητά μου εδώ.

«Έτσι θυμήσου με ως έχοντα αφοσιωμένη συνείδηση»: «Έτσι θυμήσου με» σημαίνει έτσι αναγνώρισέ με. «Με αφοσιωμένη συνείδηση» σημαίνει επιρρεπή προς το Νιμπάνα, κεκλιμένη προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα, αφοσιωμένη στο Νιμπάνα - έτσι θυμήσου με ως έχοντα αφοσιωμένη συνείδηση. Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Πινγκίγια είπε -

«Ακλόνητο, ασάλευτο, για το οποίο δεν υπάρχει παρομοίωση πουθενά· σίγουρα θα πάω, δεν υπάρχει αβεβαιότητά μου εδώ, έτσι θυμήσου με ως έχοντα αφοσιωμένη συνείδηση».

Η ανάλυση των στροφών επακόλουθου ύμνου της πορείας προς το υπερπέραν, δέκατη όγδοη.

Τέλος του κεφαλαίου της πορείας προς το υπερπέραν.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 17. Η μικρότερη επεξήγηση. Επεξήγηση του κεφαλαίου για την πορεία προς το υπερπέραν έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org